

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/65/ESB

2020/EES/20/03

frá 15. maí 2014

um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB

(endurútgæfin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 53. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu (1),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (2),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB (4) hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum (5). Þar sem um frekari breytingar verður að ræða ætti að endurútgæfa hana til glöggvunar.
- 2) Í tilskipun ráðsins 93/22/EBE (6) er leitast við að skapa skilyrði fyrir verðbréfafyrirtæki og banka með starfsleyfi til að veita tiltekna þjónustu eða stofna útibú í öðrum aðildarríkjum á grundvelli starfsleyfis og eftirlits í heimalandinu. Í þessu skyni er með tilskipuninni miðað að því að samræma kröfurnar sem verðbréfafyrirtæki verða að uppfylla til að fá starfsleyfi í fyrsta sinn og stunda rekstur, þ.m.t. reglur um viðskiptahætti. Í henni er einnig kveðið á um samræmingu nokkurra skilyrða sem gilda um starfsemi skipulegra markaða.
- 3) Á undanförunum árum hafa fleiri fjárfestar orðið virkir á fjármálamörkuðum og þeim stendur til boða stöðugt flóknari og víðtækari þjónusta og gerningar. Með tilliti til þessarar þróunar ætti lagarammi Sambandsins að ná yfir alla starfsemi sem tengist fjárfestum. Í þessu skyni er nauðsynlegt að kveða á um samræmingu sem veitir fjárfestum víðtæka vernd og að heimila verðbréfafyrirtækjum að veita þjónustu alls staðar í Sambandinu, sem myndar innri markað, á grundvelli eftirlits í heimalandi. Tilskipun 2004/39/EB kom því í stað tilskipunar 93/22/EBE.
- 4) Fjármálakreppan hefur afhjúpað veikleika í starfsemi fjármálamarkaða og gagnsæi þeirra. Þróun fjármálamarkaða hefur leitt í ljós að þörf er á því að styrkja rammann um reglusetningu markaða fyrir fjármálagerninga, einnig þegar viðskipti á slíkum mörkuðum fara fram utan verðbréfamarkaða, til þess að auka gagnsæi, veita fjárfestum betri vernd, efla traust, yfirfara svið þar sem ekkert eftirlit er og tryggja að eftirlitsmenn hafi allar nauðsynlegar heimildir til að geta sinnt störfum sínum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stj. 2014, L 173, 12.6.2014, bls. 349. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 78/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 88, 31.10.2019, bls. 1.

(1) Stj. 2012, C 161, 7.6.2012, bls. 3.

(2) Stj. 2012, C 191, 29.6.2012, bls. 80.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 15. apríl 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 13. maí 2014.

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE (Stj. 2004, L 145, 30.4.2004, bls. 1).

(5) Sjá A-hluta í III. viðauka.

(6) Tilskipun ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta (Stj. 1993, L 141, 11.6.1993, bls. 27).

- 5) Eftirlitsaðilar á alþjóðavettvangi eru sammála um að veikleikar í stjórnarháttum hjá fjölmörgum fjármálastofnunum, þ.m.t. þegar ekkert skilvirkt eftirlit og engar mótvægisáðgerðir eru fyrir hendi innan þeirra, hafi átt sinn þátt í fjármálakreppunni. Mikil og óvarfærin áhættusækni getur leitt til greiðsluþrots einstakra fjármálastofnana og kerfislægra vandamála í aðildarríkjum og á heimsvísu. Ótilhlýðileg háttsemi fyrirtækja sem veita viðskiptavinum þjónustu getur skaðað fjárfesta og veikt tiltrú þeirra. Bæta ætti ítarlegri meginreglum og lágmarkskröfum við tilskipun 2004/39/EB til þess að takast á við möguleg skaðleg áhrif af þessum brestum í fyrirkomulagi á stjórnarháttum fyrirtækja. Beita ætti þessum meginreglum og kröfum að teknu tilliti til eðlis, umfangs og flækjustigs verðbréfafyrirtækjanna.
- 6) Nefnd háttsettra embættismanna um fjármálaeftirlit í Evrópusambandinu hefur hvatt Sambandið til þess að þróa samhæfðari samstæðu fjárhagsreglugerða. Með tilliti til uppbyggingar á evrópsku eftirliti í framtíðinni lagði leiðtogaráðið 18. og 19. júní 2009 einnig áherslu á að þörf væri á því að koma á sameiginlegum evrópskum reglum sem giltu um allar fjármálastofnanir á innri markaðinum.
- 7) Því ætti nú að endurútgefa tilskipun 2004/39/EB að hluta til með þessari tilskipun og láta reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 ⁽¹⁾ að hluta til koma í hennar stað. Þessir tveir lagagerningarnir ættu hvor með öðrum að mynda lagaramma um kröfurnar sem gilda eiga um verðbréfafyrirtæki, skipulega markaði, veitendur gagnaskýrsluþjónustu og fyrirtæki í þriðju löndum sem veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi í Sambandinu. Því ætti að túlka þessa tilskipun í ljósi fyrrnefndrar reglugerðar. Þessi tilskipun ætti því að taka til ákvæða sem gilda eiga um starfsleyfi fyrirtækisins, yfirtöku á virkum eignarhlut, neytingu staðfesturéttar og frelsi til að veita þjónustu, rekstrarskiyrði verðbréfafyrirtækja til að tryggja vernd fjárfesta, valdheimildir eftirlitsyfirvalda í heima- og gístaðildarríkjum og fyrirkomulag á beitingu viðurlaga. Þar eð meginmarkmið og viðfangsefni þessarar tilskipunar er að samræma ákvæði landslaga á þeim sviðum sem þar um getur ætti hún að grundvallast á 1. mgr. 53 gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE). Rétt er, þegar þörf krefur, að samþykkja þessi ákvæði í formi tilskipunar svo að hægt sé að laga framkvæmdarákvæðin á þeim sviðum sem falla undir hana að sérstökum eiginleikum tiltekins markaðar og lagakerfis í hverju aðildarríki fyrir sig.
- 8) Rétt er að fella inn í skrána yfir fjármálagerninga hrávöruafleiður og aðrar afleiður sem eru myndaðar og viðskipti fara fram með, þannig að það gefi tilefni til reglusetningar á sambærilegan hátt og þegar um hefðbundna fjármálagerninga er að ræða.
- 9) Gildissvið fjármálagerninga mun ná yfir orkusamninga sem gerðir eru upp efnislega og viðskipti eru höfð með á skipulegu markaðstorgi, fyrir utan þá sem nú þegar falla undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1227/2011 ⁽²⁾. Ýmsar ráðstafanir hafa verið gerðar til að draga úr áhrifum slíkrar innfellingar á fyrirtæki sem eiga viðskipti með þessar afurðir. Eins og stendur eru þessi fyrirtæki undanþegin kröfum um eiginfjárgrunn samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽³⁾ og verður sú undanþága endurskoðuð skv. 1. mgr. 493. gr. þeirrar reglugerðar áður en hún fellur úr gildi og eigi síðar en í árslok 2017. Þar eð þessir samningar eru fjármálagerningar kæmu lagakröfur um fjármálamarkaði til framkvæmda þegar í stað þannig að kröfur um stöðutakmarkanir, skýrslugjöf um viðskipti og markaðssvik myndu gilda frá gildistökudegi þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 600/2014. Hins vegar er gert ráð fyrir 42 mánaða fresti til að innleiða í áföngum kröfur um stöðustofnunarskyldu og tryggingarþekju sem greint er frá í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾.
- 10) Þrengja ætti gildissviðið um hrávöruafleiður sem viðskipti eru höfð með á skipulegu markaðstorgi og gerðar eru upp hlutránt, á takmarkaðan hátt til þess að ekki myndist glufa sem gæti leitt til eftirlitshögnunar. Því er nauðsynlegt að kveða á um framselda gerð til að skýra nánar hvað átt er við með orðalaginu „verður að gera upp hlutránt“ þar sem gert er ráð fyrir því að innleidd sé framfylgjanleg og bindandi skuldbinding hið minnsta um hlutrána afhendingu, sem ekki er hægt að sniðganga, gera upp í handbæru fé eða jafna út nema þegar um óviðráðanleg atvik er að ræða, vanskil eða raunverulegan skort á greiðslugetu.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Stjút. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1227/2011 frá 25. október 2011 um heildstæðan og gagnsæjan heildsölumarkað fyrir orku (Stjút. ESB L 326, 8.12.2011, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánstofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012. (Stjút. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjút. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

- 11) Margt konar sviksamlegar viðskiptavenjur hafa viðgengist á uppboðseftirmörkuðum með losunarheimildir, sem gætu grafið undan trausti á losunarviðskiptakerfinu sem komið var á fót með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽¹⁾, og verið er að gera ráðstafanir til að styrkja skráningarkerfi losunarheimilda og skilyrðin fyrir opnun reiknings fyrir viðskipti með þær. Rétt er að bæta við ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt tilskipun 2003/87/EB með því að færa losunarheimildir að fullu undir gildissvið þessarar tilskipunar og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 ⁽²⁾ til að efla heildstæði þessara markaða og vernda skilvirka starfsemi þeirra, m.a. með viðtæku eftirliti með viðskiptastarfsemi, með því að flokka þær sem fjármálagerninga.
- 12) Tilskipun þessari er ætlað að ná til fyrirtækja sem hafa reglubundið starf eða starfsemi af því að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi í atvinnuskyni. Gildissvið hennar tekur því ekki til aðila sem hafa aðra atvinnustarfsemi með höndum.
- 13) Nauðsynlegt er að koma á heildstæðu reglakerfi fyrir framkvæmd viðskipta með fjármálagerninga án tillits til þeirra viðskiptaaðferða sem notaðar eru við þessi viðskipti til að tryggja að viðskipti fjárfesta séu vönduð og til að viðhalda heilbrigði og almennri skilvirkni fjármálakerfisins. Kveða skal á um samfelldan og áhættunæman ramma til að setja reglur um helstu tegundir ráðstafana um framkvæmd fyrirmæla sem nú er stuðst við á evrópska fjármálamarkaðinum. Nauðsynlegt er að viðurkenna nýja kynslóð skipulegra viðskiptakerfa, sem fram hefur komið við hlið skipulegra markaða og ætti að falla undir þær skuldbindingar að varðveita skilvirka og skipulega starfsemi fjármálamarkaða og tryggja að slík skipuleg viðskiptakerfi geti ekki nýtt glufur í reglusetningu.
- 14) Mæla ætti fyrir um hlutlægar reglur, án mismununar, um aðgengi að öllum viðskiptavettvöngum, þ.e. skipulegum markaði, markaðstorgum fjármálagerninga og skipulegum markaðstorgum. Þótt svipaðar kröfur ættu að gilda áfram um skipulega markaði og markaðstorg fjármálagerninga, með tilliti til þess hvaða aðilar eða þátttakendur geta fengið aðgang að þeim, ætti með skipulegu markaðstorgi samt sem áður að vera hægt að ákveða og takmarka aðgang með því að vísa til þess hlutverks og þeirra skyldna sem þeir hafa gagnvart viðskiptavinum sínum. Í þessu tilliti ætti, með viðskiptavettvangi, að vera hægt að tilgreina breytur sem gilda um kerfið, s.s. lágmarksbiðtíma, að því tilskildu að það sé gert á opinn og gagnsæjan hátt og feli ekki í sér mismunun af hálfu þess aðila sem sér um starfsemi vettvangsins.
- 15) Hugtakið miðlægur mótaðili er skilgreint í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 sem lögaðili er gengur á milli aðila að samningum, sem viðskipti eru höfð með á einum eða fleiri fjármálamörkuðum, og verður þar með kaupandi gagnvart hverjum seljanda og seljandi gagnvart hverjum kaupanda. Miðlægir mótaðilar falla ekki undir hugtakið „skipulegt markaðstorg“ eins og það er skilgreint í þessari tilskipun.
- 16) Vísað er til aðila sem hafa aðgang að markaðstorgi fjármálagerninga eða markaðstorgum fjármálagerninga sem aðila eða þátttakenda. Hugtökin má nota jöfnum höndum. Þessi hugtök taka ekki til notenda sem eingöngu hafa aðgang að viðskiptavettvöngum á rafrænan hátt.
- 17) Skilgreina ætti hugtakið innmiðlarar sem verðbréfafyrirtæki sem stundar viðskipti fyrir eigin reikning, skipulega, oft, kerfisbundið og í miklu magni, þegar það framkvæmir fyrirmæli viðskiptavina utan skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga (MTF) eða skipulegs markaðstorgs (OTF). Til þess að tryggja hlutlæga og skilvirka beitingu þessarar skilgreiningar gagnvart verðbréfafyrirtækjum, ætti að taka tillit til hvers konar tvíhliða samninga við viðskiptavini og þróa ætti viðmið til að ákvarða hvort verðbréfafyrirtæki verði að skrá sig sem innmiðlara. Viðskiptavettvangur er staður þar sem margvíslegur kaup- og söluáhugi þriðju aðila togast á í kerfinu og því ætti innmiðlara að vera óheimilt að láta kaup- og söluáhuga þriðja aðila koma saman eins og tíðkast á viðskiptavettvangi.
- 18) Aðilar sem hafa umsjón með eigin eignum og fyrirtæki sem veita ekki fjárfestingarþjónustu eða hafa með höndum fjárfestingarstarfsemi, aðra en viðskipti fyrir eigin reikning með fjármálagerninga sem ekki eru hrávörufleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, ættu ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar nema viðkomandi séu viðskiptavakar eða þátttakendur á skipulegum markaði eða markaðstorgi fjármálagerninga eða hafi beinan rafrænan aðgang að viðskiptavettvangi, beiti hátíðniviðskiptatækni með notkun algríms eða versli fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stj.úð. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB (Stj.úð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).

- 19) Í opinberri tilkynningu fjármálaráðherra og seðlabankastjóra G20-landanna frá 15. apríl 2011 kemur fram að þátttakendur á mörkuðum með hrávöruafleiður ættu að falla undir viðeigandi reglugerð og eftirlit og því ber að breyta tilteknum undanþágum frá tilskipun 2004/39/EB.
- 20) Aðilar, þ.m.t. viðskiptavakar, sem stunda viðskipti fyrir eigin reikning með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, þó ekki aðilar sem stunda viðskipti fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina eða láta viðskiptavinum eða þjónustuveitendum meginstarfsemi sinnar í té fjárfestingarþjónustu með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra, ættu ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar að því tilskildu að sú starfsemi sé til viðbótar við aðalstarfsemi þeirra á samstæðugrundvelli og sú meginstarfsemi felist hvorki í því að veita fjárfestingarþjónustu í skilningi þessarar tilskipunar né bankastarfsemi í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽¹⁾ né viðskiptavakt á sviði hrávöruafleiða og að þessir aðilar beiti ekki háttíðni viðskiptatækni með notkun algríms. Tæknileg viðmið sem gera kleift að skilgreina hvort starfsemi er til viðbótar meginstarfsemi ætti að útfæra nánar í tæknilegum eftirlitsstöðlum, að teknu tilliti til viðmiðanna sem tilgreind eru í þessari tilskipun.

Þessi viðmið ættu að tryggja að fyrirtæki sem ekki eru fjármálafyrirtæki en stunda viðskipti með fjármálagerninga sem ekki eru jafnumfangsmiklir og fjárfestingar í meginstarfsemi þess falli undir gildissvið þessarar tilskipunar. Þegar svo háttar ættu þessi viðmið a.m.k. að taka mið af því að þessi viðbótarstarfsemi verður að standa fyrir minnihluta starfseminnar miðað við samstæðu fyrirtækja og umfangi veltuviðskipta þeirra borið saman við heildarveltuviðskipti á markaði í þeim eignaflokki. Geri eftirlitsyfirvöld kröfu um að skylt sé að stuðla að seljanleika á vettvangi í samræmi við lög Sambandsins, innlend lög og stjórnslufyrirmæli, eða ef viðskiptavettvangur gerir það, ættu viðskipti til að fullnægja slíkri skyldu að vera undanskilin í matinu á því hvort um viðbótarstarfsemi er að ræða.

- 21) Með tilliti til þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, þar sem bæði eru settar reglur um OTC-afleiður og afleiður sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, ætti að skoða á hlutlægan hátt mælanlega starfsemi sem talið er að stuðli að því að draga úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfjármögnun og viðskipti innan samstæðu, þannig að samrýmist reglugerð (EB) nr. 648/2012.
- 22) Aðilum sem stunda viðskipti með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra er einnig heimilt að eiga viðskipti með aðra fjármálagerninga innan ramma viðskiptastarfsemi þeirra sem tengist áhættustýringu lausafjár til þess að verja sig gegn áhættum á borð við gengisbundnar áhættur. Því er mikilvægt að skera úr um hvort hægt sé að nota undanþágu hver með annarri. Til dæmis er hægt að nota undanþáguna í j-lið 1. mgr. 2. gr. ásamt undanþágunni í d-lið 1. mgr. 2. gr.
- 23) Til þess að komast hjá hvers konar mögulegri misnotkun á undanþágum ættu þó viðskiptavakar með fjármálagerninga, aðrir en viðskiptavakar með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og ekki njóta hagræðis af neins konar undanþágu, svo fremi að viðskiptavakastarfsemi þeirra komi til viðbótar aðalstarfsemi þeirra á samstæðugrundvelli og að því tilskildu að þeir noti ekki háttíðni viðskiptatækni með notkun algríms. Aðilar sem stunda viðskipti fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina eða nota háttíðni viðskiptatækni með notkun algríms ættu einnig að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar og ekki njóta hagræðis af neins konar undanþágu.
- 24) Í viðskiptum fyrir eigin reikning þegar fyrirmæli viðskiptavinar eru framkvæmd ætti að taka til þess þegar fyrirtæki framkvæma fyrirmæli frá mismunandi viðskiptavinum á grundvelli kaup- og söluviðskipta sem fram fara samtímis (sambliðaviðskipti (e. *back-to-back trading*)), sem ætti að telja eins og að aðhafst sé fyrir eigin reikning og ættu þá að falla undir ákvæði þessarar tilskipunar sem taka bæði til framkvæmdar fyrirmæla viðskiptavinar og framkvæmdar fyrirmæla fyrir eigin reikning.
- 25) Framkvæmd fyrirmæla um fjármálagerninga sem viðbótarstarfsemi milli tveggja aðila, sem á samstæðugrundvelli hafa hvorki að aðalstarfsemi að veita fjárfestingarþjónustu í skilningi þessarar tilskipunar né bankastarfsemi í skilningi tilskipunar 2013/36/ESB, ætti ekki að telja til viðskipta fyrir eigin reikning þegar um er að ræða framkvæmd á fyrirmælum viðskiptavinar.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stj.íð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

- 26) Tilvísanir til aðila í textanum ber að skilja svo að þær eigi bæði við einstaklinga og lögaðila.
- 27) Vátrygginga- eða líftryggingafélög sem eru háð viðeigandi eftirliti af hálfu lögbærra varfærniseftirlitsyfirvalda og falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽¹⁾ ættu að vera útilokuð frá gildissviði þessarar tilskipunar þegar þau stunda starfsemi sem um getur í þeirri tilskipun.
- 28) Tilskipun þessi gildir ekki um þá aðila sem hafa með höndum starfsemi sem felst í því að veita eingöngu móðurfélögum sínum, dótturfélögum sínum eða öðrum dótturfélögum móðurfélaga sinna fjárfestingarþjónustu en veita hana ekki þriðja aðila.
- 29) Sumar staðbundnar orkuveitur og sumir rekstraraðilar iðjuvera, sem falla undir viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sameina viðskiptastarfsemi sína og útvista til dótturfyrirtækja sinna utan samstæðu til þess að verjast viðskiptaáhættu. Fyrirtæki þessi um sameiginlegt verkefni veita ekki neina aðra þjónustu og gegna nákvæmlega sama hlutverki og aðilarnir sem um getur í 28. forsendu. Einnig ætti að vera hægt að útiloka fyrirtæki um sameiginlegt verkefni frá gildissviði þessarar tilskipunar til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði ef þau eru í sameiginlegri eigu staðbundinna orkuveitna eða rekstraraðila sem falla undir f-lið 3. gr. tilskipunar 2003/87/EB, veita ekki aðra þjónustu en fjárfestingarþjónustu til handa staðbundnum orkuveitum eða rekstraraðilum, falla undir f-lið 3. gr. tilskipunar 2003/87/EB og að því tilskildu að þessar staðbundnu orkuveitur eða rekstraraðilar séu undanþegnir skv. j-lið 1. mgr. 2. gr. ef þeir sjá sjálfir um þessar fjárfestingar. Aðildarríki sem velja að undanþiggja slík fyrirtæki um sameiginlegt verkefni ættu þó að gera a.m.k. sambærilegar kröfur til þeirra og mælt er fyrir um í þessari tilskipun til þess að tryggja að viðeigandi verndarráðstafanir séu fyrir hendi og að fjárfestar njóti nægilegrar verndar, einkum á meðan verið er að huga að veitingu starfsleyfis, við mat á orðspori þeirra og reynslu og hæfi hluthafa, þegar verið er að skoða skilyrði fyrir starfsleyfi í fyrsta sinn og við áframhaldandi eftirlit og einnig hvað varðar góða viðskiptahætti.
- 30) Aðilar sem veita einungis tilfallandi fjárfestingarþjónustu í tengslum við atvinnustarfsemi sína ættu ekki heldur að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar að því tilskildu að starfsemin sé reglufest og viðeigandi reglur banni ekki tilfallandi fjárfestingarþjónustu.
- 31) Tilskipun þessi ætti ekki að taka til aðila sem veita fjárfestingarþjónustu er felst eingöngu í því að stjórna fjárfestingar-sjóðum starfsmanna og veita því ekki þriðju aðilum fjárfestingarþjónustu.
- 32) Útiloka ber frá gildissviði þessarar tilskipunar seðlabanka og aðra opinbera aðila sem gegna sambærilegu hlutverki, svo og opinbera aðila sem sjá um stýringu ríkisskulda eða hafa afskipti af stýringu þeirra, þetta á einnig við um hvernig lánsfé er ráðstafað til fjárfestinga, þó ekki þá aðila sem eru að einhverju eða öllu leyti í ríkiseigu og gegna viðskiptalegu hlutverki eða hlutverki sem tengist öflun eignarhluta.
- 33) Til að skýra fyrirkomulagið á undanþágum fyrir seðlabankakerfi Evrópu, innlendum aðilum sem gegna sambærilegu hlutverki og öðrum opinberum aðilum sem hafa afskipti af stýringu ríkisskulda, að takmarka slíkar undanþágur við aðila eða stofnanir sem gegna hlutverki sínu í samræmi við lög eins aðildarríkis, í samræmi við lög Sambandsins og alþjóðastofnanir sem tvö eða fleiri aðildarríki eiga aðild að og hafa það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð þeim aðilum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika, til dæmis Evrópska stöðugleikakerfinu.
- 34) Nauðsynlegt er að útiloka frá gildissviði þessarar tilskipunar sjóði um sameiginlega fjárfestingu og lífeyrissjóði, hvort sem þeir eru samræmdir innan Sambandsins eða ekki og vörsluaðila eða rekstraraðila slíkra sjóða þar sem um þá gilda sérstakar reglur sem aðlagðar hafa verið starfsemi þeirra.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

- 35) Nauðsynlegt er að útiloka frá gildissviði þessarar tilskipunar flutningskerfisstjóra, eins og þeir eru skilgreindir í 4. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB ⁽¹⁾ eða 4. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB ⁽²⁾, þegar þeir sinna verkefnum sínum samkvæmt þessum tilskipunum, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 714/2009 ⁽³⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2009 ⁽⁴⁾ eða samkvæmt kerfisreglum eða viðmiðunarreglum sem eru samþykktar samkvæmt þessum lagagerðum. Í samræmi við þessar lagagerðir hafa flutningskerfisstjórar sérstakar skyldur og ábyrgðarsvið, heyra undir sérstaka vottun og eftirlit sem lögbær yfirvöld í þessum geira hafa með höndum. Flutningskerfisstjórar ættu einnig að njóta góðs af slíkri undanþágu þegar þeir kalla sér til aðstoðar aðra aðila sem veita þjónustu fyrir þeirra hönd sem þjónustuveitendur til að annast verkefni sem þeir hafa samkvæmt öðrum lagagerðum eða öðrum kerfisreglum eða viðmiðunarreglum sem samþykktar hafa verið samkvæmt þessum reglugerðum. Flutningskerfisstjórar ættu ekki að njóta góðs af slíkri undanþágu þegar þeir veita fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi með fjármálagerninga, þ.m.t. þegar þeir starfrækja vettvang fyrir viðskipti með fjárhagsleg flutningsréttindi á eftirmarkaði.
- 36) Viðkomandi aðili ætti alltaf að fullnægja skilyrðunum sem mælt er fyrir um vegna slíkra undanþága til að geta fengið undanþágur frá þessari tilskipun. Ef aðili veitir fjárfestingarþjónustu eða stundar fjárfestingarstarfsemi og er undanþeginn þessari tilskipun vegna þess að slík þjónusta eða starfsemi er viðbót við meginstarfsemi hans, þegar hún er metin á grundvelli samstæðu fyrirtækja, skal undanþágan, sem lýtur að viðbótarþjónustu, t.d. ekki ná til hans þegar veiting þessarar þjónustu eða starfsemin hættir að vera viðbót við meginstarfsemi viðkomandi aðila.
- 37) Í því skyni að vernda fjárfesta og tryggja stöðugleika á sviði fjárfestinga ættu aðilar sem veita þá fjárfestingarþjónustu og/eða stunda þá fjárfestingarstarfsemi, sem þessi tilskipun tekur til, að fá starfsleyfi í heimaaðildarríkjum sínum.
- 38) Lánastofnanir sem hafa starfsleyfi samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB ættu ekki að þurfa annað starfsleyfi til að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi samkvæmt þessari tilskipun. Lögbær yfirvöld ættu, áður en starfsleyfi er veitt samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB, að ganga úr skugga um að lánastofnun fari að viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar þegar hún ákveður að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi.
- 39) Samsettar innstæður hafa komið fram sem fjárfestingarafurðir en falla ekki undir neina lagagerð um vernd fjárfesta á vettvangi Sambandsins meðan aðrar samsettar fjárfestingar falla undir slíkar lagagerðir. Því er rétt að efla traust fjárfesta og samræma stjórnábyrgð meðferð að því er varðar dreifingu ólíkra pakkaðra fjárfestingarafurða til smásölu til þess að tryggja fullnægjandi vernd fjárfesta alls staðar í Sambandinu. Því þykir rétt að fella samsettar innstæður undir gildissvið þessarar tilskipunar. Í þessu tilliti er nauðsynlegt að tilgreina að samsettar innstæður taka ekki til innstæðna sem tengjast eingöngu vaxtavísitölum á borð við Euribor-vexti eða Libor-vexti þar eð þau eru ein tegund fjárfestingarafurða, óháð því hvort vextirnir eru fyrirfram ákveðnir eða hvort þeir eru fastir eða breytilegir. Slíkar innstæður ættu því að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar.
- 40) Þegar verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir selja eða ráðleggja viðskiptavinum sínum í tengslum við samsettar innstæður ætti að beita þessari tilskipun á sama hátt og þegar þau hafa milligöngu fyrir þessar afurðir sem lánastofnanir sem geta tekið við innlánun í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB, gefa út.
- 41) Miðlægar verðbréfamiðstöðvar eru mikilvægar stofnanir innan kerfis fyrir fjármálamarkaði sem tryggja fyrstu skráningu á verðbréfum, hald á reikningum sem hafa að geyma útgefin verðbréf og uppgjör á nánast öllum viðskiptum með verðbréf. Miðlægar verðbréfamiðstöðvar skulu falla undir sérlög Sambandsins, einkum kröfur um starfsleyfi og tiltekin rekstrarskilyrði. Miðlægar verðbréfamiðstöðvar geta, auk þeirrar grunnþjónustu sem um getur í öðrum lögum Sambandsins, veitt fjárfestingarþjónustu og annast starfsemi sem reglur eru settar um samkvæmt þessari tilskipun.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn á sviði raforku og um niðurfellingu tilskipunar 2003/54/EB (Stjtíð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 2003/55/EB (Stjtíð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 714/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1228/2003 (Stjtíð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 15).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að flutningskerfum fyrir jarðgas og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1775/2005 (Stjtíð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 36).

Rétt þykir, til að tryggja að allar einingar sem veita fjárfestingarþjónustu og annast fjárfestingarstarfsemi falli undir sama regluramma, að tryggja að slíkar miðlægar verðbréfamiðstöðvar séu ekki háðar kröfum þessarar tilskipunar í tengslum við starfsleyfi og tiltekin rekstrarskilyrði heldur ættu lög Sambandsins um miðlægar verðbréfamiðstöðvar sem slíkar að tryggja að þær falli undir ákvæði þessarar tilskipunar þegar þær veita fjárfestingarþjónustu eða annast fjárfestingarstarfsemi auk þeirrar þjónustu sem tilgreind er í þessum lögum Sambandsins.

- 42) Rétt er, til að auka vernd fjárfesta í Sambandinu, að takmarka skilyrðin sem gera aðildarríkjnum kleift að útiloka frá beitingu þessarar tilskipunar aðila sem veita fjárfestingarþjónustu til viðskiptavina sem í kjölfarið njóta ekki verndar samkvæmt þessari tilskipun. Einkum er rétt að krefjast þess að aðildarríki láti a.m.k. sambærilegar kröfur gilda um þessa aðila og þær sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sérstaklega á því stigi þegar starfsleyfi er veitt, við mat á orðspori þeirra og reynslu og hæfi sérhvers hluthafa, þegar verið er að meta skilyrðin fyrir starfsleyfi í fyrsta sinn og áframhaldandi eftirlit og einnig um skuldbindingar er varða viðskiptahætti.

Auk þess ættu aðilar sem útilokaðir eru frá gildissviði þessarar tilskipunar að falla undir bótakerfi fyrir fjárfesta sem er viðurkennt í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB ⁽¹⁾ eða starfsábyrgðartryggingu sem veitir viðskiptavinum sambærilega vernd í aðstæðum sem fjallað er um í þeirri tilskipun.

- 43) Þegar verðbréfafyrirtæki veitir eina tegund eða fleiri af óreglulegri fjárfestingarþjónustu sem fellur ekki undir starfsleyfi þess, eða stundar eina tegund eða fleiri af óreglulegri fjárfestingarstarfsemi sem fellur ekki undir starfsleyfi þess, þarf það ekki viðbótarstarfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun.
- 44) Að því er varðar þessa tilskipun ætti móttaka og miðlun fyrirsmæla einnig að taka til þess að koma á sambandi milli tveggja eða fleiri fjárfesta þannig að þeir geti haft með sér viðskipti.
- 45) Verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir sem dreifa fjármálagerningum sem þau sjálf gefa út ættu að falla undir þessa tilskipun þegar þær veita viðskiptavinum sínum fjárfestingarráðgjöf. Rétt er, til þess að eyða óvissu og auka vernd fjárfesta, að kveða á um beitingu þessarar tilskipunar þegar verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir á frummarkaði úthluta fjármálagerningum sem þau gefa sjálf út án þess að veita neina ráðgjöf. Í þessu skyni ber að útvíkka skilgreininguna á þjónustu við að framkvæma fyrirsmæli fyrir hönd viðskiptavina.
- 46) Í meginreglunum um gagnkvæma viðurkenningu og eftirlit heimaaðildarríkis er þess krafist að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna ættu ekki að veita starfsleyfi eða afturkalla starfsleyfi þegar atriði eins og efni starfsáætlana, landfræðileg dreifing eða starfsemi sem fer fram þá stundina bendir ótvírátt til þess að verðbréfafyrirtæki hafi valið réttarkerfi tiltekins aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda í öðru aðildarríki þar sem það hefur í hyggju að reka eða rekur þá þegar stærstan hluta starfsemi sinnar. Verðbréfafyrirtæki sem er lögaðili ætti að hafa starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem það er með skráða skrifstofu. Verðbréfafyrirtæki sem er ekki lögaðili ætti að hafa starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem það er með aðalskrifstofu sína. Að auki skulu aðildarríkin gera kröfu um að aðalskrifstofa verðbréfafyrirtækis sé alltaf í heimaaðildarríki þess og starfi þar í raun og veru.
- 47) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB ⁽²⁾ er kveðið á um nákvæmar viðmiðanir vegna varfærismats við fyrirhugaðar yfirtökur verðbréfafyrirtækis og verklagsreglur um beitingu þeirra. Rétt er, til að stuðla að réttarvissu, skýrleika og áreiðanleika að því er varðar matsferlið og niðurstöður þess, að staðfesta viðmiðin og fyrirkomulagið á varfærismati sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta (Stjtíð. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB frá 5. september 2007 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/49/EB og tilskipunum 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB og 2006/48/EB að því er varðar reglur um málsmeðferð og viðmiðanir vegna varfærismats á yfirtökum og aukningu eignarhlutdeildar er tilheyrja fjármálagæranum (Stjtíð. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).

Einkum ættu lögbær yfirvöld að leggja mat á hæfi fyrirhugaðs yfirtökuáðila og það hversu fjárhagslega traust fyrirhuguð yfirtaka er með hliðsjón af öllum eftirfarandi viðmiðum: orðspori fyrirhugaðs yfirtökuáðila; orðspori og reynslu aðilans sem mun stjórna viðskiptum verðbréfafyrirtækisins í kjölfar fyrirhugaðrar yfirtöku; fjárhagslegu trausti fyrirhugaðs yfirtökuáðila; því hvort verðbréfafyrirtæki getur farið að og haldið áfram að fara að varfærnisröfunum sem byggjast á þessari tilskipun og, eftir atvikum, öðrum tilskipunum, einkum tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB ⁽¹⁾ og 2013/36/ESB; því hvort gildar ástæður séu til að ætla að peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, í skilningi 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB ⁽²⁾, eigi sér stað, hafi átt sér stað eða reynt, eða hvort fyrirhuguð yfirtaka geti aukið hættuna á því.

- 48) Verðbréfafyrirtæki sem hefur starfsleyfi í heimaaðildarríki sínu ætti að eiga rétt á að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi alls staðar í Sambandinu án þess að þurfa að leita eftir sérstöku starfsleyfi frá lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem það vill veita slíka þjónustu eða stunda slíka starfsemi.
- 49) Þar sem tiltekin verðbréfafyrirtæki eru undanþegin ákveðnum skyldum sem settar eru fram í tilskipun ráðsins 2013/36/EBE ætti þeim að vera skylt að hafa annaðhvort lágmarksstofnfé eða starfsábyrgðartryggingu eða blöndu af þessu tvennu. Við leiðréttingar á fjárhæðum tryggingarinnar ætti að taka tillit til leiðréttinga sem gerðar eru innan ramma tilskipunar Evrópuráðsins og þingsins 2002/92/EB ⁽³⁾. Þessi tiltekna meðferð, að því er varðar eiginfjárförf, ætti að vera með fyrirvara um hvers konar ákvarðanir um viðeigandi meðferð þessara fyrirtækja samkvæmt síðari breytingum á löggjöf Sambandsins varðandi eiginfjárkröfur.
- 50) Þar sem takmarka ætti gildissvið varfærnisreglna við þær einingar sem skapa mótaðilaáættu fyrir aðra þátttakendur á markaði vegna þess að þær halda veltubók í atvinnuskyni ættu einingar sem stunda viðskipti með fjármálagerninga fyrir eigin reikning, fyrir utan hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þeir séu ekki viðskiptavakar, stundi ekki viðskipti fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyriræli viðskiptavina, séu ekki aðilar að eða þátttakendur á skipulegum markaði eða markaðstorgi fjármálagerninga, hafi ekki beinan rafrænan aðgang að viðskiptavettvangi og beiti ekki hátíðni viðskiptatækni með notkun algríms.
- 51) Halda ætti þessum réttindum aðskildum frá réttindum fyrirtækisins til að vernda eignarrétt fjárfestis og sambærileg réttindi í tengslum við verðbréf og réttindi hans að því er varðar fjármuni sem fyrirtæki er trúað fyrir. Þessi meginregla kemur þó ekki í veg fyrir að fyrirtækið annist viðskipti í eigin nafni fyrir hönd fjárfestis ef eðli viðskiptanna krefst þess og fjárfestir er því samþykkur, t.d. ef um er að ræða hlutabréfalán.
- 52) Kröfur um vernd eigna viðskiptavina eru nauðsynleg tæki til að vernda viðskiptavini við veitingu þjónustu og stundun starfsemi. Hægt er að veita undanþágur frá þessum kröfum þegar eignarhald á fjármunum og fjármálagerningum er að fullu framselt til verðbréfafyrirtækis í þeim tilgangi að vernda raunverulegar eða skilyrtar eða væntanlegar skyldur, núverandi eða í framtíð. Þessi víðtæki möguleiki getur skapað óryggi og stefnt í hættu skilvirkni krafna sem gerðar eru um vernd eigna viðskiptavina. Þannig er rétt, a.m.k. þegar um er að ræða eignir almennra fjárfesta að takmarka möguleika verðbréfafyrirtækja til að ganga til samninga um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/47 ⁽⁴⁾, í þeim tilgangi að vernda eða með öðrum hætti tryggja skuldbindingar þeirra.
- 53) Nauðsynlegt er að efla hlutverkið sem stjórnarmenn í verðbréfafyrirtækjum, á skipulegum mörkuðum og hjá veitendum gagnaskýrslugjafarþjónustu gegna til að tryggja trausta og varfærna stjórnun fyrirtækjanna, stuðla að heilbrigði markaðarins og vernda hagsmuni fjárfesta. Stjórnarmenn í verðbréfafyrirtækjum, skipulegum mörkuðum og hjá veitendum gagnaskýrslugjafarþjónustu ættu ávallt að verja nægum tíma og hafa í heildina fullnægjandi þekkingu, færni og reynslu til að

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB (Stj.útd. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningaþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi (Stj.útd. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga (Stj.útd. ESB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/47/EB frá 6. júní 2002 um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir (Stj.útd. EB L 168, 27.6.2002, bls. 43).

geta skilið starfsemi fyrirtækisins, þ.m.t. helstu áhættur. Stjórnarmenn ættu, til að komast hjá hjarðhugsun og ýta undir sjálfstæðar skoðanir og gagnrýna nálgun, að vera ólíkir hver öðrum að því er varðar aldur, kyn, landfræðilegan uppruna og með tilliti til menntunar og faglegs bakgrunns þannig að þeir standi fyrir mismunandi skoðanir og reynslu. Fyrirsvar starfsmanna í stjórnnum getur einnig talist vera góð leið til að stuðla að fjölbreytileika þar sem þeir koma með mikilvæga sýn og raunverulega þekkingu á innri starfsemi fyrirtækja. Því ætti fjölbreytileiki að vera eitt viðmiðanna við samsetningu stjórnna. Einnig ætti að stuðla að fjölbreytileika í stefnu fyrirtækja almennt í ráðningarmálum. Þessi stefna ætti t.d. að hvetja fyrirtæki til að velja umsækjendur af úrtakslistum, þ.m.t. af báðum kynjum. Æskilegt er, til að skapa samræmda nálgun í stjórnarháttum fyrirtækja, að aðlaga kröfur fyrir verðbréfafyrirtæki, eftir því sem við verður komið, að þeim sem fjallað er um í tilskipun 2013/36/ESB.

- 54) Stjórnin ætti, til að tryggja skilvirka umsjón og eftirlit með starfsemi verðbréfafyrirtækja, skipulegum mörkuðum og veitendum gagnaskýrsluþjónustu, að bera ábyrgð á og gera grein fyrir heildaráætlun fyrirtækisins með tilliti til viðskipta þess og áhættusniðs. Stjórnin ætti að bera skýlausa ábyrgð á meðan viðskiptasveifla fyrirtækisins varir, á sviðum greiningar og skilgreiningar á stefnumarkmiðum, áhættustefnu og innri stjórnarháttum fyrirtækisins, á samþykki innra skipulags, þ.m.t. viðmiðum fyrir vali og þjálfun starfsfólks, skilvirku eftirliti með framkvæmdastjórn, skilgreiningu á heildarstefnumiðum um veitingu þjónustu og starfsemi, þ.m.t. þóknar til sölufólks og samþykki á nýjum afurðum til dreifingar til viðskiptavina. Reglubundið eftirlit og mat á stefnumarkmiðum fyrirtækja, innra skipulagi þeirra og stefnumiðum í tengslum við veitingu þjónustu og starfsemi ætti að tryggja áframhaldandi getu þeirra til að veita trausta og varfærna stjórnun í þágu heilbrigðs markaðar og fjárfestavernd. Stjórnarmaður sem gegnir of mörgum stjórnarstöðum getur ekki varið nægum tíma í slíkt eftirlitshlutverk.

Því er nauðsynlegt að takmarka hversu mörgum stjórnarstöðum aðili í stjórn stofnana má gegna samtímis í mismunandi einingum. Hins vegar ætti ekki að beita slíkum takmörkunum gagnvart stjórnarstöðum í stofnunum sem ekki eru fyrst og fremst reknar í viðskiptaskyni, á borð við stofnanir sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni eða góðgerðarstofnanir.

- 55) Mismunandi eftirlits- og stjórnunarkerfi eru notuð í aðildarríkjunum. Í flestum tilvikum eru notuð einþætt eða tvíþætt stjórnunarkerfi. Skilgreiningarnar, sem eru notaðar í þessari tilskipun, eiga að ná yfir öll fyrirliggjandi kerfi án þess að taka eitt fram yfir annað. Þær hafa eingöngu gagnýtt gildi í þeim tilgangi að setja fram reglur sem miða að því að ná ákveðinni niðurstöðu óháð gildandi félagarétti um stofnanirnar í hverju aðildarríki. Skilgreiningarnar ættu því ekki að hafa áhrif á það hvernig valdheimildum er almennt skipt samkvæmt félagarétti í hverju landi.
- 56) Fjölgun starfssviða sem mörg verðbréfafyrirtæki stunda samtímis hefur aukið líkurnar á hagsmunaárekstrum á milli þessarar mismunandi starfsemi og hagsmuna viðskiptavina þeirra. Því er nauðsynlegt að kveða á um reglur til að tryggja að slíkir árekstrar hafi ekki neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavina þeirra. Fyrirtækjum ber skylda til að gera markvissar ráðstafanir til að greina, hindra eða stýra hagsmunaárekstrum og draga úr mögulegum áhrifum af þessari áhættu eftir því sem við verður komið. Fyrirtæki ætti, ef einhverjir eftirstæðir áhættuþættir sem skaða hagsmuni viðskiptavina eru samt sem áður enn fyrir hendi, að skýra viðskiptavini skilmerkilega frá almennu eðli og/eða ástæðum hagsmunaárekstra og ráðstafanir sem gerðar eru til að milda þessa áhættu áður en það tekur að sér viðskipti fyrir hans hönd.
- 57) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/73/EB ⁽¹⁾ gerir aðildarríkjum kleift að gera, í tengslum við skipulagskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki, kröfu um skráningu símtala eða rafrænna samskipta sem varða fyrirmæli viðskiptavina. Skráning símtala eða rafrænna samskipta sem varða fyrirmæli viðskiptavina samrýmist sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi (sáttmálinn) og hægt er að rökstyðja hana með því að hún efli vernd fjárfesta, bæti markaðseftirlit og auki réttarvissu í þágu verðbréfafyrirtækja og viðskiptavina þeirra. Einnig er vísað í mikilvægi slíkra skráninga í tækniráðgjöf sem samstarfsnefnd evrópskra verðbréfaeftirlitsaðila tilkynnti framkvæmdastjórninni 29. júlí 2010. Slíkar skrár ættu að tryggja að hægt sé að færa sönnur á skilmála hvers konar fyrirmæla viðskiptavina og að þær svari til viðskiptanna sem verðbréfafyrirtækin framkvæma og jafnframt ættu þær að gera kleift að greina hegðun sem getur skipt máli í tengslum við markaðsmisnotkun og einnig þegar fyrirtæki stunda viðskipti fyrir eigin reikning.

(1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/73/EB frá 10. ágúst 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði fjárfestingarfyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun (Stjtið. ESB L 241, 2.9.2006, bls. 26).

Í þessu skyni er þörf fyrir skráningar á öllum samtölum þar sem í hlut eiga að máli fulltrúar fyrirtækis þegar þeir annast viðskipti fyrir eigin reikning eða áforma að gera það. Þegar viðskiptavinir koma fyrir mælum sínum á framfæri eftir öðrum leiðum en símleiðis verða slík boðskipti að vera á varanlegum miðli á borð við póst, símbréf, tölvupóst eða skjöl með fyrir mælum viðskiptavinar sem sett eru fram á fundum. Þannig er t.d. hægt að nota fundargerðir eða minnispunkta til að skrá efni mikilvægra samtala við viðskiptavini augliti til auglitis. Líta ætti á slík fyrirmæli sem jafngild fyrir mælum sem móttækin eru símleiðis. Þegar fundargerðir eru skráðar um samtöl við viðskiptavini augliti til auglitis ættu aðildarríkin að sjá til þess að fyrir hendi séu viðeigandi öryggisráðstafanir sem tryggja að réttindi viðskiptavinar skerðist ekki vegna fundargerða þar sem samræður aðilanna eru skráðar með ófullnægjandi hætti. Slíkar öryggisráðstafanir ættu ekki að fela í sér neinar skuldbindingar af hálfu viðskiptavinarins.

Í því skyni að skapa réttarvissu um gildissvið þessarar skyldu er rétt að láta hana gilda um allan búnað sem fyrirtækið lætur í té eða verðbréfafyrirtækjum er heimilt að nota til að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að búnaður í einkaeigu sé ekki notaður í tengslum við viðskiptin. Skráningar þessar ættu að vera tiltækar lögbærum yfirvöldum þegar þau sinna eftirlitshlutverki sínu og framkvæma fullnustuaðgerðir samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014, reglugerð (ESB) nr. 596/2014 og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/57/ESB ⁽¹⁾ til að aðstoða lögbær yfirvöld við að greina hegðun sem ekki samrýmist lagamma um starfsemi verðbréfafyrirtækja. Skráningar þessu ættu einnig að vera tiltækar verðbréfafyrirtækjum og viðskiptavinum til að sýna fram á þróun sambands þeirra með tilliti til fyrirmæla viðskiptavina og viðskipta sem fyrirtækin sjá um. Af þessum sökum er rétt að kveða á um meginreglur í þessari tilskipun um almennt fyrirkomulag á skráningu símtala eða rafrænna samskipta þar sem fram koma fyrirmæli viðskiptavina.

- 58) Í samræmi við ályktanir ráðsins frá júní 2009 um að styrkja fjármálaeftirlit í Evrópusambandinu og til að stuðla að því að koma á sameiginlegum reglum um fjármálaþjónustu fyrir fjármálaþjónuð í Sambandinu, stuðla frekar að því að þróa jöfn samkeppnis skilyrði fyrir aðildarríkin og markaðsaðila, auka vernd fjárfesta og bæta eftirlit og framfylgd er Sambandið skuldbundið til að takmarka, þar sem því verður við komið, ákvörðunarréttinn sem aðildarríkin hafa samkvæmt löggjöf Sambandsins um fjármálaþjónustu. Auk inngangsins í þessari tilskipun um almennt fyrirkomulag á skráningu símtala eða rafrænna samskipta þar sem fram koma fyrirmæli viðskiptavina er rétt að draga úr möguleika lögbærra yfirvalda á að framselja eftirlitshlutverk sín í tilteknum tilvikum, til þess að takmarka ákvörðunarrétt að því er varðar viðeigandi kröfur til einkaumboðsmanna og skýrslugjöf frá útibúum.
- 59) Notkun viðskiptatækni hefur þróast umtalsvert á síðasta áratug og er nú mjög útbreidd meðal markaðsaðila. Margir markaðsaðilar stunda nú algrímsviðskipti þar sem tölvualgrím ákvarðar sjálfvirkt þætti tilboða með lágmarksíhlutun manna eða engri. Setja ætti reglur vegna áhættu sem stafar af algrímsviðskiptum. Hins vegar telst notkun algríms í eftirávinnslu framkvæmdra viðskipta ekki vera algrímsviðskipti. Verðbréfafyrirtæki sem stundar algrímsviðskipti sem lið í áætlun um viðskiptavakt ætti að annast viðskiptavaktina samfleytt á tilteknum hluta opnunartíma viðskiptavettvangsins. Í tæknilegum eftirlitsstöðlum ættu að vera nánari útskýringar á því hvað felst í þessum tiltekna hluta af opnunartíma viðskiptavettvanga þannig að öruggt sé að slíkt tilgreint hlutfall sé mikilvægt miðað við heildarfjölda opnunartíma, að teknu tilliti til lausafjárstöðu, umfangs og eðlis þessa sérstaka markaðar og einkenna fjármálagerningsins sem viðskipti eru höfð með.
- 60) Verðbréfafyrirtæki sem annast algrímsviðskipti samkvæmt áætlun um viðskiptavakt ættu að hafa yfir að ráða viðeigandi kerfum og sinna eftirliti vegna þeirrar starfsemi. Skilja ber slíka starfsemi út frá sérstöku samhengi hennar og tilgangi. Skilgreining á slíkri starfsemi er því óháð skilgreiningunni á „starfsemi viðskiptavaka“ í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 236/2012 ⁽²⁾.
- 61) Tilgreint hlutmengi af algrímsviðskiptum eru hátíðniviðskipti með notkun algríms þar sem viðskiptakerfi greinir gögn eða merki frá markaðinum á miklum hraða og sendir síðan eða uppfærir mikinn fjölda tilboða á mjög stuttum tíma sem svörun við þeirri greiningu. Hátíðniviðskipti með notkun algríms geta einkum innihaldið þætti á borð við að setja af stað og búa til tilboð, beina tilboðum áfram og framkvæma viðskipti án mannlegrar íhlutunar fyrir sérhver stök viðskipti eða tilboð, stuttan tímaramma til að ákvarða eða selja stöður, mikla dagsveltu eignasafns, hátt hlutfall milli tilboða og viðskipta innan dagsins og að enda viðskiptadaginn við eða nálægt hlutlausri stöðu. Hátíðniviðskipti með notkun algríms einkennast m.a. af miklum fjölda skilaboða innan dagsins sem samanstanda af tilboðum, verðtilboðum eða

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/57/ESB frá 16. apríl 2014 um refsivíðurlög gegn markaðssvikum (tilskipunin um markaðssvik) (Stjtuð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 179).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 236/2012 frá 14. mars 2012 um skortsölu og tiltekna þætti skuldatrygginga (Stjtuð. ESB L 86, 24.3.2012, bls. 1).

afturköllunum. Til að ákvarða hvað mikilli fjöldi skilaboða innan dagsins felur í sér ætti að taka tillit til þess hvaða viðskiptavinur stendur á bak við starfsemi á síðasta stigi, lengdar eftirlitstímabilsins, samanburðar við heildarstarfsemi markaðarins á því tímabili og hlutfallslegar samþjöppunar eða sundrunar á starfsemi. Hátíðniviðskipti með notkun algríms eru alla jafnan í höndum seljenda sem nota eigið fé sitt til að stunda viðskipti með og styðjast að jafnaði, þótt í sjálfu sér það sé ekki stefnan, við háþróaða tækni til að framkvæma hefðbundnari viðskiptaáætlanir á borð við viðskiptavakt eða högnun.

- 62) Tækniframfarir hafa gert aðilum kleift að nota hátíðniviðskipti og þróa viðskiptalíkön. Greitt er fyrir hátíðniviðskiptum á þann hátt að markaðsaðilar samnýta aðstöðu sem er nálægt þeim stað þar sem pörunarvél (e. *matching engine*) viðskiptavettvangs er staðsett. Nauðsynlegt er að gera þá kröfu til viðskiptavettvanga að þeir láti í té slíka samnýtingarþjónustu án mismununar og á sanngjarnan og gagnsæjan hátt til að tryggja reglubundin og sanngjörn viðskiptaskilyrði. Notkun viðskiptatækni þýðir að fjárfestar geta stundað hraðari, umfangsmeiri og flóknari viðskipti. Það hefur einnig gert markaðsaðilum kleift að greiða fyrir beinum rafrænum aðgangi viðskiptavina sinna að mörkuðum í gegnum viðskipta-aðstöðu sína, með beinum markaðsaðgangi eða aðgangi í gegnum annan. Viðskiptatækni hefur einnig nýst markaðinum og markaðsaðilum almennt t.d. með víðtækari þátttöku á mörkuðum, auknum seljanleika, þrengra verðbili, minni óstöðugleika til skamms tíma og leiðum til að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina á skilvirkari hátt. Þó getur viðskiptatækni einnig haft í för með sér ýmis konar mögulega áhættu, s.s. aukna hættu á yfirálagi á kerfi viðskiptavettvanga vegna mikils fjölda tilboða, hættu á að algrímsviðskipti hafi í för með sér tvítekingu tilboða eða að þau séu röng eða gölluð þannig að það kann að skapa óróleika á markaði.

Auk þess er hættu á að algrímsviðskiptakerfi bregðist of harkalega við öðrum atburðum á markaði sem geta aukið óstöðugleika ef markaðurinn á þegar við vandamál að etja. Að lokum geta algrímsviðskipti eða háhraðaviðskipti með notkun algríms, líkt og öll önnur form viðskipta, leitt til hegðunar sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014. Hátíðniviðskipti geta einnig, vegna þess að seljendur sem nota hátíðni fá betri upplýsingar en aðrir, ýtt undir að fjárfestar leiði viðskipti til lykta á vettvöngum þar sem þeir geta komist hjá því að eiga samskipti við aðra seljendur sem nota hátíðni. Rétt er að gera hátíðniviðskipti með notkun algríms, þar sem stuðst er við tilgreinda eiginleika, háð sérstöku lögboðnu eftirliti. Þótt fyrst og fremst sé um að ræða tækni sem byggist á viðskiptum fyrir eigin reikning ætti slík skoðun einnig að eiga við þegar framkvæmd viðskipta er skipulögð þannig að framkvæmdin fer fram fyrir eigin reikning.

- 63) Besta leiðin til þess að milda mögulega áhættu sem leiðir af aukinni notkun á tækni er að láta áhættu fyrirtækja, sem annast algrímsviðskipti eða hátíðniviðskipti með notkun algríms, falla undir sambland aðgerða og sérstakt áhættueftirlit en jafnframt beita öðrum ráðstöfunum gagnvart rekstraraðilum viðskiptavanga sem slík fyrirtæki eiga aðgang að. Þessar ráðstafanir ættu að endurspegla og byggjast á tæknilegum viðmiðunarreglum, útgefnum af Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) („ESMA“) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010⁽¹⁾, í febrúar 2012 um kerfi og eftirlit í sjálfvirku viðskiptaumhverfi fyrir viðskiptavettvanga, verðbréfafyrirtæki og lögbær yfirvöld (ESMA/2012/122) til þess að auka álagsspol markaða í ljósi tækniþróunar. Æskilegt er að tryggja að öll fyrirtæki sem stunda hátíðniviðskipti með notkun algríms séu með starfsleyfi. Slíkt starfsleyfi ætti að tryggja að þessi fyrirtæki falli undir skipulagskröfur samkvæmt þessari tilskipun og að nauðsynlegt eftirlit sé haft með þeim. Hins vegar ætti að krefjast þess að einingar með starfsleyfi, sem falla undir eftirlit samkvæmt lögum Sambandsins um fjármálageirann og eru undanþegnar þessari tilskipun en stunda algrímsviðskipti eða hátíðniviðskipti með notkun algríms, ættu ekki að þurfa starfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun og ættu einvörðungu að falla undir ráðstafanir og eftirlit sem miðast að því að takast á við sértæka áhættu sem leiðir af þessum gerðum viðskipta. Í þessu skyni ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að gegna mikilvægu samræmingarhlutverki með því að skilgreina viðeigandi verðskref til að tryggja snuðulausa starfsemi markaða á vettvangi Sambandsins.

- 64) Bæði verðbréfafyrirtæki og viðskiptavettvangar ættu að sjá til þess að fyrir hendi séu öflugar ráðstafanir sem tryggja að algrímsviðskipti eða hátíðniviðskipti með notkun algríms valdi ekki glundroða á markaði og að ekki sé hægt að nota þau í sviksamlegum tilgangi. Viðskiptavettvangar ættu einnig að tryggja að viðskiptakerfi þeirra þoli álag og séu prófuð með réttum hætti til þess að taka við auknu flæði tilboða eða álagi á mörkuðum og að straumrofar séu fyrir hendi á viðskiptavettvangi til að stöðva viðskipti eða takmarka þau þegar skyndilegar, óvæntar verðbreytingar eiga sér stað.

- 65) Einnig er nauðsynlegt að sjá til þess að fyrirkomulag þóknana viðskiptavettvanga sé gagnsætt, án mismununar og sanngjarnt og að uppbygging þess stuðli ekki að rökun á markaði. Viðskiptavettvangar ættu því að geta miðað þóknanir

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stj.úf. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

sínar vegna fyrirmæla sem eru afturkölluð við það tímabil sem fyrirmælin giltu og ákvarðað gjöldin fyrir sérhvern fjármálagerning sem þau varða. Aðildarríki ættu einnig að geta heimilað viðskiptavettvangi að leggja á hærri gjöld vegna fyrirmæla sem síðan eru afturkölluð eða á þátttakendur sem eru með hátt hlutfall afturkallaðra fyrirmæla og þann sem annast háhraðaviðskipti með notkun algríms til að endurspegla aukaálag á getu kerfisins án þess að það sé endilega öðrum markaðsaðilum til hagsbóta.

- 66) Fyrir utan ráðstafanir sem varða algrím og hátíðniviðskipti með notkun algríms er rétt að banna verðbréfafyrirtækjum að veita viðskiptavinum sínum beinan rafrænan aðgang að mörkuðum þegar slíkur aðgangur er ekki háður viðeigandi kerfum og eftirliti. Fyrirtæki sem veita slíkan beinan rafrænan aðgang ættu, án tillit til þess á hvaða formi hann er, að meta og endurskoða hæfi viðskiptavina sem nota þessa þjónustu og tryggja að kveðið sé á um áhættueftirlit með notkun þjónustunnar og að þessi fyrirtæki séu ábyrg fyrir viðskiptum sem viðskiptavinir hafa gefið fyrirmæli um með því að nota kerfi þeirra eða viðskiptanúmer. Rétt er að mæla nánar fyrir um nákvæmar skipulagskröfur varðandi þessar nýju tegundir viðskipta í tæknilegum eftirlitsstöðlum. Þetta ætti að tryggja að hægt sé að breyta kröfum þegar nauðsyn krefur til þess að taka tillit til frekari nýjunga og þróunar á þessu sviði.
- 67) Nauðsynlegt er að flagga (e. *flag*) öll tilboð sem verða til í algrímsviðskiptum til að tryggja skilvirkt eftirlit og gera lögbærum yfirvöldum kleift að gera viðeigandi ráðstafanir vegna gallaðra eða sviksamlegra algrímsáætlana í tæka tíð. Lögbær yfirvöld ættu með flöggun að geta borið kennsl á og greint tilboð sem eiga uppruna hjá mismunandi algrímum og endurgera á skilvirkan hátt og meta áætlanirnar sem seljendur nota er styðjast við algrím. Þetta ætti að draga úr hættunni á því að tilboð séu ekki rakin til algrímsáætlunar og seljanda með ótvíræðum hætti. Flöggunin gerir lögbærum yfirvöldum kleift að bregðast við á skilvirkan og skjótvirkan hátt við sviksamlegum algrímsviðskiptaáætlunum eða áformum sem kunna að raska eðlilegri starfsemi markaðarins.
- 68) Til að tryggja að heildarvirgni markaðar sé viðhaldið í ljósi tæknipróunar á fjármálamörkuðum ætti Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin að hafa reglulegt samráð við innlenda sérfræðinga um þróun í tengslum við viðskiptatækni, þ.m.t. hátíðniviðskipti og nýja starfshætti sem gætu falið í sér markaðssvik, til að greina og stuðla að skilvirkum áætlunum um að koma í veg fyrir og taka á slíkum svikum.
- 69) Viðskiptavettvangar af ýmsum toga eru starfræktir í Sambandinu og af þeim eru margir sem stunda viðskipti með sams konar fjármálagerninga. Nauðsynlegt er, til að takast á við áhættu sem hagsmunum fjárfesta stafar mögulega af, að gera formlegt og samræma frekar ferlið sem fylgja ber í viðskiptum á öðrum viðskiptavettvangi ef verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang ákveður að fella tímabundið niður viðskipti með fjármálagerning eða taka hann úr viðskiptum. Tryggja ætti, í þágu réttarvissu og til að taka á hagsmunaárekstrum með viðeigandi hætti þegar ákveðið er að fella tímabundið niður viðskipti með fjármálagerninga eða taka þá úr viðskiptum, að hætti verðbréfafyrirtæki, eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang, viðskiptum vegna þess að ekki er farið að reglum þess aðila skuli hinir fylgja þeirri ákvörðun, ef lögbær yfirvöld fara fram á það, nema hægt sé að réttlæta áframhaldandi viðskipti á grundvelli sérstakra aðstæðna. Enn fremur er nauðsynlegt að gera upplýsingaskipti og samstarf formleg og bæta þau milli lögbæru yfirvaldanna með tilliti til tímabundinnar niðurfellingar viðskipta með fjármálagerninga á viðskiptavettvangi eða töku þeirra úr viðskiptum. Þessum ráðstöfunum ætti að beita þannig að þær komi í veg fyrir að viðskiptavettvangur noti upplýsingar sem veittar eru með tilliti til tímabundinnar niðurfellingar viðskipta í hagnaðarskyni með fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum.
- 70) Fleiri fjárfestar hafa orðið virkir á fjármálamörkuðum þar sem þeim bjóðast stöðugt flóknari og víðtækari þjónusta og gerningar og, í ljósi þessarar þróunar, er nauðsynlegt að kveða á um ákveðna samræmingu þannig að fjárfestar njóti öflugrar verndar alls staðar innan Sambandsins. Þegar tilskipun 2004/39/EB var samþykkt var nauðsynlegt að telja veitingu ráðgjafarþjónustu til fjárfestingarþjónustu sem þyrfti starfsleyfi og háð væri sérstökum skyldum um viðskiptahætti þar eð fjárfestar reiddu sig í auknum mæli á persónulegar ráðleggingar. Persónulegar ráðleggingar halda áfram að skipta viðskiptavinum máli og sífellt flóknari þjónusta og gerningar kalla á frekari skyldur hvað varðar viðskiptahætti til að efla vernd fjárfesta.
- 71) Aðildarríkin ættu að tryggja að verðbréfafyrirtæki starfi með hliðsjón af hagsmunum viðskiptavina sinna og geti staðið við skuldbindingar sínar samkvæmt þessari tilskipun. Verðbréfafyrirtæki ættu því að skilja eiginleika fjármálagerninga sem eru í boði eða mælt er með og koma á og endurskoða skilvirkar áætlanir og ráðstafanir til að bera kennsl á þá flokka

viðskiptavina sem bjóða ætti afurðir og þjónustu. Aðildarríkin ættu að tryggja að verðbréfafyrirtæki sem framleiða fjármálagerninga sjái til þess að þessar afurðir séu framleiddar til að fullnægja þörfum vel afmarkaðs markhóps endanlegra viðskiptavina innan viðeigandi flokks viðskiptavina, gera skynsamlegar ráðstafanir til að tryggja að fjármálagerningum sé dreift til þessa tilgreinda markhóps og reglubundið endurmeta greiningu markhópsins og arðsemi afurðanna sem þeir bjóða. Verðbréfafyrirtæki sem bjóða eða mæla með fjármálagerningum, sem þau hafa ekki sjálf framleitt, við viðskiptavini ættu einnig að hafa gert viðeigandi ráðstafanir til að fá og skilja upplýsingar sem skipta máli í ferlinu til viðurkenningar á afurðinni, þ.m.t. tilgreindan markhóp og eiginleika afurðarinnar sem þeir bjóða eða mæla með. Þessi skylda ætti að gilda með fyrirvara um hvers konar mat á því hvort afurðin á rétt á sér eða hentar og hvað verðbréfafyrirtækið gerir síðar þegar það veitir einstaka viðskiptavini þjónustu, á grundvelli persónulegra þarfa hans, eiginleika og markmiða.

Verðbréfafyrirtæki sem bjóða eða mæla með afurð sem framleidd er af fyrirtækjum sem falla ekki undir kröfur um vörustýringu, sem settar eru fram í þessari tilskipun, eða fyrirtæki í þriðju löndum framleiða, ættu, til að tryggja að fjármálagerningar verði eingöngu í boði eða mælt með þeim þegar það er í þágu viðskiptavinar, einnig að hafa komið á viðeigandi ráðstöfunum til þess að fá nægilegar upplýsingar um fjármálagerninginn.

- 72) Rétt er, til að veita fjárfestum allar upplýsingar sem skipta máli, að krefjast þess að verðbréfafyrirtæki sem veita fjárfestingarráðgjöf greini frá kostnaði við ráðgjöfina til að útskýra grundvöllinn fyrir ráðgjöfinni sem þau veita, einkum hvaða afurðir þau hafa í huga við að veita viðskiptavini persónulegar ráðleggingar, hvort sem þau veita fjárfestingarráðgjöf á óháðum grundvelli og hvort þau veita viðskiptavininum reglubundið mat á því hvers vegna fjármálagerningar, sem mælt er með, hentar þeim. Einnig er rétt að gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki skýri fyrir viðskiptavininum sínum ástæður fyrir ráðgjöfinni sem þau veita þeim.
- 73) Til að koma á frekari regluramma fyrir fjárfestingarráðgjöf en á sama tíma veita verðbréfafyrirtækjum og viðskiptavininum valfrelsi er rétt að setja skilyrði fyrir veitingu á slíkri þjónustu þegar fyrirtæki upplýsa viðskiptavini um að þjónustan sé veitt á óháðum grundvelli. Þegar ráðgjöf er veitt á óháðum grundvelli ætti að leggja mat á nægilega margar afurðir hjá framleiðendum þeirra áður en persónulegar leiðbeiningar eru veittar. Ekki er nauðsynlegt að ráðgjafi meti fjárfestingarafurðir sem í boði eru frá öllum söluaðilum afurðarinnar eða útgefendum en ekki ætti að takmarka úrval fjárfestingargerninga við fjármálagerninga sem stofnun gefur út eða lætur öðrum aðilum í té sem verðbréfafyrirtækið hefur það nán lagaleg eða fjárhagsleg tengsl við, s.s. samningsbundin tengsl, að hætt sé við að slíkt dragi úr óhæðri ráðgjafarinnar sem veitt er.
- 74) Til að auka vernd fjárfesta og gera þjónustuna sem viðskiptamenn fá gagnsæri er einnig rétt að takmarka frekar möguleika fyrirtækja sem veita fjárfestingarráðgjöf á óháðum grundvelli og þjónustu við eignastýringu að samþykka og halda eftir gjöldum, þóknunum eða öðrum peningalegum eða ópeningalegum ávinningi frá þriðju aðilum, einkum útgefendum eða söluaðilum afurðarinnar. Þetta þýðir að endurgreiða skal viðskiptavini að fullu öll gjöld, þóknanir og hvers konar peningalegan ávinning sem þriðji aðili greiðir eða lætur í té, eins fljótt og auðið er eftir að fyrirtækinu hafa borist þessar greiðslur og fyrirtækinu ætti ekki að vera heimilt að draga neinar greiðslur frá þriðja aðila frá þeim þóknunum sem viðskiptavinur skuldar fyrirtækinu. Viðskiptavinurinn ætti að fá nákvæmar upplýsingar, þar sem við á og með reglubundnum hætti, um öll gjöld, þóknanir og ávinning sem fyrirtækið hefur mótttekið í tengslum við fjárfestingarþjónustu sem viðskiptavini er veitt og framseld til hans. Fyrirtæki sem veita óháða ráðgjöf eða eignastýringu ættu einnig að koma á stefnu sem hluta af skipulagskröfum sínum til tryggja að mótteknum greiðslum frá þriðja aðila sé úthlutað og þær fluttar til viðskiptavinanna. Eingöngu ætti að leyfa minniháttar ópeningalegan ávinning að því tilskildu að viðskiptavini sé skilmerkilega gerð grein fyrir honum, að hann geti eftt gæði þeirrar þjónustu sem veitt er og að teljist ekki skaða getu verðbréfafyrirtækja til gæta sem best hagsmuna viðskiptavina sinna.
- 75) Þegar fjárfestingarráðgjöf er veitt á óháðum grundvelli og þjónusta við eignastýringu býðst ætti ekki að heimila gjöld, þóknanir eða ópeningalegan ávinning, sem aðili greiðir eða reidur fram fyrir hönd viðskiptavinar, nema ef þeim aðila er ljóst að slíkar greiðslur hafi farið fram fyrir hönd viðkomandi aðila og að viðskiptavinur og verðbréfafyrirtæki hafi komið sér saman um fjárhæð og tíðni greiðslunnar og þriðji aðili hafi ekki ákveðið það. Þessari kröfu er fullnægt í tilvikum þegar viðskiptavinur greiðir reikning verðbréfafyrirtækis milliliðalaust eða óháður þriðji aðili sem hefur engin tengsl við verðbréfafyrirtækið hvað varðar fjárfestingarþjónustuna, sem viðskiptavinurinn fær og aðhefst eingöngu samkvæmt fyrirmælum viðskiptavinarins, og í tilvikum þegar viðskiptavinur semur um gjald fyrir veitta þjónustu verðbréfafyrirtækisins og greiðir það gjald. Þetta á alla jafnan við þegar um endurskoðendur eða lögfræðinga sem aðhafast samkvæmt skýrum greiðslufyrirmælum frá viðskiptavini eða þegar aðili miðlar einfaldlega greiðslunni.

- 76) Tilskipun þessi kveður á um skilyrði og málsmeðferðarreglur sem aðildarríkin eiga að fara að þegar þau áforma að leggja á viðbótarkröfur. Slíkar kröfur geta falið í sér bann við takmörkunum eða frekari takmarkanir á möguleikum til að bjóða eða taka við þóknunum, umboðslaunum eða peningalegum eða ópeningalegum ávinningi sem þriðji aðili eða aðili sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila greiðir eða reiðir fram í tengslum við þjónustu við viðskiptavini.
- 77) Til að vernda neytendur enn frekar er einnig rétt að tryggja að verðbréfafyrirtæki umbuni ekki starfsfólki sínu eða meti frammistöðu þess á þann hátt að stríði gegn þeirri skyldu fyrirtækisins að hafa hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi, t.d. með þóknunum, sölumarkmiðum eða hvetji það með öðrum hætti til að mæla með eða selja sérstaka fjármálagerninga þegar aðrar afurðir kunna að henta betur þörfum viðskiptavinarins.
- 78) Þegar fullnægjandi upplýsingar um kostnað og tengd gjöld eða áhættu að því er varðar sjálfan fjármálagerninginn eru veittar í samræmi við önnur lög Sambandsins ætti að telja þær upplýsingar viðeigandi í því skyni að veita viðskiptavinum upplýsingar samkvæmt þessari tilskipun. Þó ættu verðbréfafyrirtæki eða lánastofnanir sem dreifa fjármálagerningnum einnig að tilkynna viðskiptavinum sínum um allan annan kostnað og tengd gjöld sem tengjast því að þau veita fjárfestingarþjónustu í tengslum við þann fjármálagerning.
- 79) Í ljósi þess hversu fjárfestingarafurðir eru flóknar og stöðugra nýjunga í útfærslu þeirra er einnig mikilvægt að tryggja að starfsfólk sem veitir almennum fjárfestum ráðleggingar um fjárfestingarafurðir eða selur þær, búi yfir nægri þekkingu og færni að því er varðar þá afurð sem í boði er. Verðbréfafyrirtæki ættu að gefa starfsfólki sínu nægan tíma og úrræði til að öðlast þekkingu og færni og beita henni þegar það veitir viðskiptavinum þjónustu.
- 80) Verðbréfafyrirtækjum er heimilt að veita fjárfestingarþjónustu sem felst eingöngu í framkvæmd og/eða móttöku og sendingu fyrir mæla viðskiptavinar, án þess að þörf sé á því að fá upplýsingar um þekkingu og reynslu viðskiptavinarins til að meta hvort þjónustan eða fjármálagerningurinn sé viðeigandi. Rétt að bæta skilyrðin fyrir veitingu slíkrar þjónustu þar eð hún hefur í för með sér skerðingu á vernd viðskiptavinar. Einkum er rétt að útiloka möguleikann á að veita þessa þjónustu í tengslum við viðbótarstarfsemi sem felst í því að veita fjárfestum lánafyrirgreiðslu eða lánveitingu er gerir þeim kleift að annast viðskipti sem verðbréfafyrirtækið tekur þátt í, þar sem þetta eykur flækjustig viðskiptanna og gerir erfiðara að skilja meðfylgjandi áhættu. Einnig er rétt að skilgreina betur viðmiðin við val á fjármálagerningum sem þessi þjónusta ætti að varða til að útiloka ákveðna fjármálagerninga, þ.m.t. þá sem fela í sér afleiðu eða fyrirkomulag sem gerir viðskiptavininum erfitt að meta meðfylgjandi áhættu, hlutabréf í fyrirtækjum sem eru ekki verðbréfasjóðir (sjóðir um sameiginlega fjárfestingu sem ekki eru verðbréfasjóðir) og afleiðutengdir verðbréfasjóðir eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 36. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 583/2010 ⁽¹⁾. Meðferð tiltekinna verðbréfasjóða sem flókinna afurða ætti að vera með fyrirvara um lög Sambandsins í framtíðinni þar sem skilgreind eru gildissvið og reglur sem gilda um slíkar afurðir.
- 81) Krosssala er sameiginleg áætlun þeirra sem veita almenna fjármálaþjónustu alls staðar í Sambandinu. Hún getur verið ávinningur fyrir almenna fjárfesta en getur einnig falið í sér starfsvenjur þar sem ekki er tekið nægilega mikið tillit til hagsmuna viðskiptavinarins. Til dæmis eru ákveðnar tegundir af krosssölu, þ.e. samtvinnuð framkvæmd þar sem tvenns konar fjárfestingarþjónusta eða fleiri eru seldar saman í einum pakka og að minnsta kosti ein þessarar þjónustu stendur ekki til boða ein og sér, getur raskað samkeppni og haft skaðleg áhrif á hreyfanleika viðskiptavinar og getu þeirra til að velja á upplýstan hátt. Dæmi um samtvinnnaða framkvæmd getur verið þegar gerð er krafa um að almennur fjárfestir opni ávísanareikning til að fá þjónustu. Þótt samþætting, þar sem tvenns konar fjármálaþjónusta eða fleiri er seld saman í pakka en er einnig hægt að kaupa á sérstaklega, kunni vissulega að raska samkeppni og hafa skaðleg áhrif á hreyfanleika og getu viðskiptavina til að velja á upplýstan hátt, gerir hún viðskiptavinum kleift að velja og hindrar síður að verðbréfafyrirtæki geti uppfyllt skuldbindingar sínar samkvæmt þessari tilskipun. Meta ætti gaumgæfilega notkun slíkra aðferða til að efla samkeppni og auka valmöguleika neytenda.
- 82) Verðbréfafyrirtæki ættu, þegar þau veita fjárfestingarráðgjöf, að tilgreina í skriflegri greinargerð um hentugleika hvernig veitt ráðgjöf samrýmist því sem almennur fjárfestir kys helst, þörfum hans og öðrum eiginleikum. Veita ætti yfirlýsinguna á varanlegum miðli þar með talið á rafrænu formi. Verðbréfafyrirtækið ber ábyrgð á að meta hentugleika

(1) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 583/2010 frá 1. júlí 2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB að því er varðar lykilupplýsingar fyrir fjárfesta og skilyrði sem skulu uppfyllt þegar lykilupplýsingar fyrir fjárfesta eða lýsingin er lögð fram á varanlegum miðli öðrum en pappír eða á vefsetri (Stjútíð. ESB L 176, 10.7.2010, bls. 1).

og láta viðskiptavinum í té nákvæma skýrslu þar að lútandi og ættu viðeigandi öryggisráðstafanir að vera til staðar til að tryggja að viðskiptavinurinn verði ekki fyrir tapi vegna skýrslunnar þar sem persónuleg tilmæli eru sett fram á ónákvæman og ósanngjarnan hátt, þar með talið hvernig ráðgjöfin hentar viðskiptavininum og óhagræði af aðgerðum sem mælt er með.

- 83) Verðbréfafyrirtæki ætti, við ákvörðun á því hvenær upplýsingar teljast vera veittar á réttum tíma, fyrir þann tíma sem tilgreindur er í þessari tilskipun, að taka tillit til þess, með hliðsjón af því hve aðkallandi aðstæður eru, að viðskiptavinurinn þarf nægan tíma til að lesa og skilja þær áður en hann tekur ákvörðun um fjárfestingu. Líklegt er að viðskiptavinur þurfi meiri tíma til meta upplýsingar sem veittar eru um flóknari eða óþekkta afurð eða þjónustu, eða afurð eða þjónustu sem viðskiptavinur hefur enga reynslu af en viðskiptavinur sem metur einfaldari eða þekktari afurð eða þjónustu, eða þá sem hann hefur þegar hlotið reynslu af.
- 84) Engin ákvæði í þessari tilskipun ættu að skylda verðbréfafyrirtæki til að veita allar nauðsynlegar upplýsingar, samstundis eða samtímis, um verðbréfafyrirtækið, fjármálagerninga, kostnað og tengd gjöld eða varðandi varðveislu fjármálagerninga viðskiptavinar eða fjármuna viðskiptavinar að því tilskildu að þeir uppfylli almennu skylduna um að veita viðeigandi upplýsingar með góðum fyrirvara fyrir þann tíma sem er tilgreindur í þessari tilskipun. Áður en þjónustan er veitt eru engin ákvæði í þessari tilskipun sem skylda fyrirtæki til að veita þær, annaðhvort sérstaklega eða með því að fella þær inn í samning við viðskiptavin, að því tilskildu að upplýsingunum sé komið til viðskiptavinarins með góðum fyrirvara.
- 85) Litið skal svo á að þjónusta sé veitt að frumkvæði viðskiptavinar nema þegar viðskiptavinurinn fer fram á hana vegna persónubundinna skilaboða frá fyrirtækinu eða af hálfu þess til þessa tiltekna viðskiptavinar, og þau fela í sér boð eða er ætlað að hafa áhrif á viðskiptavininn að því er varðar tiltekinn fjármálagerning eða tiltekin viðskipti. Hægt er að líta svo á þjónusta sé veitt að frumkvæði viðskiptavinar þrátt fyrir að viðskiptavinurinn fari fram á hana á grundvelli skilaboða sem innihalda hvers kyns kynningu eða tilboð á fjármálagerningum sem eru almenns eðlis og ætluð eru almenningi eða stærri hópi eða flokki viðskiptavina eða hugsanlegum viðskiptavinum.
- 86) Eitt af markmiðum þessarar tilskipunar er að vernda fjárfesta. Aðlaga ætti ráðstafanir til að vernda fjárfesta að sérkennum hvers flokks fjárfesta (almennir fjárfestar, fagfjárfestar og mótaðilar). Samt sem áður, til að efla reglugerðarmann sem gildir um þjónustustarfsemi án tillits til þess hvaða flokki hlutaðeigandi viðskiptavinir tilheyra, er rétt að gera það ljóst að meginreglur um að koma fram af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku gilda um samskiptin við alla viðskiptavinum sem og skyldan til að sýna sanngirni, vera skýr og ekki villandi.
- 87) Fjárfestingar sem fela í sér váttryggingasamninga eru oft gerðir aðgengilegir viðskiptavinum sem aðrir mögulegir kostir eða til að koma í stað fjármálagerninga sem falla undir þessa tilskipun. Til að almennir fjárfestar njóti jafnrar verndar og að tryggja jöfn skilyrði fyrir sambærilegar afurðir er mikilvægt að viðeigandi kröfur gildi um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir. Þess vegna ætti að beita kröfum um vernd fjárfesta í þessari tilskipun með jöfnum hætti gagnvart þeim fjárfestingum sem eru innifaldar í váttryggingarsamningum en vegna mismunandi gerðar markaðarinnar og einkenna afurðarinnar er hentugra að ítarlegar kröfur séu settar fram í yfirstandandi endurskoðun á tilskipun 2002/92/EB heldur en að setja þær fram í þessari tilskipun. Þannig ætti framtíðarlöggjöf Sambandsins um starfsemi váttryggingamiðlara og váttryggingafélaga að tryggja með viðeigandi hætti samræmda nálgun í lagasetningu að því er varðar dreifingu mismunandi fjármálaafurða sem uppfylla svipaðar kröfur fjárfesta og orsaka þess vegna sambærilegar áskoranir að því er varðar vernd fjárfesta. Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010⁽¹⁾, og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin (ESMA) ættu að starfa saman við að ná fram eins miklu samræmi og unnt er í starfsháttum í stöðlum um viðskiptahætti að því er varðar þessar fjárfestingarafurðir. Kveða ætti á um þessar nýju kröfur um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir í tilskipun 2002/92/EB.
- 88) Til að samhæfa reglur sem varða hagsmunaaðreikstra, almennar meginreglur og upplýsingar til viðskiptavina og til að gefa aðildarríkjum færi á að setja takmarkanir á greiðslur til váttryggingamiðlara, ætti að breyta tilskipun 2002/92/EB til samræmis við það.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

- 89) Vátryggingatengdar fjárfestingarafurðir sem bjóða ekki upp á fjárfestingatækifæri og innlán sem eru einvörðungu háð vöxtum ættu að vera undanskildar gildissviði þessarar tilskipunar. Utan gildissviðs þessarar tilskipunar ættu að falla einstakar og starfstengdar lífeyrisafurðir sem fyrst og síðast miða að því að tryggja fjárfestinum tekjur eftir starfslok, með tilliti til séreinkenna þeirra og markmiða.
- 90) Þrátt fyrir meginregluna um að heimaaðildarríki veiti starfsleyfi, annist eftirlit og gæti þess að skyldur varðandi rekstur útibúa séu virtar, er við hæfi að lögbært yfirvald í gístaðildarríkinu beri ábyrgð á því að tilteknar skyldur sem tilgreindar eru í þessari tilskipun séu virtar að því er varðar viðskipti sem fara fram í útibúi á því yfirráðasvæði þar sem útibúið er staðsett vegna þess að það yfirvald er næst útibúinu og er í betri stöðu til að greina og binda enda á brot á reglum um rekstur útibúsins.
- 91) Nauðsynlegt er að koma á skilvirkri skyldu um „bestu framkvæmd“ til að tryggja að verðbréfafyrirtæki framkvæmi fyrirmæli viðskiptavina með skilmálum sem eru hagstæðastir fyrir viðskiptavininn. Þessi skylda ætti að gilda þegar fyrirtæki þarf að uppfylla samningsbundnar skyldur gagnvart viðskiptavininum eða skyldur samkvæmt umboði.
- 92) Þegar litið er til þess að nú er meira úrval viðskiptastaða í boði í Sambandinu er rétt að styrkja rammann um bestu framkvæmd fyrir almenna fjárfesta. Líta ætti til frampróunar í tækni við eftirlit á bestu framkvæmd við notkun rammans um bestu framkvæmd í samræmi við aðra og þriðju undirgrein 1. mgr. 27. gr.
- 93) Til að ákvarða hvað felist í bestu framkvæmd, þegar um er að ræða fyrirmæli almennra fjárfesta, ætti kostnaðurinn vegna framkvæmdarinnar að taka til umboðslauna eða þóknana sem sjálft verðbréfafyrirtækið fer fram á að viðskiptavinurinn greiði vegna ákveðinnar þjónustu, þegar fleiri en einn vettvangur, sem er skráður í framkvæmdarstefnu fyrirtækisins, getur framkvæmt tiltekin fyrirmæli. Í slíkum tilvikum skal tillit til umboðslauna og kostnaðar fyrirtækisins sjálfs við framkvæmd fyrirmæla á sérhverjum tiltækum viðskiptastað til þess að meta og bera saman árangur sem hægt væri að ná fyrir viðskiptavininn með því að framkvæma fyrirmælin í gegnum hvern og einn slíkan vettvang. Þó er ekki ætlunin að gera kröfu um að fyrirtæki beri saman árangur sem yrði náð fyrir viðskiptavin þess á grundvelli eigin framkvæmdarstefnu, umboðslauna og þóknana með þeim árangri sem eitthvert annað verðbréfafyrirtæki gæti náð fyrir sama viðskiptavin á grundvelli annarrar framkvæmdastefnu eða annars konar uppbyggingar í umboðslaunum eða þóknunum. Ekki er heldur ætlunin að gera kröfu um að fyrirtæki beri saman mismun á eigin umboðslaunum sem rekja má til þess að fyrirtækið veitir viðskiptavinum sínum mismunandi tegund af þjónustu.
- 94) Ákvæði þessarar tilskipunar sem kveða á um að í kostnaði við framkvæmd skuli felast eigin umboðslaun eða þóknanir sem verðbréfafyrirtækið krefur viðskiptavininn um vegna veittrar fjárfestingarþjónustu, ættu ekki gilda við ákvörðun á því hvaða viðskiptastað ætti að telja með í framkvæmdarstefnu fyrirtækisins að því er varðar 5. mgr. 27. gr. þessarar tilskipunar.
- 95) Líta ber á það sem ósanngjarna mismunun milli viðskiptastaða hjá verðbréfafyrirtæki ef samsetning eða innheimta umboðslauna þess er með þeim hætti að það innheimti mismunandi umboðslaun eða þau eru á mismunandi verðbili eftir viðskiptavinum fyrir framkvæmd á mismunandi viðskiptastöðum og að sá mismunur endurspeglir ekki raunverulegan mun á kostnaði fyrirtækisins við framkvæmd í þessum kerfum.
- 96) Til að bæta skilyrðin sem gilda um þá skyldu verðbréfafyrirtækis að framkvæma fyrirmæli með skilmálum sem eru hagstæðastir fyrir viðskiptavini þeirra í samræmi við þessa tilskipun, er rétt að krefjast þess, hvað varðar fjármálagerninga sem falla undir viðskiptaskylduna í 23. og 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, að sérhver viðskiptastaður og innmiðlari og að því er varðar aðra fjármálagerninga að sérhver viðskiptastaður hafi aðgengilegar almenningi upplýsingar um gæði framkvæmdar viðskipta á hverjum stað,
- 97) Upplýsingar sem verðbréfafyrirtæki veita viðskiptavinum sínum í tengslum við framkvæmdarstefnu sína eru oft almennar og staðlaðar og gera viðskiptavinum ekki kleift að skilja hvernig fyrirmæli verða framkvæmd eða að sannreyna að fyrirtæki uppfylli skyldu sína til að framkvæma fyrirmæli með þeim skilmálum sem eru hagstæðastir fyrir viðskiptavini þeirra. Til að auka vernd fjárfesta er rétt að gera skýra grein fyrir meginreglunum sem varða upplýsingar verðbréfafyrirtækja til viðskiptavina sinna um framkvæmdarstefnu og að krefjast þess af fyrirtækjum að þau geri árlega opinbera, fyrir hvern flokk fjármálagerninga, skrá yfir tíu mikilvægustu viðskiptastaðina þar sem þau hafa framkvæmt fyrirmæli viðskiptavina á næstliðnu ári og taki tillit til þessara upplýsinga og upplýsinga sem viðskiptastaðir birta um gæði framkvæmdar í stefnu sinni um bestu framkvæmd.

- 98) Þegar verðbréfafyrirtæki kemur á viðskiptatengslum við viðskiptavin gæti það beðið viðskiptavininn eða hugsanlegan viðskiptavin að samþykka samtímis framkvæmdastefnuna og einnig að hægt sé að afgreiða fyrirmæli þessa aðila utan viðskiptavettvangs.
- 99) Ekki skal líta svo á að aðilar sem veita fjárfestingarþjónustu fyrir hönd fleiri en eins verðbréfafyrirtækis séu einkaumboðsmenn heldur verðbréfafyrirtæki þegar þeir falla undir skilgreininguna sem kveðið er á um þessari tilskipun, að undanskildum tilteknum aðilum sem kunna að njóta undanþágu.
- 100) Þessi tilskipun skal vera með fyrirvara um rétt einkaumboðsmanna til að stunda starfsemi sem fellur undir aðrar tilskipanir og tengda starfsemi að því er varðar fjármálaþjónustu eða fjármálaafurðir sem falla ekki undir þessa tilskipun, þar á meðal fyrir hönd annarra hluta sömu fjármálasamstæðu.
- 101) Þessi tilskipun tekur ekki til skilyrða fyrir starfsemi sem er stunduð utan athafnasvæðis verðbréfafyrirtækisins (sala við húsdýr).
- 102) Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna ættu ekki skrá eða afturkalla skráninguna þegar starfsemin, sem fer í reynd fram, bendir ótvírætt til þess að einkaumboðsmaður hafi valið réttarkerfi tiltekins aðildarríkis til að komast hjá strangari ákvæðum sem gilda á yfirráðasvæði annars aðildarríkis þar sem hann hefur í hyggju að reka eða rekur nú þegar stærstan hluta starfsemi sinnar.
- 103) Í þessari tilskipun ætti að líta svo á að viðurkenndir mótaðilar séu í hlutverki viðskiptavinar.
- 104) Fjármálakreppan hefur sýnt að viðskiptavinir sem ekki eru almennir fjárfestar hafa takmarkaða getu til að meta áhættuna af fjárfestingum sínum. Rétt er að ítreka að framfylgja ætti reglum um viðskiptahætti að því er varðar þá fjárfesta sem hafa mestu þörf fyrir vernd en hins vegar ætti að kveða nánar á um þær kröfur sem eiga við um ólíka hópa viðskiptavina. Að því marki er rétt að auka við sumar upplýsinga- og skýrslugjafarkröfur þannig að þær nái til tengsla við viðurkennda gagnaðila. Einkum ættu viðkomandi kröfur að lúta að því að vernda fjármálagerninga og fjármuni viðskiptavina sem og upplýsinga- og skýrslugjafarkröfur sem varða flóknari fjármálagerninga og viðskipti. Til að skilgreina betur flokkun sveitarfélaga og opinberra staðaryfirvalda er rétt að undanskilja þau með skýrum ætti í skránni yfir viðurkennda gagnaðila og yfir viðskiptavini, sem taldir eru fagfjárfestar, en jafnframt að heimila þessum viðskiptavinum að fara fram á að farið sé með þá sem fagfjárfesta ef þeir æskja þess.
- 105) Að því er varðar viðskipti sem fara fram á milli viðurkenndra gagnaðila ætti skyldan um að birta skilyrt fyrirmæli viðskiptavinar aðeins að gilda þegar mótaðili sendir afdráttarlaust skilyrt fyrirmæli til verðbréfafyrirtækis til framkvæmdar.
- 106) Aðildarríkin ættu að tryggja að réttur til verndar persónuupplýsingum sé virtur í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/52/EB ⁽²⁾ sem gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem fram fer við beitingu þessarar tilskipunar. Vinnsla persónuupplýsinga af hálfu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar við beitingu þessarar tilskipunar er háð reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 45/2001 ⁽³⁾.
- 107) Verðbréfafyrirtæki skulu öll hafa sömu tækifæri til að komast inn á eða hafa aðgang að skipulegum mörkuðum alls staðar í Sambandinu. Mikilvægt er, óháð því hvernig viðskipti eru sem stendur skipulögð í aðildarríkjunum, að fella niður tæknilegar og lagalegar hömlur á aðgangi að skipulegum mörkuðum.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjttíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafræna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (Stjttíð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjttíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

- 108) Til að auðvelda lyktir viðskipta milli landa er við hæfi að veita verðbréfafyrirtækjum aðgang að færsluvísunarstöðvum og uppgjörskerfum alls staðar í Sambandinu óháð því hvort viðskipti hafi farið fram á skipulegum mörkuðum í hlutaðeigandi aðildarríki. Verðbréfafyrirtæki sem óska þess að taka beinan þátt í uppgjörskerfum annarra aðildarríkja ættu að uppfylla kröfur varðandi rekstur og viðskipti í tengslum við aðild og varfærnisráðstafanir til að viðhalda snurðulausri og eðlilegri virkni fjármálamarkaðanna.
- 109) Veiting þjónustu í Sambandinu af hálfu fyrirtækja í þriðja landi er háð landsbundnu regluverki og kröfum. Fyrirtæki sem fá starfsleyfi í samræmi við þau hafa ekki frelsi til að veita þjónustu eða staðfesturétt í aðildarríkjum að öðru leyti en þann rétt sem tilheyrir þar sem þau hafa staðfestu. Þegar aðildarríki telur að unnt sé að ná fullnægjandi vernd fyrir almenna fjárfesta sína, eða almenna fjárfesta sem hafa óskað eftir að fá meðferð sem fagfjárfestar með því að fyrirtæki í þriðja landi stofni útibú, er rétt að koma á sameiginlegum lágmarksregluramma á vettvangi Sambandsins með tilliti til þeirra krafna sem eiga við um þessi útibú og í ljósi meginreglunnar um að fyrirtæki þriðju landa ættu ekki að fá hagstæðari meðferð en fyrirtæki í Sambandinu.
- 110) Við framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar ættu aðildarríki að taka tilhlýðilegt tillit til tilmæla fjármálaaðgerðahópsins varðandi svæði þar sem annmarkar eru á skipulögðum aðgerðum í baráttunni gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og gagnaðgerðir gilda um eða svæði þar sem annmarkar eru á skipulögðum aðgerðum í baráttunni gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka og ekki hefur tekist að ná viðunandi árangri þar við að taka á annmörkunum eða þau hafa ekki skuldbundið sig til að þróa aðgerðaáætlun, í samstarfi við fjármálaaðgerðahópinn, til þess að ráða bót á þeim.
- 111) Ákvæði þessarar tilskipunar um reglur um fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi, sem fyrirtæki þriðju landa veita innan Sambandsins ættu ekki að hafa áhrif á hvort aðilar með staðfestu í Sambandinu eigi þess kost að fá fjárfestingarþjónustu hjá fyrirtæki þriðja lands að þeirra eigin frumkvæði einvörðungu. Þegar fyrirtæki þriðja lands veitir einvörðungu þjónustu að frumkvæði aðila sem hefur staðfestu í Sambandinu ætti ekki að líta svo á að þessi þjónusta sé veitt á yfirráðasvæði Sambandsins. Fyrirtæki þriðja lands ætti ekki, þegar það leitar viðskiptavina eða mögulegra viðskiptavina í Sambandinu eða kynnir eða auglýsir fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi ásamt viðbótarstarfsemi í Sambandinu, að telja hana vera þjónustu sem veitt er einvörðungu að frumkvæði viðskiptavinarins.
- 112) Starfsleyfi til að starfrækja skipulegan markað ætti ná til allrar starfsemi sem varðar beint birtingu, vinnslu, framkvæmd, staðfestingu og tilkynningu fyrirmæla frá því að slík fyrirmæli eru móttækin á skipulegum markaði og uns þau eru leidd til lykta og til starfsemi sem tengist því að leyfa viðskipti með fjármálagerninga. Þetta ætti einnig taka til viðskipta sem fara fram um viðskiptavaka sem skipulegur markaður tilnefnir og samkvæmt markaðskerfum hans og í samræmi við reglurnar sem gilda um þau kerfi. Ekki skal líta svo á að öll viðskipti aðila eða þátttakenda á skipulegum markaði, markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegu markaðstorgi fari fram innan markaðskerfis skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs. Viðskipti sem aðilar eða þátttakendur eiga á tvíhliða grunni og samrýmast ekki öllum skyldunum sem kveðið er á um varðandi skipulegan markað, markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegan viðskiptavettvang samkvæmt þessari tilskipun ættu að teljast viðskipti sem fara fram utan skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs, að því er varðar skilgreiningu á innmiðlara. Í því tilviki ætti sú skylda verðbréfafyrirtækja að gera opinber bindandi verðtilboð að gilda að uppfylltum skilyrðunum sem kveðið er á um í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014.
- 113) Þar eð mikilvægt er að skapa seljanleika svo markaðir virki eðlilega og með skilvirkum hætti ættu verðbréfafyrirtæki sem stunda algrímsviðskipti innan ramma áætlunar um viðskiptavakt að vera með skriflega samninga við viðskiptavettvanga þar sem tilgreindar eru skyldur þeirra að stuðla að seljanleika á markaðinum.
- 114) Í þessari tilskipun ætti ekki að gera neina kröfu um að lögbær yfirvöld samþykki eða athugi efni skriflegs samnings milli skipulega markaðarins og verðbréfafyrirtækisins sem krafist er vegna þátttöku í viðskiptavaktarkerfi. Hins vegar hindrar hún ekki að þau geri það að því marki sem slíkt samþykki eða athugun byggist einvörðungu á því að skipulegir markaðir uppfylli skyldur sínar skv. 48. gr.

- 115) Veiting kjarnaþjónustu vegna miðlægra markaðsgagna sem skipta notendur höfuðmáli svo þeir geti haft þá yfirsýn sem æskileg er yfir viðskiptastarfsemi á fjármálamörkuðum í Sambandinu og til að lögbær yfirvöld fái nákvæmar og heildstæðar upplýsingar um tiltekin viðskipti ætti að falla undir starfsleyfi og reglusetningu til að tryggja nauðsynleg gæði.
- 116) Innleiðing viðurkenndrar birtingarþjónustu ætti að bæta gæði upplýsinga um gagnsæi viðskipta sem birtar eru á svæðinu utan verðbréfamarkaða og með henni yrði lagt umtalsvert af mörkum til að tryggja að slík gögn séu birt þannig að greiðar gangi að sameina þau gögnum sem viðskiptavettvangur birtir.
- 117) Nú, þegar komin er á markaðsgerð sem gerir samkeppni milli margs konar viðskiptavettvanga mögulega, er brýnt að skilvirkt og heildrænt kerfi fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar sé tekið í notkun eins fljótt og auðið er. Innleiðing viðskiptalausnar fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar fyrir hlutabréf og fjármálagerninga sem líkjast hlutabréfum ætti að stuðla að tilurð samþættari Evrópumarkaðar og greiða fyrir aðgangi markaðsaðila að samstæðuyfirliti um gagnsæjar viðskiptaupplýsingar sem tiltækar eru. Fyrirhuguð lausn byggist á starfsleyfi veitenda, sem starfa samkvæmt fyrirfram skilgreindum og stýrðum breytum sem keppa hver við aðra, til að ná takmarkinu um tæknilega háþróaðar og nýstárlegar lausnir, sem koma markaðnum að eins miklu gagni og mögulegt er og tryggja að samræmd og nákvæm markaðsgögn séu tiltæk. Tryggt er að samkeppni fari fram á grundvelli gæða í þjónustu við viðskiptavini fremur en á grundvelli umfangs þeirra gagna sem um ræðir með því að gera kröfu um að allir þjónustuaðilar sameinaðra viðskiptaupplýsinga sameini gögn frá öllum aðilum með viðurkennda birtingarþjónustu og viðskiptavettvangi. Engu að síður er rétt að kveða nú þegar á um að viðskiptaupplýsinga skuli aflað með opinberu innkaupaferli ef fyrirhugað tæki leiðir ekki til tímanlegrar afhendingar á skilvirkum og heildrænum viðskiptaupplýsingum um hlutabréf og aðra fjármálagerninga sem líkjast hlutabréfum.
- 118) Talið er að erfiðara sé að koma á kerfi um sameinaðar viðskiptaupplýsingar fyrir aðra fjármálagerninga en hlutabréf heldur en sameinaðar upplýsingar fyrir hlutabréf og hugsanlegir veitendur ættu að hafa tækifæri til að afla sér reynslu með hið síðarnefnda áður en þeir koma því á fót. Til að greiða fyrir uppsetningu kerfis um sameinaðar viðskiptaupplýsingar fyrir aðra fjármálagerninga en hlutabréf er því rétt að kveða á um lengri frest áður en farið er að beita innlendum ráðstöfunum sem innleiða viðkomandi ákvæði. Engu að síður er rétt að gera ráðstafanir nú þegar til að koma á fót kerfi sameinaðra viðskiptaupplýsinga í gegnum opinbert innkaupaferli ef áformað fyrirkomulag leiðir ekki til tímanlegrar afhendingar á skilvirkum og heildrænum sameinuðum viðskiptaupplýsingum um hlutabréf og aðra fjármálagerninga en hlutabréf.
- 119) Þegar Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákvarðar, að því er varðar fjármálagerninga sem ekki eru hlutabréf, hvaða viðskiptavettvanga og viðurkennda birtingarþjónustu þurfi að telja með í upplýsingum um uppgjör viðskipta, sem þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar á að dreifa, ætti að tryggja að markmiðinu með stofnun samþætts Sambandsmarkaðar fyrir þessa fjármálagerninga verði náð og að viðurkennd birtingarþjónusta og viðskiptavettvangar fái meðferð án mismununar.
- 120) Í löggjöf Sambandsins um kröfur vegna eiginfjárgrunns ætti að fastsetja kröfur um lágmarksfjármagn sem skipulegir markaðir ættu að uppfylla til að fá starfsleyfi, og samhliða því sé tekið tillit til sérstaks eðlis áhættunnar sem tengist slíkum mörkuðum.
- 121) Rekstraraðilar skipulegs markaðar ættu einnig geta starfrækt markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg í samræmi við viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar.
- 122) Ákvæðin í þessari tilskipun varðandi leyfi til að stunda viðskipti með fjármálagerninga samkvæmt reglum sem framfylgt er á skipulegum markaði ættu að vera með fyrirvara um beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB ⁽¹⁾ og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB ⁽²⁾. Ekki ætti að koma í veg fyrir að á skipulegum markaði sé beitt strangari kröfum, að því er varðar útgefendur fjármálagerninga sem til greina kemur að leyfa viðskipti með, en þeim sem gerðar eru samkvæmt þessari tilskipun.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/34/EB frá 28. maí 2001 um opinbera skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi og upplýsingar sem birtar skulu um slík verðbréf (Stjtið. EB L 184, 6.7.2001, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar (Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64).

- 123) Aðildarríkin ættu að geta tilnefnt mismunandi lögbær yfirvöld til að framfylgja þeim viðtæku skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Slík yfirvöld ættu að vera opinber til að tryggja að þau séu óháð rekstraraðilum og koma í veg fyrir hagsmunaaðreksa. Aðildarríkin ættu að sjá til þess, í samræmi við innlend lög, að lögbæra yfirvaldið hafi næga fjármuni til ráðstöfunar. Tilnefning opinberra yfirvalda ætti ekki að útiloka að ábyrgð lögbæra yfirvaldsins sé deilt til annarra.
- 124) Til að tryggja að samskipti lögbærra yfirvalda um tímabundna stöðvun, afturkallanir, truflanir, ruglingsleg viðskiptaskilyrði og -aðstæður sem gætu bent til markaðssvika. séu skilvirk og tímanleg er nauðsynlegt að til sé skilvirkt samskipta- og samræmingarferli milli lögbærra landsyfirvalda sem komið verður á með tilhögun sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin mótar.
- 125) Samþykkt var á fundi G20-ríkjanna í Pittsburgh 25. september 2009 að bæta reglusetningu, virkni og gagnsæi á fjármála- og hrávörumörkuðum til að takast á óhóflegan óstöðugleika á hrávöruverði. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 28. október 2009 varðandi efnið „Bætt virkni aðfangakeðju matvæla í Evrópu“ og frá 2. febrúar 2011 varðandi efnið „Glíman við áskoranir á hrávörumörkuðum og í tengslum við hráefni“ eru tundaðar ráðstafanir sem rétt er að gera í tengslum við endurskoðun á tilskipun 2004/39/EB. Í september 2011 birtu Alþjóðasamtök eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði meginreglur um reglusetningu og eftirlit á mörkuðum fyrir hrávöruafleiður. Þessar meginreglur voru samþykktar á fundi G20-ríkjanna í Cannes 4. nóvember 2011 en þar var hvatt til þess að eftirlitsaðilar markaðarins fengju formlega stöðu með stjórnunarvaldi, þ.m.t. valdheimildir til að ákveða fyrirfram viðeigandi stöðuhámörk.
- 126) Valdheimildir til handa lögbærum yfirvöldum ættu að vera studdar með ótvíræðum valdheimildum til að afla upplýsinga frá sérhverjum aðila varðandi stærð og tilgang stöðu í afleiðusamningum sem tengjast hrávöru og til fara fram á að aðillinn geri ráðstafanir til að minnka stærð stöðunnar í afleiðusamningunum.
- 127) Þörf er fyrir samræmt fyrirkomulag um stöðutakmarkanir til að tryggja meira samræmi og samfellu í beitingu G20-samningsins, einkum vegna samninga sem viðskipti eru höfð með hvar vetna í Sambandinu. Þess vegna ætti að veita lögbærum yfirvöldum óskertar valdheimildir til að setja takmarkanir á grundvelli aðferðafræði sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákveður á stöður sem hver aðili getur haft á samstæðustigi, í afleiðusamningi í tengslum við hrávöru á hvaða tíma sem er til að koma í veg fyrir markaðssvik, m.a. að ná undirtökum á markaðnum, og stuðla að því að farið sé að reglum í verðlagningu og uppgjörsskilmálum, þ.m.t. að koma í veg fyrir stöður sem valda röskun á markaði. Slíkar takmarkanir ættu að efla heilleika markaðarins fyrir afleiður og undirliggjandi hrávöru með fyrirvara um verðmyndun á markaðnum á undirliggjandi hrávöru og ættu ekki að gilda um stöður sem draga á hlutlægan hátt úr áhættu sem helst beinlínis í hendur við viðskiptastarfsemi í tengslum við hrávöruna. Einnig ætti að gera skýra grein fyrir muninum á staðgreiðslusamningum fyrir hrávöru og samningum um hrávöruafleiður. Til að ná fram samræmda fyrirkomulaginu er einnig rétt að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fylgist með innleiðingu á stöðutakmörkunum og að lögbær yfirvöld komi á samstarfsskipulagi sem felur m.a. í sér að þau skiptist á viðkomandi gögnum og sé gert kleift að fylgjast með og framfylgja þeim.
- 128) Hvers konar vettvangur sem býður upp á viðskipti með hrávöruafleiður ætti að hafa viðunandi eftirlit með stöðustjórnun sem felur í sér a.m.k. nauðsynlegar valdheimildir til að fylgjast með og nálgast upplýsingar um stöður hrávöruafleiða til að krefjast fækkunar slíkra staðna eða lokunar þeirra og til að krefjast þess að seljanleiki skapist aftur á markaðinum til að draga úr áhrifum stórrar eða ráðandi stöðu. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að halda utan um og birta skrá með samantekt yfir allar stöðutakmarkanir og allt stöðustjórnunareftirlit sem er í gildi. Beita ætti þessum takmörkunum og þessu skipulagi á samræmdan hátt og líta til sérstakra eiginleika viðkomandi markaðar. Þau ættu að vera skilmerkilega orðuð með tilliti til þess hvornig þeim er beitt og með tilliti til þeirra viðkomandi meginlegra marka sem mynda takmarkanirnar sem gætu haft í för með sér frekari skyldur.
- 129) Viðskiptavettvangar ættu vikulega að gera opinbera samanlagða sundurliðun yfir stöður sem ýmsir flokkar aðila hafa í ýmsum samningum um hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra sem viðskipti eru höfð með á vettvöngum þeirra. Ítarleg og nákvæm sundurliðun á stöðum allra aðila ætti að vera gerð aðgengileg lögbæru yfirvaldi a.m.k. daglega. Í fyrirkomulagi um skýrslur samkvæmt þessari tilskipun ætti að líta til, þar sem við á, skýrslugjafarkrafna sem þegar hafa verið settar skv. 8. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1227/2011.

- 130) Þótt aðferðafræðin sem notuð er við útreikning á stöðutakmörkunum ætti ekki að skapa hindranir á þróun nýrra hrávöruafleiðna ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að tryggja, við ákvörðun á aðferðafræðinni fyrir útreikning, að þróun nýrra hrávöruafleiðna geti ekki verið notuð til að sniðganga reglurnar um stöðutakmarkanir.
- 131) Ákvarða ætti stöðutakmarkanir fyrir hvern einstakan hrávöruafleiðusamning. Til að koma í veg fyrir að reglur um stöðutakmarkanir séu sniðgengnar vegna stöðugar þróunar á nýjum samningum um hrávöruafleiður ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að tryggja að aðferðin sem notuð er við útreikning komi í veg fyrir að unnt sé að sniðganga þær með því að taka tillit til heildartölu opinna staðna í öðrum hrávöruafleiðum með sömu undirliggjandi hrávöru.
- 132) Æskilegt er að greiða fyrir aðgangi lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni og auðvelda frekari þróun sérhæfðra markaða sem miða að því að sjá fyrir þörfum lítilla og meðalstórra útgefenda. Þessir markaðir, sem venjulega eru starfræktir samkvæmt þessari tilskipun sem markaðstorg fjármálagerninga, eru almennt þekktir sem vaxtarmarkaðir lítilla og meðalstórra fyrirtækja, vaxtarmarkaðir eða hliðarmarkaðir (e. *junior markets*). Með stofnun nýs undirflokks vaxtarmarkaðar fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki innan markaðstorgs fjármálagerninga ætti sýnileiki þeirra og svipmót að eflast og þetta ætti einnig að greiða fyrir þróun sameiginlegra eftirlitsstaðla í Sambandinu fyrir þessa markaði. Beina ætti athyglinni að því hvernig ætti að hlúa betur að og efla notkun slíks markaðar með framtíðarlagasetningu, þannig að hann laði að sér fjárfesta og veiti möguleika á minna stjórnsýsluálagi, jafnframt því að hvetja lítil og meðalstór fyrirtæki til að fara inn á fjármagnsmarkaði í gegnum vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki.
- 133) Nauðsynlegt er að kröfurnar sem gilda um þennan nýja flokk markaða séu nógu sveigjanlegar til að hægt sé að taka tillit til þeirra fjölmörgu markaðslíkana sem til eru í Evrópu og sannað hafa gildi sitt. Einnig er nauðsynlegt að þær skapi rétt jafnvægi milli þess að viðhalda háu verndarstigi fyrir fjárfesta, sem er grundvallaratriði í því að efla traust fjárfesta á útgefendum á þessum mörkuðum, og jafnframt að þær dragi úr ónauðsynlegu stjórnsýsluálagi fyrir útgefendum á þessum mörkuðum. Lagt er til að fleiri einstökum atriðum varðandi kröfur um vaxtarmarkaði lítilla og meðalstórra fyrirtækja, svo sem þá er varða forsendur fyrir skráningu á slíkan markað, verði lýst nánar í framseldum gerðum eða tæknistöðlum.
- 134) Þar sem mikilvægt er að núverandi markaðir sem ganga vel verði ekki fyrir skaðlegum áhrifum ætti rekstraráðilum markaða fyrir smærri og meðalstóra útgefendum áfram að gefast kostur á að starfrækja slíkan markað í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar án þess að sækja um skráningu á vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki. Útgefandi sem er lítið eða meðalstórt fyrirtæki ætti ekki að vera skyldugur til að sækja um að fjármálagerningar hans séu teknir til viðskipta á vaxtarmarkaði lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 135) Til að þessi nýi flokkur markaða nýtist litlum og meðalstórum fyrirtækjum ættu að minnsta kosti 50% útgefenda með fjármálagerninga, sem eru skráðir á vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, að vera lítil og meðalstór fyrirtæki. Matið ætti að fara fram árlega. Þessu 50% viðmiði ætti að koma til framkvæmdar með sveigjanlegum hætti. Þótt ekki sé farið tímabundið að þessu viðmiði ætti það ekki að hafa í för með sér að tafarlaust verði að afskrá eða synja um að skrá viðskiptavettvanginn sem vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki ef hóflegar væntingar eru um að hann uppfylli 50% viðmiðið að ári og næstu árin þar á eftir. Að því er varðar matið til að ákvarða hvort útgefandi er lítið og meðalstórt fyrirtæki ætti það að fara fram á grundvelli markaðsverðmætis þriggja næstliðinna almanaksára. Þannig ætti að tryggja að auðveldara verður fyrir þessa útgefendum að færa sig af þessum sérhæfðu mörkuðum yfir á aðalmarkaði.
- 136) Trúnaðarupplýsingar, sem tengiliður aðildarríkis fær frá tengilið annars aðildarríkis, ættu ekki að teljast innlendar eingöngu.
- 137) Nauðsynlegt er að auka samleitni valdheimilda sem lögbær yfirvöld búa yfir til að leggja grunn að sambærilegri fullnustu á hinum samþætta fjármálamarkaði. Sameiginlegar lágmarksvaldheimildir ásamt nægilegu fjármagni ættu að tryggja skilvirkt eftirlit. Í þessari tilskipun ætti því að kveða á um ákveðið lágmark eftirlits- og rannsóknarvalds sem fela ætti lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna í samræmi við landslög. Þessu valdi ætti að beita þegar gerð er krafa um slíkt í landslögum, með því að leita til dómsyfirvalda. Þegar lögbær yfirvöld beita valdheimildum sínum samkvæmt þessari tilskipun ættu þau að gera það á hlutlægan og óhlutrægan hátt og vera sjálfstæð í ákvarðanatöku sinni.
- 138) Þótt tilgreindar séu lágmarksvaldheimildir í þessari tilskipun sem lögbær yfirvöld ættu að hafa ber að beita þessu valdi innan heildarkerfis landslaga sem tryggir að grundvallarréttindi séu virt, þ.m.t. rétturinn til friðhelgi einkalífs. Við beitingu þessara valdheimilda sem gætu haft í för með sér alvarlega skerðingu á réttinum til að virða einka- og

fjölskyldulíf, heimili og samskipti ættu aðildarríkin að hafa á að skipa fullnægjandi og gagnlegum úrræðum gegn hvers konar misnotkun, t.d. þegar um er að ræða viðeigandi fyrirframleyfi dómsyfirvalda viðkomandi aðildarríkis. Aðildarríki ættu að gefa kost á því að lögbær yfirvöld beiti þess háttar valdi til inngrípa, eftir því sem þurfa þykir, til að nauðsynleg rannsókn geti farið fram á alvarlegum tilvikum þar ekki eru til neinar sambærilegar aðferðir til að ná sömu niðurstöðu með árangursríkum hætti.

- 139) Engar aðgerðir af hálfu lögbærra yfirvalda eða Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar við að sinna skyldum sínum ættu að mismuna með beinum eða óbeinum hætti aðildarríki eða hópi aðildarríkja að því er varðar staðsetningu vettvangs fyrir veitingu fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi í hvaða gjaldmiðli sem er.
- 140) Þegar litið er til þess að fjölmörg markaðstorg fjármálagerninga hafa haft umtalsverð áhrif og öðlast töluverða markaðshlutdeild er rétt að tryggja að viðunandi samstarfstilhögun sé komið á milli lögbærs yfirvalds markaðstorgs fjármálagerninganna og lögsögunnar þar sem markaðstorgið veitir þjónustu. Til að sjá fyrir hvers konar sambærilega þróun ætti að útvíkka þetta til skipulegra markaðstorga
- 141) Til að tryggja að verðbréfafyrirtæki, rekstraraðilar markaða, sem heimilað er að reka markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg, skipulegir markaðir, viðurkennd birtingarþjónusta, þjónusta fyrir sameinaðar viðskipta-upplýsingar, viðurkennd skýrslugjafarkerfi, sem og þeir sem stýra fyrirtækjum sínum með árangursríkum hætti og stjórnarmenn verðbréfafyrirtækja og skipulegra markaða, sem hafa skyldur sem leiða af þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og til að tryggja að þessir aðilar fái sambærilega meðferð alls staðar í Sambandinu, ættu aðildarríkin að vera skuldbundin til að kveða á um viðurlög og ráðstafanir sem eru skilvirkar, í réttu hlutfalli við málefnið og letjandi. Stjórnsýsluviðurlög og ráðstafanir sem aðildarríkin setja fram ættu að uppfylla vissar grunnkröfur hvað varðar viðtakendur, viðmið sem taka skal tillit til við beitingu viðurlaga eða ráðstöfunar, birtingar, helstu valdheimildir til að ákveða viðurlög og fjárhæð stjórnsýslusekta.
- 142) Einkum ættu lögbær yfirvöld að hafa vald til að leggja á nægilega háar fjársektir til að vegna á móti ávinningnum sem vænta má og eru letjandi jafnvel fyrir stórar stofnanir og stjórnendur þeirra.
- 143) Einnig er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld geti í samræmi við landslög og sáttmálann haft möguleika á að fá aðgang að húsnæði einstaklinga og lögaðila. Nauðsynlegt er að komast inn í slíkt húsnæði þegar rökstuddur grunur er um að til séu skjöl og önnur gögn sem tengjast viðfangsefni rannsóknar og kunna að skipta máli til að sanna brot á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014. Til viðbótar er nauðsynlegt að komast inn í þetta húsnæði þegar aðilinn sem þegar hefur verið krafinn um upplýsingar uppfyllir ekki þá kröfu, að öllu leyti eða að hluta, eða þegar rökstuddur grunur er til að ætla að ef þeirra væri krafist yrði ekki farið að þeirri kröfu eða að skjölin eða upplýsingarnar, sem krafan um upplýsingar á við um, yrðu fjarlægðar, falsaðar eða þeim eytt. Nota ætti slíka valdheimild, ef þörf er á fyrirframleyfi frá dómsyfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki og í samræmi við landslög, til að fara inn í húsnæði eftir að dómsyfirvald hefur veitt þetta fyrirframleyfi.
- 144) Upptökur sem til eru af símtölum og gagnaumferðarskrám frá verðbréfafyrirtækjum sem framkvæma og skjalfesta framkvæmd viðskipta sem og fyrirliggjandi upptökur af síma- og gagnaumferðarskrám frá fjarskiptafyrirtækjum eru gríðarlega mikilvægar og eru stundum einu sönnunargögnin til að finna og færa sönnur á að markaðssvik eigi sér stað og einnig til að sannreyna að fyrirtæki uppfylli kröfur um fjárfestavernd og aðrar kröfur sem settar eru fram í þessari tilskipun eða í reglugerð (ESB) nr. 600/2014. Þess vegna ætti lögbærum yfirvöldum að vera kleift að krefjast þess að fá upptökur af símtölum, skráum um rafræn fjarskipti og gagnaumferð sem til eru hjá verðbréfafyrirtæki eða lánastofnun. Nauðsynlegt er að hafa aðgang að gögnum og símtalaskráum til að finna og beita viðurlögum vegna markaðssvika eða brota á kröfum sem sett eru fram í þessari tilskipun eða í reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

Lögbærum yfirvöldum ætti, í samræmi við landslög, að vera unnt að krefjast skráa sem til eru yfir símnotkun og gagnaumferð í vörslu fjarskiptafyrirtækis til að koma á jöfnum skilyrðum í Sambandinu í tengslum við aðgang að skráum yfir símnotkun og gagnaumferð í vörslu fjarskiptafyrirtækis eða upptökum sem til eru af símtölum og gagnaumferð í vörslu verðbréfafyrirtækis, að því marki sem slíkt er heimilt samkvæmt landslögum, upptökum af símtölum sem til eru og einnig af gagnaumferð í vörslu verðbréfafyrirtækis, í þeim tilvikum þegar rökstuddur grunur er um að slíkar skrár, sem tengjast efni skoðunar eða rannsóknar, gætu skipt máli við að færa sönnur á atferli, sem óheimilt er samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða brot á kröfum þessarar tilskipunar eða á reglugerð (ESB) nr. 600/2014. Aðgangur að síma- og gagnaumferðargögnum í vörslu fjarskiptafyrirtækis ætti ekki að taka til efnis talfjarskipta um síma.

- 145) Til að tryggja samræmda beitingu viðurlaga um allt Sambandið ætti að krefjast að aðildarríkin tryggja þegar þau ákvarða hvers konar stjórnsluviðurlögum eða -ráðstöfunum sé beitt og hversu há stjórnslusektin skuli vera, muni lögbær yfirvöld taka tillit til viðkomandi aðstæðna í heild.
- 146) Almenn ætti að birta ákvarðanir sem lögbær yfirvöld taka til að tryggja að þær hafi letjandi áhrif á allan almenning. Birting ákvarðana er einnig mikilvægt tæki í höndum lögbærra yfirvalda til að upplýsa markaðsaðila um hvaða hegðun telst brjóta gegn þessari tilskipun og til að stuðla betur að góðri hegðun markaðsaðila. Ef slík birting veldur hlutaðeigandi aðilum verulegu tjóni, stofnar stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í hættu ætti lögbært yfirvald að birta viðurlög og ráðstafanir undir nafnleynd í samræmi við landslög eða fresta birtingu.

Lögbær yfirvöld ættu að eiga þess kost að gera viðurlög ekki opinber ef nafnleynd eða frestun birtingar er álitin ófullnægjandi til að tryggja að stöðugleika fjármálamarkaða sé ekki stofnað í hættu. Ekki ætti að gera kröfu um að lögbær yfirvöld geri opinberar ráðstafanir sem taldar eru vera minniháttar í því tilviki að birting væri ósamngjörn miðað við málsatvik. Rétt er að kveða á um aðferð til að greina Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni frá óbirtum viðurlögum svo að lögbær yfirvöld geti tekið tillit til þeirra í yfirstandandi eftirliti sínu. Með þessari tilskipun er ekki gerð krafa um, en ætti þó ekki að koma í veg fyrir birtingu refsiviðurlaga sem sett eru vegna brota á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

- 147) Lögbær yfirvöld ættu að hafa nauðsynlegar rannsóknarheimildir til að greina möguleg brot og koma á skilvirkum og áreiðanlegum aðferðum sem hvetja til þess að skýrt sé frá mögulegum eða raunverulegum brotum, m.a. verndun starfsmanna sem greina frá brotum innan eigin stofnunar. Þessar aðferðir ættu ekki að hafa áhrif á fullnægjandi verndarráðstafanir fyrir sakborninga. Koma ætti á viðhlítandi ferlum til að tryggja að sakborningur njóti viðhlítandi verndar, einkum með að því er varðar persónuupplýsingar þessa aðila og ferli til að tryggja rétt hans til málsvarnar og andmæla áður en samþykkt er ákvörðun varðandi hann og einnig rétt til raunhæfra úrræða til að leita réttar síns fyrir dómstólum vegna ákvörðunar sem hann varða.
- 148) Þessi tilskipun ætti að vísa til viðurlaga og ráðstafana til að ná til allra aðgerða sem gripið er til í kjölfar brots og ætlaðar eru til koma í veg fyrir frekari brot og skiptir þá ekki máli hvort þær flokkast sem viðurlög eða ráðstöfun samkvæmt landslögum.
- 149) Tilskipun þessi ætti ekki að hafa áhrif á ákvæði í lögum aðildarríkjanna sem varða refsiviðurlög.
- 150) Ekki ætti að gera kröfu um að aðildarríki setji reglur um stjórnsluviðurlög vegna brota á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 sem falla undir landsbundinn refsirétt jafnvel þótt ekkert komi í veg fyrir að aðildarríki setji reglur um stjórnslu- eða refsiviðurlög fyrir sömu brot. Í samræmi við landslög eru aðildarríki ekki skyldug til að beita bæði stjórnslu- og refsiviðurlögum fyrir sama brot en þau ættu að geta gert það ef heimild er fyrir slíku í landslögum. Fari hins vegar svo að refsiviðurlög séu látin standa í stað stjórnsluviðurlaga vegna brota á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 ætti slíkt ekki að skerða eða hafa áhrif að öðru leyti á möguleika lögbærra yfirvalda til að starfa saman, hafa aðgang að og skiptast tímanlega á upplýsingum við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum að því er varðar þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014, einnig eftir að viðkomandi broti hefur verið vísað til saksóknar hjá lögbærum dómeyfirvöldum.
- 151) Til að vernda viðskiptavinum og með fyrirvara um rétt viðskiptavina til að höfða mál fyrir dómstólum er rétt að aðildarríkin hvetji opinbera aðila eða einkaaðila, sem eiga að leysa deilumál utan réttar, til að vinna saman að lausn deilumála yfir landamæri að teknu tilliti til tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB ⁽¹⁾ og 2001/310/EB ⁽²⁾. Þegar ákvæðum um meðferð í tengslum við kærur og úrlausn mála utan réttar er hrundið í framkvæmd ætti að hvetja aðildarríkin til að nota það fyrirkomulag um samvinnu yfir landamæri sem þegar er til staðar, einkum kvörtunarnet gegn fjármálaþjónustuaðilum (FIN-NET).

⁽¹⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB frá 30. mars 1998 um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla (Stjttíð. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31).

⁽²⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2001/310/EB frá 4. apríl 2001 um meginreglur fyrir aðila sem vinna utan dómstóla að úrlausn deilumála sem varða neytendur (Stjttíð. EB L 109, 19.4.2001, bls. 56).

- 152) Öll upplýsingaskipti eða -miðlun milli lögbærra yfirvalda, annarra yfirvalda, stofnana eða einstaklinga ættu að vera í samræmi við reglur um miðlun persónuupplýsinga til þriðju landa, eins og mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB. Öll skipti eða sending persónuupplýsinga af hálfu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar til og frá þriðju löndum ætti að vera í samræmi við reglur um miðlun persónuupplýsinga, eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 45/2001.
- 153) Nauðsynlegt er að styrkja ákvæði um upplýsingaskipti milli lögbærra landsyfirvalda og styrkja þá aðstoðar- og samstarfsskyldu sem þau hafa hvert gagnvart öðru. Vegna aukinnar starfsemi yfir landamæri ættu lögbær yfirvöld að veita hvert öðru viðeigandi upplýsingar um hvernig þau sinna hlutverki sínu til að tryggja skilvirka framkvæmd þessarar tilskipunar, m.a. við aðstæður þar sem brot eða meint brot kunna að varða yfirvöld tveggja eða fleiri aðildarríkja. Við upplýsingaskipti ber að virða ítrustu þagnarskyldu til að tryggja snurðulausa sendingu upplýsinganna og vernd tiltekinnna réttinda.
- 154) Þegar rekstur viðskiptavettvangs sem hefur komið á fyrirkomulagi í gístiaðildarríki er orðinn verulega mikilvægur fyrir starfsemi verðbréfamarkaða og fjárfestavernd í því gístiaðildarríki ætti hlutfallslega samsvarandi fyrirkomulag sem komið verður á að vera á eins hentugu samstarfsformi og mögulegt er milli lögbærra yfirvalda í heima- og gístiaðildarríkjunum og veri í réttu hlutfalli við þörfina á samstarfi um eftirlit yfir landamæri, einkum vegna eðlis og umfangs áhrifa á verðbréfamarkaðinn og fjárfestavernd í gístiaðildarríkinu, s.s. sérstök eða reglubundin upplýsingaskipti, samráð og aðstoð.
- 155) Til að ná markmiðunum sem sett eru fram í þessari tilskipun ætti að framselja valdið til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar einstök atriði varðandi undanþágur, nánari skýringar á skilgreiningum, viðmið fyrir mat á fyrirhuguðum kaupum verðbréfafyrirtækis, skipulagskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki, viðurkennda birtingarþjónustu og þjónustu sameinaðra viðskiptaauglýsinga, meðhöndlun hagsmunaárekstra, skyldur um góða viðskiptahætti við veitingu fjárfestingarþjónustu, framkvæmd fyrirmæla með skilmálum sem eru hagstæðastir fyrir viðskiptavininn, meðferð fyrirmæla viðskiptavina, viðskipti við viðurkennda gagnaðila, aðstæður sem vekja upp kröfu um upplýsingagjöf fyrir verðbréfafyrirtæki eða aðila sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg og rekstraraðila á skipulegum markaði og kringumstæður sem hafa verulega skaðleg áhrif á hagsmuni fjárfestanna og eðlilega virkni markaðarins að því er varðar tímabundna stöðvun viðskipta með fjármálagerninga og töku þeirra úr viðskiptum á markaðstorgi fjármálagerninga, skipulegu markaðstorgi eða skipulegum markaði, vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, gildandi viðmiðunarmörk fyrir skýrslugjafarskyldu og viðmiðin sem notuð eru til að til að meta hvort rekstur viðskiptavettvangs í gístiaðildarríki teljist verulega þýðingarmikill fyrir til starfrækslu verðbréfamarkaða og vernd fjárfesta. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 156) Tæknistaðlar í fjármálaþjónustu ættu að tryggja samkvæma samræmingu og viðunandi vernd fjárfesta, þ.m.t. þeirra sem fjárfesta í samsettum innstæðum og neytenda hvarvetna í Sambandinu. Þar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin býr yfir mikilli sérhæfðri sérþekkingu væri skilvirkt og viðeigandi að fela stofnuninni það verkefni að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem fela ekki í sér stefnuákvæðanir, til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina. Til að tryggja samfellda fjárfesta- og neytendavernd í öllum geirum fjármálaþjónustu ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að annast verkefni sín, að því marki sem unnt er, í nánú samstarfi við Evrópsku eftirlitsstofnunina (Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) ⁽¹⁾ nr. 1093/2010 og við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina
- 157) Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semur um undanþágur í tengslum við starfsemi, sem talin er til viðbótar við aðalstarfsemina, varðandi upplýsingar sem veita skal og tiltekna kröfur í sambandi við málsmeðferðarreglur við samþykki og synjun beiðna um starfsleyfi fyrir verðbréfafyrirtæki, varðandi kaup á virkum eignarhlut, varðandi algrímsviðskipti, varðandi skylduna til að framkvæma fyrirmæli samkvæmt skilmálum sem eru hagstæðastir fyrir viðskiptavini, varðandi tímabundna stöðvun og fjármálagerninga og töku þeirra úr viðskiptum á skipulegum markaði, markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegu markaðstorgi, varðandi frelsi til að veita fjárfestingaþjónustu og stunda fjárfestingastarfsemi, varðandi stofnun útibús, varðandi viðnám kerfa, varrofa og rafræn viðskipti, varðandi verðskref, varðandi samstillingu viðskiptaklukkna,

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

varðandi töku fjármálagerna til viðskipta á markaði, varðandi stöðutakmarkanir og stöðustjórnunareftirlit með hrávöruafleiðum, varðandi málsmeðferðarreglur við samþykki og synjun beiðna um starfsleyfi fyrir veitendur gagnaskýrsluþjónustu, varðandi skipulagskröfur fyrir viðurkennda birtingaraðila, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar og viðurkennd skýrslugjafarkerfi og varðandi samstarf lögbærra yfirvalda. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

- 158) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Fela ætti Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem leggja skal fyrir framkvæmdastjórnina varðandi málsmeðferð við að samþykkja og synja beiðnum um starfsleyfi verðbréfafyrirtækja, varðandi kaup á virkri eignarhlutdeild, varðandi viðskiptaferli við lok viðskipta á markaðstorgum fjármálagerna og skipulegum markaðstorgum, varðandi tímabundna stöðvun með viðskipti fjármálagerna og töku þeirra úr viðskiptum á markaði, varðandi frelsi til að veita fjármálaþjónustu og stunda fjármálastarfsemi, varðandi stofnun útibús, varðandi stöðuskýrslugjöf eftir flokkum stöðutaka, varðandi ferli við samþykkt og synjun beiðna um starfsleyfi, varðandi málsmeðferðir og form til að leggja fram upplýsingar í tengslum við birtingu ákvarðana, varðandi samstarfsskyldu, varðandi samstarf lögbærra yfirvalda, varðandi upplýsingaskipti og varðandi samráð áður en verðbréfafyrirtæki er veitt starfsleyfi.
- 159) Framkvæmdastjórnin ætti að leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið til að meta virkni skipulegra markaðstorga, virkni regluverksins fyrir vaxtarmarkaði lítilla og meðalstórra fyrirtækja, áhrifin af kröfum um sjálfvirk viðskipti og hátíðnivíðskipti, reynsluna af aðferðum við að banna tilteknar vörur eða starfshætti og áhrif ráðstafana varðandi markaði með hrávöruafleiður.
- 160) Framkvæmdastjórnin ætti að vinna skýrslu eigi síðar en 1. janúar 1918 til að meta möguleg áhrif þess á orkuverð og virkni orkumarkaðarins þegar umbreytingartímabilið, sem kveðið er á í um vegna beitingar færsluvísunarskyldunnar og tryggingarkrafna í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, rennur út. Framkvæmdastjórnin ætti, ef við á, að leggja fram tillögu að nýrri löggjöf til að koma á viðeigandi lögum eða breyta þeim, þ.m.t. sérlögum á borð við reglugerð (ESB) nr. 1227/2011.
- 161) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB ⁽¹⁾ er aðildarríkjunum gert kleift að heimila rekstraraðilum sérhæfðra sjóða að veita tiltekna fjárfestingarþjónustu til viðbótar við sameiginlegan rekstur sérhæfðra sjóða, þ.m.t. þjónustu við stjórnun fjárfestingasafns, fjárfestingaráðgjöf, vörslu og umsýslu í tengslum við hlutabréf eða hlutdeildarskírteini í fyrirtækjum um sameiginlega fjárfestingu, og einnig móttöku og miðlun fyrirmæla vegna fjármálagerna. Þar eð kröfur um veitingu þessarar þjónustu eru samræmdar innan Sambandsins ættu rekstraraðilar sérhæfðra sjóða, sem hafa starfsleyfi lögbærra yfirvalda í heimalandi sínu til slíkrar þjónustu, að vera undanþegnir hvers konar frekari starfsleyfum í gístaðildarríkjum og hvers konar öðrum ráðstöfunum sem hafa sömu áhrif.
- 162) Samkvæmt núgildandi lagamma ber þeim rekstraraðilum sérhæfðra sjóða, sem hafa starfsleyfi til slíkrar fjárfestingarþjónustu og ráðgera að veita hana í öðrum aðildarríkjum en heimaaðildarríki sínu, að fara að landsbundnum viðbótarkröfum, þ.m.t. stofnun aðskilins lögaðila. Til að ryðja hindrunum úr vegi fyrir veitingu samræmdrar fjárfestingarþjónustu yfir landamæri og til að tryggja jafna samkeppnisstöðu milli fyrirtækja, sem veita sömu fjárfestingarþjónustu samkvæmt sömu lagaskilyrðum ætti rekstraraðila sérhæfðra sjóða, sem hefur heimild til að veita þessa þjónustu, að geta veitt hana yfir landamæri, með fyrirvara um viðeigandi skýrslugjafarskyldur og í samræmi við heimild af hálfu lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríki hans.
- 163) Því ber að breyta tilskipun 2011/61/ESB til samræmis við það.
- 164) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að skapa samþætta fjármálamarkað þar sem fjárfestar eru verndaðir á skilvirkan hátt og þar sem skilvirkni og heilleiki markaðarins í heild nýtur verndar, og sem útheimtir að gerðar séu sameiginlegar kröfur um reglur er varða verðbréfafyrirtæki, óháð því hvar þau hafa starfsleyfi í

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtúð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

Sambandinu, og stjórn á starfsemi skipulegra markaða og annarra viðskiptakerfa til að koma í veg fyrir að ógagnsæi eða röskun á einum markaði grafi undan skilvirkri starfsemi evrópska fjármálakerfisins í heild, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa þessarar tilskipunar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.

- 165) Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin ættu að tryggja að fullnægjandi mannafla og fjármunum sé varið til frekari verkefna sem Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni eru falin með þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014.
- 166) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt sem viðurkenndar eru í Sáttmálanum, einkum rétti til verndar persónuupplýsingum, frelsi til atvinnurekstrar, rétti til neytendaverndar, rétti til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns og réttlátrar málsmeðferðar, rétti til að vera ekki saksóttur eða refsað tvívegis fyrir sama brot og henni verður að koma til framkvæmda í samræmi við þessi réttindi og þessar meginreglur.
- 167) Haft hefur verið samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 10. febrúar 2012 ⁽¹⁾.
- 168) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 ⁽²⁾ um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingar-ráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem útskýra sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerna. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttlætanleg.
- 169) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög skal takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samburði við fyrri tilskipanir. Skyldan að lögleiða óbreyttu ákvæðin er fyrir hendi í fyrri tilskipunum.
- 170) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti þeirra til að lögleiða tilskipanir, sem tilgreindar eru í B-hluta III. viðauka, í landslög og dagsetningarnar til að beita þeim,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um verðbréfafyrirtæki, rekstraraðila markaða, veitendur gagnaskýrsluþjónustu og fyrirtæki í þriðja landi sem veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingastarfsemi með stofnun útibús í Sambandinu.
2. Í þessari tilskipun eru settar fram kröfur í tengslum við eftirfarandi:
 - a) starfsleyfi og rekstrarskilyrði fyrir starfsemi verðbréfafyrirtækja,
 - b) veitingu fjárfestingarþjónustu eða fjárfestingarstarfsemi fyrirtækja í þriðja landi með stofnun útibús,

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB C 147, 25.5.2012, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtuð. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

- c) starfsleyfi og starfsemi skipulegra markaða,
- d) starfsleyfi og starfsemi veitenda gagnaskýrsluþjónustu og
- e) eftirlit, samstarf og fullnustu lögbærra yfirvalda.

3. Eftirfarandi ákvæði skulu einnig gilda um lánastofnanir með starfsleyfi samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB þegar þær veita eina eða fleiri tegundir fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi:

- a) 2. gr. (2. mgr.), 9. gr. (3. mgr.), 14. gr. og 16.–20. gr.,
- b) II. kafli II. bóls, að undanskilinni annari undirgrein 2. mgr. 29. gr.,
- c) III. kafli II. bóls, að undanskilinni 34. gr. (2. og 3. mgr.), 2.–6. mgr. og 9. mgr. 35. gr.,
- d) 67.–75. gr., 80., 85. og 86. gr.

4. Eftirfarandi ákvæði gilda einnig um verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir með starfsleyfi samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB þegar þau selja eða ráðleggja viðskiptavinum í tengslum við samsettar innstæður:

- a) 9. gr. (3. mgr.), 14. gr. og 16. gr. (2., 3. og 6. mgr.),
- b) 23.–26. gr., 28. gr. og 29. gr., að undanskilinni annari undirgrein 2. mgr., og 30. gr. og
- c) 67.–75. gr.

5. Ákvæði 1.–6. mgr. 17. gr. gilda einnig um aðila að eða þátttakendur á skipulegum mörkuðum og markaðstorgum fjármálagerninga sem þurfa ekki starfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun í samræmi við a-, e-, i- og j-lið 1. mgr. 2. gr.

6. Ákvæði 57. og 58. gr. skulu einnig gilda um aðila sem eru undanþegnir skv. 2. gr.

7. Öll marghliða kerfi með fjármálagerninga skulu starfrækt annaðhvort í samræmi við ákvæði II. bóls að því er varðar markaðstorg fjármálagerninga eða skipuleg markaðstorg eða ákvæði III. bóls að því er varðar skipulega markaði.

Verðbréfafyrirtæki sem stundar viðskipti fyrir eigin reikning þegar það framkvæmir fyrirmæli viðskiptavina utan skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs með skipulegum, tíðum og kerfisbundnum hætti skal starfa í samræmi við III. bólk reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

Með fyrirvara um 23. og 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 skulu öll viðskipti með fjármálagerninga, eins og um getur í fyrstu og annari undirgrein, sem eru ekki gerð innan marghliða kerfa eða af innmiðlurum, vera í samræmi við viðeigandi ákvæði III. bóls reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

2. gr.

Undanþágur

1. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) váttryggingafélög eða félög sem stunda þá endurtryggingastarfsemi sem um getur í tilskipun 2009/138/EB í þeirri starfsemi sem um getur í þeirri tilskipun,
- b) aðila sem veita aðeins móðurfélögum sínum, dótturfélögum sínum eða öðrum dótturfélögum móðurfélaga sinna fjárfestingarþjónustu,
- c) aðila sem veita tilfallandi fjárfestingarþjónustu í tengslum við atvinnustarfsemi sem er reglufest með laga- eða regluákvæðum eða siðareglum, sem gilda um starfsgreinina, sem útiloka ekki að slík þjónusta sé veitt,
- d) aðila sem stunda viðskipti fyrir eigin reikning með aðra fjármálagerninga en hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, og veita ekki aðra fjárfestingarþjónustu af neinu tagi eða stunda neina fjárfestingarstarfsemi með fjármálagerninga, aðra en hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra, nema þeir:
 - i. séu viðskiptavakar,
 - ii. séu aðilar eða þátttakendur í skipulegum markaði eða markaðstorgi fjármálagerninga eða hafi beinan rafrænan aðgang að viðskiptavettvangi,
 - iii. beiti hátíðniviðskiptatækni með notkun algríms eða
 - iv. stundi viðskipti fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina,

Aðilar sem eru undanþegnir a-, i- eða j-lið, þurfa ekki að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum lið til þess að teljast undanþegnir.

- e) rekstraraðila með skuldbindingar um að uppfylla kröfur samkvæmt tilskipun 2003/87/EB sem framkvæma ekki fyrirmæli viðskiptavina, í viðskiptum með losunarheimildir, og veita ekki fjárfestingarþjónustu eða stunda aðra fjárfestingarstarfsemi en fyrir eigin reikning, að því tilskildu að þessir aðilar beiti ekki hátíðniviðskiptatækni með notkun algríms,
- f) aðila sem veita fjárfestingarþjónustu einungis í tengslum við stjórnun á fjárfestingarsjóðum starfsmanna,
- g) aðila sem veita aðeins móðurfélögum sínum, dótturfélögum sínum eða öðrum dótturfélögum móðurfélaga sinna fjárfestingarþjónustu sem felst einungis í að stjórna bæði fjárfestingarsjóðum starfsmanna og að veita fjárfestingarþjónustu,
- h) aðila að seðlabankakerfi Evrópu og aðrar stofnanir aðildarríkja sem gegna sambærilegum hlutverkum í Sambandinu, aðra opinbera aðila sem sjá um eða hafa afskipti af stjórnun skulda innan Sambandsins, og alþjóðlegar fjármálastofnanir sem tvö eða fleiri aðildarríki hafa komið á fót og hafa það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim aðilum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika,

i) sjóði um sameiginlega fjárfestingu og lífeyrissjóði hvort sem þeir eru samræmdir á vettvangi Sambandsins eða ekki og vörsluaðila og rekstraraðila slíkra sjóða,

j) aðila sem:

i. stunda viðskipti fyrir eigin reikning, þ.m.t. viðskiptavakar, með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra, þó ekki aðila sem stunda viðskipti fyrir eigin reikning þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina eða

ii. veita viðskiptavinum eða þjónustuveitendum meginstarfsemi sinnar fjárfestingarþjónustu, þó ekki fyrir eigin reikning, með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra,

að því tilskildu að:

— hvert þessara tilvika eitt og sér og þau sem heild teljist til viðbótarstarfsemi við aðalstarfsemi þeirra þegar hún er metin á grundvelli samstæðu fyrirtækja og að aðalstarfsemin felist ekki í því að veita fjárfestingarþjónustu í skilningi þessarar tilskipunar eða bankaþjónustu samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB eða hann starfi sem viðskiptavaki í tengslum við hrávöruafleiður,

— þessir aðilar beiti ekki hátfðniviðskiptatækni með notkun algríms og

— þessir aðilar tilkynni á hverju ári viðeigandi lögbæru yfirvaldi að þeir nýti sér þessa undanþágu og gefi lögbæru yfirvaldi skýrslu, að fenginni beiðni þar um, á hvaða forsendum starfsemi þeirra skv. i. og ii. lið komi sem viðbót við aðalstarfsemi þeirra,

k) aðila sem veita fjárfestingarráðgjöf, meðfram því að veita aðra þjónustu í atvinnuskyni sem ekki fellur undir þessa tilskipun, að því tilskildu að ekki sé launað sérstaklega fyrir að veita slíka ráðgjöf,

l) samtök sem danskir og finnskir lífeyrissjóðir koma á fót í þeim tilgangi einum að stjórna eignum þeirra lífeyrissjóða sem eiga aðild að þessum samtökum,

m) „agenti di cambio“ en starfsemi þeirra og hlutverk fellur undir 201. gr. ítalsks lagaúrskurðar nr. 58 frá 24. febrúar 1998,

n) flutningakerfisstjóra, eins og skilgreint er í 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB eða 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/73/EB, þegar þeir sinna verkefnum sínum samkvæmt þessum tilskipunum, reglugerð (EB) nr. 714/2009, reglugerð (EB) nr. 715/2009 eða netkóðum eða viðmiðunarreglum sem eru samþykktar samkvæmt þessum reglugerðum, hvern þann aðila sem er í hlutverki þjónustuveitanda fyrir þeirra hönd við að sinna verkefnum þeirra samkvæmt þessum lagagerðum eða netkóðum eða viðmiðunarreglum sem eru samþykktar samkvæmt þessum reglugerðum, og hvern þann rekstraraðila eða stjórnanda orkujöfnunarkerfis, leiðslukerfis eða kerfis til að ná jöfnuði milli orkubirgða og orkunotunar þegar þeir sinna þessum verkefnum.

Þessi undanþága gildir um aðila sem leggja stund á þá starfsemi sem fram kemur í þessum lið því aðeins að þeir leggi stund á fjárfestingarstarfsemi eða veiti fjárfestingarþjónustu í tengslum við hrávöruafleiður til þess að sinna þessari starfsemi. Þessi undanþága gildir um rekstur eftirmarkaðar, þ.m.t. vettvangs fyrir viðskipti með fjárhagsleg flutningsréttindi á eftirmarkaði,

o) skuldatryggingar, sem reglur eru settar um sem slíkar samkvæmt lögum Sambandsins, að því marki sem reglur eru settar um þær samkvæmt lögum Sambandsins.

2. Þau réttindi sem þessi tilskipun veitir skulu ekki taka til þess að veita þjónustu í hlutverki mótaðila í viðskiptum sem opinberir aðilar, sem fást við opinberar skuldir, annast eða aðilar að seðlabankakerfi Evrópu annast sem leysa verkefni sín af hendi eins og kveðið er á um í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og bókun 4 við stofnsamþykkt seðlabankakerfis Evrópu og Seðlabanka Evrópu eða gegna sambærilegu hlutverki samkvæmt ákvæðum aðildarríkis.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til þess að skýra markmið c-liðar 1. mgr. þegar um er að ræða tilfallandi starfsemi.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina, að því er varðar j-lið 1. mgr., viðmið um það hvenær starfsemi telst vera viðbót við aðalstarfsemi á grundvelli samstæðu fyrirtækja.

Í þessum viðmiðunum skal hafa hliðsjón af a.m.k. eftirfarandi þáttum:

- a) þörf fyrir viðbótarstarfsemi sem telst vera minnihluti starfsemi á grundvelli samstæðu fyrirtækja,
- b) umfangi viðskiptastarfsemi þeirra borið saman við heildarviðskipti á markaði í þeim eignaflokki.

Þegar tekin er ákvörðun um það að hvaða marki viðbótarstarfsemi telst minnihluti starfsemi á grundvelli samstæðu fyrirtækja getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákvarðað að líta skuli til þess fjármagns sem fer til viðbótarstarfseminnar í hlutfalli við það fjármagn sem fer til rekstrar aðalstarfseminnar. Þó getur sá þáttur í engu tilviki nægt til að sýna fram á að starfsemin komi sem viðbót við aðalstarfsemi samstæðunnar.

Líta skal til þeirrar starfsemi sem um getur í þessari málsgrein á grundvelli samstæðu.

Þættirnir sem um getur í fyrstu og þriðju undirgrein skulu ekki taka til:

- a) viðskipta innan samstæðu, eins og um getur í 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, vegna lausafjárstöðu eða áhættustýringar á samstæðugrundvelli,
- b) viðskipta með afleiður sem unnt er að mæla á hlutlægan hátt að dragi úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfjármögnun,
- c) viðskipta með hrávöruafleiður og losunarheimildir sem eru gerð til þess að uppfylla skuldbindingar um að mynda seljanleika á viðskiptavettvangi þegar eftirlitsyfirvöld, eða viðskiptavettvangur, krefjast slíkra skuldbindinga í samræmi við lög Sambandsins eða lög og stjórnsýslufyrirmæli einstakra ríkja.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. gr.

Valfrjálssar undanþágur

1. Aðildarríkin geta kosið að beita þessari tilskipun ekki gagnvart aðilum sem þau eru heimaaðildarríki fyrir að því tilskildu að starfsemi þessara aðila falli undir starfsleyfi og reglur settar um hana á vettvangi aðildarríkis og að:

- a) aðilunum sé ekki heimilt að taka til vörslu fjármuni eða verðbréf viðskiptavina og er af þeim ástæðum aldrei heimilt að setja sig í skuldastöðu gagnvart viðskiptavinum sínum,

- b) aðilunum sé ekki heimilt að veita fjárfestingarþjónustu nema þá sem felst í móttöku og miðlun fyrir mæla varðandi framsejlanleg verðbréf og hlutdeildarskírteini í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu og/eða að veita fjárfestingarráðgjöf sem tengist slíkum fjármálagerningum og
- c) aðilunum sé, við veitingu þessarar þjónustu, eingöngu heimilt að miðla fyrir mælum til:
- i. verðbréfafyrirtækja sem eru með starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun,
 - ii. lánastofnana sem eru með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB,
 - iii. útibúa verðbréfafyrirtækja eða lánastofnana sem eru með starfsleyfi í þriðja landi og falla undir og fylgja varfærnisreglum sem lögbær yfirvöld telja a.m.k. jafnstrangar reglunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, reglugerð (ESB) nr. 575/2013 eða tilskipun 2013/36/ESB,
 - iv. sjóða um sameiginlega fjárfestingu, sem eru með starfsleyfi samkvæmt lögum aðildarríkis til að bjóða hlutdeildarskírteini út á almennum markaði og til stjórnenda slíkra fyrirtækja, eða
 - v. fjárfestingarfélaga með fastafjármuni, eins og skilgreint í 7. mgr. 17. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB ⁽¹⁾, þegar verðbréf þeirra eru skráð eða viðskipti höfð með þau á skipulegum markaði í aðildarríki, eða
- d) aðilarnir veiti fjárfestingarþjónustu eingöngu fyrir hrávörur, losunarheimildir og/eða afleiður þeirra í þeim eina tilgangi að áhættuverja viðskiptaáhættu viðskiptavina sinna þegar þessir viðskiptavinir eru eingöngu staðbundin raforkufyrirtæki, eins og þau eru skilgreind í 35. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB, og/eða jarðgasfyrirtæki, eins og þau eru skilgreind í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/73/EB, og að því tilskildu að þessir viðskiptavinir ráði í sameiningu yfir 100% hlutfjár eða atkvæðisréttar þessara aðila, stýri í sameiningu og séu undanþegnir skv. j-lið 1. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar ef þeir annast þessar fjárfestingarþjónustu sjálfir eða
- e) aðilarnir veiti fjárfestingarþjónustu eingöngu fyrir losunarheimildir og/eða afleiður þeirra í þeim eina tilgangi að áhættuverja viðskiptaáhættu viðskiptavina sinna þegar þessir viðskiptavinir eru eingöngu rekstraraðilar, eins og þeir eru skilgreindir í f-lið 3. gr. tilskipunar 2003/87/EB, og að því tilskildu að þessir viðskiptavinir ráði í sameiningu yfir 100% hlutfjár eða atkvæðisréttar þessara aðila, stýri í sameiningu og séu undanþegnir skv. j-lið 1. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar ef þeir annast þessa fjárfestingarþjónustu sjálfir.

2. Í kerfum aðildarríkjanna skal gera kröfur til þeirra aðila sem um getur í 1. mgr. sem eru í það minnsta hliðstæðar eftirfarandi kröfum samkvæmt þessari tilskipun:

- a) skilyrðum og málsmeðferðarreglum um starfsleyfi og viðvarandi eftirlit sem komið er á í 5. gr. (1. og 3. mgr.), 7.–10. gr., 21., 22. og 23. gr., og samsvarandi framseldum gerðum sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við 89. gr.,
- b) skuldbindingum um viðskiptahætti sem komið er á í 24. gr. (1., 3., 4., 5., 7. og 10. mgr.), 25. gr. (2., 5. og 6. mgr.) og, ef landsbundin kerfi heimila þessum aðilum að tilnefna fasta umboðsmenn, 29. gr. og viðeigandi framkvæmdarráðstöfunum,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB frá 25. október 2012 um samræmingu verndarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í Bandalaginu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélög eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og heimilaðar breytingar á hlutafé þeirra í skilningi annarrar málsgreinar 54. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra (Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 74).

- c) skipulagskröfum, eins og mælt er fyrir um í sjöttu og sjöundu undirgrein 3. mgr. 16. gr. og í 6. og 7. mgr. 16. gr. og samsvarandi framseldum gerðum sem framkvæmdastjórnin samþykkir í samræmi við 89. gr.

Aðildarríkin skulu gera þá kröfu til aðila, sem eru undanþegnir þessari tilskipun skv. 1. mgr. þessarar greinar, að þeir falli undir bótakerfi fyrir fjárfesta sem er viðurkennt í samræmi við tilskipun 97/9/EB. Aðildarríkin geta heimilað verðbréfafyrirtækjum að standa utan slíks kerfis að því tilskildu að þau hafi starfsábyrgðartryggingu þar sem tryggð er jafngild vernd fyrir viðskiptavinum þeirra með hliðsjón af stærð, áhættulýsingu og lagalegri stöðu þeirra aðila sem eru undanþegnir 1. mgr. þessarar greinar.

Þrátt fyrir aðra undirgrein þessarar greinar geta aðildarríki, sem búa þegar yfir slíkum lögum og stjórnisýslufyrirmælum fyrir 2. júlí 2014, krafist þess fram til 3. júlí 2019 að þegar aðilar, sem eru undanþegnir þessari tilskipun skv. 1. mgr. þessarar greinar, veita fjárfestingarþjónustu sem felst í móttöku og miðlun fyrirmæla og/eða fjárfestingarráðgjöf í hlutdeildarskírteinum í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu og að koma fram sem milliliðir gagnvart rekstrarfélagi, eins og skilgreint er í tilskipun 2009/65/EB, beri þeir ásamt rekstrarfélaginu með óskipta og ótakmarkaða ábyrgð á skaða sem viðskiptavinur verður fyrir í tengslum við þessa þjónustu.

3. Aðilar, sem eru undanþegnir þessari tilskipun skv. 1. mgr., skulu ekki njóta réttar til að veita þjónustu eða stunda starfsemi eða stofna útibú eins og kveðið er á um í 34. og 35. gr., eftir því sem við á.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um val á leið samkvæmt þessari grein og skulu sjá til þess að í hverju starfsleyfi, sem er veitt í samræmi við 1. mgr., komi fram að það sé veitt í samræmi við þessa grein.

5. Aðildarríkin skulu senda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ákvæði landslaga sem eru hliðstæð þeim kröfum þessarar tilskipunar sem settar eru fram í 2. mgr.

4. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „verðbréfafyrirtæki“: lögaðili með reglubundna starfsemi eða viðskipti sem felast í því að veita þriðju aðilum fjárfestingarþjónustu og/eða sem stundar fjárfestingarstarfsemi í atvinnuskyni.

Aðildarríkjum er heimilt að telja til skilgreiningar á verðbréfafyrirtækjum fyrirtæki sem eru ekki lögaðilar, að því tilskildu að:

- a) lagaleg staða þeirra tryggi þriðju aðilum sambærilega vernd og lögaðilar veita og
- b) þau séu háð sambærilegu varfærniseftirliti sem hæfir rekstrarformi þeirra að lögum.

Þó er því aðeins heimilt, þegar einstaklingar veita þjónustu sem felst í því að taka til vörslu fjármuni eða framseljanleg verðbréf þriðju aðila, að telja þá til verðbréfafyrirtækja að því er þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014 varðar, með fyrirvara um aðrar kröfur sem eru settar í þessari tilskipun, reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og í tilskipun 2013/36/ESB, að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) eignarréttindi þriðju aðila til gerninga og fjármuna skulu tryggð, einkum ef um er að ræða ógjaldfærni fyrirtækisins eða eigenda þess, löghald, skuldajöfnuð eða aðrar aðgerðir af hálfu kröfuhafa fyrirtækisins eða eigenda þess,

- b) fyrirtækið verður að falla undir reglur sem settar eru til að hafa eftirlit með gjaldfærni fyrirtækisins og eigenda þess,
 - c) einn eða fleiri aðilar sem hafa leyfi til endurskoðunar samkvæmt landslögum skulu endurskoða ársreikninga fyrirtækisins,
 - d) þegar aðeins einn eigandi er að fyrirtækinu verður hann að gera ráðstafanir til að vernda fjárfesta ef fyrirtækið hættir rekstri eftir andlát hans, vegna óvinnufærni hans eða annarra sambærilegra ástæðna,
- 2) „fjárfestingarþjónusta og -starfsemi“: sú þjónusta og starfsemi sem talin er upp í A-þætti I. viðauka og tengist einhverjum þeirra gerninga sem taldir eru upp í C-þætti I. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. þar sem tilgreindir eru:

- a) afleiðusamningar sem um getur í 6. lið C-þáttar I. viðauka og hafa einkenni heildsöluorkuafurð sem gera verður upp efnislega og orkuafleiðusamningar í 6. lið C-þáttar,
 - b) afleiðusamningar sem um getur í 7. lið C-þáttar I. viðauka og hafa einkenni annarra afleiðufjármálagerna,
 - c) afleiðusamningar sem um getur í 10. lið C-þáttar I. viðauka og hafa einkenni annarra afleiðufjármálagerna, m.a. með hliðsjón af því hvort viðskipti eru höfð með þá á skipulegum markaði, markaðstorgi fjármálagerna eða skipulegu markaðstorgi,
- 3) „viðbótarþjónusta“: hver sú þjónusta sem talin er upp í B-þætti I. viðauka,
- 4) „fjárfestingarráðgjöf“: að veita viðskiptavini persónulegar ráðleggingar, annaðhvort að beiðni hans eða að frumkvæði verðbréfafyrirtækisins, að því er varðar viðskipti í einu eða fleiri tilvikum sem tengjast fjármálagerningum,
- 5) „frankvæmd fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina“: að ganga frá samningum um kaup eða sölu eins eða fleiri fjármálagerna fyrir hönd viðskiptavina, þ.m.t. gerð samninga um sölu á fjármálagerningum, sem verðbréfafyrirtæki eða lánastofnun gefur út á sama tíma og þeir eru gefnir út,
- 6) „viðskipti fyrir eigin reikning“: viðskipti með eiginfjármagn sem leiða til þess að gerð eru viðskipti með einn fjármálagerning eða fleiri,
- 7) „viðskiptavaki“: aðili sem starfar á fjármálamörkuðum og gefur sig jafnan út fyrir að vilja gjarnan eiga viðskipti fyrir eigin reikning með því að kaupa og selja fjármálagerna með eiginfjármagni sínu á verði sem hann ákveður,
- 8) „stýring eignasafns“: stýring eignasafns á grundvelli umboða frá einstökum viðskiptavinum þegar slík eignasöfn innihalda einn eða fleiri fjármálagerna,
- 9) „viðskiptavinur“: einstaklingur eða lögaðili sem verðbréfafyrirtæki veitir fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu,
- 10) „fagfjárfestir“: viðskiptavinur sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka,
- 11) „almennur fjárfestir“: viðskiptavinur sem er ekki fagfjárfestir,

- 12) „vaxtarmarkaður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki“: markaðstorg fjármálagerninga sem er skráð sem vaxtarmarkaður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki í samræmi við 33. gr.,
- 13) „lítil og meðalstór fyrirtæki“: í þessari tilskipun, fyrirtæki sem höfðu meðalmarkaðsverðmæti undir 200 000 000 evrum á grundvelli uppgöfninga tilboða í lok árs síðustu þrjú almanaksár,
- 14) „skilyrt fyrirmæli“: fyrirmæli um kaup eða sölu á fjármálagerningum á tilgreindu verði eða betra verði og í tilgreindu magni,
- 15) „fjármálagerningur“: þeir gerningar sem tilgreindir eru í C-þætti I. viðauka,
- 16) „C6 orkuafleiðusamningar“: valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar og aðrir afleiðusamningar sem um getur í 6. lið C-þáttar I. viðauka í tengslum við kol eða olíu sem viðskipti eru höfð með á skipulegu markaðstorgi og gera verður upp efnislega,
- 17) „peningamarkaðsgerningar“: þeir flokkar gerninga sem viðskipti fara venjulega fram með á peningamarkaði, s.s. ríkisvixlar, innláns-skírteini og viðskiptabréf, að undanskildum greiðsluskjölum,
- 18) „rekstraraðili markaðar“: aðili eða aðilar sem stýra og/eða reka skipulegan markað sem kann að vera skipulegi markaðurinn sjálfur,
- 19) „marghliða kerfi“: kerfi eða torg þar sem margþættur kaup- og söluáhugi þriðju aðila á fjármálagerningum getur mæst innan kerfisins,
- 20) „innmiðlari“: verðbréfafyrirtæki sem á skipulega, oft og kerfisbundið í umfangsmiklum viðskiptum fyrir eigin reikning með því að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina utan skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs án þess að starfrækja marghliða kerfi.

Mæla skal hvort viðskipti séu tíð og kerfisbundin út frá fjölda OTC-viðskipta með fjármálagerninga á vegum verðbréfafyrirtækisins fyrir eigin reikning sem framkvæmd eru á grundvelli fyrirmæla viðskiptavinar. Mæla skal umfang viðskipta annaðhvort út frá stærð OTC-viðskiptanna (viðskipta utan verðbréfamarkaðar) á vegum verðbréfafyrirtækisins í tengslum við heildarviðskipti þess með tiltekinn fjármálagerning eða stærð OTC-viðskipta á vegum verðbréfafyrirtækisins í tengslum við heildarviðskipti Sambandsins með tiltekinn fjármálagerning. Skilgreiningin á innmiðlara gildir einungis þegar bæði er farið yfir fyrirfram ákveðin mörk hvað varðar tíð og kerfisbundin viðskipti og umfang viðskipta eða þegar verðbréfafyrirtæki velur að falla undir kerfi innmiðlara.

- 21) „skipulegur markaður“: marghliða kerfi sem er starfrækt og/eða stjórnað af rekstraraðila markaðar sem leiðir saman eða greiðir fyrir því að leiða saman mismunandi kaup- og söluáhuga þriðju aðila á fjármálagerningum innan kerfisins og í samræmi við ófrávíkjanlegar reglur þess, þannig að til samninga stofnast um fjármálagerninga sem viðskipti eru heimilud með á markaði samkvæmt reglum þess og/eða kerfi, hefur starfsleyfi og starfar reglulega og í samræmi við III. bálk þessarar tilskipunar,
- 22) „markaðstorg fjármálagerninga“: marghliða kerfi sem starfrækt er af verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaða sem leiðir saman kaup- og söluáhuga þriðju aðila á fjármálagerningum, innan kerfisins og í samræmi við ófrávíkjanlegar reglur þess, þannig að til samninga stofnast í samræmi við II. bálk þessarar tilskipunar,
- 23) „skipulagt markaðstorg“: marghliða kerfi sem er ekki skipulegur markaður eða markaðstorg fjármálagerninga og þar sem mismunandi kaup- og söluáhugi þriðju aðila á skuldabréfi, samsettum fjármálaafurðum, losunarheimildum eða afleiðum getur mæst innan kerfisins þannig að til samninga stofnast í samræmi við II. bálk þessarar tilskipunar,

- 24) „viðskiptavettvangur“: skipulegur markaður, markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg,
- 25) „virkur markaður“: markaður fyrir fjármálagerning eða flokk fjármálagerninga þar sem fyrir hendi eru ætíð reiðubúinir og fúsir kaupendur og seljendur og þar sem markaðurinn er metinn samkvæmt eftirfarandi viðmiðum, með hliðsjón af tiltekinni markaðsgerð viðkomandi fjármálagernings eða viðkomandi flokks fjármálagerninga:
- a) meðaltíðni og -stærð viðskipta við ýmis markaðsskilyrði með hliðsjón af eðli og líftíma afurða í þeim flokki fjármálagerninga,
 - b) fjölda og tegund markaðsaðila, þ.m.t. hlutfallið milli fjölda markaðsaðila og fjölda gerninga sem viðskipti eru stunduð með í tengslum við tiltekna afurð,
 - c) meðalstærð verðbils, ef það liggur fyrir,
- 26) „lögbært yfirvald“: yfirvald sem hvert aðildarríki tilnefndir í samræmi við 67. gr. nema annað sé tekið fram í þessari tilskipun,
- 27) „lánastofnun“: lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 28) „rekstrarfélag verðbréfasjóðs“: rekstrarfélag eins og það er skilgreint í b-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB (1),
- 29) „einkaumboðsmaður“: einstaklingur eða lögaðili sem, að fullu og skilyrðislaust, er á ábyrgð einungis eins verðbréfafyrirtækis sem hann kemur fram fyrir og kynnir viðskiptavinum eða líklegum viðskiptavinum fjárfestingar- og/eða viðbótarþjónustu, tekur á móti og miðlar fyrirmælum eða pöntunum frá viðskiptavini varðandi fjárfestingarþjónustu eða fjármálagerninga, markaðssetur fjármálagerninga eða veitir viðskiptavinum eða líklegum viðskiptavinum ráðgjöf varðandi þá fjármálagerninga eða -þjónustu,
- 30) „útibú“: starfsstöð, þó ekki aðalskrifstofa, sem er hluti af verðbréfafyrirtæki án réttarstöðu lögaðila og veitir fjárfestingarþjónustu og/eða stundar fjárfestingarstarfsemi og sem einnig er heimilt að veita viðbótarþjónustu sem verðbréfafyrirtækið hefur fengið starfsleyfi fyrir; allar starfsstöðvar, sem komið hefur verið á fót í einu og sama aðildarríkinu á vegum verðbréfafyrirtækis sem hefur höfuðstöðvar sínar í öðru aðildarríki, ber að telja sem eitt útibú,
- 31) „virkur eignarhlutur“: bein eða óbein hlutdeild í verðbréfafyrirtæki sem nemur 10% eða meira af hlutafé eða atkvæðisrétti, eins og sett er fram í 9. og 10. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB (2), að teknu tilliti til skilyrða um samlagningu eignarhluta, sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar, eða sem gerir kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun verðbréfafyrirtækisins sem eignarhluturinn er í,
- 32) „móðurfélag“: móðurfélag í skilningi 9. mgr. 2. gr. og 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB (3),

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjttíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjttíð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinnna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjttíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

- 33) „dótturfélag“: dótturfélag í skilningi 10. mgr. 2. gr. og 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB, þ.m.t. dótturfélag dótturfélags endanlegs móðurfélags,
- 34) „samstæða“: samstæða eins og hún er skilgreind í 11. mgr. 2. gr. tilskipunar 2013/34/ESB,
- 35) „nán tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar tengjast með:
- hlutdeild, í formi beins eignarréttar eða yferráðum, sem nemur 20% eða meira af atkvæðisrétti eða hlutafé fyrirtækis,
 - „yferráð“ sem eru tengslin á milli móðurfélags og dótturfélags í öllum þeim tilvikum sem um getur í 1. og 2. mgr. 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB eða sambærileg tengsl milli einstaklings eða lögaðila og félags; einnig skal litið á dótturfélag dótturfélags sem dótturfélag móðurfélags sem fer fyrir þessum félögum,
 - varanleg tengsl þeirra beggja, eða allra, við sama aðila í gegnum yferráðatengsl,
- 36) „stjórn“: einn eða fleiri aðilar innan verðbréfafyrirtækis, rekstraraðili markaða eða veitandi gagnaskýrsluþjónustu sem er tilnefndur samkvæmt landslögum og hafa umboð til að ákveða stefnumið, markmið og almenna stefnu einingarinnar og hafa umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar, þ.m.t. þeir sem stýra í reynd starfsemi einingarinnar.
- Aðildarríkið skal, þegar vísað er til stjórnarinnar í þessari tilskipun og stjórnunar- og eftirlitshlutverk stjórnar samkvæmt landslögum hefur verið fengið ýmsum aðilum eða einstaklingum á vegum aðila í hendur, tilgreina þá aðila eða einstaklinga innan stjórnar sem bera ábyrgðina í samræmi við landslög þess, nema annað sé tilgreint í þessari tilskipun.
- 37) „framkvæmdastjórn“: einstaklingar, sem hafa með höndum stjórnunarhlutverk innan verðbréfafyrirtækis, rekstraraðili markaðar eða veitandi gagnaskýrsluþjónustu og bera ábyrgð, og standa ábyrgir gagnvart stjórninni á daglegri stjórnun einingarinnar, þ.m.t. framkvæmd stefnu er varða dreifingu fyrirtækisins og starfsmanna þess á þjónustu og afurðum til viðskiptavina,
- 38) „jöfnuð eigin viðskipti“: viðskipti þar sem milligönguaðili staðsetur sig á milli kaupanda og seljanda í viðskiptunum án þess að milligönguaðilinn taki á sig markaðsáhættu við framkvæmd viðskiptanna, þar sem báðar hliðar viðskiptanna eru framkvæmdar á sama tíma og viðskiptin fara fram á verði sem milligönguaðilinn hvorki hagnast né tapar á, að undanskildum áður uppgefnum umboðslaunum, þóknun eða gjöldum fyrir viðskiptin,
- 39) „algrímsviðskipti“: viðskipti með fjármálagerninga þar sem tölvualgrím ákvarðar sjálfkrafa einstakar breytur fyrirmæla, s.s. hvort setja á tilboð af stað, tímasetningar, verð eða magn eða hvernig á að stýra tilboðunum þegar þau hafa verið lögð fram, með takmörkuðum eða engum mannlegum afskiptum, og tekur ekki til neins konar kerfis sem er einungis notað til að beina tilboðum til eins viðskiptavettvangs eða fleiri eða til vinnslu tilboða án þess að ákvarða neins konar viðskiptabreytur eða til að staðfesta fyrirmæli eða eftirávinnslu framkvæmdra viðskipta,
- 40) „hátfðniviðskiptatækni með notkun algríms“: viðskiptatækni með notkun algríms sem einkennist af:
- innviðum sem er ætlað að draga eins og kostur er úr biðtíma á netkerfi og annars konar biðtíma, þ.m.t. í það minnsta ein tegund eftirfarandi búnaðar til innfærslu algrímstilboða: samhýsing, nándarhýsing eða beinn, rafrænn háhraða-aðgangur,

- b) kerfisákvörðun um að setja af stað eða búa til tilboð, beina tilboðum áfram eða framkvæma viðskipti án manlegrar íhlutunar fyrir stök viðskipti eða tilboð og
- c) miklum fjölda skilaboða innan dagsins sem samanstanda af tilboðum, verðtilboðum eða afturköllumum,
- 41) „beinn rafrænn aðgangur“: fyrirkomulag þar sem aðili eða þátttakandi eða viðskiptavinur viðskiptavettvangs heimilar einstaklingi að nota viðskiptaaudkenni sitt til að senda með rafrænum hætti fyrirmæli tengd fjármálagerningi beint til viðskiptavettvangsins og felur í sér fyrirkomulag þar sem einstaklingur notar innviði aðila eða þátttakanda eða viðskiptavinar eða hvers konar tengt kerfi, sem aðilinn, þátttakandinn eða viðskiptavinurinn leggur til, til að senda fyrirmæli (beinn markaðsaðgangur) og fyrirkomulag þar sem einstaklingur notar ekki slíka innviði (aðgangur í gegnum annan),
- 42) „krosssala“: boð um fjárfestingarþjónustu ásamt annarri þjónustu eða afurð sem hluta af pakka eða sem skilyrði fyrir sama samningi eða pakka,
- 43) „samsettar innstæður“: innlán, eins og þau eru skilgreind í 3. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB ⁽¹⁾, sem eru endurgreiðanleg að fullu á gjalddaga samkvæmt skilmálum um að vextir eða álag verði greitt eða geti tapast samkvæmt reiknireglu sem tekur til þátta á borð við:
- a) vísitölu eða sambland vísitalna, þó ekki innlána með breytilegum vöxtum þar sem ávöxtun er tengd vaxtavísitölum eins og Euribor-vöxtum eða Libor-vöxtum, með beinum hætti,
- b) fjármálagerninga eða sambland fjármálagerninga,
- c) hrávöru eða sambland hrávara eða annarra efnislegra eða óefnislegra útskiptanlegra eigna eða
- d) gengi erlends gjaldmiðils eða sambland af gengi erlendra gjaldmiðla,
- 44) „framseljanleg verðbréf“: þeir flokkar verðbréfa sem unnt er að eiga viðskipti með á fjármagnsmarkaði, að undanskildum greiðsluskjölum sem eru t.d.:
- a) hlutabréf í fyrirtækjum og önnur verðbréf sem eru ígildi hlutabréfa í fyrirtækjum, sameignarfélagum eða öðrum einingum og heimildarskírteini vegna hlutabréfa,
- b) skuldabréf eða önnur tryggt skuldaskjöl, þ.m.t. heimildarskírteini vegna slíkra verðbréfa,
- c) önnur verðbréf sem veita rétt til að kaupa eða selja framseljanleg verðbréf eða leiða til uppgjors í reiðufé sem ákvarðast með tilliti til framseljanlegra verðbréfa, gjaldmiðla, vaxta eða ávöxtunarkrafna, hrávara eða annarra vísitalna eða mælikvarða,
- 45) „heimildarskírteini“: verðbréf sem unnt er að eiga viðskipti með á fjármagnsmarkaði og fela í sér eignarhald á verðbréfum útgefanda, sem á lögheimili erlendis, á verðbréfunum jafnframt því að vera tekin til viðskipta á skipulegum markaði og viðskipti með þau eiga sér stað óháð verðbréfum útgefandans sem á lögheimili erlendis,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtfð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

- 46) „kauphallarsjóður“: sjóður þar sem a.m.k. eitt hlutdeildarskírteini eða einn flokkur hlutabréfa eru í viðskiptum yfir daginn á a.m.k. einum viðskiptavettvangi og með a.m.k. einum viðskiptavaka sem gerir ráðstafanir til að tryggja að verð hlutdeildarskírteina eða hlutabréfa hans á viðskiptavettvangnum víki ekki verulega frá verðmæti hreinnar eignar hans og, þegar við á, frá ætluðu verðmæti hreinnar eignar hans,
- 47) „skírteini“: skírteini eins og þau eru skilgreind í 27. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- 48) „samsettar fjármálaafurðir“: samsettar fjármálaafurðir eins og þær eru skilgreindar í 28. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- 49) „afleiður“: afleiður eins og þær eru skilgreindar í 29. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- 50) „hrávöruafleiður“: hrávöruafleiður eins og þær eru skilgreindar í 30. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- 51) „miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 52) „viðurkennd birtingarþjónusta“: aðili sem hefur heimild samkvæmt þessari tilskipun til þess að veita þá þjónustu að birta viðskiptaskýrslur fyrir hönd verðbréfafyrirtækja skv. 20. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- 53) „þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar“: aðili sem hefur heimild samkvæmt þessari tilskipun til að veita þá þjónustu að safna saman viðskiptaskýrslum vegna fjármálagerninga sem eru skráðir í 6., 7., 10., 12. og 13., 20. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, frá skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga, skipulegum markaðstorgum og viðurkenndum birtingarþjónustum og sameina í einn samfelldan rafrænan rauntímagagnastraum sem sýnir upplýsingar um verð og magn fyrir hvern fjármálagerning,
- 54) „viðurkennt skýrslugjafarkerfi“: aðili sem hefur heimild samkvæmt þessari tilskipun til að veita þá þjónustu að gefa lögbærum yfirvöldum eða Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni upplýsingar um viðskipti fyrir hönd verðbréfafyrirtækja,
- 55) „heimaaðildarríki“:
- a) þegar um er að ræða verðbréfafyrirtæki:
 - i. ef verðbréfafyrirtækið er einstaklingur, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa hans er,
 - ii. ef verðbréfafyrirtækið er lögaðili, aðildarríkið þar sem það er með skráða skrifstofu,
 - iii. ef verðbréfafyrirtækið hefur enga skráða skrifstofu í samræmi við landslög, aðildarríkið þar sem það er með aðalskrifstofu,
 - b) ef um er að ræða skipulegan markað, aðildarríkið þar sem skipulegi markaðurinn er skráður eða ef hann hefur enga skráða skrifstofu í samræmi við lög þess aðildarríkis, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa skipulega markaðarins er,
 - c) ef um er að ræða viðurkennda birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi:
 - i. ef viðurkennd birtingarþjónusta, þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi er einstaklingur, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa hans er,

- ii. ef viðurkennd birtingarþjónusta, þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi er lögaðili, aðildarríkið þar sem hann er með skráða skrifstofu,
 - iii. ef viðurkennd birtingarþjónusta, þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi hefur enga skráða skrifstofu samkvæmt landslögum, aðildarríkið þar sem aðili þessi er með aðalskrifstofu,
- 56) „gistiaðildarríki“: aðildarríki annað en heimaaðildarríkið þar sem verðbréfafyrirtæki er með útibú eða veitir þjónustu og/ eða fjárfestingarþjónustu eða aðildarríkið þar sem skipulegur markaður kveður á um viðeigandi ráðstafanir til að auðvelda aðgang fjaraðila eða þátttakenda, sem hafa staðfestu í því aðildarríki, að viðskiptum í kerfi markaðarins,
- 57) „fyrirtæki í þriðja landi“: fyrirtæki sem myndi vera lánastofnun sem byði fjárfestingarþjónustu eða stundaði fjárfestingarstarfsemi eða verðbréfafyrirtæki ef aðalskrifstofa þess eða skráð skrifstofa væri staðsett innan Sambandsins,
- 58) „heildsöluorkuafurð“: heildsöluorkuafurð eins og hún er skilgreind í 4. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011,
- 59) „landbúnaðarhrávörufleiður“: afleiðusamningar sem tengjast afurðum sem eru taldar upp í 1. gr. og I.–XX. hluta og hluta XXIV/1 í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾,
- 60) „ríkisútgefandi“: sérhver eftirfarandi aðili sem er sem gefur út skuldagerninga:
- i. Sambandið,
 - ii. aðildarríki, þ.m.t. ráðuneyti, stofnun eða félag aðildarríkis með sérstakan tilgang,
 - iii. þegar um er að ræða sambandsríki, aðili að sambandsríkinu,
 - iv. félag nokkurra aðildarríkja með sérstakan tilgang,
 - v. alþjóðleg fjármálastofnun sem tvö eða fleiri aðildarríki hafa komið á fót og hefur það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim aðilum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika eða
 - vi. Fjárfestingarbanki Evrópu,
- 61) „ríkissskuld“: skuldagerningur sem ríkisútgefandi gefur út,
- 62) „varanlegur miðill“: hvert það tæki sem:
- a) gerir viðskiptavini kleift að geyma upplýsingar, sem beint er til hans persónulega, á þann hátt að hægt sé í hæfilegan tíma síðar að nálgast þær til að fletta upp í þeim og
 - b) gerir kleift að afrita óbreyttar þær upplýsingar sem geymdar eru,

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 (Stjtíð. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671).

63) „veitandi gagnaskýrsluþjónustu“: viðurkennd birtingarþjónusta, þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að tilgreina suma þá tæknilegu þætti skilgreininganna sem mælt er fyrir um í 1. mgr., laga þá að markaðsþróun, tækniþróun og reynslu af atferli sem er bannað samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 og til að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar.

II. BÁLKUR

STARFSLEYFI OG SKILYRÐI FYRIR STARFSEMI VERÐBRÉFAFYRIRTÆKJA

I. KAFLI

Skilyrði og málsmeðferð við starfsleyfisveitingu

5. gr.

Kröfur vegna starfsleyfisveitingar

1. Hvert aðildarríki skal krefjast þess að veiting fjárfestingarþjónustu og/eða stundun fjárfestingarstarfsemi reglubundið eða í atvinnuskyni sé háð því að fyrir liggi starfsleyfi í samræmi við þennan kafla. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki, sem tilnefnt er í samræmi við 67. gr., skal veita slíkt starfsleyfi.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skulu aðildarríki því aðeins heimila rekstraraðila markaðar að starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegan viðskiptavettvang að fyrir liggi staðfesting á því að hann uppfylli skilyrði þessa kafla.

3. Aðildarríki skulu skrá öll verðbréfafyrirtæki. Skráin skal vera aðgengileg almenningi og fela í sér upplýsingar um þjónustuna eða starfsemi sem verðbréfafyrirtækið hefur starfsleyfi fyrir. Hún skal uppfærð reglulega. Tilkynna skal Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um sérhvert starfsleyfi.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera skrá yfir öll verðbréfafyrirtæki í Sambandinu. Skrá þessi skal innihalda upplýsingar um þjónustu eða starfsemi sem sérhvert verðbréfafyrirtæki hefur starfsleyfi fyrir og skal uppfæra hana reglulega. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá þessa á vefsetri sínu.

Birta skal afturköllun þessa á skránni til næstu fimm ára. Þegar lögbært yfirvald hefur afturkallað starfsleyfi í samræmi við b-, c- og d-lið 8. gr.

4. Hvert aðildarríki um sig skal krefjast þess:

a) að verðbréfafyrirtæki sem er lögaðili hafi höfuðstöðvar sínar í sama aðildarríki og það er með skráða skrifstofu,

b) að verðbréfafyrirtæki sem er ekki lögaðili eða verðbréfafyrirtæki sem er lögaðili en hefur ekki skráða skrifstofu samkvæmt landslögum hafi höfuðstöðvar sínar í aðildarríkinu þar sem það er í raun með starfsemi sína.

6. gr.

Gildissvið starfsleyfis

1. Heimaaðildarríkið skal sjá til þess að í starfsleyfinu sé tilgreind sú fjárfestingarþjónusta eða -starfsemi sem verðbréfafyrirtækið hefur heimild til að veita. Starfsleyfið getur náð til einnar eða fleiri tegundar viðbótarþjónustu sem sett er fram í B-þætti I. viðauka. Starfsleyfi skal aldrei veitt eingöngu vegna veitingar viðbótarþjónustu.

2. Verðbréfafyrirtæki sem óskar eftir leyfi til að auka við viðskipti sín með því að veita frekari fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi eða viðbótarþjónustu sem ekki var fyrirséð við upphaflega starfsleyfisveitingu skal leggja inn beiðni um rýmkun starfsleyfis síns.

3. Starfsleyfið skal gilda í öllu Sambandinu og heimila verðbréfafyrirtæki að veita þá þjónustu eða stunda þá starfsemi sem það hefur starfsleyfi fyrir alls staðar í Sambandinu, annaðhvort með stofnun útibús eða á grundvelli frelsis til að veita þjónustu.

7. gr.

Málsmeðferð við að samþykkja og hafna beiðnum um starfsleyfi

1. Lögbært yfirvald skal ekki veita starfsleyfi fyrr en það hefur að fullu gengið úr skugga um að umsækjandinn fari að öllum kröfum ákvæða sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.
2. Verðbréfafyrirtækið skal veita allar upplýsingar, þ.m.t. starfsáætlun þar sem fram kemur m.a. hvers konar rekstur er fyrirhugaður og stjórnskipulag, sem nauðsynlegar eru til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að fullvissa sig um að þegar upphaflegt starfsleyfi er veitt hafi verðbréfafyrirtækið gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessum kafla.
3. Umsækjanda skal tilkynnt um, innan sex mánaða frá því að hann leggur fram fullbúna umsókn, hvort starfsleyfi hafi verið veitt eða ekki.
4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:
 - a) upplýsingarnar sem veita á lögbærum yfirvöldum skv. 2. mgr. þessarar greinar, þ.m.t. starfsáætlun,
 - b) kröfurnar sem gilda um stjórnun verðbréfafyrirtækja skv. 6. mgr. 9. gr. og upplýsingar um tilkynningar skv. 5. mgr. 9. gr.,
 - c) kröfurnar sem gilda um hluthafa og aðila með virkan eignarhlut og jafnframt hindranir sem gætu komið í veg fyrir að lögbært yfirvald geti gegnt eftirlitshlutverki sínu með skilvirkum hætti skv. 1. og 2. mgr. 10. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða stöðluð eyðublöð, sniðmát og málsmeðferðarreglur vegna tilkynningar eða tilhögunar upplýsingamiðlunar sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar og 5. mgr. 9. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er fengið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

8. gr.

Afturköllun starfsleyfa

Lögbæru yfirvaldi er því aðeins heimilt að afturkalla starfsleyfi, sem veitt hefur verið verðbréfafyrirtæki, að fyrirtækið:

- a) nýti ekki starfsleyfið innan 12 mánaða, afsali sér ótvírætt starfsleyfinu eða hafi ekki veitt fjárfestingarþjónustu eða stundað fjárfestingarstarfsemi næstliðna sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi kveðið á um að starfsleyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum,

- b) hafi fengið starfsleyfi með því að gefa rangar yfirlýsingar eða á annan óeðlilegan hátt,
- c) uppfylli ekki lengur skilyrðin fyrir starfsleyfinu, s.s. að hlíta skilyrðunum sem um getur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- d) hafi brotið alvarlega og ítrekað gegn ákvæðum sem samþykkt hafa verið samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 um skilyrði fyrir starfsemi verðbréfafyrirtækja,
- e) falli undir ákvæði í landslögum um afturköllun starfsleyfis að því er varðar mál utan gildissviðs þessarar tilskipunar.

Tilkynna skal Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um sérhverja afturköllun á starfsleyfi.

9. gr.

Stjórn

1. Lögbær yfirvöld, sem veita starfsleyfi í samræmi við 5. gr., skulu tryggja að verðbréfafyrirtæki og stjórnir þeirri fari að ákvæðum 88. og 91. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin og Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skulu samþykkja í sameiningu viðmiðunarreglur um þá þætti sem fram koma í 12. mgr. 91. gr. tilskipunar 2013/36/ESB.

2. Þegar starfsleyfi er veitt í samræmi við 5. gr. geta lögbær yfirvöld heimilað stjórnarmönnum að gegna einu viðbótarstjórnarstarfi sem er ekki hluti framkvæmdastjórnar umfram það sem leyft er í samræmi við 3. mgr. 91. gr. tilskipunar 2013/36/ESB. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina reglulega um slíkar heimildir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu samræma öflun upplýsinga sem kveðið er á um samkvæmt fyrstu undirgrein þessarar greinar og skv. 6. mgr. 91. gr. tilskipunar 2013/36/ESB í tengslum við verðbréfafyrirtæki.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórn verðbréfafyrirtækis skilgreini, hafi umsjón með og beri ábyrgð á framkvæmd stjórnunarháttá sem tryggja skilvirka og varfærna stjórnun verðbréfafyrirtækis, þ.m.t. að aðgreina störf í verðbréfafyrirtækinu og koma í veg fyrir hagsmunaárekstra, og stuðli þannig að heilbrigði markaðarins og hagsmunum viðskiptavina.

Þessir stjórnunarháttir skulu einnig tryggja, með fyrirvara um kröfurnar sem eru settar fram í 1. mgr. 88. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, að stjórnin skilgreini, samþykki og hafi umsjón með:

- a) skipulagi fyrirtækisins með hliðsjón af veitingu fjárfestingarþjónustu og -starfsemi og viðbótarþjónustu, þ.m.t. færni, þekkingu og sérfræðikunnáttu sem krafist er af starfsfólki og úrræðum, ferlum og fyrirkomulagi sem haft er við veitingu þjónustu og í starfsemi með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flókin starfsemi þess er og allra þeirra krafna sem fyrirtækið þarf að uppfylla,
- b) stefnu hvað varðar þá þjónustu, starfsemi, afurðir og viðskipti sem fyrirtækið býður eða annast í samræmi við áhættuþol fyrirtækisins og sérkenni og þarfir viðskiptavina þess sem fá boð um eða er veitt slík þjónusta, þ.m.t. framkvæmd álagsprófana, þar sem við á,
- c) starfskjarastefnu aðila sem koma að veitingu þjónustu til viðskiptavina sem miðar að því að hvetja til ábygrra viðskiptahátta, sanngjarnrar meðferðar viðskiptavina og að forðast hagsmunaárekstra að því er varðar tengsl við viðskiptavini.

Stjórnin skal hafa eftirlit með og meta reglulega hvort stefnumótun og innleiðing markmiða fyrirtækisins vegna fjárfestingarþjónustu og -starfsemi og viðbótarþjónustu, sé fullnægjandi og einnig framkvæmd þeirra, skilvirkni í stjórnunarháttum verðbréfafyrirtækisins og hvort stefnur í tengslum við veitingu þjónustu til viðskiptavina séu fullnægjandi og gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á annmörkum.

Stjórnarmenn skulu hafa fullnægjandi aðgang að nauðsynlegum upplýsingum og skjölum til að hafa umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar.

4. Lögbært yfirvald skal synja um starfsleyfi ef það telur ekki sýnt að stjórnarmenn verðbréfafyrirtækisins hafi nægilega gott orðspor, fullnægjandi þekkingu, færni og reynslu og verji nægilegum tíma til starfa sinna innan verðbréfafyrirtækisins eða ef fyrir liggja hlutlægar ástæður sem benda til þess að ætla megi að stjórn fyrirtækisins kunni að vera ógn við skilvirka, trausta og varfærna stjórnun þess og að fullnægjandi tillit sé tekið til hagsmuna viðskiptavina þess og heilbrigði markaðarins.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtækið tilkynni lögbæru yfirvaldi um stjórnarmenn þess og allar breytingar á stjórninni, auk allra upplýsinga sem nauðsynlegar eru til að meta hvort fyrirtækið uppfylli skilyrði 1., 2. og 3. mgr.

6. Aðildarríki skulu krefjast þess að stjórn verðbréfafyrirtækisins sem sækir um sé í höndum a.m.k. tveggja aðila sem uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein er aðildarríkjum heimilt að veita starfsleyfi verðbréfafyrirtækjum sem eru einstaklingar eða verðbréfafyrirtækjum sem eru lögaðilar og einstaklingur stjórnar í samræmi við stjórnskipunarreglur þeirra og landslög. Aðildarríkin skulu engu að síður krefjast þess að:

- a) fyrir hendi sé annað fyrirkomulag sem tryggir trausta og varfærna stjórnun slíkra verðbréfafyrirtækja og að fullnægjandi tillit sé tekið til hagsmuna viðskiptavina og heilbrigði markaðarins,
- b) viðkomandi einstaklingar hafi nægilega gott orðspor, fullnægjandi þekkingu, færni og reynslu og verji nægilegum tíma til skyldustarfa sinna.

10. gr.

Hluthafar og aðilar með virka eignarhluti

1. Lögbær yfirvöld skulu ekki veita verðbréfafyrirtæki starfsleyfi til að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi fyrr en þau hafa fengið upplýsingar um nöfn allra hluthafa eða félagsaðila sem fara beint eða óbeint með virka eignarhluta sem einstaklingar eða lögaðilar, svo og hve stóran hlut þeir eiga.

Lögbær yfirvöld skulu synja um starfsleyfi ef þau telja hluthafa eða aðila sem fara með virka eignarhluta vanhæfa með hliðsjón af því að nauðsynlegt er að tryggja trausta og varfærna stjórnun verðbréfafyrirtækis.

Lögbært yfirvald skal einungis, þegar nán tengsl eru á milli verðbréfafyrirtækis og annarra einstaklinga eða lögaðila, veita starfsleyfi ef sýnt er að þessi tengsl koma ekki í veg fyrir að lögbæra yfirvaldið geti sinnt eftirlitshlutverki sínu.

2. Lögbært yfirvald skal synja um starfsleyfi ef lög og stjórnsýslufyrirmæli þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem fyrirtækið hefur nán tengsl við eða vandkvæði tengd fullnustu þeirra, koma í veg fyrir að yfirvaldið sinni eftirlitshlutverki sínu með skilvirkum hætti.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar líklegt er að áhrif þeirra aðila, sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr., hafi slæm áhrif á trausta og varfærna stjórnun verðbréfafyrirtækis skuli lögbært yfirvald gera viðeigandi ráðstafanir til að binda enda á það ástand.

Slíkar ráðstafanir geta t.d. verið lögbann eða refsiaðgerðir gagnvart stjórnendum og þeim sem ábyrgð bera á stjórnun eða svipting atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum hluthafa og aðila sem um ræðir.

11. gr.

Tilkynning um fyrirhugaða yfirtöku

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að einstaklingar eða lögaðilar eða slíkir aðilar í samstarfi („fyrirhugaður yfirtökuaðili“) sem hafa tekið ákvörðun um að annaðhvort afla sér beint eða óbeint yfir eða eignast virkan eignarhlut í verðbréfafyrirtæki eða auka frekar, beint eða óbeint, virkan eignarhlut sinn í verðbréfafyrirtæki, svo mikið að hlutfall viðkomandi aðila af atkvæðisrétti eða hlutfé næmi eða færi yfir 20%, 30% eða 50% eða þannig að verðbréfafyrirtækið yrði dótturfélag viðkomandi („fyrirhuguð yfirtaka“), tilkynni það áður skriflega lögbærum yfirvöldum í ríki verðbréfafyrirtækisins, sem þeir hyggjast yfirtaka eða auka eignarhlutdeild sína í, og skýri þeim frá hve stórum hluta í félaginu þeir hyggjast ráða yfir, eins og um getur í 4. mgr. 13. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að einstaklingur eða lögaðili, sem hefur tekið ákvörðun um að ráðstafa, beint eða óbeint, virkum eignarhlut í verðbréfafyrirtæki, tilkynni það áður skriflega lögbærum yfirvöldum og skýri þeim frá því hversu stórum hlut í félaginu hann hyggst halda eftir. Hlutaðeigandi skal einnig tilkynna lögbærum yfirvöldum ef hann hefur tekið ákvörðun um að minnka virkan eignarhlut sinn svo mikið að hlutfall atkvæðisréttar eða hlutfjár hans fari niður fyrir 20%, 30% eða 50% eða að verðbréfafyrirtækið hætti að vera dótturfélag hans.

Aðildarríkin þurfa ekki að beita 30% viðmiðunarmörkunum ef þau beita, í samræmi við a-lið 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 2004/109/EB, viðmiðunarmörkum sem miðast við einn þriðja hluta.

Aðildarríki skulu, við ákvörðun á því hvort viðmiðin fyrir virkan eignarhlut, sem um getur í 10. gr. og þessari grein, séu uppfyllt, ekki taka tillit til atkvæðisréttar eða hlutabréfa sem verðbréfafyrirtæki eða lánastofnanir kunna að eiga eftir að hafa veitt sölutryggingu vegna fjármálagerninga og/eða markaðssett fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli skv. 6. lið A-þáttar í I. viðauka, að því tilskildu að þessi réttindi séu annars vegar ekki nýtt eða notuð á annan hátt til að hlutast til um stjórn útgefandans og hins vegar að þeim sé ráðstafað innan eins árs frá yfirtökunni.

2. Viðkomandi lögbær yfirvöld skulu hafa fullt samráð sín á milli þegar þau framkvæma matið sem kveðið er á um í 1. mgr. 13. gr. („matið“) ef fyrirhugaður yfirtökuaðili er:

- a) lánastofnun, líftryggingafélag, váttryggingafélag, endurtryggingafélag, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélag verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð,
- b) móðurfélag lánastofnunar, líftryggingafélags, váttryggingafélags, endurtryggingafélags, verðbréfafyrirtækis eða rekstrarfélags verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð eða
- c) einstaklingur eða lögaðili sem hefur yfirráð yfir lánastofnun, líftryggingafélagi, váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélagi verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð.

Lögbær yfirvöld skulu veita hvert öðru, án ótilhlýðilegrar tafar, allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru eða skipta máli fyrir matið. Að því er þetta varðar skulu lögbær yfirvöld láta í té allar upplýsingar sem málið varðar, ef óskað er eftir því, og allar viðeigandi upplýsingar að eigin frumkvæði. Taki lögbært yfirvald, sem veitti starfsleyfi verðbréfafyrirtækinu sem fyrirhugað er að yfirtaka, ákvörðun skal tilgreina í henni sjónarmið eða fyrirvara sem lögbæra yfirvaldið, sem ber ábyrgð á fyrirhuguðum yfirtökuaðila, hefur látið í ljósi eða gert.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar verðbréfafyrirtæki fær vitneskju um öflun og ráðstöfun á eignarhlutum í eigin fé þess er veldur því að eignarhlutar fara yfir eða undir viðmiðunarmörkin sem tilgreind eru í fyrstu undirgrein 1. mgr., skuli verðbréfafyrirtækið þegar í stað tilkynna lögbæru yfirvaldi þar um.

Verðbréfafyrirtæki skulu einnig, a.m.k. einu sinni á ári, tilkynna lögbæru yfirvaldi um nöfn þeirra hluthafa og aðila sem eiga virkan eignarhlut og upphæð þessara eignarhluta líkt og gefið er upp t.d. á árlegum fundum hluthafa og aðila eða á grundvelli reglna um reglufylgni sem settar eru um fyrirtæki sem hafa framseljanleg verðbréf sem viðskipti eru leyfð með á skipulegum markaði.

4. Aðildarríki skulu krefjast þess að lögbær yfirvöld geri ráðstafanir svipaðar þeim sem um getur í 3. mgr. 10. gr. vegna einstaklinga sem uppfylla ekki þá skyldu að veita upplýsingar fyrirfram vegna kaupa eða aukningar á virkum eignarhlut. Ef eignarhlutar er aflað þrátt fyrir andstöðu lögbærra yfirvalda skulu aðildarríkin, óháð öðrum refsiaðgerðum sem gripið er til, sjá svo um að því sé frestað að viðkomandi fái að neyta atkvæðisréttar síns eða að greidd atkvæði séu ógild eða hægt sé að ógilda þau.

12. gr.

Matstímabil

1. Lögbær yfirvöld skulu, þegar í stað og a.m.k. innan tveggja virkra daga frá viðtöku tilkynningarinnar sem krafist er skv. fyrstu undirgrein 1. mgr. 11. gr. og einnig frá hugsanlegri viðtöku síðar á upplýsingum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, senda fyrirhuguðum yfirtökuaðila kvittun fyrir viðtöku.

Lögbær yfirvöld skulu hafa mest 60 virka daga, frá þeim degi þegar þeim berst kvittun fyrir viðtöku tilkynningarinnar og allra þeirra skjala sem aðildarríkið fer fram á að fylgi tilkynningunni á grundvelli skrárinnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr. („matstímabilið“), til þess að framkvæma matið.

Lögbær yfirvöld skulu upplýsa fyrirhugaðan yfirtökuaðila um það hvenær matstímabilinu lýkur þegar þau kvitta fyrir viðtöku.

2. Á matstímabilinu er lögbærum yfirvöldum heimilt, ef þörf krefur og eigi síðar en á 50. virka degi matstímabilsins, að fara fram á nánari upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að ljúka við matið. Slíkar beiðnir skulu vera skriflegar og í þeim skal tilgreina hvaða viðbótarupplýsinga sé þörf.

Á tímabilinu frá því að lögbær yfirvöld biðja um upplýsingarnar þar til svar berst frá fyrirhuguðum yfirtökuaðila skal gera hlé á matstímabilinu. Hléið má ekki vara lengur en 20 virka daga. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að biðja um frekari eða nánari upplýsingar en það má ekki leiða til þess að hlé sé gert á matstímabilinu.

3. Lögbær yfirvöld geta framlengt hléið, sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr., í allt að 30 virka daga ef fyrirhugaður yfirtökuaðili er einn af eftirtöldum aðilum:

a) einstaklingur eða lögaðili sem er staðsettur eða eftirlitsskyldur utan Sambandsins,

b) einstaklingur eða lögaðili sem ekki heyrir undir eftirlit samkvæmt þessari tilskipun eða tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB eða 2013/36/ESB.

4. Ákveði lögbær yfirvöld, að loknu mati sínu, að andmæla fyrirhugaðri yfirtöku, skulu þau, innan tveggja virkra daga og á sjálfu matstímabilinu, tilkynna það fyrirhuguðum yfirtökuaðila skriflega og rökstyðja þá ákvörðun. Með fyrirvara um landslög er heimilt að birta opinberlega viðeigandi yfirlýsingu um ástæður fyrir ákvörðuninni að fenginni beiðni fyrirhugaðs yfirtökuaðila. Þetta kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki heimili lögbæru yfirvaldi að birta slíka yfirlýsingu þótt ekki liggi fyrir beiðni frá fyrirhuguðum yfirtökuaðila.

5. Andmæli lögbær yfirvöld ekki fyrirhugaðri yfirtöku skriflega á matstímabilinu telst hún samþykkt.

6. Lögbærur yfirvöldum er heimilt að fastsetja hámarkstímabil til að ganga frá fyrirhugaðri yfirtöku og framlengja það eftir því sem við á.

7. Aðildarríkin geta ekki gert strangari kröfur um tilkynningu til lögbærra yfirvalda eða sett strangari skilyrði fyrir samþykki þeirra á beinum eða óbeinum yfirtökum á atkvæðisrétti eða hlutfé en sett eru í þessari tilskipun.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að koma á tæmandi skrá yfir upplýsingar sem um getur í 4. mgr. 13. gr. og fyrirhugaðir yfirtökuaðilar láta fylgja með í tilkynningu þeirra.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða stöðluð eyðublöð, sniðmát og málsmeðferðarreglur vegna fyrirkomulags samráðs milli viðkomandi lögbærra yfirvalda, eins og um getur í 2. mgr. 11. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. janúar 2014.

Framkvæmdastjórninni er fengið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

13. gr.

Mat

1. Við mat á tilkynningunni sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. og upplýsingunum, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., skulu lögbær yfirvöld, til að tryggja trausta og varfærna stjórnun verðbréfafyrirtækisins sem fyrirhugað er að yfirtaka, og að teknu tilliti til hugsanlegra áhrifa fyrirhugaðs yfirtökuaðila á verðbréfafyrirtækið, leggja mat á hæfi fyrirhugaðs yfirtökuaðila og það hversu fjárhagslega traust fyrirhuguð yfirtaka er með hliðsjón af öllum eftirfarandi viðmiðunum:

a) orðspori fyrirhugaðs yfirtökuaðila,

b) orðspori og reynslu hvers þess aðila sem kemur til með að stjórna viðskiptum verðbréfafyrirtækisins í kjölfar fyrirhugaðrar yfirtöku,

c) fjárhagslegu heilbrigði fyrirhugaðs yfirtökuaðila, einkum í tengslum við þá tegund rekstrar sem er stundaður og áformað er að stunda í verðbréfafyrirtækinu sem fyrirhugað er að yfirtaka,

- d) Því hvort verðbréfafyrirtæki getur farið að og haldið áfram að fara að varfærniskröfunum sem byggjast á þessari tilskipun og, eftir atvikum, öðrum tilskipunum, einkum tilskipun 2002/87/EB og 2013/36/ESB, einkum hvort uppbygging samstæðunnar, sem það verður hluti af, sé þannig að hægt sé að hafa skilvirkt eftirlit með henni, skiptast á upplýsingum um hana milli lögbærra yfirvalda á skilvirkan hátt og ákvarða skiptingu ábyrgðar milli lögbærra yfirvalda,
- e) Því hvort gildar ástæður séu til að ætla að peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, í skilningi 1. gr. tilskipunar 2005/60/EB, eigi sér stað, hafi átt sér stað eða hafi verið reynd í tengslum við fyrirhugaða yfirtöku eða hvort fyrirhuguð yfirtaka geti aukið hættuna á þessu.

Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykka, í samræmi við 89. gr., framseldar gerðir sem breyta viðmiðunum sem settar eru fram í fyrstu undirgrein þessarar greinar.

2. Lögbærum yfirvöldum er aðeins heimilt að andmæla fyrirhugaðri yfirtöku þegar til þess liggja haldbær rök á grundvelli viðmiðana sem sett eru fram í 1. mgr. eða þegar upplýsingarnar sem fyrirhugaður yfirtökuaðili veitir reynast ófullnægjandi.
3. Aðildarríki skulu hvorki setja nein fyrirframskiilyrði um hlutfall eignarhlutdeildar sem verður að yfirtaka né heimila lögbærum yfirvöldum sínum að meta fyrirhugaða yfirtöku með tilliti til hagrænna þarfa markaðarins.
4. Aðildarríkin skulu birta opinberlega skrá yfir þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að framkvæma matið og ber að senda þær lögbærum yfirvöldum um leið og tilkynninguna sem um getur í 1. mgr. 11. gr. Upplýsingarnar sem krafist er skulu vera í réttu hlutfalli við og lagaðar að eðli fyrirhugaðs yfirtökuaðila og fyrirhugaðrar yfirtöku. Aðildarríki skulu ekki krefjast annarra upplýsinga en þeirra sem skipta máli fyrir varfærnismat.
5. Hafi lögbæru yfirvaldi verið tilkynnt um tvær eða fleiri fyrirhugaðar yfirtökur, eða tvö eða fleiri tilvik fyrirhugaðrar aukningar á virkum eignarhlut í sama verðbréfafyrirtæki, skal, með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr. 12. gr., meðferð þess á fyrirhuguðum yfirtökuaðilum vera á jafnréttisgrundvelli.

14. gr.

Aðild að viðurkenndu bótakerfi fyrir fjárfesta

Lögbært yfirvald skal staðfesta að aðili, sem leitar starfsleyfis sem verðbréfafyrirtæki, uppfylli skyldur sínar samkvæmt tilskipun 97/9/EB þegar starfsleyfið er veitt.

Uppfylla skal skylduna sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgrein, í tengslum við samsettar innstæður útgefnar af lánastofnun sem er aðili að viðurkenndu innstæðutryggingakerfi samkvæmt tilskipun 2014/49/ESB.

15. gr.

Stofnfjárframlag

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld veiti ekki starfsleyfi nema verðbréfafyrirtækið hafi nægilegt stofnfé í samræmi við kröfur reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 með hliðsjón af eðli umræddar fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi.

16. gr.

Skipulagskröfur

1. Heimaaðildarríkið skal krefjast þess að verðbréfafyrirtækið uppfylli þær skipulagskröfur sem mælt er fyrir um í 2.–10. mgr. þessarar greinar og 17. gr.

2. Verðbréfafyrirtæki skal setja fullnægjandi reglur og verkferla sem tryggja að fyrirtækið, þ.m.t. stjórnendur, starfsfólk og einkaumboðsmenn, uppfylli skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun og viðeigandi reglum um einkaviðskipti slíkra einstaklinga.

3. Verðbréfafyrirtæki skal viðhalda og beita skilvirku skipulags- og stjórnunafyrirkomulagi með það fyrir augum að gera eðlilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hagsmunaárekstrar, eins og þeir eru skilgreindir í 23. gr., hafi neikvæð áhrif á hagsmunum viðskiptavina þess.

Verðbréfafyrirtæki sem býr til fjármálagerninga til að selja viðskiptavinum skal viðhalda, halda úti og endurskoða ferli til viðurkenningar á sérhverjum fjármálagerningi og veigamiklum aðlögunum á fyrirliggjandi fjármálagerningum áður en þeir eru settir á markað eða þeim dreift til viðskiptavina.

Í ferlinu til viðurkenningar á afurðinni skal tilgreina tiltekinn markhóp endanlegra viðskiptavina innan viðkomandi flokks viðskiptavina fyrir hvern fjármálagerning og tryggja að öll tengd áhætta vegna slíks markhóps sé metin og að fyrirhuguð dreifingarstefna samrýmist þessum tiltekna markhópi.

Verðbréfafyrirtæki skal einnig endurskoða með reglubundnum hætti fjármálagerninga, sem það býður upp á eða setur á markað með tilliti til hvers konar atburða sem kynnu að hafa efnisleg áhrif á mögulega áhættu fyrir markhópinn, til að meta a.m.k. hvort fjármálagerningurinn sé í samræmi við þarfir þessa tiltekna markhóps og hvort fyrirhuguð dreifingarstefna eigi enn við.

Verðbréfafyrirtæki sem býr til fjármálagerninga skal láta dreifingaraðilum í té allar viðeigandi upplýsingar um fjármálagerninginn og ferlið við viðurkenningu vörunnar, þ.m.t. um tiltekinn markhóp fjármálagerningsins.

Verðbréfafyrirtæki skal ráða yfir fullnægjandi fyrirkomulagi til að afla þeirra upplýsinga sem um getur í fimmtu undirgrein og skilja sérkenni hvers fjármálagernings og tilgreinds markhóps þegar það býður upp á eða mælir með fjármálagerningi sem það býr ekki sjálf til.

Þær reglur, verkferlar og fyrirkomulag sem um getur í þessari málsgrein skulu vera með fyrirvara um allar aðrar kröfur samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014, þ.m.t. í tengslum við birtingu upplýsinga, hagkvæmni eða hentugleika, greiningu og stjórn hagsmunaárekstra, og hvata.

4. Verðbréfafyrirtæki skal gera eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að fjárfestingarþjónusta og -starfsemi sé samfelld og reglubundin. Með þetta að markmiði skal verðbréfafyrirtækið nota viðeigandi og hæfileg kerfi, tilföng og málsmeðferðir.

5. Verðbréfafyrirtæki skal tryggja að eðlilegar ráðstafanir séu gerðar til að koma í veg fyrir óþarfa viðbótaráhættu í rekstri þegar það reidur sig á þriðja aðila til að sinna rekstrarhlutverki sem er nauðsynlegt til að veita viðskiptavinum samfellda og fullnægjandi þjónustu og stunda fjárfestingarstarfsemi á samfelldum og fullnægjandi grunni. Ekki er heimilt að útvísta mikilvægri rekstrarstarfsemi ef það dregur úr gæðum innra eftirlits og getu eftirlitsmanns til að fylgjast með því að fyrirtækið uppfylli allar kvaðir.

Verðbréfafyrirtæki skal hafa traustar aðferðir fyrir stjórnun og bókhald, innri eftirlitskerfi, skilvirkar verklagsreglur fyrir áhættumat og skilvirkt eftirlits- og öryggisfyrirkomulag fyrir gagnavinnslukerfi.

Verðbréfafyrirtæki skal ráða yfir traustum leiðum til að tryggja öryggi og sannvottun leiða til að senda upplýsingar, draga eins og kostur er úr hættu á spillingu gagna og óheimiluðum aðgangi og koma í veg fyrir leka upplýsinga, jafnframt því að gæta að trúnaði gagna á öllum tímum, án þess að slíkt hafi áhrif á getu lögbærra yfirvalda til að krefjast aðgangs að samskiptum í samræmi við þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

6. Verðbréfafyrirtæki skal sjá til þess að haldnar séu skrár yfir alla þjónustu, starfsemi og viðskipti þess og skulu þær vera fullnægjandi til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að sinna eftirlitsverkefnum sínum og ganga til fullnustuaðgerða samkvæmt þessari tilskipun, reglugerð (ESB) nr. 600/2014, tilskipun 2014/57/ESB og reglugerð (ESB) nr. 596/2014, og einkum að ganga úr skugga um að verðbréfafyrirtækið hafi uppfyllt allar skyldur, þ.m.t. þær sem varða viðskiptavinum eða mögulega viðskiptavinum og heildarvirkni markaðarins.

7. Skrár skulu innihalda upptökur af símtölum eða rafrænum boðskiptum er tengjast í það minnsta viðskiptum fyrir eigin reikning og veitingu þjónustu er tengist viðtöku, sendingu og framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina.

Símtöl þessi og rafrænu boðskiptin skulu einnig taka til þeirra sem til stendur að leiði til viðskipta fyrir eigin reikning eða veitingu þjónustu er tengist viðtöku, sendingu og framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina, jafnvel þótt slík samtöl og boðskipti leiði ekki slíkra viðskipta eða veitingar þjónustu við að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina.

Verðbréfafyrirtæki skal í þessu skyni gera hvers konar hæfilegar ráðstafanir til að taka upp viðkomandi símtöl og rafræn boðskipti sem fram fara eða eru send um eða tekið er við með búnaði frá verðbréfafyrirtækinu til starfsmanns eða verktaka eða hafi verðbréfafyrirtækið samþykkt eða heimilað starfsmanni eða verktaka notkun hans.

Verðbréfafyrirtæki skal tilkynna nýjum og núverandi viðskiptavinum um að símtöl eða boðskipti milli verðbréfafyrirtækisins og viðskiptavina þess sem hafa eða kunna að leiða til viðskipta verði tekin upp.

Gefa má slíka tilkynningu í eitt skipti, áður en nýjum eða núverandi viðskiptavinum er veitt fjárfestingarþjónusta.

Verðbréfafyrirtæki skal ekki láta viðskiptavinum í té fjárfestingarþjónustu eða stunda slíka starfsemi um síma ef viðskiptavinum hefur ekki verið tilkynnt fyrir fram um upptöku á símtölum eða boðskiptum ef slík fjárfestingarþjónusta og -starfsemi tengist viðtöku, sendingu og framkvæmd fyrirmæla viðskiptavinar.

Viðskiptavinir geta komið fyrirmælum sínum á framfæri eftir öðrum leiðum en slík boðskipti verða að vera á varanlegum miðli á borð við póst, símbref, tölvupóst eða skjöl með fyrirmælum viðskiptavinar sem sett eru fram á fundum. Þannig er einkum hægt að nota fundargerðir eða minnispunkta til að skrá efni viðeigandi beinna samtala við viðskiptavinum. Líta skal á slík fyrirmæli sem jafngild fyrirmælum um síma.

Verðbréfafyrirtæki skal gera hæfilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að starfsmaður eða verktaki eigi í, sendi eða taki við viðeigandi símtölum og rafrænum boðskiptum um búnað í einkaeigu sem verðbréfafyrirtækið getur hvorki skráð né afritað.

Láta skal skrár sem eru geymdar í samræmi við þessa málsgrein viðkomandi viðskiptavinum í té komi fram beiðni þar að lútandi og skal geyma þær í fimm ár og, þegar lögbært yfirvald fer fram á það, í allt að sjö ár.

8. Þegar verðbréfafyrirtæki hefur undir höndum fjármálagerninga sem tilheyra viðskiptavinum skal það gera viðeigandi ráðstafanir til að vernda eignarréttindi viðskiptavina, einkum ef til ógjaldfærni verðbréfafyrirtækisins kemur og til að koma í veg fyrir að fjármálagerningar viðskiptavinar séu notaðir fyrir eigin reikning þess nema að fengnu ótvíræðu samþykki viðskiptavinarins.

9. Þegar verðbréfafyrirtæki hefur undir höndum fjármuni sem tilheyra viðskiptavinum skal það gera viðeigandi ráðstafanir til að vernda réttindi viðskiptavina og koma í veg fyrir notkun fjármuna viðskiptavina fyrir eigin reikning þess nema þegar um er að ræða lánastofnanir.

10. Verðbréfafyrirtæki skal ekki ganga til sammings við almenna fjárfesta um framsal eignarréttar yfir fjárhagslegri tryggingu í þeim tilgangi að tryggja eða vernda raunverulegar eða skilyrtar eða væntanlegar skyldur viðskiptavina, núverandi eða í framtíðinni.

11. Þegar um er að ræða útibú verðbréfafyrirtækja skal lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem útibúið er staðsett framfylgja skyldunni, sem mælt er fyrir um í 6. og 7. mgr., að því er varðar viðskipti sem útibúið framkvæmir með fyrirvara um þann möguleika að lögbært yfirvald heimaaðildarríkis verðbréfafyrirtækisins hafi beinan aðgang að þeim skráin.

Aðildarríki geta í undantekningartilvikum gert kröfur til verðbréfafyrirtækja um að verja eignir viðskiptavina sem koma til viðbótar þeim ákvæðum sem eru sett fram í 8., 9. og 10. mgr. og viðeigandi framseldum gerðum eins og um getur í 12. mgr. Þessar kröfur verður að rökstyðja með hlutlægum hætti og í þeim verður að gæta meðalhófs með tilliti til þess að takast á við, þegar verðbréfafyrirtæki verja eignir og fjármagn viðskiptavina, sértæka áhættu gagnvart vernd fjárfesta eða heildarvirkni markaðar sem hefur sérlega mikla þýðingu í tengslum við gerð markaðar í því aðildarríki.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar, um sérhverja kröfu sem þau hyggjast gera í samræmi við þessa málsgrein og a.m.k. tveimur mánuðum fyrir þann dag er þessi krafa tekur gildi. Í tilkynningunni skal koma fram rökstuðningur fyrir þessari kröfu. Hvers konar viðbótarkröfur skulu hvorki takmarka né hafa á annan hátt áhrif á réttindi verðbréfafyrirtækja skv. 34. og 35. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, innan tveggja mánaða frá tilkynningunni sem um getur í þriðju undirgrein, gefa álit sitt á því hvort meðalhófs sé gætt í viðbótarkröfunum og á rökstuðningi fyrir þeim.

Aðildarríki geta viðhaldið viðbótarkröfum hafi þau tilkynnt framkvæmdastjórninni um þær í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2006/73/EB fyrir 2. júlí 2014 og hafi skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessari grein, verið uppfyllt.

Framkvæmdastjórnin skal senda aðildarríkjum viðbótarkröfurnar sem gerðar eru í samræmi við þessa málsgrein og birta þær á vefsetri sínu.

12. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. þar sem tilgreindar eru raunhæfar skipulagskröfur sem mælt er fyrir um í 2.–10. mgr. þessarar greinar og gera á til verðbréfafyrirtækja og útbúa fyrirtækja þriðju landa sem hafa starfsleyfi í samræmi við 41. gr. og annast ólíka fjárfestingarþjónustu og/eða starfsemi og viðbótarkerfingunni eða sambland af þessu.

17. gr.

Algrímsviðskipti

1. Verðbréfafyrirtæki sem hefur með höndum algrímsviðskipti skal ráða yfir skilvirkum kerfum og stjórnækjum vegna eftirlits með áhættu sem henta vel til þeirrar starfsemi sem það stundar til að tryggja að viðskiptakerfi þess séu álagsþolin og búi yfir nægilegri getu, falli undir viðeigandi viðskiptamörk og -takmarkanir og komi í veg fyrir sendingu rangra fyrirmæla eða að kerfin séu að öðru leyti þannig að þau skapi eða stuðli að óróleika á markaði. Slíkt fyrirtæki skal einnig ráða yfir skilvirkum kerfum og sinna áhættuvörnum til að tryggja að ekki sé unnt að nota viðskiptakerfin í tilgangi sem gengur gegn reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða reglum þess viðskiptavettvangs sem það tengist. Verðbréfafyrirtækið skal hafa til staðar skilvirkt fyrirkomulag til að halda samfellu í rekstri við bilun í viðskiptakerfum þess og skal sjá til þess að kerfin séu að fullu prófuð og undir viðeigandi eftirliti til að tryggja að þau uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein.

2. Verðbréfafyrirtæki sem stundar algrímsviðskipti í aðildarríki skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki sínu og á viðskiptavettvangi þar sem verðbréfafyrirtækið stundar algrímsviðskipti sem aðili að eða þátttakandi á viðskiptavettvanginum.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækisins getur farið fram á að verðbréfafyrirtækið láti í té, reglubundið eða eftir þörfum, lýsingu á þeim aðferðum sem það notar við algrímsviðskipti, upplýsingar um þær viðskiptabreytur og -takmarkanir sem gilda um kerfið, verklag við reglufylgni og áhættustýringu sem tryggir að skilyrðin sem mælt er fyrir í 1. mgr. séu uppfyllt auk nákvæmra upplýsinga um framkvæmd prófana á kerfum þess. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækisins getur hvenær sem er farið fram á frekari upplýsingar frá verðbréfafyrirtækinu um þau algrímsviðskipti sem það stundar og þau kerfi sem notuð eru til viðskipta.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækisins skal senda, að fenginni beiðni og án ástæðulausrar tafar, lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins, sem verðbréfafyrirtækið á aðild að eða þar sem það tekur þátt í algrímsviðskiptum, upplýsingarnar sem um getur í annarri undirgrein og það fær frá verðbréfafyrirtækinu sem stundar algrímsviðskipti.

Verðbréfafyrirtækið skal sjá til þess að skrár séu haldnar í tengslum við atriðin sem um getur í þessari grein og tryggja að þær séu fullnægjandi til að lögbært yfirvald þess geti fylgst með því hvort farið sé að kröfum þessarar tilskipunar.

Verðbréfafyrirtæki sem stundar háttíðniviðskipti með notkun algríms skal geyma á viðurkenndu sniði nákvæmar skrár í réttri tímaröð yfir öll fyrirmæli, þ.m.t. afturkölluð fyrirmæli, framkvæmd fyrirmæli og verðtilboð á viðskiptavettvöngum og hafa til reiðu fyrir lögbært yfirvald að beiðni þess.

3. Verðbréfafyrirtæki sem stundar algrímsviðskipti samkvæmt áætlun um viðskiptavakt skal, að teknu tilliti til lausafjárstöðu, umfangs og eðlis þessa sérstaka markaðar og einkenna þess gernings sem viðskipti eru höfð með:

- a) annast þessa viðskiptavakt óslitið á tilteknum hluta opnunartíma viðskiptavettvangsins, nema við sérstakar aðstæður, þannig að það skapar seljanleika á viðskiptavettvangi reglulega og fyrirsjáanlega,
- b) gera bindandi samning við viðskiptavettvanginn sem skal a.m.k. tilgreina skuldbindingar verðbréfafyrirtækisins í samræmi við a-lið og
- c) hafa á öllum tímum yfir að ráða skilvirkum kerfum og eftirlitsaðferðum til að tryggja að það uppfylli skyldur sínar samkvæmt þeim samningi sem um getur í b-lið.

4. Að því er þessa grein og 48. gr. þessarar tilskipunar varðar telst verðbréfafyrirtæki sem stundar algrímsviðskipti vinna eftir áætlun um viðskiptavakt þegar áætlun þess, sem aðila að eða þátttakanda í einum viðskiptavettvangi eða fleiri, þegar það stundar viðskipti fyrir eigin reikning, tekur til sendingar á bindandi, samtíma sölu- og kaupverði af sambærilegri stærð og á samkeppnishæfu verði er varða einn eða fleiri fjármálagerninga á einum viðskiptavettvangi eða þvert á mismunandi viðskiptavettvanga þannig að seljanleiki myndist ört og reglubundið á heildarmarkaðinum.

5. Verðbréfafyrirtæki sem býður beinan rafrænan aðgang að viðskiptavettvangi skal ráða yfir skilvirkum kerfum og eftirlitsaðferðum sem tryggja fullnægjandi mat og rýni í hæfi viðskiptavina sem nota þjónustuna, að komið sé í veg fyrir að viðskiptavinir sem nota þjónustuna fari yfir viðeigandi fyrirframákveðin viðskipta- og lánamörk, að viðeigandi eftirlit sé haft með viðskiptum viðskiptavina sem nota þjónustuna og að viðeigandi áhættuvarnir komi í veg fyrir viðskipti sem gætu leitt til áhættu fyrir verðbréfafyrirtækið sjálft eða skapað eða stuðlað að óróleika á markaði eða gangi gegn reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða reglum um viðskiptavettvanginn. Beinn rafrænn aðgangur er óheimill án slíks eftirlits.

Verðbréfafyrirtæki sem opnar fyrir beinan rafrænan aðgang skal bera ábyrgð á því að tryggja að viðskiptavinir sem nota þá þjónustu uppfylli kröfur þessarar tilskipunar og reglur um viðskiptavettvanginn. Verðbréfafyrirtækið skal fylgjast með viðskiptunum til þess að greina brot á þessum reglum, ótilhlýðileg viðskiptakjör eða hegðun sem kann að fela í sér markaðssviki og tilkynna verður til lögbærs yfirvalds. Verðbréfafyrirtækið skal tryggja að fyrir liggja bindandi skriflegur samningur milli verðbréfafyrirtækisins og viðskiptavinarins varðandi helstu réttindi og skyldur sem leiða af veitingu þjónustunnar og að verðbréfafyrirtækið beri samkvæmt samningnum ábyrgð á grundvelli þessarar tilskipunar.

Verðbréfafyrirtæki sem opnar fyrir beinan rafrænan aðgang að viðskiptavettvangi skal tilkynna lögbærum yfirvöldum um heimaaðildarríki sitt og þann viðskiptavettvang þar sem verðbréfafyrirtækið býður beinan rafrænan aðgang.

Lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækisins er heimilt að krefjast þess að verðbréfafyrirtækið láti í té, reglubundið eða eftir þörfum, lýsingu á kerfunum eða eftirlitinu sem um getur í fyrstu undirgrein og gögn um að þeim hafi verið beitt.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækisins skal senda, að fenginni beiðni frá lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins sem verðbréfafyrirtækið býður beinan rafrænan aðgang að og án ástæðulausrar tafar, upplýsingarnar sem um getur í annari undirgrein og það fær frá verðbréfafyrirtækinu.

Verðbréfafyrirtækið skal sjá til þess að skrár séu haldnar í tengslum við atriðin sem um getur í þessari grein og tryggja að þær séu fullnægjandi til að lögbært yfirvald þess geti fylgst með því hvort farið sé að kröfum þessarar tilskipunar.

6. Verðbréfafyrirtæki er starfar sem almennur stöðustofnunaraðili fyrir aðra skal ráða yfir skilvirkum kerfum og sinna áhættuvörnum til að tryggja að stöðustofnunarþjónusta sé einungis boðin aðilum sem eru hæfir og uppfylla skýr viðmið og viðeigandi kröfur sem gerðar eru til þessara aðila til að draga úr áhættu verðbréfafyrirtækisins og markaðarins. Verðbréfafyrirtækið skal tryggja að fyrir liggi bindandi skriflegur samningur milli verðbréfafyrirtækisins og aðilans varðandi helstu réttindi og skyldur sem leiðir af veitingu þessarar þjónustu.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem eftirfarandi er tilgreint:

- a) upplýsingar um skipulagskröfurnar, sem mælt er fyrir um í 1.–6. mgr. og gerðar verða til verðbréfafyrirtækja sem bjóða ólíka fjárfestingarþjónustu og/eða -starfsemi og viðbótarþjónustu eða sambland af þessu; þar skulu fram koma í ítarlegri lýsingu á þeim skipulagskröfum, sem mælt er fyrir um í 5. mgr., sértækar kröfur varðandi beinan markaðsaðgang og aðgang í gegnum annan þannig að tryggt sé að eftirlit með aðgangi í gegnum annan sé í það minnsta jafngilt eftirliti með beinum markaðsaðgangi,
- b) við hvaða aðstæður verðbréfafyrirtæki yrði skylt að ganga til samninga um viðskiptavakt sem um getur í b-lið 3. mgr. og efni slíkra samninga, þ.m.t. það hlutfall af opnunartíma viðskiptavettvangsins sem mælt er fyrir um í 3. mgr.,
- c) aðstæður sem teljast til sérstakra aðstæðna sem um getur í 3. mgr., þ.m.t. aðstæður þar sem afar mikils óróleika gætir, pólitísk og þjóðhagsleg málefni eru ofarlega á baugi, aðstæður er tengjast kerfislegum og rekstrarlegum þáttum og aðstæður sem ganga gegn getu verðbréfafyrirtækisins til að viðhalda varfærnu áhættustýringarferli, eins og mælt er fyrir um í 1. mgr.,
- d) efni og snið samþykta eyðublaðsins sem um getur í fimmtu undirgrein 2. mgr. og hversu lengi verðbréfafyrirtækið verður að geyma slíkar skrár.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

18. gr.

Viðskiptaferli og lyktir viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga og skipulegu markaðstorgi

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg komi á gagnsæjum reglum og ferlum fyrir sanngjörn og skipuleg viðskipti og setja hlutlæg viðmið fyrir skilvirka framkvæmd fyrirmæla, auk þess að uppfylla skipulagskröfurnar sem mælt er fyrir um í 16. gr. Þau skulu viðhafa trausta stjórnun á rekstri tæknilegra kerfa, þ.m.t. skilvirkar viðbúnaðaráætlanir með tilliti til áhættu vegna kerfisraskana.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg komi á gagnsæjum reglum varðandi viðmið fyrir fjármálagerninga sem hægt er að stunda viðskipti með í kerfum þeirra.

Aðildarríkin skulu krefjast þess, þar sem við á, að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg útvegi nægilegar upplýsingar, eða gangi úr skugga um að þær séu aðgengilegar almenningi til að notendum sé kleift að meta fjárfestingar að teknu tilliti til hvers konar notendur um ræðir og jafnframt tegunda gerninga í viðskiptum.

3. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg setji, birti og viðhaldi og komi til framkvæmda gagnsæjum reglum sem byggðar eru á hlutlægum viðmiðum um aðgengi að þeim.

4. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg viðhaldi fyrirkomulagi til að greina með skýrum hætti og takast á við hugsanlegar óhagstæðar afleiðingar hagsmunaárekstra fyrir rekstur markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulega markaðstorgsins eða fyrir aðila eða þátttakendur og notendur, eða hvers konar hagsmunaárekstra milli markaðstorgs fjármálagerninga, skipulegs markaðstorgs, eigenda þeirra eða verðbréfafyrirtækja eða rekstraraðila þeirra og traustrar virkni markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulega markaðstorgsins.

5. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg uppfylli ákvæði 48. og 49. gr. og hafi yfir að ráða öllum nauðsynlegum skilvirkum kerfum, verkferlum og fyrirkomulagi í því skyni.

6. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga og skipulegt markaðstorg upplýsi með skýrum hætti aðila sína eða þátttakendur um ábyrgð þeirra á uppgjöri viðskiptanna sem þar fara fram. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg hafi gert nauðsynlegar ráðstafanir til að greiða fyrir skilvirku uppgjöri viðskipta sem fara fram í kerfum þeirra.

7. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að á markaðstorgi fjármálagerninga og skipulegu markaðstorgi séu a.m.k. þrjú raunverulega virkir aðilar eða notendur sem hver um sig hefur tækifæri til að eiga samskipti við alla hina með tilliti til verðmyndunar.

8. Fari viðskipti með framseljanleg verðbréf, sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði, einnig fram á markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegu markaðstorgi án samþykkis útgefanda, er útgefanda ekki skylt að annast upphaflega, viðvarandi eða sérstaka fjárhagslega upplýsingagjöf gagnvart því markaðstorgi.

9. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg hlíti án tafar fyrirmælum frá lögbæru yfirvaldi sínu skv. 2. mgr. 69. gr. um að stöðva tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða taka hann úr viðskiptum.

10. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg láti lögbæru yfirvaldi í té ítarlega lýsingu á starfsemi sinni, þ.m.t. hvers konar tengslum við eða þátttöku á skipulegum markaði, markaðstorgi fjármálagerninga, skipulegu markaðstorgi eða innmiðlara sem er í eigu sama verðbréfafyrirtækis eða rekstraraðila markaðar, ásamt skrá yfir aðila þeirra, þátttakendur og/eða notendur, með fyrirvara um 1., 4. og 5. mgr. 20. gr. Lögbær yfirvöld skulu veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni aðgang að þessum upplýsingum sé þess óskað. Tilkynna skal Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um sérhvert starfsleyfi til verðbréfafyrirtækis eða rekstraraðila markaðar sem markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera skrá yfir öll markaðstorg fjármálagerninga og skipuleg markaðstorg í Sambandinu. Í skránni skulu koma fram upplýsingar um þjónustuna sem markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg veitir og sérstakan kóða til auðkenningar á markaðstorgi fjármálagerninga og skipulega markaðstorginu sem er notaður í skýrslum í samræmi við 6., 10. og 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014. Hún skal uppfærð reglulega. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá þessa á vefsetri sínu.

11. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða efni og snið lýsingarinnar og tilkynningarinnar sem um getur í 10. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er fengið vald til að samþykka tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

19. gr.

Sérkröfur varðandi markaðstorg fjármálagerninga

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga setji ófrávíkjanlegar reglur um framkvæmd fyrirmæla í kerfinu og framfylgi þeim, ásamt því að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 16. og 18. gr.

2. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að reglurnar, sem um getur í 3. mgr. 18. gr., um aðgang að markaðstorgi fjármálagerninga uppfylli skilyrðin sem sett eru fram í 3. mgr. 53. gr.

3. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga geri ráðstafanir til að:

- a) skipulegi markaðurinn sé nægilega vel í stakk búinn til að stýra áhættum sem að honum snúa, koma á viðeigandi ráðstöfunum og kerfum til að greina allar verulegar áhættur fyrir rekstur hans og koma á skilvirkum ráðstöfunum til að milda þær,
- b) koma á árangursríku fyrirkomulagi til að auðvelda skilvirk og tímanleg lok viðskipta sem eiga sér stað í kerfum þeirra og
- c) á skipulegum markaði sé til staðar nægilegt fjármagn á þeim tíma sem starfsleyfi er veitt og þaðan í frá til að greiða fyrir skipulegri starfsemi, að teknu tilliti til eðlis og umfangs viðskiptanna sem fram fara á markaðinum og þess hvers eðlis og hversu mikil áhættan er á markaðnum.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að 24., 25., 27. gr. (1., 2. og 4.–10. mgr.) og 28. gr. gildi ekki um viðskipti sem fara fram samkvæmt reglum um markaðstorg fjármálagerninga milli aðila eða þátttakenda eða milli markaðstorgs fjármálagerninga og aðila eða þátttakenda í tengslum við notkun markaðstorgsins. Aðilar eða þátttakendur í markaðstorgi fjármálagerninga skulu þó fara að kröfunum, sem kveðið er á um 24., 25., 27., og 28. gr., að því er varðar viðskiptavini sína þegar þeir framkvæma fyrirmæli viðskiptavina sinna fyrir þeirra hönd í gegnum kerfi markaðstorgs fjármálagerninga.

5. Aðildarríkin skulu ekki heimila verðbréfafyrirtækjum eða rekstraraðilum markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga að framkvæma fyrirmæli viðskiptavinar með því að nota eigið fé eða stunda jöfnuð eigin viðskipti.

20. gr.

Sérkröfur varðandi skipuleg markaðstorg

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðili markaðar sem starfrækja skipulegt markaðstorg geri ráðstafanir sem hindra að fyrirmæli viðskiptavina á skipulegu markaðstorgi séu framkvæmd með eigin fé verðbréfafyrirtækisins eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir skipulega markaðstorgið eða aðila sem er hluti af sömu samstæðu eða lögaðila í hlutverki verðbréfafyrirtækisins eða rekstraraðila markaðar.

2. Aðildarríkin skulu ekki heimila verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg að stunda jöfnuð eigin viðskipti með skuldabréf, samsettar fjármálafurðir, losunarheimildir og tiltekna afleiður nema viðskiptavinurinn hafi veitt samþykki sitt fyrir því.

Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg skal ekki nota jöfnuð eigin viðskipti til að framkvæma fyrirmæli viðskiptavinar á skipulegu markaðstorgi með afleiður sem tilheyra afleiðuflokki sem fellur undir stöðustofnunar skylduna í samræmi við 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.

Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg skal koma á fyrirkomulagi til að tryggja að farið sé að skilgreiningunni á jöfnuðum eigin viðskiptum í 38. lið 1. mgr. 4. gr.

3. Aðildarríkin skulu einungis heimila verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg að stunda viðskipti fyrir eigin reikning, önnur en jöfnuð eigin viðskipti, með skuldagerninga ríkis sem lítill seljanleiki er með á markaði.

4. Aðildarríki skulu ekki heimila rekstur skipulegs markaðstorgs og innmiðlara innan sama lögaðila. Skipulegt markaðstorg skal ekki tengjast innmiðlara með þeim hætti að tilboð á einu skipulegu markaðstorgi hafi áhrif á tilboð eða verðtilboð hjá innmiðlara, og öfugt. Skipulegt markaðstorg skal ekki tengjast öðru skipulegu markaðstorgi með þeim hætti að tilboð á einu skipulegu markaðstorgi hafi áhrif á tilboð á öðru skipulegu markaðstorgi.

5. Aðildarríkin skulu ekki koma í veg fyrir að verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg fái annað verðbréfafyrirtæki til að halda úti sjálfstæðri viðskiptavakt á því skipulega markaðstorgi.

Verðbréfafyrirtæki telst, að því er þessa grein varðar, ekki halda úti sjálfstæðri viðskiptavakt á skipulegu markaðstorgi ef það hefur náin tengsl við verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir það.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að framkvæmd fyrirmæla á skipulegu markaðstorgi sé með valfrjálsum hætti.

Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg skal aðeins hafa val við aðrar eða báðar eftirtaldar aðstæður:

- a) þegar hann ákveður að setja fram eða draga til baka tilboð á skipulega markaðstorginu sem hann starfrækir,
- b) þegar hann ákveður að jafna ekki saman tilteknu tilboði viðskiptavinar við önnur fyrirliggjandi tilboð í kerfunum á ákveðnum tíma enda sé slíkt í samræmi við sérstök fyrirmæli frá viðskiptavini og skyldur í samræmi við 27. gr.

Í kerfi þar sem fyrirmæli viðskiptavina eru samkeyrð getur verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg ákveðið hvort, hvenær og í hvaða mæli hann jafnar saman tvennum tilboðum eða fleiri í kerfinu. Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir skipulega markaðstorgið er heimilt, í samræmi við 1., 2., 3. og 5. mgr. og með fyrirvara um 3. mgr., að greiða fyrir viðræðum milli viðskiptavina í því skyni að færa saman í viðskipti viðskiptaáhuga tveggja eða fleiri aðila sem kann að vera samrýmanlegur.

Þessi skuldbinding er með fyrirvara um 18. og 27. gr.

7. Lögbært yfirvald getur, annaðhvort þegar verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar fer fram á að fá starfsleyfi til rekstrar skipulegs markaðstorgs, eða eftir þörfum, krafist ítarlegra skýringa á því hvers vegna kerfið teljist ekki eða geti ekki starfað sem skipulegur markaður, markaðstorg fjármálagerninga eða innmiðlari sem og ítarlegrar lýsingar á því hvernig svigrúm til ákvörðunar er nýtt, einkum hvenær draga má til baka fyrirmæli til skipulega viðskiptavettvangsins og hvenær og með hvaða hætti tilboð frá tveimur eða fleiri viðskiptavinum verða jöfnuð saman innan skipulega markaðstorgsins. Enn fremur skulu verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir skipulegt markaðstorg láta lögbæru yfirvaldi í té upplýsingar sem skýra notkun þess á jöfnuðum eigin viðskiptum. Lögbært yfirvald skal fylgjast með því hvernig verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar stundar jöfnuð eigin viðskipti til að tryggja að þau falli áfram undir skilgreininguna um slík viðskipti og slík jöfnuð eigin viðskipti leiði ekki til hagsmunaaðreksra milli verðbréfafyrirtækisins eða rekstraraðila markaðar og viðskiptavina þessara aðila.

8. Aðildarríkin skulu sjá til þess að 24., 25., 27. og 28. gr. gildi um viðskipti á skipulegu markaðstorgi.

II. KAFLI

Skilyrði fyrir starfsemi verðbréfafyrirtækja

1. þáttur

Almenn ákvæði

21. gr.

Regluleg endurskoðun á áður veittum starfsleyfisskilyrðum

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki sem hefur starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra uppfylli ávallt áður veitt starfsleyfisskilyrði sem kveðið er á um í I. kafla.
2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að lögbær yfirvöld komi á viðeigandi aðferðum til að hafa eftirlit með því að verðbréfafyrirtæki uppfylli skyldur sínar skv. 1. mgr. Þau skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki tilkynni lögbærum yfirvöldum um allar verulegar breytingar á skilyrðum fyrir áður veittri starfsleyfisveitingu.

Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að útfæra viðmiðunarreglur varðandi eftirlitsaðferðirnar sem um getur í þessari málsgrein.

22. gr.

Almenn skylda vegna viðvarandi eftirlits

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með starfsemi verðbréfafyrirtækja í því skyni að meta hvort fylgt sé skilyrðum fyrir starfseminni, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Aðildarríkin skulu tryggja að viðeigandi ráðstafanir séu til staðar svo að lögbærum yfirvöldum sé gert kleift að afla nauðsynlegra upplýsinga til að meta hvort verðbréfafyrirtæki uppfylli þessar skyldur.

23. gr.

Hagsmunaárekstrar

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki geri allar viðeigandi ráðstafanir til að greina og koma í veg fyrir eða takast á við hagsmunaárekstra milli þeirra sjálfra, þ.m.t. á meðal stjórnenda, starfsfólks og einkaumboðsmanna eða aðila sem beint eða óbeint lúta yfirráðum þeirra og viðskiptavina þeirra, eða á milli einstakra viðskiptavina þegar fjárfestingar- og viðbótarþjónusta er veitt eða sambland af þessu tvennu, þ.m.t. þá sem leiða af viðtöku hvata frá þriðju aðilum eða eigin þóknunum og öðrum hvatakerfum verðbréfafyrirtækisins.
2. Verðbréfafyrirtæki skal, þegar skipulags- eða stjórnunarráðstafanir, sem það hefur gert í samræmi við 3. mgr. 13. gr. til að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra sem hafa neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavina þess, nægja ekki til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið verði í veg fyrir að slíkt skaði hagsmuni viðskiptavinar, veita viðskiptavinum með skýrum hætti upplýsingar um almennt eðli og/eða ástæður hagsmunaárekstranna og hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að milda áhættuna áður en það tekur að sér viðskipti fyrir hans hönd.
3. Upplýsingarnar, sem um getur í 2. mgr., skulu:
 - a) vera á varanlegum miðli og
 - b) vera nægilega ítarlegar, með hliðsjón af því hvers konar viðskiptavin um ræðir, til að gera viðskiptavininum kleift að taka upplýsta ákvörðun að því er varðar þá þjónustu sem hagsmunaáreksturinn tengist.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 89. gr., til að:
 - a) skilgreina aðgerðirnar sem eðlilega má ætla að verðbréfafyrirtæki grípi til til að greina, hindra, stjórna og skýra frá hagsmunaárekstrum þegar það veitir ýmiss konar fjárfestingar- og viðbótarþjónustu og sambland af þessu tvennu,
 - b) setja viðeigandi viðmið til að ákvarða hvaða tegundir hagsmunaárekstra kunna að skaða hagsmuni viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina verðbréfafyrirtækisins.

2. þáttur

Ákvæði til að tryggja vernd fjárfesta

24. gr.

Almennar meginreglur og upplýsingar til viðskiptavina

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að verðbréfafyrirtæki starfi heiðarlega, af sanngirni og fagmennsku með hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi þegar það veitir viðskiptavinum fjárfestingarþjónustu eða, þegar við á, viðbótarþjónustu og fari einkum að þeim meginreglum sem settar eru fram í þessari grein og 25. gr.

2. Verðbréfafyrirtæki sem framleiðir fjármálagerninga sem ætlaðir eru til sölu til viðskiptavina skulu tryggja að gerningarnir séu þannig gerðir að þeir mæti þörfum tiltekins markhóps endanlegra viðskiptavina innan viðkomandi flokks viðskiptavina, að stefna um dreifingu fjármálagerninganna samrýmist þessum tiltekna markhópi og að verðbréfafyrirtækið geri eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að fjármálagerningnum sé dreift til þessa tiltekna markhóps.

Verðbréfafyrirtæki skal skilja fjármálagerningana sem það býður til sölu eða mælir með, meta hvort þeir samrýmast þörfum þeirra viðskiptavina sem það veitir fjárfestingarþjónustu, einnig með hliðsjón af tilteknum markhópi endanlegra viðskiptavina, eins og um getur í 3. mgr. 16. gr., og tryggja að þeir séu aðeins boðnir til kaups eða mælt með þeim að það sé í þágu hagsmuna viðskiptavinarins.

3. Öll upplýsingagjöf, þ.m.t. markaðsefni, frá verðbréfafyrirtækinu til viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina skal vera sanngjörn, skýr og ekki villandi. Skýrlega skal koma fram að um markaðsefni sé að ræða.

4. Veita skal viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum viðeigandi upplýsingar með góðum fyrirvara um verðbréfafyrirtækið og þjónustu þess, fjármálagerningana og tillagðar fjárfestingaráætlanir, viðskiptastaði og allan kostnað og tengd gjöld. Upplýsingagjöf skal innihalda eftirfarandi:

- a) þegar fjárfestingarráðgjöf er veitt verður verðbréfafyrirtækið að upplýsa viðskiptavininn með góðum fyrirvara áður en hún er veitt:
 - i. hvort ráðgjöfin sé óháð eða ekki,
 - ii. hvort ráðgjöfin byggist á víðtækri eða takmarkaðri greiningu á ólíkum tegundum fjármálagerninga og þá einkum hvort greiningin sé takmörkuð við fjármálagerninga sem eru gefnir út eða látnir í té af aðila með nán tengsl við verðbréfafyrirtækið eða aðila sem hefur önnur lagaleg eða fjárhagsleg tengsl, s.s. á grundvelli samnings, sem eru svo nán að þau draga úr óhæði ráðgjafarinnar, og
 - iii. hvort verðbréfafyrirtækið láti viðskiptavininum í té reglubundið mat á því hvort fjármálagerningarnir, sem mælt er með viðskiptavininn, hæfi honum,

- b) upplýsingar um fjármálagerninga og tillagðar fjárfestingaráætlanir verða að innihalda viðeigandi leiðbeininga og viðvaranir um alla áhættu sem felast í fjárfestingum í þessum gerningum eða tilteknum fjárfestingaráætlunum og hvort fjármálagerningurinn er ætlaður almennum fjárfestum eða fagfjárfestum, með hliðsjón af tilteknum markhópi í samræmi við 2. mgr.,
- c) upplýsingar um allan kostnað og tengd gjöld verða að taka til upplýsinga er tengjast bæði fjárfestingar- og viðbótarþjónustu, þ.m.t. um ráðgjafarkostnað þegar við á, kostnað við fjármálagerninginn sem mælt er með eða boðinn viðskiptavininum til kaups og hvernig kostnaðurinn getur komið til greiðslu, að meðtöldum greiðslum til þriðja aðila.

Samandregið yfirlit með upplýsingum um allan kostnað og gjöld, þ.m.t. kostnað og gjöld í tengslum við fjárfestingarþjónustuna og fjármálagerninginn, sem er ekki til kominn vegna undirliggjandi markaðsáhættu, skal vera tiltækt til að viðskiptavinurinn geti áttáð sig á heildarkostnaði og áhrifum hans á uppsafnaða arðsemi fjárfestingarinnar og setja skal fram ítarlega sundurliðun fari viðskiptavinurinn fram á það. Þegar við á skal láta viðskiptavininum þessar upplýsingar í té með reglubundnum hætti og a.m.k. einu sinni á ári á líftíma fjárfestingarinnar.

5. Setja skal upplýsingarnar, sem um getur í 4.–9. mgr., fram með aðgengilegum hætti þannig að viðskiptavinir eða hugsanlegir viðskiptavinir geti auðveldlega skilið eðli og áhættu fjárfestingarþjónustunnar og þá tilteknu tegund fjármálagernings sem boðinn er til kaups og tekið upplýsta ákvörðun um fjárfestingu í kjölfarið. Aðildarríki geta heimilað að upplýsingarnar verði veittar á stöðluðu formi.

6. Fjárfestingarþjónusta skal, þegar hún er boðin sem hluti af fjármálaafurð sem fellur þegar undir önnur ákvæði löggjafar Sambandsins er tengjast lánastofnunum og neytendalánunum varðandir upplýsingakröfur, ekki jafnframt vera háð þeim skyldum sem settar eru fram í 3., 4. og 5. mgr.

7. Þegar verðbréfafyrirtæki upplýsir viðskiptavininn um að fjárfestingarráðgjöf sé óháð skal það:

a) meta nægilegt úrval fjölbreyttra fjármálagerninga á markaði með hliðsjón af tegund þeirra og útgefanda eða aðilanum sem lætur þá í té til að tryggja að hægt sé að uppfylla fjárfestingarmarkmið viðskiptavinarins með viðeigandi hætti og að matið takmarkist ekki við fjármálagerninga sem eru gefnir út eða látnir í té af:

i. verðbréfafyrirtækinu sjálfu eða aðilum sem hafa nán tengsl við það eða

ii. öðrum aðilum sem verðbréfafyrirtækið hefur svo nán lagaleg eða fjárhagsleg tengsl við, s.s. á grundvelli samnings, að hætt sé við að þau dragi úr óhæði ráðgjafarinnar,

b) ekki taka við og halda eftir þóknunum, umboðslaunum eða peningalegum eða ópeningalegum ávinningi sem þriðji aðili eða aðili sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila greiðir eða lætur í té í tengslum við þjónustu viðskiptavini. Upplýsa skal með skýrum hætti um minniháttar ópeningalegan ávinning, sem getur eftt gæði þeirrar þjónustu sem viðskiptavininum er látin í té og er í þeim mæli og af þeim toga að hann kemur ekki í veg fyrir að verðbréfafyrirtækið uppfylli skyldu sína til að vinna að hagsmunum viðskiptavinarins, og fellur hann utan þessa liðar.

8. Þegar verðbréfafyrirtæki veitir eignastýringarþjónustu skal það ekki taka við og halda eftir þóknunum, umboðslaunum eða öðrum peningalegum eða ópeningalegum ávinningi sem þriðji aðili eða aðili sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila greiðir eða lætur í té í tengslum við þjónustu viðskiptavini. Upplýsa skal með skýrum hætti um minniháttar ópeningalegan ávinning, sem getur eftt gæði þeirrar þjónustu sem viðskiptavininum er látin í té og er í þeim mæli og af þeim toga að hann kemur ekki í veg fyrir að verðbréfafyrirtækið uppfylli skyldu sína til að vinna að hagsmunum viðskiptavinarins, og fellur hann utan þessa liðar.

9. Aðildarríkin skulu sjá til þess að verðbréfafyrirtæki teljist ekki uppfylla skyldur sínar skv. 23. gr. eða 1. mgr. þessarar greinar greiði þau aðila, öðrum en viðskiptavini eða aðila sem er fulltrúi viðskiptavinar, þóknun eða umboðslaun eða taki við slíku frá honum eða veiti slíkum aðila ópeningalegan ávinning í tengslum við veitingu fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu eða taki við slíku frá honum, nema greiðslan eða ávinningurinn:

- a) sé til þess fallinn að efla gæði viðkomandi þjónustu við viðskiptavininn og
- b) gangi ekki gegn þeirri skyldu verðbréfafyrirtækisins að starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku í samræmi við yrustu hagsmunum viðskiptavina þess.

Skilmerkilega skal upplýsa viðskiptavininn um tilvist, eðli og fjárhæð greiðslunnar eða ávinningsins sem um getur í fyrstu undirgrein á ítarlegan, nákvæman og skiljanlegan hátt, og, ef ekki er unnt að tilgreina hana með vissu, hvaða aðferð er notuð til útreiknings á henni áður en viðkomandi fjárfestinga- eða viðbótarþjónusta er veitt. Þegar við á skal verðbréfafyrirtækið enn fremur upplýsa viðskiptavininn um með hvaða hætti þóknunum, umboðslaunum, peningalegum eða ópeningalegum ávinningi, sem tekið er við í tengslum við veitingu fjárfestinga- eða viðbótarþjónustu, er komið til viðskiptavinarins.

Greiðsla eða ávinningur, sem gerir kleift að veita eða eru nauðsynleg vegna veitingar fjárfestingaþjónustu, s.s. kostnaður við vörslu, uppgjörs- og viðskiptaþóknunir, eftirlitsgjöld eða þóknunir vegna lögfræðiþjónustu og getur ekki, eðlis sínu samkvæmt, hindrað þá skyldu fyrirtækisins að starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku þannig að það samræmist yrustu hagsmunum viðskiptavina þess, fellur ekki undir kröfur fyrstu undirgreinar.

10. Verðbréfafyrirtæki, sem veitir viðskiptavinum fjárfestingarþjónustu, skal sjá til þess að það hvorki umbuni starfsmönnum sínum né meti frammistöðu þeirra með þeim hætti að það stríði gegn skyldu þess að starfa að með hagsmunum viðskiptavina sinna að leiðarljósi. Sér í lagi skal það ekki setja fram umbunakerfi, sölumarkmið eða annað sem kynni að hvetja starfsmenn þess til að mæla með tilteknum fjármálagerningi við almennan fjárfesti þegar verðbréfafyrirtækið gæti boðið annan fjármálagerning sem myndi þjóna þörfum hans betur.

11. Þegar fjárfestingarþjónusta er boðin ásamt annarri þjónustu eða afurð sem hluta af pakka eða geri það að skilyrði í sama samningi eða pakka skal verðbréfafyrirtækið upplýsa viðskiptavininn um hvort hægt sé að kaupa einstaka hluta pakkans og láta í té sundurliðuð gögn um kostnað og gjöld við hvern og einn hluta hans.

Verðbréfafyrirtækið skal gefa viðunandi lýsingu á ólíkum hlutum slíks samnings eða pakkas og hvernig samspil þeirra breytir áhættunni þegar líklegt er að áhættan sem leiðir af samningnum eða pakkanum sem boðinn er almennum fjárfesti sé ólík þeirri áhættu sem tengist einstökum hlutum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ásamt Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyris-sjóðaeftirlitsstofnuninni skal semja, eigi síðar en 3. janúar 2016, og uppfæra reglulega leiðbeinandi reglur um mat og eftirlit með fylgisöluvenjum (e. *cross-selling practices*) sem gefa til kynna sér í lagi stöðu þar sem fylgisöluvenjur eru ekki í samræmi við þær skyldur sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

12. Í undantekningartilvikum geta aðildarríki gert viðbótarkröfur á verðbréfafyrirtæki að því er varðar málefni sem falla undir þessa grein. Rökstyðja verður slíkar kröfur með hlutlægum hætti eins og hæfir til að taka á sérstakri áhættu sem snýr að vernd fjárfesta eða heilleika markaðarins sem er sérlega mikilvægt í ljósi gerðar markaðarins í því aðildarríki.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um hvers konar kröfur sem þau hyggjast mæla fyrir um í samræmi við þessa málsgrein, án ástæðulausrar tafar og a.m.k. tveimur mánuðum fyrir þann dag sem er tilgreindur gildistökudagur þessarar kröfu. Í tilkynningunni skal koma fram rökstuðningur fyrir þessari kröfu. Allar viðbótarkröfur skulu ekki takmarka eða hafa önnur áhrif á réttindi fjárfestingarfyrirtækja skv. 34. og 35. gr. þessarar tilskipunar.

Innan tveggja mánaða frá því að framkvæmdastjórnin tekur við tilkynningunni sem um getur í annarri undirgrein skal hún láta í ljós álit sitt á því hvort slíkar viðbótarkröfur séu hæfilegar og réttlætanager.

Framkvæmdastjórnin skal senda aðildarríkjum viðbótarkröfurnar sem gerðar eru í samræmi við þessa málsgrein og birta þær á vefsetri sínu.

Aðildarríkin skulu viðhalda þeim viðbótarkröfum sem tilkynntar hafa verið framkvæmdastjórninni í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2006/73/EB fyrir 2. júlí 2014 að því tilskildu að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessari grein, séu uppfyllt.

13. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að tryggja að verðbréfafyrirtæki fylgi meginreglunum sem settar eru fram í þessari grein þegar það veitir viðskiptavinum sínum fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu, þ.m.t.:

- a) skilyrði sem upplýsingarnar verða að uppfylla til þess að þær teljist sanngjarnar, skýrar og ekki villandi,
- b) upplýsingar um efni og snið upplýsinga til viðskiptavina í tengslum við flokkun viðskiptavina, verðbréfafyrirtæki og þjónustu þeirra, fjármálagerninga, kostnað og önnur gjöld,
- c) viðmið vegna mats á ýmiss konar fjármálagerningum sem standa til boða á markaðnum,
- d) viðmið vegna mats á reglufylgni fyrirtækja sem fá hvata gegn því að starfa af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku í samræmi við yfstrustu hagsmuni viðskiptavinarins.

Við mótun krafna hvað varðar upplýsingar um fjármálagerninga í tengslum við b-lið 4. mgr. skal taka með upplýsingar um samsetningu afurðarinnar með tilliti til, þar sem við á, hvers konar viðeigandi staðlaðra upplýsinga sem krafist er samkvæmt lögum Sambandsins.

14. Framseldu gerðirnar, sem um getur í 13. mgr., skulu hafa hliðsjón af:

- a) eðli þjónustunnar sem boðin er eða veitt viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavinum, með hliðsjón af tegund, markmiði, stærð og tíðni viðskiptanna,
- b) eðli og umfangi afurða sem boðnar eru eða koma til álita, þ.m.t. ólíkar tegundir fjármálagerninga,
- c) því hvort viðskiptavinurinn eða hugsanlegir viðskiptavinir eru almennir fjárfestar eða fagfjárfestar eða, í tilviki 4. og 5. mgr., flokkaðir sem viðurkenndir mótaðilar.

25. gr.

Mat á hæfi og hæfni og skýrslugjöf til viðskiptavina

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu til verðbréfafyrirtækja að þau tryggi og sýni lögbærum yfirvöldum fram á, að fenginni beiðni, að þeir einstaklingar sem veita fjárfestingarráðgjöf eða upplýsingar um fjármálagerninga, fjármálaþjónustu eða viðbótarþjónustu til viðskiptavina af hálfu verðbréfafyrirtækisins búi yfir nauðsynlegri þekkingu og hæfi til að uppfylla skyldur sínar skv. 24. gr. og þessari grein. Aðildarríkin skulu birta viðmið sem eru notuð til að meta þekkingu og hæfni.

2. Verðbréfafyrirtæki skal, þegar það veitir fjárfestingarráðgjöf eða eignastýringarþjónustu, afla nauðsynlegra upplýsinga um reynslu og þekkingu viðskiptavinar eða hugsanlegs viðskiptavinar á sviði fjárfestinga sem máli skipta fyrir tiltekna tegund afurðar eða þjónustu, fjárhagsstöðu hans, þ.m.t. getu hans til að mæta tapi, og fjárfestingarmarkmið, þ.m.t. áhættuþol hans, til að gera fyrirtækinu kleift að mæla með hentugri fjárfestingarþjónustu og fjármálagningum við viðskiptavininn eða hugsanlega viðskiptavininn sem eru einkum í samræmi við áhættuþol hans og getu til að mæta tapi.

Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar verðbréfafyrirtæki veitir fjárfestingarráðgjöf þar sem mælt er með þjónustu- eða afurðapakka skv. 11. mgr. 24. gr. að slíkur heildarþakki sé við hæfi.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að verðbréfafyrirtæki biðji viðskiptavininn eða hugsanlegan viðskiptavin um að veita upplýsingar um þekkingu sína og reynslu á sviði fjárfestinga, sem máli skiptir fyrir þá tilteknu tegund afurð eða þjónustu sem er í boði eða gerð er krafa um, til þess að gera verðbréfafyrirtækinu kleift að meta hvort fjárfestingarþjónustan eða -afurðin hentar viðskiptavininum þegar það veitir aðra fjárfestingarþjónustu en þá sem um getur í 2. mgr. Við mat á þjónustu- eða afurðapakka skv. 11. mgr. 24. gr. skal litið til þess hvort slíkur heildarþakki er við hæfi.

Verðbréfafyrirtækið skal vara viðskiptavininn eða hugsanlegan viðskiptavin við þegar verðbréfafyrirtæki telur, miðað við þær upplýsingar sem það fær samkvæmt fyrstu undirgrein, að afurðin eða þjónustan henti ekki viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini. Heimilt er að veita slíka viðvörðun á stöðluðu formi.

Þegar viðskiptavinir eða mögulegir viðskiptavinir veita ekki upplýsingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, eða þegar þeir veita ófullnægjandi upplýsingar um þekkingu sína og reynslu, skal verðbréfafyrirtækið vara viðskiptavinina eða hugsanlega viðskiptavini við því að það sé ekki í aðstöðu til að ákveða hvort fyrirhuguð þjónusta eða afurð henti þeim. Þessa viðvörðun má veita á stöðluðu sniði.

4. Aðildarríkin skulu heimila verðbréfafyrirtækjum sem veita fjárfestingarþjónustu sem felst eingöngu í því að framkvæma eða taka á móti og miðla fyrirmælum viðskiptavina með eða án viðbótarþjónustu, að undanskildum lánveitingum eins og tilgreint er í þætti B.1 í I. viðauka, sem fellur ekki innan fyrirbyggjandi lánamarka fyrir lán, ávísanareikninga og yfirdráttarheimilda viðskiptavina, að veita viðskiptavinum sínum þessa fjárfestingarþjónustu án þess að krefjast upplýsinganna eða taka ákvörðunina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) þjónustan varðar einhverja eftirtalinna fjármálagerninga:

i. hlutabréf sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði eða á sambærilegum markaði þriðja lands eða á markaðstorgi fjármálagerninga þegar þau eru hlutabréf í fyrirtækjum og að undanskildum sjóðum sem ekki eru verðbréfasjóðir og hlutabréfum með innbyggðri afleiðu,

ii. skuldabréf eða annars konar verðbréfuð skuld sem tekin hefur verið til viðskipta á skipulegum markaði eða á sambærilegum markaði þriðja lands eða á markaðstorgi fjármálagerninga, að undanskildum þeim sem hafa innbyggða afleiðu eða fela í sér samsetningu sem gerir viðskiptavini erfitt um vik með að skilja áhættu sem þeim fylgja,

iii. peningamarkaðsgerninga, að undanskildum þeim sem hafa innbyggða afleiðu eða felur í sér samsetningu sem gerir viðskiptavini erfitt um vik með að skilja áhættu sem þeim fylgja,

iv. hlutabréf eða hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum, þó ekki afleiðutengdum verðbréfasjóðum eins og um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 583/2010,

v. samsettar innstæður, að undanskildum þeim sem fela í sér samsetningu sem gera viðskiptavinum erfitt um vik að átta sig á óvissu um ávöxtun eða kostnað fyrirbyggjandi afurðar fyrir lokadagsetningu,

vi. aðra einfalda fjármálagæringa að því er þessa málsgrein varðar.

Að því er þennan lið varðar skal líta svo á að markaður þriðja lands samsvari skipulegum markaði ef uppfylltar hafa verið þær kröfur og fylgt þeirri verklagsreglu sem mælt er fyrir um í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2003/71/EB,

b) þjónustan er veitt að frumkvæði viðskiptavinarins eða hugsanlegs viðskiptavinar,

c) viðskiptavinurinn eða hugsanlegur viðskiptavinur hefur verið skilmerkilega upplýstur um að þegar verðbréfafyrirtæki veitir þessa þjónustu sé þess ekki krafist að það meti hentugleika fjármálagæringa eða þjónustunnar sem veitt er eða stendur til boða og af þeim sökum njóti hann ekki samsvarandi verndar viðeigandi viðskiptareglna. Heimilt er að veita slíka viðvörðun á stöðluðu formi.

d) verðbréfafyrirtækið uppfyllir skuldbindingar sínar skv. 23. gr.

5. Verðbréfafyrirtækið skal halda skrá sem hefur að geyma skjalið eða skjölin sem verðbréfafyrirtækið og viðskiptavinurinn hafa gert samkomulag um þar sem sett eru fram réttindi og skyldur aðilanna og aðrir skilmálar sem verðbréfafyrirtækið verður að hlíta þegar það veitir viðskiptavininum þjónustu. Réttindi og skyldur aðilanna að samningnum kunna að vera felld inn með tilvísun í önnur skjöl eða réttarreglur.

6. Verðbréfafyrirtækið skal láta viðskiptavininum í té fullnægjandi skýrslur um veitta þjónustu á varanlegum miðli. Í þessum skýrslum skulu koma fram reglubundnar tilkynningar til viðskiptavina með hliðsjón af þeirri tegund fjármálagæringa sem þjónustan varðar og því hversu flóknir þeir eru og eðli þeirrar þjónustu sem er veitt viðskiptavininum og þær skulu, þegar við á, taka til kostnaðar sem tengist viðskiptunum og þjónustunni sem á sér stað fyrir hönd viðskiptavinarins.

Þegar verðbréfafyrirtækið veitir fjárfestingarráðgjöf skal það áður en viðskipti fara fram afhenda viðskiptavininum yfirlýsingu um hæfi á varanlegum miðli þar sem tilgreint er hvaða ráðgjöf hefur verið veitt og hvernig hún samræmist áherslum, markmiðum og öðrum þörfum almenna fjárfestisins.

Þegar gerður er samningur um kaup eða sölu á fjármálagæringi með fjarsölu sem kemur í veg fyrir að hægt sé að afhenda fyrirfram yfirlýsingu um hæfi getur verðbréfafyrirtækið afhent skriflega yfirlýsingu um hæfi á varanlegum miðli um leið og viðskiptavinurinn hefur skuldbundið sig með samningi, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) viðskiptavinurinn hefur samþykkt að taka við yfirlýsingu um hæfi án óþarfrar tafar eftir að viðskiptin fara fram og

b) verðbréfafyrirtækið hefur gefið viðskiptavininum kost á að fresta viðskiptunum til þess að hann geti tekið við yfirlýsingunni um hæfi fyrirfram.

Reglubundna skýrslan skal fela í sér uppfærða yfirlýsingu um hvernig fjárfestingin fellur að áherslum, markmiðum og öðrum þörfum hins almenna fjárfestis þegar verðbréfafyrirtæki annast eignastýringu eða hefur upplýst viðskiptavininn um að það muni framkvæma reglubundið mat á hæfi hans.

7. Þjónusta þessi skal ekki falla undir skuldbindingarnar í þessari grein ef skilyrði er sett í lánsamningi er tengist íbúðarhúsnæði og fellur undir ákvæði um lánshæfismat viðskiptavina, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB ⁽¹⁾, að veita skuli þessum sama neytanda fjárfestingarþjónustu í tengslum við veðskuldabréf sem eru gefin út sérstaklega til að tryggja fjármögnun lánsamningsins í tengslum við íbúðarhúsnæði og hafa sömu skilmála og hann til að lánið komi til greiðslu, sé endurfjármagnað eða innleyst.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að tryggja að verðbréfafyrirtæki fylgi meginreglunum sem settar eru fram í 2.–6. mgr. þessarar greinar þegar það veitir viðskiptavinum sínum fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu, þ.m.t. hvaða upplýsinga beri að afla þegar meta á hvort fjárfestingarþjónustan og fjármálagerningarnir henta viðskiptavinum þeirra, viðmiðin til að meta einfalda fjármálagerninga með tilliti til vi. undirliðar a-liðar 4 mgr. þessarar greinar, efni og form skýrslna og samninga vegna veitingar þjónustu við viðskiptavinum og reglubundinna skýrslna til viðskiptavina um þjónustuna sem er veitt. Í framseldu gerðunum skal taka tillit til:

- a) eðlis þjónustunnar sem er í boði eða veitt viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavinum, með hliðsjón af tegund, markmiði, stærð og tíðni viðskiptanna,
- b) eðlis afurðanna sem eru boðnar til kaups eða koma til álitu, þ.m.t. ólíkra tegunda fjármálagerninga,
- c) þess hvort viðskiptavinurinn eða hugsanlegir viðskiptavinir eru almennir fjárfestar eða fagfjárfestar eða, í tilviki 6. mgr., flokkaðir sem viðurkenndir mótaðilar.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal samþykkja eigi síðar en 3. janúar 2015 leiðbeinandi reglur þar sem tilgreind eru viðmiða fyrir mat á þekkingu og hæfi sem krafist er í 1. mgr.

10. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja, eigi síðar en 3. janúar 2015, og uppfæra með reglubundnum hætti leiðbeinandi reglur fyrir mat á:

- a) fjármálagerningum sem fela í sér samsetningu sem gerir viðskiptavininum erfitt um vik með að skilja áhættuna sem um er að ræða í samræmi við ii. og iii. undirlið a-liðar 4. mgr.,
- b) samsettum innstæðum sem fela í sér samsetningu sem gera viðskiptavininum erfitt um vik með að skilja arðsáhættu eða kostnað við að skila fyrirbyggjandi afurð fyrir gjalddaga, í samræmi við v. undirlið a-liðar 4. mgr.

11. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að móta leiðbeinandi reglur og uppfæra þær reglulega til að meta fjármálagerninga sem eru flokkaðir sem einfaldir að því er varðar vi. undirlið a-liðar 4. mgr. með hliðsjón af framseldu gerðunum sem eru samþykktar skv. 8. mgr.

26. gr.

Veiting þjónustu fyrir milligöngu annars verðbréfafyrirtækis

Aðildarríkin skulu heimila verðbréfafyrirtæki sem tekur á móti fyrirmælum um að framkvæma fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu fyrir hönd viðskiptavinar fyrir milligöngu annars verðbréfafyrirtækis að reiða sig á upplýsingar um viðskiptavin sem sendar eru frá síðarnefnda fyrirtækinu. Verðbréfafyrirtækið sem miðlar fyrirmælunum ber áfram ábyrgð á því að sendar upplýsingar séu heildstæðar og nákvæmar.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánsamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtíð. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34).

Verðbréfafyrirtækið sem tekur á móti fyrirmælum um að framkvæma þjónustu fyrir hönd viðskiptavinar á þennan hátt skal einnig geta reitt sig á meðmæli að því er varðar þjónustu eða viðskipti sem annað verðbréfafyrirtæki hefur veitt viðskiptavininum. Verðbréfafyrirtækið sem miðlar fyrirmælunum ber áfram ábyrgð á því að meðmæli eða ráðgjöf sem veitt er viðskiptavininum hæfi honum.

Verðbréfafyrirtækið sem tekur á móti leiðbeiningum eða fyrirmælum frá viðskiptavininum fyrir milligöngu annars verðbréfafyrirtækis ber áfram ábyrgð á framkvæmd þeirrar þjónustu eða viðskipta sem byggjast á slíkum upplýsingum eða meðmælum í samræmi við viðeigandi ákvæði þessa bálks.

27. gr.

Skyldan til að framkvæma fyrirmæli með skilmálum sem eru hagstæðastir viðskiptavininum

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar verðbréfafyrirtækin framkvæma fyrirmæli leiti allra leiða til að ná bestu mögulegu niðurstöðu fyrir viðskiptavini sína að teknu tilliti til verðs, kostnaðar, hraða, líkinda á framkvæmd og greiðslu, stærðar, eðlis eða annarra þátta sem máli skipta fyrir framkvæmd fyrirmælanna. Mæli viðskiptavinur hins vegar fyrir um ákveðna framkvæmd skal fylgja fyrirmælum hans.

Þegar verðbréfafyrirtæki framkvæmir fyrirmæli fyrir hönd almenns fjárfestis skal ákvarða bestu mögulegu niðurstöðu út frá heildargreiðslu sem sýnir verð fjármálagerningsins og kostnað vegna framkvæmdarinnar en í henni skal falinn allur kostnaður viðskiptavinar sem er beinlínis tengdur framkvæmd fyrirmælanna, þ.m.t. þóknanir vegna viðskiptastaða, þóknanir vegna greiðslujöfnunar og uppgjors og hvers konar aðrar þóknanir sem greiddar eru þriðju aðilum sem koma að framkvæmd fyrirmælanna.

Í því skyni að tryggja besta hugsanlegu niðurstöðu í samræmi við fyrstu undirgrein, ef fleiri en einn viðskiptastaður er í samkeppni um að framkvæma fyrirmæli um fjármálagerning og til þess að meta og bera saman niðurstöður sem unnt væri að ná fyrir viðskiptavininn með því að framkvæma fyrirmæli á hverjum þeim viðskiptastað sem er tilgreindur í stefnu verðbréfafyrirtækisins um framkvæmd fyrirmæla og sem getur framkvæmt þau, skal taka tillit til eigin umboðslauna og kostnaðar verðbréfafyrirtækisins vegna framkvæmdar fyrirmælanna á sérhverjum þeirra viðskiptastaða sem eru viðurkenndir.

2. Verðbréfafyrirtæki skal ekki fá nokkuð endurgjald, afslátt eða ópeningalegan ávinning fyrir að beina fyrirmælum viðskiptavinar til tiltekins viðskiptavettvangs eða viðskiptastaðar sem væri andstætt kröfum um ráðstafanir vegna hagsmunarárekstra eða umbuna sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar og 16. gr. (3. mgr.) 23. og 24. gr.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess, að því er varðar fjármálagerninga sem falla undir viðskiptaskyldu skv. 23. og 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, að hver viðskiptavettvangur og innmiðlari og, að því er varðar aðra fjármálagerninga, hver viðskiptastaður geri gögn, sem varða það hversu vönduð viðskipti eru á þeim vettvangi, aðgengileg almenningi endurgjaldslaust a.m.k. einu sinni á ári og að verðbréfafyrirtækið upplýsi viðskiptavininn um það hvar fyrirmælin voru framkvæmd í kjölfar þess að fyrirmæli eru framkvæmd fyrir hönd hans. Slíkar reglulegar skýrslur skulu hafa að geyma upplýsingar um verð, kostnað, hraða og líkur á að af viðskiptum fyrir einstaka fjármálagerninga verði.

4. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki geri skilvirkar ráðstafanir til að fara að ákvæðum 1. mgr. Aðildarríkin skulu einkum krefjast þess að verðbréfafyrirtæki komi á og framfylgi stefnu um framkvæmd fyrirmæla sem geri þeim kleift að ná bestu mögulegu niðurstöðu fyrir viðskiptavini sína í samræmi við 1. mgr.

5. Í stefnu um framkvæmd fyrirmæla skulu koma fram, að því er varðar hvern flokk fjármálagerninga, upplýsingar um þá mismunandi vettvanga sem verðbréfafyrirtækið notar til að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina sinna og þá þætti sem hafa áhrif á val viðskiptastaðar. Hún skal a.m.k. tilgreina þá staði sem gera verðbréfafyrirtækinu kleift að ná að jafnaði bestu mögulegu niðurstöðu að því er varðar framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki veiti viðskiptavininum sínum viðeigandi upplýsingar um stefnu sína um framkvæmd fyrirmæla. Í upplýsingunum skal greina viðskiptavininum skilmerkilega, nægilega ítarlega og á þann hátt að auðskilið sé fyrir viðskiptavininn hvernig verðbréfafyrirtækið muni framkvæma fyrirmælin. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki afli fyrirframsamþykkis viðskiptavina sinna að því er varðar stefnu um framkvæmd fyrirmæla.

Aðildarríkin skulu krefjast þess, þegar stefna um framkvæmd fyrirmæla býður upp á þann möguleika að fyrirmæli viðskiptavina séu framkvæmd utan viðskiptavettvangs, að verðbréfafyrirtækið upplýsi viðskiptavinina sína sérstaklega um þann möguleika. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki afli fyrirframsamþykkis viðskiptavina sinna áður en þau framkvæma fyrirmæli þeirra utan viðskiptavettvangs. Verðbréfafyrirtæki geta annaðhvort aflað almenns samþykkis eða samþykkis að því er varðar einstök viðskipti.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki sem framkvæma fyrirmæli viðskiptavinar taki saman og birti árlega, fyrir hvern flokk fjármálagerninga, yfirlit yfir fimm efstu viðskiptastaðina með tilliti til viðskiptamagns þar sem fyrirmæli viðskiptavina voru framkvæmd á næstliðnu ári og upplýsingar um gæði framkvæmdar.

7. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki sem framkvæma fyrirmæli viðskiptavina hafi eftirlit með skilvirkni þess fyrirkomulags og stefnu sem þau setja um framkvæmd fyrirmæla til að geta greint annmarka og bætt úr þeim, eins og við á. Þau skulu einkum meta reglulega hvort viðskiptastaðirnir, sem eru hluti af stefnu þess um framkvæmd fyrirmæla, veita bestu mögulegu niðurstöðu fyrir viðskiptavininn eða hvort þau þurfa að gera breytingar á fyrirkomulagi sínu við framkvæmd fyrirmæla, m.a. með hliðsjón af upplýsingunum sem eru birtar skv. 3. og 6. mgr. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki tilkynni viðskiptavinum sínum, sem þau eru þegar í viðskiptasambandi við, um verulegar breytingar á fyrirkomulagi sínu og stefnu um framkvæmd fyrirmæla.

8. Aðildarríkin skulu krefjast þess að verðbréfafyrirtæki geti sýnt viðskiptavinum sínum fram á, óski þeir eftir því, að þau hafi framkvæmt fyrirmæli þeirra í samræmi við stefnu verðbréfafyrirtækisins um framkvæmd fyrirmæla og geti sýnt lögbæru yfirvaldi fram á, óski það eftir því, að þau uppfylli ákvæði þessarar greinar.

9. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr., varðandi:

- a) forsendur til að ákvarða hlutfallslegt mikilvægi ólíkra þátta sem taka má, skv. 1. mgr., tillit til við ákvörðun um bestu mögulegu niðurstöðu, að teknu tilliti til stærðar og gerðar fyrirmæla og hvort viðskiptavinur er almennur viðskiptavinur eða fagviðskiptavinur,
- b) þætti sem verðbréfafyrirtæki kann að taka tillit til þegar það endurskoðar ráðstafanir sínar við framkvæmd fyrirmæla og aðstæður þar sem breytingar á slíkum ráðstöfunum kunna að vera við hæfi. Þar eiga einkum í hlut þættir er ákvarða hvaða staðir gera verðbréfafyrirtækinu kleift að fá ætíð bestu mögulegu niðurstöðu að því er varðar framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina,
- c) eðli og umfang upplýsinganna sem láta ber viðskiptavinum í té skv. 5. mgr. varðandi stefnu þeirra um framkvæmd fyrirmæla.

10. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða:

- a) sértækt efni, snið og tíðni gagna er varða gæði framkvæmdarinnar sem á að birta í samræmi við 3. mgr., með tilliti til tegundar viðskiptastaðar og tegundar viðkomandi fjármálagernings,
- b) efni og snið upplýsinga sem verðbréfafyrirtækin eiga að birta í samræmi við 6. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

28. gr.

Reglur um meðferð fyrirmæla viðskiptavina

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki, sem hafa leyfi til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd viðskiptavina, hafi til staðar verkferla og fyrirkomulag þar sem kveðið er á um skjóta og sanngjarna framkvæmd fyrirmæla viðskiptavina samanborið við fyrirmæli annarra viðskiptavina eða viðskiptahagsmuni verðbréfafyrirtækisins.

Samkvæmt þessu verklagi eða fyrirkomulagi skulu fyrirmæli viðskiptavina, sem eru sambærileg að öðru leyti, framkvæmd í samræmi við það hvenær verðbréfafyrirtækið tók við þeim.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að ef skilyrt fyrirmæli viðskiptavinar vegna hlutabréfa, sem viðskipti eru leyfð með á skipulegum viðskiptamarkaði eða á viðskiptavettvangi, eru ekki framkvæmd án tafar við ríkjandi markaðsaðstæður skuli verðbréfafyrirtæki gera ráðstafanir til að greiða fyrir því að þau verði framkvæmd eins skjótt og mögulegt er með því að birta þau samstundis þannig að þau séu aðgengileg öðrum markaðsaðilum, nema viðskiptavinurinn gefi skýr fyrirmæli um annað. Aðildarríkin geta ákveðið að verðbréfafyrirtæki uppfylli þessa kröfu með því að senda skilyrt fyrirmæli viðskiptavinar til viðskiptavettvangs. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbær yfirvöld megi veita undanþágu frá þeirri skyldu að birta skilyrt fyrirmæli sem eru óvenju umfangsmikil samanborið við venjulega markaðsstærð í skilningi 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 89. gr., til að skilgreina:

- a) skilyrði og eðli þess verklags og fyrirkomulags sem leiða til skjótrar og sanngjarnrar framkvæmdar fyrirmæla viðskiptavina og þær aðstæður eða tegundir viðskipta þar sem má telja eðlilegt að verðbréfafyrirtæki víki frá skjótri framkvæmd til að ná betri kjörum fyrir viðskiptavini,
- b) mismunandi aðferðir sem nota má til að staðfesta að verðbréfafyrirtæki teljist hafa uppfyllt skyldu sína um að birta ekki samstundis á markaðinum skilyrt fyrirmæli viðskiptavinar sem unnt er að framkvæma.

29. gr.

Skyldur verðbréfafyrirtækja við tilnefningu einkaumboðsmanna

1. Aðildarríkin skulu heimila verðbréfafyrirtæki að tilnefna einkaumboðsmenn til að kynna þjónustu verðbréfafyrirtækisins, stofna til viðskipta eða taka á mótí fyrirmælum frá viðskiptavinum eða hugsanlegum viðskiptavinum og miðla þeim, selja fjármálagerninga og veita ráðgjöf að því er varðar fjármálagerninga og þjónustu sem verðbréfafyrirtækið býður.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að þegar verðbréfafyrirtæki ákveður að tilnefna einkaumboðsmann beri það fulla og ótakmarkaða ábyrgð á aðgerðum eða varrækslu einkaumboðsmannsins þegar hann starfar á vegum verðbréfafyrirtækisins. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtækið tryggji að einkaumboðsmaðurinn greini frá því hvaða hlutverki hann gegni og fyrir hvaða verðbréfafyrirtæki hann sé fulltrúi þegar hann hefur samband við viðskiptavin eða hugsanlegan viðskiptavin eða áður en umboðsmaðurinn á viðskipti við hann.

Aðildarríkin geta heimilað, í samræmi við 6., 8. og 9. mgr. 16. gr., einkaumboðsmönnum sem skráðir eru á yferráðasvæði þeirra að taka til vörslu peninga viðskiptavina og/eða fjármálagerninga fyrir hönd og alfarið á ábyrgð verðbréfafyrirtækisins sem þeir starfa fyrir innan yferráðasvæðis þeirra eða, ef um er að ræða aðgerðir yfir landamæri, á yferráðasvæði aðildarríkis sem heimilar einkaumboðsmanni að taka peninga viðskiptavina til vörslu.

Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki hafi eftirlit með starfsemi einkaumboðsmanna sinna til að tryggja að þau fari áfram að þessari tilskipun þegar þau starfa fyrir milligöngu einkaumboðsmanna.

3. Einkaumboðsmenn skulu skráðir í opinbera skrá aðildarríkisins þar sem þeir hafa staðfestu. Evrópska verðbréfamarkaðs- eftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu tilvísanir eða tengla í opinberar skrár er aðildarríkin, sem ákveða að heimila að verðbréfafyrirtæki skipi einkaumboðsmenn, hafa komið á samkvæmt þessari grein.

Aðildarríkin skulu tryggja að einkaumboðsmenn séu ekki skráðir í opinberu skrána nema sýnt hafi verið fram á að þeir hafi gott orðspor og viðeigandi almenna, viðskiptalega og faglega þekkingu og hæfi til að geta veitt fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu eða greint viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini nákvæmlega frá öllum viðeigandi upplýsingum varðandi fyrirhugaða þjónustu.

Aðildarríkin geta ákveðið, með fyrirvara um viðeigandi eftirlit, að verðbréfafyrirtæki geti sannreynt hvort einkaumboðsmenn sem þau hafa tilnefnt hafa gott orðspor og þá þekkingu og hæfi sem um getur í annarri undirgrein.

Skráin skal uppfærð reglulega. Hún skal vera öllum aðgengileg til skoðunar.

4. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki sem tilnefna einkaumboðsmenn geri viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir neikvæð áhrif er starfsemi einkaumboðsmannsins, sem ekki fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar, gæti haft á þá starfsemi sem einkaumboðsmaðurinn annast fyrir hönd verðbréfafyrirtækisins.

Aðildarríkin geta heimilað lögbærum yfirvöldum að starfa með verðbréfafyrirtækjum og lánastofnunum, samstarfsaðilum þeirra og öðrum einingum við skráningu einkaumboðsmanna og við eftirlit með því að einkaumboðsmenn fylgi kröfum 3. mgr. Einkum geta verðbréfafyrirtæki, lánastofnanir eða samstarfsaðilar þeirra og aðrar einingar undir eftirliti lögbæra yfirvaldsins skráð einkaumboðsmenn.

5. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki tilnefni aðeins einkaumboðsmenn sem skráðir eru í opinberu skrárnar sem um getur í 3. mgr.

6. Aðildarríkin geta samþykkt eða sett strangari ákvæði en þau sem er að finna í þessari grein eða bæta við kröfum vegna einkaumboðsmanna sem skráðir eru innan lögsögu þeirra.

30. gr.

Viðskipti við hæfa mótaðila

1. Aðildarríkin skulu tryggja að verðbréfafyrirtæki, sem hafa leyfi til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd viðskiptavina og/eða stunda viðskipti fyrir eigin reikning og/eða taka á móti og miðla fyrirmælum, geti stofnað til eða tekið þátt í viðskiptum við viðurkennda mótaðila þótt þau séu ekki skuldbundin til þess að uppfylla skuldbindingar skv. 24. gr., að undanskildum 25. gr. (4. og 5. mgr.) og 27. gr. (6. mgr.) og 28. gr. (1. mgr.) að því er varðar þau viðskipti eða hvers konar viðbótarþjónustu sem tengist þeim viðskiptum beint.

Aðildarríkin skulu tryggja að verðbréfafyrirtæki starfi af heiðarleika, sanngirni og fagmennsku í samskiptum sínum við viðurkennda mótaðila og miðli upplýsingum á sanngjarnan og skýran hátt og ekki misvísandi, að teknu tilliti til eðlis viðurkennda mótaðilans og starfsemi hans.

2. Aðildarríkin skulu viðurkenna sem viðurkennda mótaðila, að því er varðar þessa grein, verðbréfafyrirtæki, lánastofnanir, váttryggingafélög, verðbréfasjóði og rekstrarfélög þeirra, lífeyrissjóði og rekstrarfélög þeirra, aðrar fjármálastofnanir sem hafa starfsleyfi eða eru reglufest samkvæmt löggjöf Sambandsins eða landslögum aðildarríkis, ríkisstjórnir og opinbera aðila þeirra, m.a. aðila sem fást við ríkisskuldir, seðlabanka og yfirþjóðlegar stofnanir.

Flokkun aðila sem viðurkennds mótaðila samkvæmt fyrstu undirgrein skal vera með fyrirvara um rétt slíkra eininga til að óska eftir meðferð, annaðhvort almennt eða á grundvelli hversra viðskipta fyrir sig, sem viðskiptavinir er eiga í viðskiptum við verðbréfafyrirtækið skv. 24., 25., 27. og 28. gr.

3. Aðildarríkin geta líka viðurkennt sem mótaðila önnur fyrirtæki er uppfylla áður skilgreindar, hlutfallslegar kröfur sem taka einnig mið af stærðarmörkum. Ef um er að ræða viðskipti þar sem hugsanlegir mótaðilar eru staðsettir í mismunandi lögsagnarumdæmum skal verðbréfafyrirtækið viðurkenna þá stöðu sem hitt fyrirtækið hefur samkvæmt lögum eða ráðstöfunum aðildarríkisins þar sem fyrirtækið hefur staðfestu.

Aðildarríkin skulu tryggja að þegar verðbréfafyrirtækið stofnar til viðskipta við slík fyrirtæki, í samræmi við 1. mgr., afli það ótvíræðrar staðfestingar frá hugsanlegum mótaðila á því að hann samþykki að farið sé með hann sem viðurkenndan mótaðila. Aðildarríkin skulu heimila verðbréfafyrirtækinu að afla þessarar staðfestingar, annaðhvort sem almenns samþykkis eða samþykkis vegna einstakra viðskipta.

4. Aðildarríkin geta viðurkennt sem mótaðila einingar þriðja lands er samsvara þeim flokkum eininga sem um getur í 2. mgr.

Aðildarríkin geta einnig viðurkennt sem hæfa mótaðila fyrirtæki þriðja lands, eins og þau sem um getur í 3. mgr., með sömu skilyrðum og kröfum og mælt er fyrir um í 3. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að tilgreina:

- a) verklag varðandi beiðnir um að njóta meðferðar sem viðskiptavinir skv. 2. mgr.,
- b) verklag varðandi öflun beins samþykkis frá hugsanlegum mótaðilum skv. 3. mgr.,
- c) fyrirframákveðnar, hlutfallslegar kröfur sem taka einnig mið af stærðarmörkum sem stuðla að því að telja megi fyrirtæki viðurkenndan mótaðila skv. 3. mgr.

3. þáttur

Gagnsæi og heilleiki markaðar

31. gr.

Eftirlit með að reglum markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs og öðrum lagaskyldum sé fylgt

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg komi á og viðhaldi skilvirkum ráðstöfunum og verklagi sem varðar markaðstorgið eða skipulega viðskiptavettvanginn til að hafa reglulegt eftirlit með því að aðilar eða þátttakendur eða notendur fari að reglum þess. Verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg skulu hafa eftirlit með tilboðum, afturköllunum og viðskiptum, sem aðilar eða þátttakendur eða notendur þeirra stofna til, í því skyni að greina brot á þessum reglum, ótilhlýðileg viðskiptakjör eða hegðun sem kann að fela í sér markaðssvik og er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða kerfisraskanir í tengslum við fjármálagerning og skal nýta nauðsynleg úrræði til að tryggja skilvirkni slíks eftirlits.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg tilkynni lögbæru yfirvaldi sínu þegar í stað um veruleg brot á reglum þess eða ótilhlýðileg viðskiptakjör eða hegðun sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða kerfisraskanir í tengslum við fjármálagerning.

Lögbær yfirvöld verðbréfafyrirtækjanna og þeirra sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg skulu senda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöld hinna aðildarríkjanna upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

Lögbært yfirvald verður, í tengslum við háttsemi sem kann að gefa til kynna hegðun sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014, að vera sannfært um að slík hegðun eigi eða hafi átt sér stað áður en það sendir lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni tilkynningu um það.

3. Aðildarríkin skulu einnig gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg veiti lögbæru yfirvaldi, sem rannsakar og lögsækir vegna markaðssvika, upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. án tafar og veiti yfirvaldinu jafnframt fulla aðstoð við rannsókn og lögsókn vegna markaðssvika sem eiga sér stað í eða gegnum kerfi þeirra.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að ákvarða hvaða kringumstæður kalla á upplýsingagjöf, eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

32. gr.

Tímabundin stöðvun viðskipta með fjármálagerninga og taka þeirra úr viðskiptum á markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegu markaðstorgi

1. Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg er heimilt að stöðva tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða taka hann úr viðskiptum, uppfylli hann ekki lengur reglur markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulega markaðarins, nema slík ákvörðun sé líkleg til að valda verulegu tjóni á hagsmunum fjárfestanna eða skipulegri starfsemi markaðarins og með fyrirvara um rétt lögbærs yfirvalds, skv. 2. mgr. 69. gr., til að krefjast tímabundinnar stöðvunar á viðskiptum með fjármálagerninginn eða taka hann úr viðskiptum.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg og stöðvar tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða tekur hann úr viðskiptum, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með, eða taki úr viðskiptum, afleiður sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þennan fjármálagerning þegar nauðsyn krefur til að styðja við markmiðin að baki tímabundinni stöðvun á viðskiptum með undirliggjandi fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum. Verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg skal birta ákvörðun sína um tímabundna stöðvun á viðskiptum með fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum og hvers konar tengdrar afleiðu og tilkynna lögbæru yfirvaldi um ákvarðanir sínar.

Lögbært yfirvald, sem er með lögsögu þar sem tímabundin stöðvun á viðskiptum eða taka úr viðskiptum er upprunnin, skal krefjast þess að skipulegir markaðir, önnur markaðstorg fjármálagerninga, annar skipulegur viðskiptavettvangur og aðrir innmiðlarar sem falla undir lögsögu þess og eiga viðskipti með sama fjármálagerning eða afleiður, sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka við tilskipunina, og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þennan fjármálagerning, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með þann fjármálagerning eða afleiður eða taki úr viðskiptum þegar tímabundna stöðvunin eða taka úr viðskiptum er vegna gruns um markaðssvik, yfirtökutilboð eða að innherjaupplýsingar um útgefanda eða fjármálagerning hafi ekki verið birtar, sem er brot á 7. og 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, nema þegar slík ákvörðun geti valdið verulegu tjóni á hagsmunum fjárfesta eða skipulegri starfsemi markaðsins.

Lögbært yfirvald skal þegar í stað birta og tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna um slíka ákvörðun.

Lögbær yfirvöld hinna aðildarríkjanna skulu þegar þau fá tilkynningu krefjast þess að skipulegir markaðir, önnur markaðstorg fjármálagerninga, annar skipulegur viðskiptavettvangur og aðrir innmiðlarar, sem falla undir lögsögu þeirra og eiga viðskipti með sama fjármálagerning eða afleiður sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka við tilskipunina og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þennan fjármálagerning, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með þann fjármálagerning, eða afleiðu, eða taki úr viðskiptum ef það er gert vegna gruns um markaðssvik, yfirtökutilboð eða að innherjaupplýsingar um útgefanda eða fjármálagerning hafa ekki verið birtar sem er brot á 7. og 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, nema slík ákvörðun geti valdið verulegu tjóni á hagsmunum fjárfesta eða eðlilegri starfsemi markaðsins.

Sérhvert lögbært yfirvald skal þegar þær fær tilkynningu láta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og önnur lögbær yfirvöld vita um ákvörðun sína, þ.m.t. skýringu ef ákvörðunin lýtur að tímabundinni stöðvun viðskipta með fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum, þ.m.t. afleiður sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þennan fjármálagerning.

Þessi málsgrein á einnig við þegar aflétt er tímabundinni stöðvun viðskipta með fjármálagerning eða afleiður, sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þann fjármálagerning.

Tilkynningarferlið sem um getur í þessari málsgrein skal einnig eiga við þegar lögbært yfirvald tekur, skv. m- og n-lið 2. mgr. 69. gr., ákvörðun um að stöðva tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða taka hann úr viðskiptum, þ.m.t afleiður sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka og tengjast eða eru notaðar sem viðmið fyrir þann fjármálagerning.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tryggja að gætt sé meðalhófs við beitingu þeirrar skyldu að stöðva tímabundið viðskipti með slíkar afleiður eða taka þær úr viðskiptum til að greina frekar tilvikin þar sem tengsl milli afleiðu, eins og um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka, sem tengist eða er notuð sem viðmið fyrir fjármálagerning sem viðskipti eru stöðvuð með tímabundið eða tekin er úr viðskiptum, og upphaflega fjármálagerningsins fela í sér að viðskipti með afleiðuna séu einnig stöðvuð tímabundið eða hún tekin úr viðskiptum til að ná markmiði tímabundinnar stöðvunar á viðskiptum með undirliggjandi fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða snið og tímasetningu tilkynninganna og birtingarinnar sem um getur í 2.mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt heimild til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. til að skrá aðstæðurnar sem teljast vera skaðlegar hagsmunum fjárfesta og eðlilegri starfsemi markaðarins, eins og um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

4. þáttur

Vaxtarmarkaðir lítilla og meðalstórra fyrirtækja

33. gr.

Vaxtarmarkaðir lítilla og meðalstórra fyrirtækja

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að rekstraraðili markaðstorgs fjármálagerninga geti sótt um það til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki sínu að markaðstorg hans fyrir fjármálagerninga verði skráð sem vaxtarmarkaður lítilla og meðalstórra fyrirtækja.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbært yfirvald í heimaaðildarríki geti skráð markaðstorg fjármálagerninga sem vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki ef lögbært yfirvald fær til sín umsóknina sem um getur í 1. mgr. og telur að kröfurnar í 3. mgr. hafi verið uppfylltar með tilliti til markaðstorgs fjármálagerninga.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að markaðstorg fjármálagerninga falli undir skilvirkar reglur, kerfi og málsmeðferðarreglur sem tryggja eftirfarandi:

a) a.m.k. 50% útgefenda sem eiga fjármálagerninga sem hafa verið teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga séu lítil og meðalstór fyrirtæki á þeim tíma þegar markaðstorg fjármálagerninga er skráð sem vaxtarmarkaður lítilla og meðalstórra fyrirtækja og á hverju almanaksári eftir það,

- b) sett séu viðeigandi viðmið fyrir upphaflega töku fjármálagerninga útgefenda til viðskipta á markaði og áframhaldandi viðskipti með þá,
- c) birtar séu nægjanlegar upplýsingar þegar fjármálagerningar eru upphaflega teknir til viðskipta til að gera fjárfestum kleift að taka upplýsta ákvörðun um fjárfestingu, annaðhvort með viðeigandi skráningarskjali eða lýsingu þegar kröfurnar, sem mælt er fyrir um í tilskipun 2003/71/EB, eiga við að því er varðar almennt útboð í tengslum við það þegar fjármálagerningur er tekinn til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga í fyrsta sinn,
- d) útgefandi setji fram viðeigandi viðvarandi og reglubundin reikningsskil, eða annar fyrir hans hönd, t.d. endurskoðaða ársreikninga,
- e) útgefendur á markaði, eins og þeir eru skilgreindir í 21. lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, aðilar sem bera stjórnunarábyrgð, eins og þeir eru skilgreindir í 25. lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, og aðilar sem tengjast þeim náið eins og þeir eru skilgreindir í 26. lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 596/2014, uppfylli viðeigandi skilyrði sem eiga við um þá samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014,
- f) upplýsingar er varða þessa útgefendur á markaði lögum samkvæmt séu geymdar og þeim miðlað til almennings,
- g) til staðar séu skilvirk kerfi og stjórnþæki sem miða að því að koma í veg fyrir og greina markaðssvik á þeim markaði. eins og krafist er samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014.

4. Viðmiðin í 3. mgr. eru með fyrirvara um að verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga uppfylli aðrar skuldbindingar samkvæmt þessari tilskipun varðandi starfrækslu markaðstorga fyrir fjármálagerninga. Þær koma heldur ekki í veg fyrir að verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga setji kröfur til viðbótar þeim sem eru tilgreindar í þeirri málsgrein.

5. Aðildarríkin skulu kveða á um að lögbært yfirvald í heimaaðildarríki geti tekið markaðstorg fjármálagerninga af skrá sem vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki í einhverjum eftirfarandi tilvikum:

- a) verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðinn sækir um afskráninguna,
- b) kröfurnar í 3. mgr. eru ekki lengur uppfylltar í tengslum við markaðstorg fjármálagerninga.

6. Aðildarríkin skulu krefjast þess að lögbært yfirvald í heimaaðildarríki skuli, ef það skráir eða afskráir markaðstorg fjármálagerninga sem vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki samkvæmt þessari grein, tilkynna Evrópsku verðbréfa-markaðseftirlitsstofnuninni eins fljótt og unnt er um þá skráningu eða afskráningu. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki og uppfæra hana reglulega.

7. Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar fjármálagerningur útgefanda er tekinn til viðskipta á einum vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að því aðeins verði einnig heimilt að taka fjármálagerninginn til viðskipta á öðrum vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að útgefandinn hafi verið upplýstur um slíkt og ekki hreyft andmælum. Útgefandanum ber í slíkum tilvikum ekki skylda til að uppfylla reglur um stjórnarhætti fyrirtækja eða upphaflega, áframhaldandi eða viðbótarbirtingu upplýsinga með tilliti til síðari vaxtarmarkaðarins fyrir líti og meðalstór fyrirtæki.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild, í samræmi við 89. gr., til að samþykkja framseldar gerðir sem tilgreina nánar kröfurnar sem mælt er fyrir um í 3. mgr. þessarar greinar. Með ráðstöfununum skal hafa hliðsjón af því að viðhalda þarf ríki vernd fjárfesta til að efla tiltrú þeirra á þessum mörkuðum en draga jafnframt úr stjórnsýslubyrði útgefenda á markaði og að hvorki komi til afskráninga né heldur skuli synja um skráningar einungis vegna þess að skilyrðin sem eru sett fram í a-lið 3. mgr. þessarar greinar eru ekki uppfyllt tímabundið.

III. KAFLI

Réttindi verðbréfafyrirtækja

34. gr.

Frelsi til að veita fjárfestingarþjónustu og stunda fjárfestingarstarfsemi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að verðbréfafyrirtæki, sem hafa starfsleyfi og sæta eftirliti lögbærra yfirvalda í öðru aðildarríki í samræmi við þessa tilskipun, og að því er varðar lánastofnanir í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB, sé fjárlst að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi auk viðbótarþjónustu á yferráðasvæði þeirra að því tilskildu að slík þjónusta og starfsemi falli undir starfsleyfið. Viðbótarþjónustu má einungis veita ásamt fjárfestingarþjónustu og/eða fjárfestingarstarfsemi.

Aðildarríkin skulu ekki gera frekari kröfur til slíks verðbréfafyrirtækis eða lánastofnunar að því er varðar málefnið sem þessi tilskipun tekur til.

2. Sérhvert verðbréfafyrirtæki sem óskar í fyrsta sinn eftir að veita þjónustu eða stunda starfsemi á yferráðasvæði annars aðildarríkis eða óskar eftir því að breyta slíkri þjónustu eða starfsemi skal koma eftirfarandi upplýsingum til lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríkinu:

- a) aðildarríkið þar sem það hyggst starfa,
- b) starfsáætlun þar sem einkum er tilgreind fjárfestingarþjónustan og/eða -starfsemin og viðbótarþjónustan sem það hyggst veita á yferráðasvæði aðildarríkisins og hvort það hyggst nota til þess einkaumboðsmenn sem hafa staðfestu í heimaaðildarríki þess. Þegar verðbréfafyrirtæki hyggst nota einkaumboðsmenn skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu um það hverjir þessir einkaumboðsmenn eru.

Þegar verðbréfafyrirtæki hyggst nota einkaumboðsmenn sem hafa staðfestu í heimaaðildarríki þess á yferráðasvæði aðildarríkjanna þar sem það hyggst veita þjónustu skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu senda lögbæra yfirvaldinu í gístiaðildarríkinu, sem er tilnefnt sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr., upplýsingar um einkaumboðsmennina sem verðbréfafyrirtækið hyggst nota til að veita fjárfestingarþjónustu og stunda fjárfestingarstarfsemi í því aðildarríki innan eins mánaðar frá viðtöku allra upplýsinganna. Gístiaðildarríkið getur birt slíkar upplýsingar. Evrópsku verðbréfamarkaðs-efirlitsstofnuninni er heimilt að óska eftir upplýsingum í samræmi við málsmeðferðina og samkvæmt skilyrðunum sem sett eru fram í 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal, innan mánaðar frá viðtöku upplýsinganna, senda þær lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu sem tilnefnt hefur verið sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr. Verðbréfafyrirtækinu er þá heimilt að hefja viðkomandi fjárfestingarþjónustu og -starfsemi í gístiaðildarríkinu.

4. Verðbréfafyrirtæki skal, þegar breytingar verða á upplýsingunum sem komið er á framfæri skv. 2. mgr., tilkynna þær skriflega til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um þessa breytingu.

5. Lánastofnun, sem óskar eftir því að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi, auk viðbótarþjónustu, í samræmi við 1. mgr. í gegnum einkaumboðsmenn, skal senda lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu upplýsingar um þessa einkaumboðsmenn.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal, þegar lánastofnun hyggst nota einkaumboðsmenn sem hafa staðfestu í heimaaðildarríki þess á yferráðasvæði aðildarríkjanna þar sem það hyggst veita þjónustu skal, innan eins mánaðar frá viðtöku allra upplýsinganna, senda lögbæra yfirvaldinu í gístiaðildarríkinu, sem er tilnefnt sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr., upplýsingar um einkaumboðsmennina sem lánastofnunin hyggst nota til að veita fjárfestingarþjónustu og stunda fjárfestingarstarfsemi í því aðildarríki. Gístiaðildarríkið skal birta slíkar upplýsingar.

6. Aðildarríkin skulu heimila, án frekari lagaskilyrða eða stjórnsýslufyrirmæla, verðbréfafyrirtækjum og rekstraraðilum markaða sem starfrækja markaðstorg fjármálagerninga og skipulegum markaðstorgum frá öðrum aðildarríkjum að gera viðeigandi ráðstafanir á yferráðasvæði sínu til að auðvelda fjarnotendum, aðilum eða þátttakendum sem hafa staðfestu á yferráðasvæði þeirra aðgang að og viðskipti á þessum mörkuðum.

7. Verðbréfafyrirtækið eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir markaðstorg fjármálagerninga eða viðskiptavettvang skal tilkynna lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins í hvaða aðildarríki ætlunin er að gera slíkar ráðstafanir. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal senda þessar upplýsingar innan mánaðar til lögbæra yfirvaldsins í aðildarríkinu þar sem markaðstorg fjármálagerninga eða viðskiptavettvangurinn hyggst gera slíkar ráðstafanir.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki markaðstorgs fjármálagerninga skal, að beiðni lögbærs yfirvalds gístaðildarríkis markaðstorgs fjármálagerninga og án ástæðulausrar tafar, veita upplýsingar um hvaða fjaraðilar eða þátttakendur markaðstorgs fjármálagerninga hafa staðfestu í því aðildarríki.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar er tilkynna skal í samræmi við 2., 4., 5. og 7. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á fót stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir sendingu upplýsinga í samræmi við 3., 4., 5. og 7. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. desember 2016.

Framkvæmdastjórninni er fengið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

35. gr.

Stofnun útibús

1. Aðildarríkin skulu tryggja að veita megi fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi, auk viðbótarþjónustu, á yferráðasvæðum þeirra í samræmi við þessa tilskipun og tilskipun 2013/36/ESB á grundvelli staðfesturéttar, hvort sem það er gert með stofnun útibús eða með því að nota einkaumboðsmann með staðfestu í aðildarríki utan heimaaðildarríkis, að því tilskildu að sú þjónusta eða starfsemi falli undir starfsleyfið sem verðbréfafyrirtækinu eða lánastofnuninni er veitt í heimaaðildarríkinu. Viðbótarþjónustu má einungis veita ásamt fjárfestingarþjónustu og/eða fjárfestingarstarfsemi.

Aðildarríkin skulu ekki gera frekari kröfur en þær sem heimilar eru skv. 8. mgr. um skipulag og starfrækslu útibúsins að því er varðar málefnið sem þessi tilskipun tekur til.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki sem óska eftir að stofna útibú á yferráðasvæði annars aðildarríkis eða nota einkaumboðsmenn með staðfestu í öðru aðildarríki þar sem þau hafa ekki komið á fót útibúi, tilkynni það fyrst lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkjum sínum og veiti því eftirfarandi upplýsingar:

a) aðildarríkin á yferráðasvæðinu þar sem það hyggst koma á fót útibúi eða aðildarríkið þar sem það hefur ekki komið á fót útibúi en hyggst nota þar einkaumboðsmenn sem þar hafa staðfestu,

- b) starfsáætlun þar sem fram kemur m.a. fjárfestingarþjónustan og/eða fjárfestingarstarfsemin, auk viðbótarþjónustunnar,
- c) þegar útibúi hefur verið komið á fót, stjórnskipulag útibúsins og tilgreina hvort útibúið hyggst nota einkaumboðsmenn og tilgreina þá einkaumboðsmenn,
- d) þegar nota á einkaumboðsmenn í aðildarríki þar sem verðbréfafyrirtæki hefur ekki komið á fót útibúi, lýsing á fyrirhugaðri notkun einkaumboðsmanns/-manna og stjórnskipulag, þ.m.t. boðleiðir, sem gefa til kynna hvernig umboðsmaðurinn/-mennirnir passa inn í stjórnskipulag verðbréfafyrirtækisins,
- e) heimilisfang í gístiaðildarríkinu þar sem skjöl eru látin í té,
- f) nöfn þeirra sem bera ábyrgð á stjórn útibúsins eða einkaumboðsmannsins.

Þegar verðbréfafyrirtæki notar einkaumboðsmann sem hefur staðfestu í aðildarríki utan heimaaðildarríkis skal einkaumboðsmaðurinn gegna jafnri stöðu á við útibúið, þegar slíku útibúi hefur verið komið á fót, og skal, hvað sem öðru líður, lúta þeim ákvæðum þessarar tilskipunar sem varða útibúi.

3. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal, hafi það ekki ástæðu til að efast um að stjórnskipulag eða fjárhagsstaða lánastofnunarinnar sé fullnægjandi og með tilliti til þeirrar starfsemi sem fyrirhuguð, tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu, sem hefur verið tilnefnt sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr., um upplýsingarnar og láta hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki vita innan þriggja mánaða frá viðtöku þeirra.

4. Til viðbótar upplýsingunum sem um getur í 2. mgr. skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu senda upplýsingar um viðurkennda bótakerfið sem verðbréfafyrirtækið er aðili að í samræmi við tilskipun 97/9/EB til lögbærs yfirvalds gístiaðildarríkisins. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal tilkynna lögbæru yfirvaldi gístiaðildarríkisins ef breytingar verða á upplýsingunum.

5. Neiti lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að veita lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu upplýsingarnar ber því að greina hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að því hafa borist allar upplýsingar.

6. Heimilt er að stofna útibúið og hefja starfsemi þegar tilkynning berst frá lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu, eða slík tilkynning berst ekki frá því innan tveggja mánaða frá því að lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu sendi tilkynninguna.

7. Lánastofnun sem vill nota einkaumboðsmann er hefur staðfestu í aðildarríki öðru en heimaaðildarríki sínu til að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi, svo og viðbótarþjónustu, í samræmi við þessa tilskipun skal tilkynna það lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu og veita því þær upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal, hafi það ekki ástæðu til að efast um að stjórnskipulag eða fjárhagsstaða lánastofnunarinnar sé fullnægjandi, senda lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu, sem hefur verið tilnefnt sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr., upplýsingar um það og láta hlutaðeigandi lánastofnun vita innan þriggja mánaða frá viðtöku þeirra.

Neiti lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að veita lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu upplýsingarnar ber því að greina hlutaðeigandi lánastofnun frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að þeim hafa borist allar upplýsingar.

Einkaumboðsmanninum er heimilt að hefja starfsemi þegar tilkynning berst frá lögbæru yfirvaldi í gístaðildarríkinu, eða slík tilkynning berst ekki frá því innan tveggja mánaða frá því að lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu sendi tilkynninguna. Þessi einkaumboðsmaður skal falla undir ákvæði þessarar tilskipunar er varða útibú.

8. Lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem útibúið er staðsett skal taka ábyrgð á því að tryggja að þjónustan sem útibúið veitir á yfirráðasvæði þess sé í samræmi við skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í 24., 25., 27., 28. gr. þessarar tilskipunar og 14.–26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og ráðstafanirnar sem gístaðildarríkið samþykkir samkvæmt þeim þegar slíkt er heimilt í samræmi við 12. mgr. 24. gr.

Lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem útibúið er staðsett skal eiga rétt á því að kanna ráðstafanir útibúsins og óska eftir breytingum sem aðkallandi eru til að gera lögbæra yfirvaldinu kleift að framfylgja skuldbindingum skyv. 24., 25., 27., 28. gr. þessarar tilskipunar og 14.–26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og ráðstöfunum sem samþykktar eru samkvæmt þeim hvað varðar þjónustuna og/eða starfsemina sem útibúið veitir eða stundar innan yfirráðasvæðis þess.

9. Sérhvert aðildarríki skal kveða á um að þar sem verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðru aðildarríki hefur stofnað útibú á yfirráðasvæði þess geti lögbært yfirvald heimaaðildarríkis verðbréfafyrirtækisins, í samræmi við ábyrgð sína og eftir að hafa tilkynnt lögbæru yfirvaldi gístaðildarríkisins um það, annast vettvangsskoðun í útibúinu.

10. Verðbréfafyrirtæki skal, verði breyting á upplýsingunum sem gefnar eru skyv. 2. mgr., tilkynna hana skriflega til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal einnig tilkynna lögbæru yfirvaldi gístaðildarríkisins um þessa breytingu.

11. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar sem tilkynna skal í samræmi við 2., 4., 7. og 10. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

12. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á fót stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og málsmeðferðarreglum fyrir sendingu upplýsinga í samræmi við 3., 4., 7. og 10. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er fengið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

36. gr.

Aðgengi að skipulegum mörkuðum

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í öðrum aðildarríkjum til að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina eða stunda viðskipti fyrir eigin reikning, hafi rétt til aðildar eða aðgangs að skipulegum mörkuðum sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra með eftirfarandi hætti:

a) beint, með því að stofna útibú í gístaðildarríkjunum,

b) með því að gerast fjaraðilar eða hafa fjaraðgang að skipulega markaðinum án þess að þurfa að hafa staðfestu í heima- aðildarríki skipulega markaðarins þegar fyrirkomulag viðskipta eða markaðskerfi hlutaðeigandi markaðar gerir ekki kröfu um viðveru þeirra til að stunda viðskipti á honum.

2. Aðildarríki skulu ekki setja frekari lagaskilyrði eða stjórnisýslufyrirmæli um verðbréfafyrirtæki sem neyta réttarins sem veittur er í 1. mgr. að því er varðar þau málefni sem þessi tilskipun tekur til.

37. gr.

Aðgangur að miðlægum mótaðila, færsluvísunar- og uppgjörsfyrirkomulagi og réttur til að tilgreina uppgjörskerfi

1. Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um III., IV. eða V. bálk reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki í öðrum aðildarríkjum hafi rétt til beins og óbeins aðgangs að miðlægum mótaðila, færsluvísunarstöð og uppgjörskerfi á yfirráðasvæði þeirra til að ljúka eða koma í kring lokum viðskipta með fjármálagerninga.

Aðildarríkin skulu gera kröfu um að beinn og óbeinn aðgangur þessara verðbréfafyrirtækja að slíkri aðstöðu sé háður sömu gagnsæju og hlutlægu viðmiðunum sem eru án mismununar og gilda um aðila og þátttakendur á þessu svæði. Aðildarríkin skulu ekki takmarka notkun þessarar aðstöðu við færsluvísun og uppgjör viðskipta með fjármálagerninga sem fara fram á viðskiptavettvangi á yfirráðasvæði þeirra.

2. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að á skipulegum mörkuðum á yfirráðasvæði þeirra sé öllum aðilum eða þátttakendum boðinn réttur til að tilgreina kerfi til uppgjör viðskipta með fjármálagerninga sem fram fara á þeim skipulega markaði með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

a) tengslin og ráðstafanirnar á milli tilgreinda uppgjörskerfisins og annars kerfis eða aðstöðu séu þannig að þau tryggi skilvirkt og hagkvæmt uppgjör umræddra viðskipta,

b) lögbært yfirvald, sem ber ábyrgð á eftirliti með skipulega markaðinum, hafi samþykkt að tæknileg skilyrði uppgjör viðskipta, sem fram fara á skipulega markaðinum í gegnum annað uppgjörskerfi en það sem hann tiltekur, séu þannig að þau geri snurðulausa og skipulega starfsemi fjármálamarkaða mögulega.

Þetta mat lögbærs yfirvalds skipulega markaðarins skal vera með fyrirvara um valdheimildir seðlabanka til að hafa umsjón með uppgjörskerfum eða öðrum eftirlitsyfirvöldum sem hafa valdheimildir í tengslum við slík kerfi. Lögbært yfirvald skal taka tillit til þeirrar umsjónar/eftirlits sem þessar stofnanir annast þegar svo að forðast megi óþarfa tvíverknað við eftirlit.

38. gr.

Ákvæði um fyrirkomulag miðlægra mótaðila, færsluvísunar- og uppgjörsfyrirkomulag að því er varðar markaðstorg fjármálagerninga

1. Aðildarríkin skulu ekki hindra verðbréfafyrirtæki og rekstraraðila markaða sem starfrækja markaðstorg í því að koma á viðeigandi fyrirkomulagi með miðlægum mótaðila eða færsluvísunarstöð og uppgjörskerfi í öðru aðildarríki í því skyni að stöðustofna og/eða gera upp sum eða öll viðskipti sem aðilar eða þátttakendur í kerfum þeirra ljúka.

2. Lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækja og rekstraraðilar markaða sem starfrækja markaðstorg mega ekki standa í vegi fyrir notkun miðlægra mótaðila, færsluvísunarstöðva og/eða uppgjörskerfa í öðru aðildarríki nema hægt sé að sýna fram á að það sé nauðsynlegt til að viðhalda skipulegri starfsemi markaðstorgsins og að teknu tilliti til skilyrða um uppgjörskerfi sem komið er á í 2. mgr. 37. gr.

Lögbært yfirvald skal, til að komast hjá ónauðsynlegum tvíverknaði við eftirlit, taka tillit til umsjónar og eftirlits með færsluvísunarstöðvum og uppgjörskerfum sem þegar fer fram af hálfu seðlabanka sem eftirlitsaðila með færsluvísunar- og uppgjörskerfum eða öðrum eftirlitsyfirvöldum með valdheimildir í tengslum við slík kerfi.

IV. KAFLI

Fjárfestingarþjónusta og starfsemi fyrirtækja þriðju lands

1. þáttur

Fjárfestingarþjónusta eða fjárfestingarstarfsemi með stofnun útibús

39. gr.

Stofnun útibús

1. Aðildarríki getur krafist þess að þriðja land, sem hyggst veita á yfirráðasvæði ríkisins almennum fjárfestum eða fagfjárfestum, í skilningi II. þáttar II. viðauka, fjárfestingarþjónustu eða stunda þar fjárfestingarstarfsemi, með eða án viðbótarþjónustu, stofni útibú í aðildarríkinu.

2. Þegar aðildarríki krefst þess að fyrirtæki þriðja lands, sem hyggst veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi með eða án viðbótarþjónustu á yfirráðasvæði aðildarríkisins, komi á fót útibúi skal útibúið fyrirfram verða sér úti um starfsleyfi lögbærra yfirvalda í því aðildarríki í samræmi við eftirfarandi skilyrði:

- a) veiting þjónustu sem fyrirtæki þriðja lands sækir fyrirfram um starfsleyfi fyrir fellur undir starfsleyfi og eftirlit í þriðja landi þar sem fyrirtækið hefur staðfestu og fyrirtækið sem sækir um hefur fengið tilskilin leyfi þar sem lögbært yfirvald tekur tilhlýðilegt tillit til tilmæla fjármálaaðgerðahópsins í tengslum við baráttu gegn peningaþvætti og fjármögnun hryðjuverka,
- b) samstarfsfyrirkomulag sem tekur til ákvæða sem reglufesta upplýsingaskipti í þeim tilgangi að varðveita heilbrigði markaðarins og vernda fjárfesta, liggur fyrir milli lögbærra yfirvalda í aðildarríkinu þar sem koma á útibúinu á fót og lögbærra eftirlitsyfirvald í þriðja landi þar sem fyrirtækið hefur staðfestu,
- c) útibúið hefur nægilegt stofnfé til ráðstöfunar,
- d) tilnefndir eru einn eða fleiri aðilar sem bera ábyrgð á stjórnun útibúsins og þeir uppfylla kröfuna sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr.,
- e) þriðja landið þar sem fyrirtæki þriðja lands hefur staðfestu hefur undirritað samning við aðildarríkið, þar sem koma á útibúinu á fót, sem fer að öllu leyti að stöðlunum sem mælt er fyrir um í 26. gr. skattasamningsfyrirmyndar Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) um tekjur og fjármagn og tryggir skilvirk upplýsingaskipti um skattamál, þ.m.t. hvers konar marghliða samninga um skattamál,
- f) fyrirtækið tilheyrir bótakerfi fyrir fjárfesta sem er heimilað og viðurkennt í samræmi við tilskipun 97/9/EB.

3. Fyrirtæki þriðja lands, sem um getur í 1. mgr., skal leggja fram umsókn hjá lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem það hyggst koma á fót útibúi.

40. gr.

Upplýsingaskylda

Fyrirtæki þriðja lands, sem hyggst fá starfsleyfi til að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi með eða án viðbótarþjónustu á yfirráðasvæði aðildarríkis um útibú, skal láta lögbæru yfirvaldi í því aðildarríki eftirfarandi í té:

- a) heiti þess yfirvalds sem ber ábyrgð á eftirliti með fyrirtækinu í viðkomandi þriðja landi. Séu þau fleiri en eitt skal láta í té upplýsingar um valdheimildir hvers þeirra um sig,

- b) allar viðeigandi upplýsingar um fyrirtækið (heiti, rekstrarform að lögum, skráða skrifstofu og heimilisfang, aðila í stjórn, viðkomandi hluthafa) og starfsáætlun um fjárfestingarþjónustu og/eða fjárfestingarstarfsemi, auk viðbótarþjónustu sem veita á, og stjórnskipulag útíbúsins, þ.m.t. lýsingu á útvistun til þriðju aðila á verkefnum sem hafa mikilvæga þýðingu,
- c) nöfn þeirra aðila sem bera ábyrgð á stjórnun útíbús og viðeigandi skjöl til að sýna fram á að farið sé að þeim kröfum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr.,
- d) upplýsingar um það stofnfé sem útíbúið hefur til skilyrðislausrar ráðstöfunar.

41. gr.

Veiting starfsleyfis

1. Lögbært yfirvald í aðildarríki þar sem fyrirtæki þriðja lands hefur staðfestu eða hyggst koma á fót útíbúi sínu skal einungis veita starfsleyfi þegar lögbæra yfirvaldið hefur fullvissað sig um að:

- a) skilyrði skv. 39. gr. hafi verið uppfyllt og
- b) útíbú fyrirtækis þriðja lands muni geta uppfyllt þau ákvæði sem um getur í 2. mgr.

Lögbært yfirvald skal, innan sex mánaða frá því að fyrirtæki þriðja lands leggur fram fullbúna umsókn, tilkynna því um það hvort starfsleyfið hefur verið veitt eða ekki.

2. Útíbú fyrirtækis þriðja lands, sem fær starfsleyfi í samræmi við 1. mgr., skal uppfylla skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í 16.–20. gr., 23., 24., 25. og 27. gr., 28. gr. (1. mgr.) og 30., 31. og 32. gr. þessarar tilskipunar og í 3.–26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og ráðstafanir sem eru samþykktar í samræmi við það og falla undir eftirlit lögbærs yfirvalds í aðildarríkinu þar sem starfsleyfið er veitt.

Aðildarríki skulu ekki leggja frekari kröfur á fyrirtæki og rekstur útíbúa hvað varðar málefni sem falla undir þessa tilskipun og skulu ekki veita útíbúi fyrirtækis þriðja lands hagstæðari meðferð en fyrirtækjum Sambandsins.

42. gr.

Veiting þjónustu einungis að frumkvæði viðskiptavinar

Aðildarríkin skulu tryggja að þegar almennur fjárfestir eða fagfjárfestir í skilningi II. þáttar II. viðauka með staðfestu eða aðsetur í Sambandinu, hefur forgöngu að því, einvörðungu að eigin frumkvæði, að fyrirtæki þriðja lands veiti fjárfestingarþjónustu eða stundi fjárfestingarstarfsemi gildir þessi krafa um starfsleyfi skv. 39. gr. ekki um veitingu þjónustu eða starfsemi fyrirtækis þriðja lands til handa þeim aðila, þ.m.t. tengsl sem sérstaklega varða veitingu þeirrar þjónustu eða ástundun þeirrar starfsemi. Frumkvæði af hálfu slíkra viðskiptavina skal ekki veita fyrirtæki þriðja lands rétt til að markaðssetja fyrir viðskiptavinum nýja flokka fjárfestingarvara eða fjárfestingarþjónustu nema í gegnum útíbú þegar útíbú er krafist í samræmi við landslög.

2. þáttur

Afturköllun starfsleyfa

43. gr.

Afturköllun starfsleyfa

Lögbæru yfirvaldi, sem veitti starfsleyfi skv. 41. gr., er heimilt að afturkalla starfsleyfið sem var gefið út til handa fyrirtæki í þriðja landi þegar fyrirtækið:

- a) nýtir ekki starfsleyfið innan 12 mánaða, afsalar sér skýlaust starfsleyfinu eða hefur ekki veitt fjárfestingarþjónustu eða stundað fjárfestingarstarfsemi næstliðna sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi kveðið á um að starfsleyfið falli úr gildi í slíkum tilvikum,
- b) hefur fengið starfsleyfi með því að gefa rangar yfirlýsingar eða á annan óeðlilegan hátt,
- c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir veitingu starfsleyfis,
- d) hefur brotið alvarlega og ítrekað gegn ákvæðum, sem samþykkt hafa verið samkvæmt þessari tilskipun, um skilyrði fyrir starfsemi verðbréfafyrirtækja og viðeigandi fyrirtækja í þriðju löndum,
- e) fellur undir ákvæði í landslögum um afturköllun starfsleyfis að því er varðar mál utan gildissviðs þessarar tilskipunar.

III. BÁLKUR

SKIPULEGIR MARKAÐIR

44. gr.

Starfsleyfi og gildandi lög

1. Aðildarríkin skulu áskilja sér rétt til að veita aðeins starfsleyfi þeim kerfum sem uppfylla ákvæði þessa bálks sem skipulegur markaður.

Einungis skal veita starfsleyfi fyrir skipulegan markað þegar lögbært yfirvald hefur fullvissað sig um að bæði rekstraraðili markaðar og kerfi skipulega markaðarins uppfylli a.m.k kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

Aðildarríkin skulu, þegar um er að ræða skipulegan markað sem er lögaðili og annar rekstraraðili markaðar en markaðurinn sjálfur stjórnar eða rekur, kveða á um hvernig þeim mismunandi skyldum, sem lagðar eru á rekstraraðila markaðar samkvæmt þessari tilskipun, skuli skipt á milli skipulega markaðarins og rekstraraðila markaðarins.

Rekstraraðili markaðar skal veita allar upplýsingar, þ.m.t. starfsáætlun þar sem meðal annars kemur fram hvers konar rekstur er fyrirhugaður og stjórnskipulag, sem nauðsynlegt er til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að færa sönnur á að skipulegi markaðurinn hafi, þegar upphaflegt starfsleyfi var veitt, gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt ákvæðum þessa bálks.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að rekstraraðili markaðar inni af hendi verk sem tengjast skipulagi og starfrækslu skipulega markaðarins undir eftirliti lögbæra yfirvaldsins. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld endurskoði reglulega hvort skipulegir markaðir uppfylla ákvæði þessa bálks. Þau skulu einnig tryggja að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með því að skipulegir markaðir uppfylli ávallt skilyrðin fyrir upphaflegri starfsleyfisveitingu sem sett eru í þessum bálki.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að rekstraraðili markaðar beri ábyrgð á því að tryggja að skipulegi markaðurinn sem hann stjórnar uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

Aðildarríkin skulu einnig tryggja að rekstraraðili markaðar hafi rétt á að neyta þeirra réttinda sem eiga við um skipulega markaðinn sem hann stjórnar samkvæmt þessari tilskipun.

4. Opinber réttur um viðskipti, sem fara fram samkvæmt kerfum skipulega markaðarins, skal vera hinn sami og í heima-aðildarríki skipulega markaðarins, með fyrirvara um viðeigandi ákvæði í reglugerð (EB) nr. 596/2014 eða tilskipun 2014/57/ESB.

5. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að afturkalla starfsleyfi, sem veitt hefur verið skipulegum markaði, þegar hann:
 - a) nýtir ekki starfsleyfið innan 12 mánaða, afsalar sér starfsleyfinu sérstaklega eða hefur ekki starfað næstliðna sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi kveðið á um að starfsleyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum,
 - b) hefur fengið starfsleyfi með því að gefa rangar yfirlýsingar eða á annan ólögmatan hátt,
 - c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir starfsleyfisveitingu,
 - d) hefur brotið alvarlega og ítrekað gegn ákvæðum sem samþykkt hafa verið samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014,
 - e) fellur undir ákvæði í landslögum um afturköllun starfsleyfis.
6. Tilkynna skal Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um afturkallanir á starfsleyfi.

45. gr.

Kröfur varðandi stjórn rekstraraðila markaðar

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að allir stjórnarmenn rekstraraðila markaðar hafi ávallt gott orðspor, búi yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu til að gegna skyldum sínum. Samsetning stjórnarinnar skal endurspeglar nægilega fjölbreytta reynslu.
2. Stjórnarmenn skulu einkum uppfylla eftirfarandi kröfur:
 - a) Allir stjórnarmenn skulu gefa sér nægan tíma til að sinna verkefnum sínum hjá rekstraraðila markaðar. Hafa skal hliðsjón af aðstæðum í hverju tilviki fyrir sig og eðli og umfangi starfsemi rekstraraðila markaðar og því hversu flókin hún er, þegar litið er til fjölda stjórnunarstaða sem stjórnarmaður má gegna á sama tíma hjá lögaðila.

Stjórnarmenn rekstraraðila markaðar, sem eru mikilvægir með tilliti til stærðar sinnar, innra skipulags, umfangs og þess hversu flókin starfsemi þeirra er, skulu ekki gegna, nema sem fulltrúar aðildarríkisins, fleiri stöðum en felast í einni af eftirfarandi samsetningum:

- i. ein framkvæmdastjórastaða og tvær stjórnunarstöður aðrar en framkvæmdastjórastöður,
- ii. fjórar stjórnunarstöður aðrar en framkvæmdastjórastöður.

Litið skal á framkvæmdastjórastöður eða aðrar stjórnunarstöður innan sömu samstæðu eða fyrirtækja þar sem rekstraraðili markaðar á virkan eignarhlut sem eina stjórnunarstöðu.

Lögbær yfirvöld geta til viðbótar heimilað stjórnarmönnum að gegna einni stjórnunarstöðu sem er ekki framkvæmdastjórastaða. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina reglulega um slíkar heimildir.

Stjórnunarstöður hjá stofnun sem vinnur ekki fyrst og fremst að viðskiptalegum markmiðum skulu undanþegnar takmörkunum á fjölda stjórnunarstaða sem stjórnarmaður getur gegnt.

- b) Stjórnin skal búa yfir fullnægjandi sameiginlegri þekkingu, hæfni og reynslu til að geta skilið starfsemi rekstraraðila markaðar, þ.m.t. megináhættur.
 - c) Hver stjórnarmaður skal starfa af heiðarleika, ráðvendni og óhæði til að meta á skilvirkan máta og vefengja ákvarðanir framkvæmdastjórnar ef nauðsyn krefur og til að hafa skilvirka umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku.
3. Rekstraraðilar markaða skulu verja nægum mannaúði og fjármagni til inntöku og þjálfunar nýrra stjórnarmanna.
 4. Aðildarríkin skulu tryggja að rekstraraðilar markaða, sem eru mikilvægir með tilliti til stærðar sinnar, innra skipulags og eðlis og umfangs starfsemi sinnar og þess hversu flókin hún er, komi á tilnefningarnefnd sem skipuð er stjórnarmönnum er taka ekki þátt í daglegri stjórnun hlutaðeigandi markaðsrekanda.

Tilnefningarstjórnin skal hafa eftirfarandi verkefni með höndum:

- a) auðkenna og mæla með umsækjendum til samþykktar hjá stjórn eða á hluthafafundi til að manna lausar stöður í stjórn. Tilnefningarnefndin skal í því sambandi meta jafnvægi milli þekkingar, hæfni, fjölbreytileika og reynslu innan stjórnar. Nefndin skal enn fremur gera lýsingu á störfunum og getunni sem þarf til tiltekinnar stöðu og meta hversu mikinn tíma þarf til að sinna henni. Þar að auki skal tilnefningarnefndin setja markmið um fyrirsvar þess kyns sem er í minnihluta í stjórninni og marka stefnu um það með hvaða hætti fjölga megi fulltrúum þess kyns sem er í minnihluta í stjórn til að uppfylla markmiðið,
- b) meta, með reglulegu millibili og a.m.k. árlega, skipulag, stærð, samsetningu og árangur stjórnar og beina tilmælum til hennar er varða hvers konar breytingar,
- c) meta, með reglulegu millibili og a.m.k. árlega, þekkingu, hæfni og reynslu einstakra stjórnarmanna og stjórnarinnar í heild og gefa stjórninni skýrslu um það,
- d) endurskoða með reglulegu millibili stefnu stjórnarinnar um val og tilnefningu í framkvæmdastjórn og beina tilmælum til stjórnarinnar.

Tilnefningarnefndin skal, við skyldustörf sín og að því marki sem mögulegt er og á áframhaldandi grundvelli, hafa hliðsjón af þörfinni á því að sjá til þess að einn aðili eða lítill hópur einstaklinga sé ekki ráðandi við ákvarðanatöku stjórnar með þeim hætti að skaði hagsmunum rekstraraðila markaðar í heild sinni.

Tilnefningarnefndin skal við skyldustörf sín geta nýtt sér hvers konar úrræði sem hún telur við eiga, þ.m.t. utanaðkomandi ráð.

Grein þessi gildir ekki þegar stjórnin hefur ekki, samkvæmt landslögum, valdheimildir í tengslum við val og tilnefningu stjórnarmanna.

5. Aðildarríkin eða lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að rekstraraðilar markaða og tilnefningarnefndir hvers þeirra fái til starfa einstaklinga með breitt svið eiginleika og hæfni þegar aðilar eru ráðnir í stjórn og komi í þeim tilgangi á stefnu sem stuðlar að fjölbreytni innan stjórnar.

6. Aðildarríkin skulu tryggja að stjórn rekstraraðila markaðar skilgreini og hafi umsjón með framkvæmd stjórnunar- fyrirkomulags sem tryggir skilvirka og varfærna stjórnun stofnunar, þ.m.t. aðgreiningu starfa innan stofnunarinnar og að koma í veg fyrir hagsmunaaárekstra, og á þann hátt sem stuðlar að heilbrigði markaðarins.

Aðildarríkin skulu tryggja að stjórnin hafi eftirlit með og meti með reglulegu millibili skilvirkni stjórnunar rekstraraðila markaðar og geri viðeigandi ráðstafanir til að taka á hvers konar annmörkum.

Stjórnarmenn skulu hafa fullnægjandi aðgang að nauðsynlegum upplýsingum og skjölum til að hafa umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar.

7. Lögbært yfirvald skal synja um starfsleyfi ef það telur ekki sýnt að stjórnarmenn rekstraraðila markaðar hafi nægilega gott orðspor, þekkingu, hæfni og reynslu og ætli nægan tíma til starfa sinna eða ef fyrir liggja hlutlægar og sannanlegar ástæður til að ætla að stjórn rekstraraðila markaðar kunni að ógna skilvirkri, traustri og varfærinni stjórn hans og að nægileg hliðsjón sé höfð af heilbrigði markaðarins.

Aðildarríkin skulu tryggja að við veitingu starfsleyfis til skipulegs markaðar að aðilinn eða aðilarnir, sem í reynd stjórna og annast rekstur skipulegs markaðar sem hefur þegar starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun, teljist uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

8. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að rekstraraðili markaðar tilkynni lögbæru yfirvaldi um það hverjir stjórnarmenn hans eru og allar breytingar á stjórninni, auk allra upplýsinga sem nauðsynlegar eru til að meta hvort rekstraraðili markaðar fullnægi ákvæðum 1.–5. mgr.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gefa út leiðbeinandi reglur um eftirfarandi:

- a) að stjórnarmaður verji nægum tíma til að sinna stjórnarskyldum sínum, í tengslum við hvert tilvik fyrir sig og eðli og umfang starfsemi rekstraraðila markaðar og hversu flókin hún er,
- b) fullnægjandi sameiginlega þekkingu, hæfni og reynslu stjórnar, eins og um getur í b-lið 2. mgr.,
- c) heiðarleika, ráðvendni og óhæði stjórnarmanns, eins og um getur í 2. mgr.,
- d) að fullnægjandi mannafla og fjármunum sé varið í inntöku og þjálfun nýrra stjórnarmanna, eins og um getur í 3. mgr.,
- e) að tekið sé tillit til fjölbreytni við val á stjórnarmönnum, eins og um getur í 5. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gefa út þessar leiðbeinandi reglur eigi síðar en 3. janúar 2016.

46. gr.

Kröfur varðandi aðila sem hafa umtalsverð áhrif á stjórnun skipulegs markaðar

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að aðilar sem geta haft umtalsverð bein eða óbein áhrif á stjórnun skipulegs markaðar séu hæfir í því tilliti.

2. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að sá sem rekur skipulegan markað:
 - a) láti lögbæru yfirvaldi í té upplýsingar um eignarhald á skipulega markaðinum og/eða rekstraraðila markaðar og birti þær, einkum um deili á þeim aðilum sem eru í aðstöðu til að hafa umtalsverð áhrif á stjórnun og um það hversu víðtækir hagsmunir þeirra eru,
 - b) tilkynni lögbæru yfirvaldi um og birti yfirfærslu eignarréttar sem leiðir til breytingar á því hvaða aðilar hafa umtalsverð áhrif á starfrækslu skipulegs markaðar.
3. Lögbært yfirvald skal neita að samþykkja fyrirhugaðar breytingar á ráðandi hlut í skipulega markaðinum og/eða rekstraraðila markaðar þegar hlutlægar og sannanlegar ástæður eru til að ætla að þær geti ógnað traustri og varfærinni stjórnun skipulega markaðarins.

47. gr.

Skipulagskröfur

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að á skipulegur markaður skuli:
 - a) hafa til staðar fyrirkomulag til að greina með skýrum hætti og takast á við hugsanlegar neikvæðar afleiðingar hagsmuna-árekstra fyrir rekstur skipulega markaðarins eða aðila og þátttakendur, sem komið geta upp á milli skipulega markaðarins, eigenda hans eða rekstraraðila annars vegar og traustrar virkni markaðarins hins vegar, einkum þegar slíkir hagsmuna-árekstrar gætu haft neikvæð áhrif á framkvæmd verkefna sem lögbæra yfirvaldið hefur falið skipulega markaðinum að sinna,
 - b) vera nægilega vel í stakk búinn til að stýra áhættum sem að honum snúa, koma á viðeigandi ráðstöfunum og kerfum til að greina allar verulegar áhættur fyrir rekstur hans og koma á skilvirkum ráðstöfunum til að milda þær,
 - c) hafa til staðar fyrirkomulag sem tryggir öruggan rekstur tæknilegra kerfa, þ.m.t. að komið sé á skilvirkri viðbúnaðaráætlun til að takast á við áhættur vegna kerfisraskana,
 - d) hafa gagnsæjar og óhlutdrægar reglur og ferlar sem tryggja að viðskipti geti farið fram á heiðarlegan og sanngjarnan hátt og komi á hlutlægum viðmiðum um skilvirka framkvæmd fyrirmæla,
 - e) gera ráðstafanir til að lok viðskipta í kerfum hans geti farið fram tímanlega og með skilvirkum hætti,
 - f) búa ávallt yfir nægilegu fjármagni á þeim tíma sem starfsleyfi er veitt og þaðan í frá til að greiða fyrir skipulegri starfsemi, að teknu tilliti til eðlis og umfangs viðskiptanna sem fram fara á markaðinum og þess hvers eðlis og hversu mikil áhættan er á honum.
2. Aðildarríkin skulu ekki heimila rekstraraðila markaðar að framkvæma fyrirmæli viðskiptavina með því að nýta eiginfjármagn eða taka þátt í jöfnuðum eigin viðskiptum á neinum þeirra skipulegu markaða sem þeir sjálfir reka.

48. gr.

Álagsþol kerfa, sjálfvirk stöðvun viðskipta og rafræn viðskipti

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður búi yfir skilvirkum kerfum, verkferlum og fyrirkomulagi til að tryggja að viðskiptakerfi hans séu álagsþolin, búi yfir nægilegri getu til að ráða við álagstoppa í magni tilboða og skilaboða, geti tryggt hnökralaus viðskipti þegar mikið álag er á markaði, hafi verið prófuð að fullu til að tryggja að þessi skilyrði séu uppfyllt og falli undir skilvirkt fyrirkomulag samfelldrar starfsemi til að tryggja samfellu í þjónustu hans ef bilun verður í viðskiptakerfum hans.

2. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður hafi til reiðu:

- a) skriflega samninga við öll verðbréfafyrirtæki sem vinna eftir markaðsáætlun um skipulegan markað,
- b) kerfi til að tryggja að nægilega mörg verðbréfafyrirtæki séu aðilar að samningum þar sem gerð er krafa um að þau sendi föst tilboð á samkeppnishæfu verði svo að seljanleiki myndist á markaði bæði reglubundið og fyrirsjáanlega þegar þessi krafa hæfir eðli og umfangi viðskipta á þeim skipulega markaði.

3. Tilgreina skal í skriflega samningnum, sem um getur í 2. mgr., a.m.k.:

- a) skuldbindingar verðbréfafyrirtækisins í tengslum við að mynda seljanleika og, ef við á, sérhverja skuldbindingu sem leiðir af þátttöku í kerfinu sem um getur í b-lið 2. mgr.,
- b) hvers konar hvata í formi afsláttar eða annars sem skipulegur markaður býður verðbréfafyrirtæki til að mynda seljanleika á markaði með reglubundnum og fyrirsjáanlegum hætti og, ef við á, önnur réttindi sem verðbréfafyrirtækið fær með því að taka þátt í kerfinu sem um getur í b-lið 2. mgr.

Skipulegi markaðurinn skal hafa eftirlit með og sjá til þess að verðbréfafyrirtæki fari að kröfum slíkra bindandi skriflegra samninga. Skipulegi markaðurinn skal upplýsa lögbært yfirvald um efni þessa bindandi skriflega samnings og láta lögbæru yfirvaldi í té, að fenginni beiðni, allar frekari upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera því kleift að ganga úr skugga um að skipulegi markaðurinn uppfylli ákvæði þessarar málsgreinar.

4. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður búi yfir skilvirkum kerfum, verkferlum og fyrirkomulagi til að hafna fyrirmælum sem fara umfram fyrirfram ákveðið magn og verðmörk eða eru augljóslega röng.

5. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður sé fær um að stöðva tímabundið eða takmarka viðskipti þegar verulegar verðsveiflur verða á fjármálagerningi á þeim markaði eða tengdum markaði á stuttu tímabili og vera, í undantekningartilvikum, fær um að hætta við, breyta eða leiðrétta hvers konar viðskipti. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður tryggi að breyturarnar sem notaðar eru til að stöðva viðskipti séu stilltar þannig að þær taki tillit til seljanleika mismunandi flokka og undirflokka eigna, eðlis markaðslíkansins eða tegunda notenda og nægi til að komast megi hjá verulegri röskun á viðskiptum.

Aðildarríkin skulu tryggja að skipulegur markaður gefi lögbæru yfirvaldi skýrslu um breyturarnar sem eru notaðir til að stöðva viðskipti og hvers konar mikilvægar breytingar á breytunum á samkvæman og samanburðarhæfan hátt og skal lögbæra yfirvaldið áframsenda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni skýrsluna. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að þegar skipulegur markaður, sem er mikilvægur hvað varðar seljanleika þess fjármálagernings stöðvar viðskipti í aðildarríki, hafi viðskiptavettvangurinn yfir að ráða nauðsynlegum kerfum og verkferlum til að tryggja að lögbær yfirvöld fái tilkynningu þannig að þau geti samræmt viðbrögð sem ná til alls markaðarins og ákvarðað hvort rétt sé að stöðva viðskipti á öðrum vettvangi þar sem fjármálagerningurinn er í viðskiptum þar til viðskipti hefjast að nýju á upprunalega markaðnum.

6. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður hafi skilvirk kerfi, verkferla og fyrirkomulag sem m.a. skyldar þátttakendur til að framkvæma fullnægjandi prófanir á algrími og bjóði upp á umhverfi til að greiða fyrir slíkri prófun til að tryggja að algrímsviðskiptakerfi geti ekki skapað eða stuðlað að truflunum á aðstæðum til viðskipta og til að bregðast við slíkum truflunum af völdum slíkra algrímskerfa, þ.m.t. kerfi sem getur takmarkað hlutfall óframkvæmdra tilboða sem aðili eða þátttakandi setur inn í kerfið, til að geta hægt á flæði tilboða ef hætta er á því að kerfi þess nálgist getumörk og takmarkað og framfylgt lágmarksverðskrefi sem heimilt er að framkvæma á markaði.

7. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður sem heimilar beinan rafrænan aðgang ráði yfir skilvirkum kerfum, verkferlum og fyrirkomulagi til að tryggja að einungis aðilar eða þátttakendur hafi heimild til að láta slíka þjónustu í té ef þeir eru verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun eða lánastofnanir með starfsleyfi samkvæmt tilskipun

2013/36/ESB að viðeigandi viðmið séu sett og þeim beitt hvað varðar hæfi persóna sem kunna að fá slíkan aðgang og að aðilar eða þátttakendur beri áfram ábyrgð á tilboðum og viðskiptum sem eru framkvæmd á grundvelli þeirrar þjónustu í tengslum við kröfur þessarar tilskipunar.

Aðildarríkin skulu einnig gera þá kröfu að skipulegi markaðurinn setji viðeigandi staðla varðandi áhættustýringu og viðmiðunarmörk fyrir viðskipti um slíkan aðgang og sé fær um að greina og, ef þörf krefur, stöðva fyrirmæli eða viðskipti af hálfu aðila sem notar beinan rafrænan aðgang, aðskilinn frá öðrum tilboðum, eða viðskipta af hálfu aðilans eða þátttakandans.

Skipulegi markaðurinn skal hafa til staðar fyrirkomulag á því að fresta eða stöðva veitingu beins rafræns aðgangs sem aðili eða þátttakandi veitir viðskiptavinum þegar ekki er farið að ákvæðum þessarar málsgreinar.

8. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður tryggi að reglur hans um þjónustu við samnýtingu aðstöðu séu gagnsæjar, sanngjarnar og án mismununar.

9. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður tryggi að fyrirkomulag þóknana, þ.m.t. viðskipta- og viðbótarþóknana og hvers konar afslættir í formi endurgreiðslu, sé gagnsætt, sanngjarnt og án mismununar og myndi ekki hvata til að setja fram, breyta eða afturkalla tilboð eða framkvæma viðskipti á þann hátt að það yti undir ótilhlýðilegar viðskiptakaðstæður eða markaðssvik. Aðildarríkin skulu einkum krefjast þess að skipulegur markaður geri kröfu um viðskiptavakt með einstök hlutabréf eða viðeigandi körfu þeirra í skiptum fyrir hvers konar afslætti í formi endurgreiðslu.

Aðildarríkin skulu heimila skipulegum markaði að miða þóknana fyrir afturkölluð tilboð við þann tíma sem tilboðið var til staðar og ákvarða mismunandi þóknana eftir fjármálagerningum.

Aðildarríkin geta heimilað skipulega markaðnum að krefjast hærri þóknunar fyrir að gera tilboð sem eru afturkölluð síðar, heldur en fyrir tilboð sem eru framkvæmd og hærri gjöld á þátttakendur með hátt hlutfall afturkallaðra tilboða borið saman við framkvæmd tilboð og frá þeim sem nota hátíðni viðskipti með notkun algríms sem endurspeglar viðbótarálag á afkastagetu kerfisins.

10. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegur markaður geti greint, með flöggun aðila eða þátttakenda, tilboð sem eru mynduð með algrímsviðskiptum, ólík algrím sem eru notuð við myndun tilboða og viðkomandi persónur sem standa að baki tilboðunum. Þessar upplýsingar skulu gerðar aðgengilegar lögbærum yfirvöldum sé þess óskað.

11. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegir markaðir hafi til reiðu fyrir lögbært yfirvald, að beiðni lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki skipulega markaðarins, gögn er tengjast tilboðaskrá eða veita lögbæru yfirvaldi aðgang að henni þannig að það geti sinnt eftirliti með viðskiptum.

12. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina nánar:

- a) kröfurnar til að tryggja að viðskiptakerfi skipulegra markaða séu álagsþolin og hafi nægilega afkastagetu,
- b) hlutfallið sem um getur í 6. mgr. með hliðsjón af þáttum á borð við verðmæti tilboða sem hafa ekki verið framkvæmd í tengslum við verðmæti framkvæmdra viðskipta,
- c) eftirlit varðandi beinan rafrænan aðgang á þann hátt að það tryggi að eftirlit sem er beitt gagnvart aðgangi í gegnum annan sé a.m.k. jafngilt því sem beitt er við beinan markaðsaðgang,
- d) kröfurnar til að tryggja að þjónusta til samnýtingar aðstöðu og fyrirkomulag þóknana sé sanngjörn og án mismununar og að fyrirkomulag þóknana myndi ekki hvata til ótilhlýðilegra viðskiptaaðstæðna eða markaðssvika,

- e) ákvarða hvenær skipulegur markaður telst vera þýðingarmikill með tilliti til seljanleika þess fjármálagernings,
- f) kröfurnar til að tryggja að viðskiptavakakerfi séu sanngjörn og án mismununar og til að koma á lágmarksskuldbindingum viðskiptavaka sem skipulegir markaðir verða að setja fram þegar þeir koma á viðskiptavakakerfi og með hvaða skilyrðum krafan um að fyrir liggi viðskiptavakakerfi er ekki viðeigandi, með tilliti til eðlis og umfangs viðskipta á þeim skipulega markaði, þ.m.t. hvort skipulegi markaðurinn heimilar eða gerir algrímsviðskiptum kleift að fara um kerfi sín,
- g) kröfurnar til að tryggja viðeigandi prófun algríms til að tryggja að kerfi algrímsviðskipta, þ.m.t. hátíðniviðskipti með notkun algríms, geti ekki myndað eða stuðlað að ótilhlýðilegum viðskiptakjörum á markaðnum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

13. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal þróa, eigi síðar en 3. janúar 2016, leiðbeinandi reglur um viðeigandi kvörðun fyrir stöðvun viðskipta skv. 5. mgr., með tilliti til þeirra þátta sem um getur í þeirri málsgrein.

49. gr.

Verðskref

1. Aðildarríkin skulu gera þá kröfu að skipulegir markaðir komi á verðskrefakerfi (e. *tick sizes regime*) vegna hlutabréfa, innlánaskírteina, kauphallarsjóða, skírteina og annarra svipaðra fjármálagerninga og með hvers konar aðra fjármálagerninga sem tæknilegir eftirlitsstaðlar eru þróaðir fyrir í samræmi við 4. mgr.
2. Kerfi verðskrefa, sem um getur í 1. mgr., skulu:
 - a) stillt þannig að þau endurspegli seljanleikalýsingu fjármálagerningsins á mismunandi mörkuðum og meðaltal verðbils kaup- og sölutilboða með hliðsjón af því hversu æskilegt er að stuðla að hæfilegum stöðugleika í verði án þess að komið sé, að óþörfu, í veg fyrir frekari þrengingu verðbils,
 - b) aðlaga verðskref fyrir hvern fjármálagerning með viðeigandi hætti.
3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina lágmarksverðskref eða kerfi verðskrefa fyrir tiltekin hlutabréf, innlánaskírteini, kauphallarsjóði, skírteini og aðra svipaðra fjármálagerninga þar sem þörf krefur til að tryggja eðlilega starfsemi markaða í samræmi við þættina í 2. mgr., einnig verðið, verðbilið og hversu seljanlegur fjármálagerningurinn er.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessu drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina lágmarksverðskref eða kerfi verðskrefta fyrir tiltekna fjármálagerninga, aðra en þá sem skráðir eru í 3. mgr., þegar nauðsyn krefur til að tryggja eðlilega starfsemi markaða í samræmi við þættina í 2. mgr., einnig verð, verðbil og hversu seljanlegir fjármálagerningar eru.

Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina öll slíkt drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

50. gr.

Samstilling á viðskiptaklukkum

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að allir viðskiptavettvangar og aðilar að þeim eða þátttakendur þeirra samstilli viðskiptaklukkur sem þeir nota til að skrá dag- og tímasetningu á sérhverjum tilkynningarskyldum atburði.
2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina hversu nákvæm þessi samstilling klukkna skuli vera með hliðsjón af alþjóðlegum stöðlum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

51. gr.

Taka fjármálagerninga til viðskipta

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að skipulegir markaðir setji skýrar og gagnsæjar reglur um töku fjármálagerninga til viðskipta.

Þessar reglur skulu tryggja að hægt sé að stunda viðskipti með alla fjármálagerninga, sem teknir hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði, á sanngjarnan, skipulegan og skilvirkan hátt og án takmarkana þegar um framseljanleg verðbréf er að ræða.

2. Þegar um er að ræða afleiður skulu reglurnar, sem um getur í 1. mgr., einkum tryggja að við gerð afleiðusamningsins sé gert ráð fyrir eðlilegri verðmyndun og skilvirkum uppgjörsskilyrðum.

3. Aðildarríki skulu, til viðbótar kvöðunum sem settar eru fram í 1. og 2. mgr., gera kröfu um að skipulegi markaðurinn geri skilvirkar ráðstafanir og viðhaldi þeim sem geri kleift að ganga úr skugga um að útgefendur framseljanlegra verðbréfa, sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði, uppfylli skyldur sínar í samræmi við lög Sambandsins að því er varðar upphaflega, viðvarandi eða sérstaka upplýsingagjöf.

Aðildarríki skulu tryggja að skipulegi markaðurinn geri ráðstafanir til að auðvelda aðilum hans eða þátttakendum að hafa aðgang að upplýsingum sem gerðar hafa verið opinberar samkvæmt lögum Sambandsins.

4. Aðildarríki skulu tryggja að skipulegir markaðir hafi komið á nauðsynlegu fyrirkomulagi til að viðhafa reglubundið eftirlit með því að fjármálagerningar, sem þeir heimila að teknir séu til viðskipta, uppfylli skilyrði fyrir töku fjármálagerninga til viðskipta.

5. Hægt er að heimila viðskipti með framseljanleg verðbréf, sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði eða á öðrum skipulegum mörkuðum síðar, án samþykkis útgefanda og í samræmi við viðeigandi ákvæði í tilskipun 2003/71/EB. Skipulegur markaður skal tilkynna útgefanda um það að viðskipti fari fram með verðbréf hans á markaðinum. Útgefanda skal ekki bera nein skylda til að veita upplýsingarnar, sem krafist er skv. 3. mgr., beint til skipulegs markaðar sem hefur tekið verðbréf útgefandans til viðskipta án samþykkis hans.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum þar sem:

- a) tilgreind eru einkenni mismunandi flokka fjármálagerninga sem skipulegur markaður skal taka tillit til við mat á því hvort fjármálagerningur er gefinn út á þann hátt að samrýmist skilyrðunum sem mælt er fyrir um í annari undirgrein 1. mgr. um að leyfa viðskipti inn á mismunandi hlutum markaðarins sem hann starfrækir,
- b) skýrðar eru ráðstafanirnar sem skipulegi markaðurinn þarf að hrinda í framkvæmd til að hann teljist hafa uppfyllt þá skyldu sína að ganga úr skugga um að útgefandi framseljanlegs verðbréfs uppfylli skyldur sínar í samræmi við lög Sambandsins að því er varðar upphaflega, viðvarandi eða sérstaka upplýsingaskyldu,
- c) skýrðar eru ráðstafanirnar sem skipulegi markaðurinn þarf að gera, í samræmi við 3. mgr., til þess að auðvelda aðilum eða þátttakendum sínum að afla sér aðgangs að upplýsingum sem birtar hafa verið samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

52. gr.

Tímabundin stöðvun viðskipta með fjármálagerninga og taka þeirra úr viðskiptum á skipulegum markaði

1. Rekstraraðila markaðar er heimilt, með fyrirvara um rétt lögbærs yfirvalds skv. 2. mgr. 69. gr. til að krefjast tímabundinnar stöðvunar viðskipta með fjármálagerning eða töku úr viðskiptum, að stöðva tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða taka hann úr viðskiptum ef hann uppfyllir ekki lengur reglur skipulegs markaðar nema líkur séu á að slík aðgerð geti verulega skaðað hagsmuni fjárfestanna eða skipulega starfsemi markaðarins.

2. Aðildarríki skal gera kröfu um að rekstraraðili markaðar, sem stöðvar tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða tekur hann úr viðskiptum, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með afleiður eða taki þær úr viðskiptum, eins og um getur í 4.–10. lið í C-þætti I. viðauka, sem tengjast eða vísa í fjármálagerninginn, þegar nauðsyn krefur til þess að styðja við markmið tímabundinnar stöðvunar viðskipta með undirliggjandi fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum. Rekstraraðili markaðar skal birta ákvörðun sína um tímabundna stöðvun eða töku fjármálagernings úr viðskiptum og einnig hvers konar tengdrar afleiðu og tilkynna lögbæru yfirvaldi sínu um viðkomandi ákvarðanir.

Lögbært yfirvald, sem fer með lögsögu þar sem tímabundin stöðvun eða taka fjármálagernings úr viðskiptum á sér stað, skal krefjast þess að aðrir skipulegir markaðir, markaðstorg fjármálagerninga, skipuleg markaðstorg og innmiðlarar sem eru innan lögsögu þess og eiga viðskipti með sama fjármálagerning eða afleiður, eins og um getur í 4.–10. lið C-þáttar I. viðauka við þessa tilskipun, og sem tengjast eða vísa í þann fjármálagerning, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með þann fjármálagerning eða afleiður eða taki úr viðskiptum þegar stöðvun viðskipta eða taka úr viðskiptum kemur til vegna grunsemda um markaðssvik, yfirtökutilboð eða að ekki hafi verið tilkynnt um innherjaupplýsingar um útgefanda eða fjármálagerning sem brýtur í bága við 7. og 17. gr. reglugerð (ESB) nr. 596/2014, nema slík tímabundin stöðvun viðskipta eða taka úr viðskiptum geti verulega skaðað hagsmuni fjárfesta eða eðlilega starfsemi markaðarins.

Sérhvert lögbært yfirvald sem fær tilkynninguna skal tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öðrum lögbærum yfirvöldum um ákvörðun sína, þ.m.t. að útskýra ef það ákveður að stöðva ekki tímabundið viðskipti með fjármálagerning eða afleiður eða taka úr viðskiptum sem um getur í 4.–10. lið C-þáttar I. viðauka og tengjast eða vísa í þann fjármálagerning.

Lögbæra yfirvaldið skal þegar í stað birta ákvörðun sína og tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna um það.

Lögbær yfirvöld hinna aðildarríkjanna sem fá tilkynninguna skulu gera kröfu um að skipulegir markaðir, önnur markaðstorg fjármálagerninga, annað skipulegt markaðstorg og innmiðlarar, sem eru innan lögsögu þeirra og eiga viðskipti með sama fjármálagerning eða afleiður, sem um getur í 4.–10. lið C-þáttar I. viðauka við þessa tilskipun og sem tengjast eða vísa í þann fjármálagerning, stöðvi einnig tímabundið viðskipti með fjármálagerninginn eða afleiðurnar eða taki úr viðskiptum þegar tímabundin stöðvun viðskipta eða taka úr viðskiptum kemur til vegna grunsemda um markaðssvik, yfirtökutilboð eða að ekki hafi verið tilkynnt um innherjaupplýsingar um útgefanda eða fjármálagerning, sem brýtur í bága við 7. og 17. gr. reglugerð (ESB) nr. 596/2014, nema slík tímabundin stöðvun viðskipta eða taka úr viðskiptum geti verulega skaðað hagsmuni fjárfesta eða eðlilega starfsemi markaðarins.

Málgrein þessi gildir einnig þegar tímabundinni stöðvun viðskipta með fjármálagerning eða afleiður, sem um getur í 4.–10. lið C-þáttar I. viðauka og varðar eða vísa í þann fjármálagerning, er aflétt.

Tilkynningarferlið, sem um getur í þessari málgrein, skal einnig notað þegar lögbært yfirvald tekur, skv. m- og n-lið 2. mgr. 69. gr., ákvörðun um að stöðva tímabundið eða taka úr viðskiptum fjármálagerning eða afleiður, sem um getur í 4.–10. lið þáttar C í I. viðauka, og sem tengjast eða eru notaðar sem viðmiðanir fyrir þann fjármálagerning.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til þess að tryggja að meðalhófs sé gætt við að framfylgja kröfunni um að stöðva tímabundið viðskipti með slíkar afleiður eða taka úr viðskiptum, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar þau tilvik þar sem tenging milli afleiðu, sem tengist eða vísar í fjármálagerning, sem viðskipti hafa verið stöðvuð tímabundið með eða sem tekinn hefur verið úr viðskiptum, og upprunalegs fjármálagernings felur í sér að viðskipti með afleiðuna séu einnig stöðvuð tímabundið eða hún tekin úr viðskiptum til þess að ná markmiðinu um tímabundna stöðvun viðskipta með undirliggjandi fjármálagerning eða töku hans úr viðskiptum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða snið og tímasetningu á orðsendingum og útgefnu efni sem um getur í 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. í því skyni að tilgreina sérstaklega aðstæður sem geta verulega skaðað hagsmuni fjárfesta og eðlilega starfsemi markaða eins og um getur í 1. og 2. mgr.

53. gr.

Aðgengi að skipulegum markaði

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að skipulegur markaður komi á og viðhaldi gagnsæjum reglum sem mismuna ekki og byggðar eru á hlutlægum forsendum sem stjórna aðgengi að skipulega markaðinum eða aðild að honum.

2. Í reglunum sem um getur í 1. mgr. skal tilgreina allar skyldur sem aðilar eða þátttakendur skulu uppfylla varðandi:
 - a) skipulag og stjórnun skipulega markaðarins,
 - b) reglur um viðskipti á markaðinum,
 - c) faglegar kröfur sem gerðar eru til starfsfólks verðbréfafyrirtækja eða lánastofnana sem starfa á markaðinum,
 - d) skilyrði sem aðilar eða þátttakendur, aðrir en verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir skv. 3. mgr., skulu uppfylla,
 - e) reglur og verklag varðandi greiðslujöfnun og uppgjör viðskipta sem fram fara á skipulega markaðinum.
3. Skipulegir markaðir geta samþykkt sem aðila eða þátttakendur verðbréfafyrirtæki, lánastofnanir sem hafa starfsleyfi samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og aðra aðila sem:
 - a) hafa nægilega gott orðspor,
 - b) hafa fullnægjandi getu, hæfni og reynslu til að eiga viðskipti,
 - c) uppfylla skipulagskröfur, eftir atvikum,
 - d) hafa yfir nægilegu fjármagni að ráða til að gegna ætluðu hlutverki, að teknu tilliti til mismunandi fjárhagsráðstafana sem skipulegi markaðurinn kann að hafa komið á til að tryggja fullnægjandi uppgjör viðskipta.
4. Aðildarríki skulu tryggja að aðilar og þátttakendur þurfi ekki að virða skyldurnar, sem mælt er fyrir um í 24., 25., 27. og 28. gr. sín á milli þegar um er að ræða viðskipti á skipulegum markaði. Aðilar eða þátttakendur skipulegs verðbréfamarkaðar skulu þó virða skyldurnar, sem kveðið er á um í 24., 25., 27., og 28. gr., með tilliti til viðskiptavina sinna þegar þeir framkvæma fyrirmæli fyrir þeirra hönd á skipulegum markaði.
5. Aðildarríki skulu tryggja að í reglunum um aðgengi eða aðild að skipulega markaðinum eða þátttöku á honum sé kveðið á um beina þátttöku eða fjarþátttöku verðbréfafyrirtækja og lánastofnana.
6. Aðildarríki skulu heimila skipulegum mörkuðum annarra aðildarríkja að gera viðeigandi ráðstafanir á yfirráðasvæðum sínum til að auðvelda fjaraðilum eða þátttakendum sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra aðgang að og stunda viðskipti á þeim mörkuðum, án frekari lagaákvæða eða stjórnsýslufyrirmæla.

Skipulegi verðbréfamarkaðurinn skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu í hvaða aðildarríki ætlunin er að gera slíkar ráðstafanir. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal senda þessar upplýsingar innan eins mánaðar til aðildarríkisins þar sem skipulegi markaðurinn ætlar að gera slíkar ráðstafanir. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að óska eftir upplýsingum í samræmi við málsmeðferðina og samkvæmt skilyrðunum sem sett eru fram í 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki skipulega markaðarins skal, að beiðni lögbærs yfirvalds í gístaðildarríkinu og án ástæðulausrar tafar, greina frá því hverjir eru aðilar eða þátttakendur skipulega markaðarins sem hefur staðfestu í því aðildarríki.

7. Aðildarríki skulu gera kröfu um að sá sem rekur skipulegan markað sendi lögbæru yfirvaldi skipulega markaðarins reglulega skrá yfir aðila eða þátttakendur á skipulega markaðinum.

54. gr.

Eftirlit með því að reglur skipulegs markaðar og aðrar lagaskyldur séu uppfylltar

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að skipulegir markaðir komi á og viðhaldi skilvirkum ráðstöfunum og verklagi, þ.m.t. nægum fjármunum, vegna reglulegs eftirlits með því að aðilar þeirra eða þátttakendur fari að reglum þeirra. Skipulegir markaðir skulu hafa eftirlit með tilboðum sem gefin eru, þ.m.t. afturköllum þeirra, og viðskiptum sem aðilar að þeim eða þátttakendur stofna til í markaðskerfum þeirra til þess að greina brot á þessum reglum, óróleika í viðskiptum eða háttsemi sem kann að benda til hegðunar sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða kerfiskránnir í tengslum við fjármálagerning.

2. Aðildarríki skulu gera kröfu um að þeir aðilar sem starfrækja skipulega markaði tilkynni lögbærum yfirvöldum sínum þegar í stað um veruleg brot á reglum markaðarins eða óróleika í viðskiptum eða háttsemi sem kann að benda til hegðunar sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014 eða kerfiskránnir í tengslum við fjármálagerning.

Lögbær yfirvöld skipulegra markaða skulu veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og lögbærum yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

Lögbært yfirvald skal, með tilliti til háttsemi sem gæti benti til hegðunar sem er bönnuð samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 596/2014, vera fullvisst um að slík hegðun eigi sér stað eða hafi átt sér stað áður en það tilkynnir lögbærum yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um hana.

3. Aðildarríki skulu einnig gera kröfu um að rekstraraðili markaðar veiti lögbæru yfirvaldi, án ástæðulausrar tafar, viðeigandi upplýsingar við rannsókn á eða saksókn vegna markaðssvika á skipulega markaðinum og að hann veiti því fulla aðstoð við rannsókn og saksókn vegna markaðssvika sem eiga sér stað á skipulega markaðinum eða gegnum markaðskerfi hans.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. sem tilgreina aðstæður sem vekja upp kröfu um upplýsingagjöf eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

55. gr.

Ákvæði um ráðstafanir vegna miðlægs mótaðila og stöðustofnunar og uppgjör

1. Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um III., IV. eða V. bálk í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, ekki hindra skipulega markaði í því að gera viðeigandi samninga við miðlægan mótaðila eða færsluvísunarstöð og uppgjörskerfi í öðru aðildarríki í því skyni að stöðustofna og/eða gera upp sum eða öll viðskipti sem markaðsaðilar í kerfum þeirra ljúka.

2. Lögbært yfirvald skipulegs markaðar skal, með fyrirvara um III., IV. eða V. bálk í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, ekki standa gegn notkun á miðlægum mótaðila, færsluvísunarstöðvum og/eða uppgjörskerfum í öðru aðildarríki nema hægt sé að sýna fram á að það sé nauðsynlegt til að viðhalda skipulegri starfsemi þess skipulega markaðar og að teknu tilliti til skilyrða um uppgjörskerfi sem sett eru í 2. mgr. 37. gr. þessarar tilskipunar.

Lögbært yfirvald skal, til að forðast óþarfa tvíverknað við eftirlit, taka tillit til umsjónar/eftirlits með færsluvísunarstöðvum og uppgjörskerfum sem þegar fer fram hjá seðlabanka sem eftirlitsaðila með færsluvísunarstöðvum og uppgjörskerfum eða öðrum eftirlitsyfirvöldum með valdheimildir í tengslum við slík kerfi.

56. gr.

Skrá yfir skipulega markaði

Sérhvert aðildarríki skal gera skrá yfir skipulega markaði sem það er heimaaðildarríki fyrir og senda skrána til hinna aðildarríkjanna og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Senda skal sambærilega tilkynningu vegna allra breytinga á þessari skrá. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá yfir alla skipulega markaði á vefsetri sínu. Í skránni skal koma fram sérstakur kóði sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákvarðar í samræmi við 6. mgr. 65. gr. og þar sem skipulegir markaðir eru auðkenndir til notkunar í skýrslum í samræmi við g-lið 1. mgr. 65. gr. og g-lið 2. mgr. 65. gr. þessarar tilskipunar og 6., 10. og 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

IV. BÁLKUR

HÁMÖRK Á STÖÐUR OG STÖÐUSTJÓRNUNAREFTIRLIT MEÐ HRÁVÖRUAFLEIÐUM OG SKÝRSLUGJÖF

57. gr.

Hámörk á stöður og stöðustjórnunareftirlit með hrávöruafleiðum

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld, í samræmi við reikningsaðferðina sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákveður, fastsetji háværk á stöður og beiti þeim gagnvart stærð hreinnar stöðu sem hver aðili má hafa hverju sinni í hrávöruafleiðum sem viðskipti eru höfð með á viðskiptavettvangi og í fjárhagslega sambærilegum OTC-samningum. Setja skal háværk á grundvelli allra staðna sem hver aðili hefur og þeirra sem hann hefur fyrir hönd annarra á samstæðustigi, til að:

- a) koma í veg fyrir markaðssvik,
- b) styðja við eðlilega verðmyndun og uppgjörsskilyrði, þ.m.t. með því að koma í veg fyrir stöður sem valda markaðsröskun, einkum að tryggja samleitni milli verðs afleiðna í afhendingarmánuði þeirra og stundarverðs undirliggjandi hrávöru án þess að hafa áhrif á verðmyndun á markaði fyrir hina undirliggjandi hrávöru.

Hámörkum á stöður skal ekki beitt gagnvart stöðum sem önnur eining, sem ekki er fjármálfyrirtæki, tekur og er unnt að meta með hlutlægum hætti að dragi úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi einingarinnar sem er ekki fjármálfyrirtæki.

2. Háværk á stöður skulu fela í sér skýr megindleg mörk fyrir hámarksstærð stöðu sem sá aðili getur haft í hrávöruafleiðu.
3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða reikningsaðferðina sem lögbær yfirvöld eiga að beita við að ákvarða háværk á stöðu líðandi mánaðar og önnur háværk á mánaðarstöðum fyrir hrávöruafleiður sem hafa verið gerðar upp efnislega og hrávöruafleiður sem gerðar hafa verið upp með reiðufé á grundvelli eiginleika viðkomandi afleiðu. Reikningsaðferðin skal a.m.k. taka mið af eftirfarandi þáttum:

- a) gildistíma samninganna um hrávöruafleiður,
- b) afhendingarbæru magni í undirliggjandi hrávöru,
- c) heildartölu opinna staðna í þeim samningi og í öðrum fjármálagerningum með sömu undirliggjandi hrávöru,
- d) óstöðugleika viðkomandi markaða, þ.m.t. staðgönguafleiðum og undirliggjandi vörumörkuðum,
- e) fjölda og stærð markaðsaðila,

- f) eiginleikum undirliggjandi hrávörumarkaða, þ.m.t. eiginleikum framleiðslu, neyslu og flutnings á markað,
- g) þróun nýrra samninga,

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal einnig taka tillit til reynslu af stöðuhámörkum verðbréfafyrirtækja eða rekstraraðila markaða sem starfa á viðskiptavettvangi í lögsögu annarra ríkja.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlumum sem um getur í fyrstu undirgrein eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Lögbært yfirvald skal setja tímamörk fyrir hvern samning með hrávöruafleiður sem viðskipti eru höfð með á viðskiptavettvangi á grundvelli reikningsaðferðinnar sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákvarðar í samræmi við 3. mgr. Þetta stöðuhámark skal fela í sér fjárhagslega sambærilega OTC-samninga.

Lögbært yfirvald skal endurskoða hámark á stöður þegar veruleg breyting verður á afhendingarbæru magni eða opnum stöðum eða einhver önnur veruleg breyting á markaðinum, á grundvelli ákvörðunar þess á afhendingarbæru magni og opnum stöðum og breyta stöðuhámarkinu í samræmi við reikningsaðferðina sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin mótar.

5. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um nákvæm stöðuhámark sem þau áforma að setja í samræmi við reikningsaðferðina sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fastsetur skv. 3. mgr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, innan tveggja mánaða frá viðtöku tilkynningarinnar, senda hlutaðeigandi lögbæru yfirvaldi álit varðandi mat á því hvort hámark á stöður samrýmist markmiðunum í 1. mgr. og reikningsaðferðinni sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur ákveðið skv. 3. mgr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta álit á vefsetri sínu. Hlutaðeigandi lögbært yfirvald skal breyta stöðuhámarkunum í samræmi við álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar eða leggja fram fyrir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina rökstuðning fyrir því hvers vegna breytingin telst vera nauðsynleg. Lögbært yfirvald skal, þegar það setur á hámark á stöður sem eru í andstöðu við álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, birta á vefsetri sínu tilkynningu þar sem ítarlega er greint frá ástæðum þess.

Komist Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að raun um að hámark á stöður séu ekki í samræmi við reikningsaðferðina í 3. mgr. skal hún grípa til aðgerða í samræmi við þær valdheimildir sem hún hefur skv. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

6. Þegar viðskipti eru höfð með sömu hrávöruafleiðu í verulegu magni á mörgum viðskiptavettvöngum í lögsögu fleiri en einu ríki skal lögbært yfirvald viðskiptavettvangsins þar sem stærsti hluti viðskipta fer fram (miðlægt lögbært yfirvald) ákvarða sameiginlegt hámark á stöðu sem skal notuð í öllum viðskiptum í þeim samningi. Miðlægt lögbært yfirvald skal hafa samráð við lögbær yfirvöld annars viðskiptavettvangs þar sem viðskipti eru höfð með þessa afleiðu í verulegu magni um sameiginlegt hámark á stöðu sem notuð verður og allar endurskoðanir á því sameiginlega hámarki á stöðu. Lögbær yfirvöld skulu, nái þau ekki samkomulagi, setja fram skriflega skýrir og ítarlegar ástæður þess að þau telja að kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. séu ekki uppfylltar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leysa öll deilumál vegna ósamkomulags milli lögbærra yfirvalda í samræmi við valdheimildir sínar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Lögbær yfirvöld viðskiptavettvangsins, þar sem viðskipti með sömu hrávöruafleiðu fara fram og lögbær yfirvöld stöðutaka í þeirri hrávöruafleiðu, skulu koma á samstarfsfyrirkomulagi sem felur m.a. í sér að þau skiptist á viðkomandi gögnum þannig að þau geti haft eftirlit með og framfylgt sameiginlega stöðuhámarkinu.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal a.m.k. einu sinni á ári hafa eftirlit með því hvernig lögbær yfirvöld hafa framkvæmt hámarksáhrif á stöður sem ákvörðuð eru í samræmi við reikningsaðferðina sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákvarðar í samræmi við 3. mgr. Við eftirlitið skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin sjá til þess að sameiginlega stöðuhámarkið gildi um sama samning, óháð því hvar viðskipti fara fram með hann, í samræmi við 6. mgr.

8. Aðildarríki skulu sjá til þess að verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang þar sem viðskipti eru höfð með hrávöruafleiður beiti eftirliti með stöðustjórnun. Eftirlit þetta skal a.m.k. taka til heimilda viðskiptavettvangs til að:

- a) hafa eftirlit með opnum stöðum aðila,
- b) fá aðgang að upplýsingum, þ.m.t. öllum viðeigandi skjölum, frá aðilum um stærð og markmið stöðunnar eða áhættunnar sem tekin er, upplýsingum um raunverulega eigendur eða undirliggjandi eigendur, hvers konar sameiginlegt fyrirkomulag og allar tengdar eignir eða skuldir á undirliggjandi markaði,
- c) krefjast þess að aðili loki stöðu eða minnki hana tímabundið eða til frambúðar eftir eðli máls og gera einhliða viðeigandi ráðstafanir til að tryggja lokun eða minnkun stöðu ef aðilinn fer ekki að þeirri kröfu og
- d) krefjast þess, eftir því sem við á, að aðili skapi seljanleika tímabundið á markaði með því að eiga viðskipti á umsömdu verði og magni í þeim sérstaka tilgangi að draga úr áhrifum af stórum eða ráðandi stöðum.

9. Stöðuhámarksáhrif og stöðustjórnunareftirlit skulu vera gagnsæ og án mismununar, með upplýsingum um hvernig þau gilda um aðila og skulu þau taka mið af eðli og samsetningu markaðsaðila og hvernig þeir nota samninga sem lagðir eru fram til viðskipta.

10. Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um einstök atriði stöðustjórnunareftirlits.

Lögbæra yfirvaldið skal senda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni sömu upplýsingar og jafnframt nákvæmar upplýsingar um stöðuhámarksáhrif sem það hefur ákvarðað og skal hún birta og viðhalda á vefsetri sínu gagnagrunn með yfirliti yfir öll hámarksáhrif á stöður og hvers konar stöðustjórnunareftirlit.

11. Lögbær yfirvöld skulu koma á stöðuhámarksáhrifum sem um getur í 1. mgr. skv. p-lið 2. mgr. 69. gr.

12. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að ákvarða:

- a) viðmið og aðferðir til að ákvarða hvort staða telst draga úr áhættu sem tengist viðskiptastarfseminni beint,
- b) aðferðir til að ákvarða hvenær staða eins aðila skuli lögð saman við aðra innan samstæðu,
- c) viðmið til að ákvarða hvort samningur er fjárhagslega sambærilegur OTC-samningi, sem viðskipti eru höfð með á viðskiptavettvangi sem um getur í 1. mgr. á þann hátt að hann greiði fyrir skýrslugjöf á stöðum sem teknar eru í sambærilegum OTC-samningum til hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds, eins og ákvarðað er í 2. mgr. 58. gr.,

- d) skilgreiningu á því hvað telst vara sama hrávöruafleiða og verulegt magn skv. 6. mgr. þessarar greinar,
- e) aðferðafræðina til að safna saman og skuldajafna OTC-stöður og hrávörustöður á viðskiptavettvangi til að ákvarða hreina stöðu í þeim tilgangi að meta hvort þau háþörk séu virt. Slík aðferðafræði skal fastsetja viðmið til að ákvarða hvaða stöður er hægt að jafna hver á móti annari og eiga að greiða fyrir uppbyggingu á stöðum á þann hátt að hún samrýmist markmiðunum sem sett eru fram í 1. mgr. þessarar greinar,
- f) fyrirkomulagið þar sem greint er frá því hvernig aðilar geta sótt um undanþágu samkvæmt annari undirgrein 1. mgr. þessarar greinar og hvernig hlutaðeigandi lögbært yfirvald muni samþykkja slíkar umsóknir,
- g) reikningsaðferðina til að ákvarða vettvanginn þar sem stærsti hluti viðskipta með hrávöruafleiðu fer fram og verulegt magn skv. 6. mgr. þessarar greinar.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem um getur í fyrstu undirgrein, eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni skal veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

13. Lögbær yfirvöld skulu ekki kveða á um frekari háþörk á stöður en þau sem eru samþykkt skv. 1. mgr., nema í undantekningartilvikum þegar hægt er að rökstyðja þau með hlutlægum hætti og gætt sé meðalhófs að teknu tilliti til seljanleika á tilteknum markaði og skipulegrar starfsemi hans. Lögbær yfirvöld skulu birta á vefsetri sínu nákvæmar upplýsingar um frekari stöðuháþörk sem þau ákveða að leggja á og skulu gilda á upphafstímabili sem ekki er lengra en sex mánuður frá birtingardegi á vefsetrinu. Heimilt er að endurnýja frekari stöðuháþörk fyrir fleiri tímabil sem ekki eru lengri en sex mánuðir í senn, ef ástæður fyrir takmörkuninni halda áfram að gilda. Þær skulu falla úr gildi sjálfkrafa verði þær ekki endurnýjaðar eftir þetta þriggja mánaða tímabil.

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni þegar þau ákveða að setja frekari háþörk á stöður. Í tilkynningunni skal vera rökstuðningur fyrir frekari háþörkum á stöður. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, innan 24 klukkustunda, gefa út álit um hvort hún telji að þörf sé á frekari stöðuháþörkum til að afgreiða undantekningartilvikin. Álitid skal birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

Lögbært yfirvald skal, þegar það setur á háþörk sem eru í andstöðu við álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, birta á vefsetri sínu tilkynningu þar sem ítarlega er greint frá ástæðum þess.

14. Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld geti beitt heimildum sínum til að beita viðurlögum samkvæmt þessari tilskipun vegna brota á stöðuháþörkum sem sett eru í samræmi við þessa grein í tengslum við:

- a) stöður í eigu aðila sem eru staðsettir eða starfa á yfirráðasvæði þess eða erlendis þar sem farið er yfir háþörk á samningum með hrávöruafleiður sem lögbært yfirvald hefur sett, með tilliti til samninga á mörgum viðskiptavettvöngum sem staðsettir eru eða starfræktir á yfirráðasvæði þess eða fjárhagslega sambærilegra OTC-samninga,
- b) stöður í eigu aðila sem eru staðsettir eru eða starfa á yfirráðasvæði þar sem farið er yfir háþörk á samningum með hrávöruafleiður sem lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum setja.

58. gr.

Stöðutilkynningar eftir flokkum stöðueigenda

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang þar sem fram fara viðskipti með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra:

- a) birti opinberlega í hverri viku skýrslu með samanlögðum stöðum, sem ýmsir flokkar aðila eiga, í hrávöruafleiðum, losunarheimildum eða afleiðum með losunarheimildir sem eru í viðskiptum á viðskiptavettvangi, þar sem tilgreindur er fjöldi gnótt- og skortstaðna eftir slíkum flokkum, breytingar á þeim frá síðustu skýrslu, hundraðshluti heildarfjölda opinna staðna í hverjum flokki og fjöldi aðila sem eiga stöðu í hverjum flokki í samræmi við 4. gr. og sendi þessa skýrslu lögbæra yfirvaldinu og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni; Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hefjast handa við miðlæga birtingu á upplýsingunum sem er að finna í þessum skýrslum,
- b) láti lögbæru yfirvaldi í té, a.m.k. daglega, nákvæma sundurliðun á stöðum allra aðila, þ.m.t. aðila eða þátttakenda og viðskiptavina þeirra, á þeim viðskiptavettvangi.

Kvöðin sem mælt er fyrir um í a-lið á eingöngu við þegar bæði fjöldi aðila og opnar stöður þeirra fara yfir lágmarksviðmiðin.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að verðbréfafyrirtæki, sem eiga viðskipti með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra utan viðskiptavettvangs, láti lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins, þar sem viðskipti eru höfð með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra, eða miðlægu lögbæru yfirvaldi, þar sem viðskipti eru höfð með hrávöruafleiður eða losunarheimildir eða afleiður þeirra í verulegu magni á viðskiptavettvöngum í lögsögu fleiri ríkja en eins, a.m.k. daglega í té nákvæma sundurliðun á stöðum sem þau taka í hrávöruafleiðum eða losunarheimildum eða afleiðum þeirra og ganga kaupum og sölu á viðskiptavettvangi og fjárhagslega sambærilegum OTC-samningum, og jafnframt stöðum viðskiptavina þeirra og viðskiptavina þessara viðskiptavina þar til endanlegum viðskiptavini hefur verið náð í samræmi við 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og þar sem við á 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011.

3. Aðildarríki skulu, svo að hægt sé að hafa eftirlit með því að farið sé að ákvæðum 1. mgr. 57. gr., gera kröfu um að aðilar eða þátttakendur á skipulegum mörkuðum og markaðstorgum og einnig viðskiptavinir skipulegs markaðstorgs, veiti verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir viðkomandi viðskiptavettvang greinagóða lýsingu á eigin stöðum, sem þeir eiga samkvæmt samningum sem viðskipti eru með á þeim viðskiptavettvangi, og einnig stöðum viðskiptavina þeirra og viðskiptavina þessara viðskiptavina þar til komið er að endanlegum viðskiptavini.

4. Verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðili markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang skal flokka aðila, sem eiga stöður í hrávöruafleiðum eða losunarheimildum eða afleiðum með losunarheimildir með hliðsjón af eðli meginstarfsemi þeirra, að teknu tilliti til hvers konar gildandi starfsleyfis, sem:

- a) verðbréfafyrirtæki eða lánastofnanir,
- b) fjárfestingarsjóði, annaðhvort verðbréfasjóði (UCITS), eins og skilgreint er í tilskipun 2009/65/EB eða rekstraraðila sérhæfðra sjóða, eins og skilgreint er í tilskipun 2011/61/EB.
- c) aðrar fjármálastofnanir, þ.m.t. váttryggingafélög og endurtryggingafélög, eins og þau eru skilgreind í tilskipun 2009/138/EB og stofnanir um starfstengdan lífeyrir, eins og skilgreint er í tilskipun 2003/41/EB,
- d) atvinnustarfsemi,

e) þegar um ræðir losunarheimildir eða afleiður þeirra, rekstraraðila sem uppfylla skyldur samkvæmt tilskipun 2003/87/EB.

Í skýrslunum sem um getur í a-lið 1. mgr. skal tilgreina fjölda gnótt- og skortstaðna eftir flokkum aðila, sérhverjar breytingar á þeim frá því að síðasta skýrsla var gerð, hundradshluta allra opinna staðna sem hver flokkur stendur fyrir og fjölda aðila í hverjum flokki.

Í skýrslunum sem um getur í a-lið 1. mgr. og í sundurliðuninni, sem um getur í 2. mgr. skal gera greinarmun á:

a) stöðum sem eru greindar sem stöður sem hægt er að mæla hlutlægt að dragi úr áhættu sem tengist beint viðskipta-starfsemi og

b) öðrum stöðum.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða form á skýrslum sem um getur í a-lið 1. mgr. og sundurliðunina sem um getur í 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Skýrslugjöf skal ekki hafa áhrif á hlítungu skuldbindinga samkvæmt tilskipun 2003/87/EB þegar um ræðir losunarheimildir eða afleiður þeirra.

6. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. í því skyni að tilgreina viðmiðunarmörkin sem um getur í annari undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, með hliðsjón af heildarfjölda opinna staðna og stærðar þeirra og heildarfjölda aðila sem eiga stöðu.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdastöðlum í tengslum við ráðstafanir til að gera kröfu um að allar skýrslur sem um getur í a-lið 1. mgr. verði sendar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni á tilteknum tíma í hverri viku þannig að hægt sé að birta þær miðlægt.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

V. BÁLKUR

GAGNASKÝRSLUÞJÓNUSTA

1. þáttur.

Málsmeðferð við veitingu starfsleyfa til þeirra sem bjóða gagnaskýrsluþjónustu

59. gr.

Starfsleyfiskröfur

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að til að mega veita gagnaskýrsluþjónustuna, sem lýst er í D-þætti I. viðauka, sem reglubundna starfsemi eða starfsemi í atvinnuskyni þurfi starfsleyfi fyrirfram í samræmi við þennan þátt. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkis, sem tilnefnt er í samræmi við 67. gr., skal veita slíkt starfsleyfi.

2. Aðildarríki skulu, með fyrirvara um 1. mgr., heimila verðbréfafyrirtæki eða rekstraraðila markaðar sem starfrækir viðskiptavettvang að starfrækja gagnaskýrsluþjónustu fyrir viðurkennda birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskipta-upplýsingar og viðurkennt skýrslugjafarkerfi að því tilskildu að fyrir liggi staðfesting á því að þessir aðilar uppfylli skilyrði þessa bálks. Starfsleyfi þeirra skal falla undir þessa þjónustu.

3. Aðildarríki skulu skrá alla aðila sem veita gagnaskýrsluþjónustu. Skráin skal vera aðgengileg almenningi og fela í sér upplýsingar um þjónustuna sem veitandi gagnaskýrsluþjónustunnar hefur starfsleyfi til að veita. Hún skal uppfærð reglulega. Tilkynna skal Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um sérhvert starfsleyfi.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gera skrá yfir alla veitendur gagnaskýrsluþjónustu í Sambandinu. Skráin skal innihalda upplýsingar um þjónustu sem veitandi gagnaskýrsluþjónustu hefur starfsleyfi til að veita og skal hún uppfærð reglulega. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá þessa á vefsetri sínu.

Þegar lögbært yfirvald hefur afturkallað starfsleyfi í samræmi við 62. gr. skal afturköllunin birt í skránni næstu fimm árin.

4. Aðildarríki skal gera kröfu um að veitendur gagnaskýrsluþjónustu veiti þjónustu sína undir eftirliti lögbærs yfirvalds. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld sannreyna reglulega hvort veitendur gagnaskýrsluþjónustu uppfylli ákvæði þessa bálks. Þau skulu einnig sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með því að veitendur gagnaskýrsluþjónustu uppfylli ávallt skilyrðin fyrir upphaflegri starfsleyfisveitingu sem sett eru samkvæmt þessum bálki.

60. gr.

Gildissvið starfsleyfis

1. Heimaaðildarríki skal sjá til þess að í starfsleyfinu sé tilgreind sú gagnaskýrsluþjónusta sem veitandi gagnaskýrsluþjónustu hefur fengið heimild til að veita. Veitandi gagnaskýrsluþjónustu sem sækir leyfi til að auka við starfsemi sína með frekari gagnaskýrsluþjónustu skal leggja fram beini um aukið starfsleyfi.

2. Starfsleyfið skal gilda alls staðar í Sambandinu og heimila veitanda gagnaskýrsluþjónustu að veita þá þjónustu sem starfsleyfið tekur til alls staðar í Sambandinu.

61. gr.

Málsmeðferð við að samþykkja og hafna umsóknum um starfsleyfi

1. Lögbært yfirvald skal ekki veita starfsleyfi fyrr en það hefur að fullu gengið úr skugga um að umsækjandinn fari að öllum kröfum ákvæða sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.

2. Veitandi gagnaskýrsluþjónustu skal leggja fram allar upplýsingar, þ.m.t. starfsáætlun þar sem meðal annars kemur fram hvers konar rekstur er fyrirhugaður og stjórnskipulagið, sem nauðsynlegar eru til að gera lögbæru yfirvaldi kleift að fullvissa sig um að veitandi gagnaskýrsluþjónustu hafi, þegar upphaflegt starfsleyfi var veitt, gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt ákvæðum þessa bálks.

3. Innan sex mánaða frá því að umsækjandi leggur fram fullbúna umsókn skal honum tilkynnt um hvort starfsleyfi hefur verið veitt eða ekki.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum með það fyrir augum að ákvarða:

a) upplýsingarnar, sem leggja á fram fyrir lögbær yfirvöld skv. 2. mgr., þ.m.t. starfsáætlunina,

b) upplýsingarnar, sem er að finna í tilkynningunum skv. 3. mgr. 63. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða stöðluð eyðublöð, snið og verklagsreglur fyrir tilkynningu eða tilhögun upplýsingamiðlunar sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar og 4. mgr. 63. gr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastöðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

62. gr.

Afturköllun starfsleyfa

Lögbæru yfirvaldi er heimilt að afturkalla starfsleyfi, sem veitanda gagnaskýrsluþjónustu hefur verið veitt, ef hann:

- a) nýtir ekki starfsleyfið innan 12 mánaða, afsalar sér starfsleyfinu sérstaklega eða hefur ekki veitt neina gagnaskýrsluþjónustu næstliðna sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi kveðið á um að starfsleyfi falli úr gildi í slíkum tilvikum,
- b) hefur fengið starfsleyfi með því að gefa rangar yfirlýsingar eða á annan óeðlilegan hátt,
- c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin sem voru til grundvallar veitingu starfsleyfis,
- d) hefur brotið gróflega og ítrekað gegn ákvæðum þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

63. gr.

Kröfur sem gilda um stjórn veitanda gagnaskýrsluþjónustu

1. Aðildarríki skulu gera kröfu um að allir stjórnarmenn veitanda gagnaskýrsluþjónustu hafi ávallt nægilega gott orðspor, búi yfir nægilegri þekkingu, færni og reynslu og verji nægum tíma til að sinna skyldustörfum sínum.

Stjórnin skal í heildina búa yfir fullnægjandi þekkingu, færni og reynslu til að geta skilið starfsemi veitanda gagnaskýrsluþjónustunnar. Sérhver stjórnarmaður skal annast skyldustörf sín af heiðarleika, ráðvendni og óhæði svo hann geti á skilvirkan hátt og þegar nauðsyn krefur gagnrýnt ákvarðanir framkvæmdastjórnar og haft umsjón og eftirlit með ákvarðanatöku stjórnar, þegar nauðsyn krefur.

Þegar rekstraraðili markaðar sækir um starfsleyfi til að starfrækja viðurkennda birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennt tilkynningakerfi og stjórnarmenn þessarar viðurkenndu birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennda skýrslugjafarkerfinu eru þeir sömu og meðlimir í stjórn skipulegs markaðar verða þessir aðilar að fullnægja kröfunum sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 3. janúar 2016, útfæra viðmiðunarreglur fyrir mat á hæfi stjórnarmanna, sem greint er frá í 1. mgr., með tilliti til ólíkra hlutverka þeirra og verkefna sem þeir inna af hendi og nauðsynjar þess að komast hjá hagsmunaárekstrum milli stjórnarmanna og notenda viðurkenndrar birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar eða viðurkennds skýrslugjafarkerfis.

3. Aðildarríki skulu gera kröfu um að veitandi gagnaskýrsluþjónustu tilkynni lögbæru yfirvaldi um alla stjórnarmenn sína og um allar breytingar á stjórn þess og aðild að stjórn þess, auk allra upplýsinga sem nauðsynlegar eru til að meta hvort fyrirtækið fer að ákvæðum 1. mgr.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórn veitanda gagnaskýrsluþjónustu skilgreini og hafi umsjón með framkvæmd stjórnarháttanna sem tryggi skilvirka og varfærna stjórnun félags, þ.m.t. að aðgreina störf í félaginu og koma í veg fyrir hagsmunaárekstra og stuðla þannig að heilleika markaðarins og hagsmunum viðskiptavina.

5. Lögbært yfirvald skal synja um starfsleyfi ef það telur ekki sýnt að aðili eða aðilar, sem í reynd munu fara með stjórn viðskipta hjá veitanda gagnaskýrsluþjónustu, hafi nægilega gott orðspor eða ef hlutlægar ástæður, sem hægt er sýna fram á, eru til að ætla að fyrirhugaðar breytingar á stjórn fyrirtækisins ógni traustri og varfærinni stjórnun þess og að fullnægjandi tillit sé tekið til hagsmuna viðskiptavina þess og heilleika markaðarins.

2. þáttur.

Skilyrði fyrir viðurkennda birtingarþjónustu

64. gr.

Skipulagskröfur

1. Heimaðildarríki skal gera kröfu um að viðurkennd birtingarþjónusta hafi yfir að ráða viðeigandi stefnum og fyrirkomulagi til að gera upplýsingarnar, sem krafist er skv. 20. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, opinberar eins nálægt rauntíma og tæknilega er mögulegt á eðlilegum viðskiptakjörum. Upplýsingarnar skulu vera aðgengilegar án endurgjalds 15 mínútum eftir að viðurkennd birtingarþjónusta birtir þær. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að viðurkennda birtingarþjónustan geti á skilvirkan og samkvæman hátt miðlað slíkum upplýsingum þannig að það tryggi skjótan aðgang að þeim án mismununar og á sniði sem greiðir fyrir samþættingu þessara gagna og svipaðra gagna af öðrum uppruna.

2. Upplýsingarnar, sem viðurkennda birtingarþjónustan birtir opinberlega í samræmi við 1. mgr., skulu a.m.k. tilgreina eftirfarandi:

- a) auðkenni fjármálagerningsins,
- b) umsamið verð í viðskiptunum,
- c) magn viðskiptanna,
- d) tímasetningu viðskiptanna,
- e) tímasetningu tilkynningar um viðskiptin,
- f) verðviðmið viðskiptanna,

g) kóða viðskiptavettvangsins þar sem viðskiptin fóru fram eða, ef viðskiptin fóru fram gegnum innmiðlara, kóðann „SI“ eða annars kóðann „OTC“,

h) ef við á, tilgreiningu á því að viðskiptin hafi verið háð sérstökum skilyrðum,

3. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að viðurkennda birtingarþjónustan beiti og viðhaldi skilvirku stjórnunarfyrirkomulagi sem ætlað er að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra við viðskiptavinum þess. Einkum skal viðurkennd birtingarþjónusta, sem einnig er rekstraradili markaðar eða verðbréfafyrirtæki, fara með allar upplýsingar sem hefur verið safnað án mismununar og skal beita og viðhalda skilvirku stjórnunarfyrirkomulagi til að aðskilja mismunandi viðskiptastarfsemi.

4. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að viðurkennda birtingarþjónustan hafi öryggisferla til að tryggja öryggi aðferða við að senda upplýsingar, draga eins og verða má úr hættu á spillingu gagna og aðgangi óviðkomandi aðila og koma í veg fyrir að upplýsingum sé lekið fyrir birtingu. Viðurkennd birtingarþjónusta skal hafa yfir að ráða nægum aðföngum og varakerfi til að hún geti ávallt boðið og viðhaldið þjónustu sinni.

5. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að viðurkennda birtingarþjónustan hafi yfir að ráða kerfum sem geta á skilvirkan hátt greint heilleika viðskipaskýrslna, hvort upplýsingar vanti og komið auga á augljósar villur og farið fram á að slíkar gallaðar skýrslur séu endursendar.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða sameiginleg snið, gagnastaðla og tæknilega tilhögun til að greiða fyrir sameiningu upplýsinga eins og um getur í 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í fyrstu undirgrein fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

7. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. og skýra hvað sé sanngjarn viðskiptagrunnur til að birta upplýsingar eins og um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:

a) á hvaða hátt viðurkennd birtingarþjónusta getur uppfyllt upplýsingaskylduna sem um getur í 1. mgr.,

b) efni upplýsinganna, sem birtar eru skv. 1. mgr., sem taka a.m.k. til upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. á þann hátt að hægt sé að birta upplýsingarnar sem krafist er skv. 64. gr.,

c) raunhæfar skipulagskröfur sem mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. mgr.,

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. þáttur.

Skilyrði í tengslum við þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar

65. gr.

Skipulagskröfur

1. Heimaðildarríki skal gera kröfu um að þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hafi yfir að ráða viðeigandi stefnum og fyrirkomulagi til að safna saman upplýsingunum sem gera skal opinberar í samræmi við 6. og 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, samþætta þær í órofinn rafrænan gagnastraum og birta eins nálægt rauntíma og tæknilega er mögulegt á eðlilegum viðskiptakjörum.

Upplýsingarnar skulu a.m.k. ná yfir eftirfarandi atriði:

- a) auðkenni fjármálagerningsins,
- b) umsamið verð í viðskiptunum,
- c) magn viðskiptanna,
- d) tímasetningu viðskiptanna,
- e) tímasetningu tilkynningar um viðskiptin,
- f) verðviðmið viðskiptanna,
- g) kóða viðskiptavettvangsins þar sem viðskiptin fóru fram eða, ef viðskiptin fóru fram gegnum innmiðlara, kóðann „SI“ eða annars kóðann „OTC“,
- h) eftir atvikum, þá staðreynd að tölvualgrím verðbréfafyrirtækisins bar ábyrgð á fjárfestingarákvörðuninni og framkvæmd viðskiptanna.
- i) ef við á, tilgreiningu á því að viðskiptin hafi verið háð sérstökum skilyrðum;
- j) flöggun til að sýna hvers konar undanþágu viðskiptin njóta, ef veitt er undanþága frá þeirri skyldu að birta upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, í samræmi við a- eða b-lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar.

Upplýsingar þessar skulu vera aðgengilegar án endurgjalds 15 mínútum eftir að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hefur birt þær. Heimaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar geti á skilvirkan og samræmdan hátt miðlað slíkum upplýsingum og tryggi þannig skjótan aðgang að upplýsingunum án mismununar á aðgengilegu sniði sem nýtist markaðsaðilum.

2. Heimaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hafi yfir að ráða viðeigandi stefnum og fyrirkomulagi til að safna saman upplýsingum sem á að gera opinberar í samræmi við 10. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, samþætta þær í órofinn rafrænan gagnastraum og birta eins nálægt rauntíma og tæknilega er mögulegt á eðlilegum viðskiptakjörum sem nær yfir a.m.k. eftirfarandi atriði:

- a) auðkenni eða auðkennandi eiginleika fjármálagerningsins,

- b) umsamið verð í viðskiptunum,
- c) magn viðskiptanna,
- d) tímasetningu viðskiptanna,
- e) tímasetningu tilkynningar um viðskiptin,
- f) verðviðmið viðskiptanna,
- g) kóða viðskiptavettvangsins þar sem viðskiptin fóru fram eða, ef viðskiptin fóru fram gegnum innmiðlara, kóðann „SI“ eða annars kóðann „OTC“,
- h) ef við á, tilgreiningu á því að viðskiptin hafi verið háð sérstökum skilyrðum,

Gera skal upplýsingar þessar aðgengilegar án endurgjalds 15 mínútum eftir að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hefur birt þær. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar geti á skilvirkan og samræmdan hátt miðlað slíkum upplýsingum og tryggt þannig skjótan aðgang að upplýsingunum án mismununar og á almennt samþykktum sniðum sem eru innbyrðis samhæf, aðgengileg og sem nýtast markaðsaðilum.

3. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar tryggi að framlögðum gögnum hafi verið safnað saman frá öllum skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga, skipulegum markaðstorgum og viðurkenndum veitendum birtingarþjónustu og fyrir fjármálagerninga sem tilgreindir eru í tæknilegu eftirlitsstöðlunum skv. c-lið 8. mgr.

4. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar starfræki og viðhaldi skilvirku stjórnunarfyrirkomulagi sem ætlað er að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra. Einkum skal rekstraraðili markaðar eða viðurkennd birtingarþjónusta, sem einnig rekur kerfi fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar, fara með allar upplýsingar sem hefur verið safnað án mismununar og skal starfrækja og viðhalda skilvirku fyrirkomulagi til að aðskilja mismunandi viðskiptastarfsemi.

5. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hafi öryggisferla til að tryggja öryggi aðferða við að senda upplýsingar, draga eins og verða má úr hættu á spillingu gagna og aðgangi óviðkomandi aðila. Heimaaðildarríki skal gera kröfu um að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hafi yfir nægum aðföngum að ráða og varakerfi svo að hún geti ávallt boðið og viðhaldið þjónustu sinni.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að ákvarða gagnastaðla og snið vegna upplýsinga sem á að birta í samræmi við 6., 10., 20. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, sem ná yfir auðkenni fjármálagerninga, verð, magn, tíma, verðviðmið og vettvangskennimerki og einnig tilgreiningar á sérstökum skilyrðum sem gilda um viðskiptin ásamt tæknilegri tilhögun til að greiða fyrir skilvirkri og samræmdri miðlun upplýsinga, þannig að auðvelt sé að nálgast þær og sem nýtast markaðsaðilum eins og um getur í 1. og 2. mgr., að meðtalinni tilgreiningu á viðbótarþjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar sem stuðlaði að aukinni skilvirkni markaðarins.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem um getur í fyrstu undirgrein fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015, að því er varðar upplýsingar sem eru birtar í samræmi við 6. og 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og eigi síðar en 3. júlí 2015 að því er varðar upplýsingar sem birtar eru í samræmi við 10. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. og skýra hvað sé sanngjarn viðskipta-grunnur til að veita aðgang að gagnastraumum, eins og um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.
8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:
 - a) á hvaða hátt þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar geti uppfyllt upplýsingaskylduna sem um getur í 1. og 2. mgr.,
 - b) inntak upplýsinganna sem birtar eru skv. 1. og 2. mgr.
 - c) gögn um fjármálagerninga sem þurfa að vera í gagnastraumi og, að því er varðar aðra gerninga en hlutabréfagerninga, viðskiptavettvangi og viðurkenndri birtingarþjónustu, sem eiga að teljast með,
 - d) aðrar leiðir sem eiga að tryggja að gögn, sem mismunandi þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar birtir, séu samræmd og geri mögulega alhliða kortlagningu og millivísanir sambærilegra gagna úr öðrum heimildum og sem hægt er að safna saman á vettvangi Sambandsins,
 - e) raunhæfar skipulagskröfur sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. þáttur.

Skilyrði í tengslum við viðurkennd skýrslugjafakerfi

66. gr.

Skipulagskröfur

1. Heimaáildarríki skal gera kröfu um að viðurkennt skýrslugjafakerfi hafi yfir að ráða viðeigandi stefnum og fyrirkomulagi til að senda upplýsingarnar, sem krafist er skv. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, eins fljótt og auðið er og eigi síðar en við lok virks dags daginn eftir að viðskiptin fóru fram. Greina skal frá slíkum upplýsingum í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.
2. Heimaáildarríki skal gera kröfu um að viðurkennda skýrslugjafakerfið beiti og viðhaldi skilvirku stjórnskipulagi sem ætlað er að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra við viðskiptavinum þess. Einkum skal viðurkennt skýrslugjafakerfi, sem einnig er rekstraraðili markaðar eða verðbréfafyrirtæki, fara með allar upplýsingar, sem hefur verið safnað án mismununar, og skal starfrækja og viðhalda skilvirku fyrirkomulagi til að aðskilja mismunandi viðskiptastarfsemi.
3. Heimaáildarríki skal gera kröfu um að viðurkennt skýrslugjafakerfi hafi öryggisferla til að tryggja öryggi og áreiðanleika aðferða við miðlun upplýsinga, draga eins og verða má úr hættu á spillingu gagna og aðgangi óviðkomandi aðila og koma í veg fyrir að upplýsingum sé lekið fyrir birtingu til að tryggja öryggi gagna á öllum tímum. Heimaáildarríki skal gera kröfu um að viðurkennt skýrslugjafakerfi hafi yfir nægilegum aðföngum að ráða og varakerfi til að það geti ávallt boðið og viðhaldið þjónustu sinni.
4. Heimaáildarríki skal gera kröfu um að viðurkennt skýrslugjafakerfi hafi yfir að ráða kerfum sem geta á skilvirkan hátt greint heilleika viðskiptaskýrslna, hvort upplýsingar vanti og komið auga á augljósar villur sem rekja má til verðbréfafyrirtækisins og að láta verðbréfafyrirtækinu í té nánari upplýsingar um það þegar slíkar villur eða upplýsingar sem vantar og fara fram á að allar slíkar gallaðar skýrslu séu endursendar.

Heimaaðildarríki skal einnig gera kröfu um að viðurkennt skýrslugjafakerfi hafi yfir að ráða kerfum sem gera því kleift að greina villur eða upplýsingar sem vantar sem rekja má til viðurkennda skýrslugjafarkerfisins sjálfs og gera því kleift að endursenda lögbæru yfirvaldi, eftir því sem við á, leiðréttar og fullgerðar viðskiptaskýrslur.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:

- a) á hvaða hátt viðurkennt skýrslugjafakerfi getur uppfyllt upplýsingaskylduna sem um getur í 1. mgr. og
- b) raunhæfar skipulagskröfur sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

VI. BÁLKUR

LÖGBÆR YFIRVÖLD

I. KAFLI

Tilnefning, valdheimildir og úrlausnarmeðferð

67. gr.

Tilnefning lögbærra yfirvalda

1. Sérhvert aðildarríki skal tilnefna lögbær yfirvöld sem eiga að annast þau skyldustörf sem kveðið er á um í ýmsum ákvæðum reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og ákvæðum þessarar tilskipunar. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og lögbær yfirvöld í hinum aðildarríkjunum um hvaða lögbæru yfirvöld eigi að bera ábyrgð á að þessum skyldustörfum sé sinnt og hvernig þau skiptast á milli þeirra.

2. Lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 1. mgr., skulu vera opinber yfirvöld með fyrirvara um möguleikann á því að úthluta verkefnum til annarra eininga þegar kveðið er skýrt á um það í 4. mgr. 29. gr.

Úthlutun verkefna til annarra eininga en yfirvaldanna sem um getur í 1. mgr. má ekki fela í sér beitingu almannavalds eða heimildar til að taka ákvörðun sem byggist á mati. Aðildarríki skulu gera kröfu um að lögbær yfirvöld geri allar eðlilegar ráðstafanir áður en úthlutun fer fram til að tryggja að einingin, sem verkefnum er úthlutað til, hafi getu og tilföng til að framkvæma á skilvirkan hátt öll verkefni og að úthlutun eigi sér ekki stað nema komið hafi verið á skýrum og skjalfestum ramma um framkvæmd úthlutaðra verkefna þar sem verkefni, sem inna á af hendi, eru tiltekin og skilyrðin við framkvæmd þeirra. Þessi skilyrði skulu fela í sér ákvæði sem skyldar viðkomandi einingu til að haga starfsemi sinni og skipulagningu þannig að ekki komi til hagsmunaárekstra og að upplýsingar, sem fást þegar verið er að sinna úthlutuðum verkefnum séu ekki notaðar á óréttmætan hátt eða til að hindra samkeppni. Endanleg ábyrgð á eftirliti með að farið sé að þessari tilskipun og framkvæmdarráðstöfunum hennar skal hvíla á lögbæru yfirvaldi eða yfirvöldum sem eru tilnefnd í samræmi við 1. mgr.

Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og lögbær yfirvöld í hinum aðildarríkjunum um allar ráðstafanir sem samið hefur verið um varðandi úthlutun verkefna, þ.m.t. nákvæm skilyrði sem gilda um slíka úthlutun.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir lögbær yfirvöld sem um getur í 1. og 2. mgr.

68. gr.

Samstarf milli yfirvalda í sama aðildarríki

Ef aðildarríki tilnefnir fleiri en eitt lögbært yfirvald til að framfylgja ákvæði í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 skal hlutverk þeirra hvers og eins skýrt skilgreint og þau skulu vinna náið saman.

Sérhvert aðildarríki skal gera kröfu um að slíkt samstarf fari einnig fram milli lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og lögbærra yfirvalda sem bera ábyrgð í því aðildarríki á eftirliti með lánastofunum og öðrum fjármálastofnunum, lífeyrissjóðum, verðbréfasjóðum, váttrygginga- og endurtryggingamiðlurum og váttryggingafélögum.

Aðildarríki skulu gera kröfu um að lögbær yfirvöld skiptist á upplýsingum sem eru nauðsynlegar eða skipta máli fyrir þau við að sinna hlutverkum sínum og skyldustörfum.

69. gr.

Eftirlitsheimildir

1. Lögbær yfirvöld skulu fá allar eftirlitsheimildir, þ.m.t. rannsóknarheimildir og valdheimildir, til að koma á nauðsynlegum úrræðum til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014.
2. Valdheimildirnar, sem um getur í 1. mgr., skulu a.m.k. ná yfir eftirfarandi valdheimildir til að:
 - a) hafa aðgang að hvers konar skjölum eða öðrum gögnum, í hvaða formi sem er og lögbær yfirvöld telja að skipti máli við störf þeirra, og fá eða taka afrit af þeim,
 - b) krefjast eða fara fram á upplýsingar frá hvaða aðila sem er og, þegar nauðsyn krefur, boða aðila á fund og leggja fyrir hann spurningar í því skyni að afla upplýsinga,
 - c) annast vettvangsskoðanir eða rannsóknir,
 - d) krefjast þess að fá upptökur af símtölum, skráum um rafræn fjarskipti eða gagnaumferð sem til eru hjá verðbréfafyrirtæki, lánastofnun eða einhverri annarri stofnun sem fellur undir þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.
 - e) óska eftir frystingu eða upptöku eigna, eða hvortveggja,
 - f) óska eftir tímabundnu banni við atvinnustarfsemi,
 - g) óska eftir að endurskoðendur viðurkenndra verðbréfafyrirtækja, skipulagðir verðbréfamarkaðir og veitendur gagnaskýrsluþjónustu leggi fram upplýsingar,
 - h) vísa málum til saksóknar,
 - i) heimila endurskoðendum eða sérfræðingum að annast sannprófanir eða rannsóknir,
 - j) óska eftir eða fara fram á að látnar séu í té upplýsingar, þ.m.t. öll viðkomandi skjöl frá öllum aðilum um stærð og markmið stöðu eða áhættu sem tekin er gegnum hrávörufleiðu, og hvers konar tengdar eignir eða skuldir á undirliggjandi markaði,

- k) óska eftir að bundinn sé endir á hvers konar starfsvenju eða framferði, tímabundið eða til frambúðar, sem lögbært yfirvald telur brjóta í bága við ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 og ákvæðin sem hafa verið samþykkt við framkvæmd þessarar tilskipunar og komið sé í veg fyrir að slík starfsvenja eða framferði endurtaki sig,
- l) samþykkja hvers konar ráðstafanir til að tryggja að verðbréfafyrirtæki, skipulegir markaðir og aðrir aðilar sem falla undir þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014, haldi áfram að uppfylla lagaskilyrði.,
- m) krefjast þess að viðskipti með fjármálagerning verði stöðvuð tímabundið,
- n) krefjast þess að hætt verði að stunda viðskipti með fjármálagerning, hvort heldur er á skipulegum markaði eða samkvæmt öðrum viðskiptaráðstöfunum,
- o) krefjast þess sérhver aðili geri ráðstafanir til að draga úr stærð stöðunnar eða áhættunnar,
- p) takmarka getu allra aðila til að undirrita hrávörufleiðu, þ.m.t. að setja takmarkanir á stærð stöðu sem hver aðili má hafa hverju sinni í samræmi við 57. gr. þessarar tilskipunar,
- q) gefa út opinberar tilkynningar,
- r) krefjast, svo fremi landslög heimili það, tiltækra skráa um gagnaumferð, sem fjarskiptafyrirtæki heldur, ef rökstuddur grunur leikur á um brot og ef slíkar skrár kunna að skipta máli við rannsókn á brotum gegn þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014,
- s) stöðva tímabundið markaðssetningu eða sölu á fjármálagerningum eða samsettum innstæðum, að uppfylltum skilyrðum 40., 41. eða 42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014,
- t) stöðva tímabundið markaðssetningu eða sölu á fjármálagerningum eða samsettum innstæðum hafi verðbréfafyrirtækið ekki þróað eða notað skilvirkt ferli til viðurkenningar á vöru eða á annan hátt látið hjá líða að fara að 3. mgr. 16. gr. þessarar tilskipunar,
- u) krefjast þess að einstaklingi sé vikið úr stjórn verðbréfafyrirtækis eða rekstraraðila markaðar.

Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 3. júlí 2016, tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um lög og stjórnisýslufyrirmæli til lögleiðingar á 1. og 2. mgr. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, án ástæðulausrar tafar, um hvers konar síðari tíma breytingar á þeim.

Aðildarríki skulu sjá til þess að fyrirkomulag sé fyrir hendi til þess að tryggja að bætur séu greiddar eða gripið sé til aðgerða í samræmi við landslög vegna fjárhagstjóns eða skaða sem aðilar verða fyrir vegna brota gegn þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

70. gr.

Viðurlög við brotum

1. Aðildarríki skulu mæla fyrir um reglur um stjórnisýsluviðurlög og tryggja að lögbær yfirvöld þeirra geti beitt viðeigandi stjórnisýsluviðurlögum og -ráðstöfunum gegn brotum á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og innlendum ákvæðum sem samþykkt eru við lögleiðingu á þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt, með fyrirvara um eftirlitsheimildir, þ.m.t. rannsóknarheimildir og valdheimildir lögbærra yfirvalda til að beita úrræðum í samræmi við 69. gr. og rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum. Slík viðurlög og ráðstafanir skulu vera skilvirkar, í réttu hlutfalli við brotið, hafa letjandi áhrif og gilda um brot jafnvel þótt ekki sé sérstaklega fjallað um þau í 3., 4. og 5. mgr.

Aðildarríkjum er heimilt að ákveða að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög vegna brota sem falla undir refsiviðurlög samkvæmt landslögum þeirra. Þegar svo háttar skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni viðeigandi ákvæði refsiréttar.

Aðildarríki skulu, eigi síðar en 3. júlí 2016, tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um lög og stjórnsýslufyrirmæli til lögleiðingar á þessari grein, þ.m.t. viðeigandi ákvæði refsiréttar. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, án ástæðulausrar tafar, um hvers konar síðari tíma breytingar á þeim.

2. Aðildarríki skulu, þegar um er að ræða brot, sjá til þess að beita megi viðurlögum og gera aðrar ráðstafanir gegn aðilum í stjórn verðbréfafyrirtækja og rekstraraðila markaða og gegn öðrum einstaklingum eða lögaðilum sem bera ábyrgð á brotinu samkvæmt landslögum, þegar verðbréfafyrirtæki, markaðsaðilar, veitendur gagnaskýrsluþjónustu, lánastofnanir sem tengjast fjárfestingarþjónustu eða fjárfestingarstarfsemi og viðbótarstarfsemi og einnig útibú fyrirtækja þriðju landa, falla undir skyldur um meðferð brota, með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í landslögum á þeim sviðum sem samræmd eru með þessari tilskipun.

3. Aðildarríki skulu sjá til þess að a.m.k. brot á eftirfarandi ákvæðum þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 teljist vera brot á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014:

a) að því er varðar þessa tilskipun:

- i. b-liður 8. gr.,
- ii. 1.–6. mgr. 9. gr.,
- iii. 1. og 3. mgr. 11. gr.,
- iv. 1.–11. mgr. 16. gr.,
- v. 1.–6. mgr. 17. gr.,
- vi. 1.–9. mgr. og fyrsti málslíður 10. mgr. 18. gr.,
- vii. 19. og 20. gr.,
- viii. 1. mgr. 21. gr.,
- ix. 1., 2. og 3. mgr. 23. gr.,
- x. 1.–5. mgr., 7.–10. mgr. og fyrsta og önnur undirgrein 11. mgr. 24. gr.,
- xi. 1.–6. mgr. 25. gr.,
- xii. annar málslíður 1. mgr. og 2. og 3. mgr. 26. gr.,
- xiii. 1.–8. mgr. 27. gr.,

- xiv. 1. og 2. mgr. 28. gr.,
- xv. fyrsta og þriðja undirgrein 2. mgr., fyrsti málslíður 3. mgr., fyrsta undirgrein 4. mgr. og 5. mgr. 29. gr.,
- xvi. önnur undirgrein 1. mgr. og fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 3. mgr. 30. gr.,
- xvii. 1. mgr., fyrsta undirgrein 2. mgr. og 3. mgr. 31. gr.,
- xviii. 1. mgr., fyrsta, önnur og fjórða undirgrein 2. mgr. 32. gr.,
- xix. 3. mgr. 33. gr.,
- xx. 2. mgr., fyrsti málslíður 4. mgr., fyrsti málslíður 5. mgr. og fyrsti málslíður 7. mgr. 34. gr.,
- xxi. 2. mgr., fyrsta undirgrein 7. mgr., og fyrsti málslíður 10. mgr. 35. gr.,
- xxii. 1. mgr. 36. gr.,
- xxiii. fyrsta undirgrein, fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr. 37. gr.,
- xxiv. fjórða undirgrein 1. mgr., fyrsti málslíður 2. mgr., fyrsta undirgrein 3. mgr. og b-liður 5. mgr. 44. gr.,
- xxv. 1.–6. og 8. mgr. 45. gr.,
- xxvi. 1. mgr. og a- og b-liður 2. mgr. 46. gr.,
- xxvii. 47. gr.,
- xxviii. 1.–11. mgr. 48. gr.,
- xxix. 1. mgr. 49. gr.,
- xxx. 1. mgr. 50. gr.,
- xxxi. 1.–4. mgr. og annar málslíður 5. mgr. 51. gr.,
- xxxii. 1. mgr., fyrsta, önnur og fimmta undirgrein 2. mgr. 52. gr.,
- xxxiii. 1., 2. og 3. mgr., fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 6. mgr. og 7. mgr. 53. gr.,

xxxiv. 1. mgr., fyrsta undirgrein 2. mgr. og 3. mgr. 54. gr.,

xxxv. 1. og 2. mgr., 8. mgr. og fyrsta undirgrein 10. mgr. 57. gr.,

xxxvi. 1.–4. mgr. 58. gr.,

xxxvii. 1., 3. og 4. mgr. 63. gr.,

xxxviii. 1.–5. mgr. 64. gr.,

xxxix. 1.–5. mgr. 65. gr.,

xxxx. 1.–4. mgr. 66. gr.,

b) að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 600/2014,

i. 1. og 3. mgr. 3. gr.,

ii. fyrsta undirgrein 3. mgr. 4. gr.,

iii. 6. gr.,

iv. fyrsti málslíður þriðju undirgreinar 1. mgr. 7. gr.,

v. 1., 3. og 4. mgr. 8. gr.,

vi. 10. gr.,

vii. fyrsti málslíður þriðju undirgreinar 1. mgr. og þriðja undirgrein 3. mgr. 11. gr.,

viii. 1. mgr. 12. gr.,

ix. 1. mgr. 13. gr.,

x. 1. mgr., fyrsti málslíður 2. mgr., og annar, þriðji og fjórði málslíður 3. mgr. 14. gr.,

xi. fyrsta undirgrein, fyrsti og þriðji málslíður annarrar undirgreinar 1. mgr. og annar málslíður 4. mgr. 15. gr.,

xii. annar málslíður 1. mgr. 17. gr.,

xiii. 1. og 2. mgr., fyrsti málslíður 4. mgr., fyrsti málslíður 5. mgr., fyrsta undirgrein 6. mgr., 8. og 9. mgr. 18. gr.,

- xiv. 1. mgr. og fyrsti málslíður 2. mgr. 20. gr.,
 - xv. 1., 2. og 3. mgr. 21. gr.,
 - xvi. 2. mgr. 22. gr.,
 - xvii. 1. og 2. mgr. 23. gr.,
 - xviii. 1. og 2. mgr. 25. gr.,
 - xix. fyrsta undirgrein 1. mgr., 2. til 5. mgr. 26. gr., fyrsta undirgrein 6. mgr., fyrsta til fimmtu og áttunda undirgrein 7. mgr. 26. gr.,
 - xx. 1. mgr. 27. gr.,
 - xxi. 1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr. 28. gr.,
 - xxii. 1. og 2. mgr. 29. gr.,
 - xxiii. 1. mgr. 30. gr.,
 - xxiv. 2. og 3. mgr. 31. gr.,
 - xxv. 1., 2. og 3. mgr. 35. gr.,
 - xxvi. 1., 2. og 3. mgr. 36. gr.,
 - xxvii. 1. og 3. mgr. 37. gr.,
 - xxviii. 40., 41. og 42. gr.
4. Boð um fjárfestingarþjónustu eða ástundun fjárfestingarstarfsemi án tilskilins starfsleyfis eða samþykkis í samræmi við eftirfarandi ákvæði þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 skal teljast vera brot á þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014:
- a) 5. gr., 6. gr. (2. mgr.) eða 34., 35., 39., 44. eða 59. gr. þessarar tilskipunar, eða
 - b) þriðji málslíður 1. mgr. 7. gr. eða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.
5. Skortur á samstarfsvilja eða á að uppfylla skuldbindingar sínar við rannsókn, skoðun eða beiðni sem fellur undir 69. gr. telst einnig vera brot á þessari tilskipun.

6. Aðildarríki skulu, þegar um ræðir brot sem um getur í 3., 4. og 5. mgr. og í samræmi við landslög, kveða á um að lögbær yfirvöld hafi valdheimild til að grípa til eða beita a.m.k. eftirfarandi stjórnsýsluviðurlögum og -ráðstöfunum:

- a) opinberri yfirlýsingu sem gefur til kynna einstaklinginn eða lögaðilann og eðli brotsins í samræmi við 71. gr.,
- b) skipun til þess einstaklings eða lögaðila um að hætta framferðinu sem veldur brotinu og um að endurtaka það ekki,
- c) afturköllun eða tímabundinni niðurfellingu á starfsleyfi stofnunarinnar í samræmi við 8., 43. og 65. mgr. þegar um er að ræða verðbréfafyrirtæki, rekstraraðila markaðar sem hefur leyfi til að starfrækja markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg, skipulegan markað, viðurkennda birtingarþjónustu, þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar og viðurkennt skýrslugjafarkerfi,
- d) tímabundnu banni eða banni til frambúðar við því að stjórnarmaður í verðbréfafyrirtæki eða annar einstaklingur, sem talinn er ábyrgur, gegni stjórnunarstörfum í verðbréfafyrirtækjum þegar um endurtekin alvarleg brot er að ræða,
- e) tímabundnu banni á verðbréfafyrirtæki sem er aðili að eða þátttakandi í skipulegum mörkuðum eða markaðstorgum fjármálagerninga eða skipulegum markaðstorgum,
- f) þegar um er að ræða lögaðila, hámarksstjórnsýslusekt sem nemur a.m.k. 5 000 000 evrum eða, í aðildarríkjum sem hafa annan gjaldmiðil, samsvarandi verðgildi í gjaldmiðli þeirra 2. júlí 2014 eða allt að 10% af heildarveltu lögaðilans á ári samkvæmt síðasta fyrirliggjandi ársreikningi sem stjórnin samþykkir; viðkomandi heildarvelta skal vera heildarvelta á ári eða samsvarandi tegund tekna í samræmi við viðeigandi lagagerðir um reikningsskil samkvæmt síðustu tiltæku árlegu samstæðureikningum, sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt, þegar lögaðili er móðurfélag eða dótturfélag móðurfélags sem á að gera samstæðureikninga, samkvæmt tilskipun 2013/34/ESB,
- g) þegar um er að ræða einstakling, hámarksstjórnsýslusekt sem nemur a.m.k. 5 000 000 evrum eða, í aðildarríkjum sem hafa annan gjaldmiðil, samsvarandi verðgildi í gjaldmiðli þeirra 2. júlí 2014,
- h) hámarksstjórnsýslusekt, sem er a.m.k. tvöföld fjárhæð ávinningsins sem fæst af brotinu, þegar hægt er að reikna hana, jafnvel þótt hún sé hærri en hámarksfjárhæðirnar sem um getur í f- og g-lið.

7. Aðildarríkjum er heimilt að veita lögbærum yfirvöldum heimild til að beita viðurlögum til viðbótar þeim sem um getur í 6. mgr. eða leggja á sektir sem eru hærri en fjárhæðirnar sem um getur í f-, g- og h-lið 6. mgr.

71. gr.

Birting ákvarðana

1. Aðildarríki skulu kveða á um að lögbær yfirvöld birti hvers konar ákvarðanir um að beita stjórnsýsluviðurlögum eða -ráðstöfunum vegna brota á reglugerð (ESB) nr. 600/2014 eða innlendum ákvæðum sem samþykkt eru við framkvæmd þessarar tilskipunar á opinberum vefsetrum sínum án ástæðulausrar tafar eftir að einstaklingnum, sem viðurlögin varða, hefur verið tilkynnt um þá ákvörðun. Birtingin skal að lágmarki fela í sér upplýsingar um tegund og eðli brotsins og um hvaða einstaklingar bera ábyrgð á því. Skylda þessi gildir ekki um ákvarðanir sem kveða á um ráðstafanir innan ramma rannsóknar.

Aðildarríki skulu þó, þegar lögbært yfirvald telur að með birtingu á auðkenni lögaðila eða persónuupplýsingum einstaklinga sé ekki gætt meðalhófs, eftir að hvert tilvik fyrir sig hefur verið metið með tilliti til þess, eða, ef birting á slíkum gögnum stofnar stöðugleika fjármálamarkaða í hættu eða yfirstandandi rannsókn, tryggja að lögbær yfirvöld skuli annaðhvort:

- a) fresta birtingu ákvörðunar um að beita viðurlögum eða ráðstöfunum þar til ástæður fyrir því að birta hana ekki eru ekki lengur fyrir hendi,
- b) birta ákvörðun um að beita viðurlögum eða ráðstöfun undir nafnleynd á þann hátt að það sé í samræmi við landslög ef slík birting undir nafnleynd tryggir raunverulega vernd viðkomandi persónuupplýsinga,
- c) birta alls ekki ákvörðun um að beita viðurlögum eða ráðstöfun þegar möguleikarnir, sem settir eru fram í a- og b-lið, teljast vera ófullnægjandi til að tryggja:
 - i. að stöðugleika fjármálamarkaða verði ekki stefnt í tvísýnu,
 - ii. að meðalhófs sé gætt við birtingu á þessum ákvörðunum ef þessar ráðstafanir eru taldar hafa minniháttar þýðingu.

Heimilt er, þegar um er að ræða ákvörðun um að birta viðurlög eða ráðstöfun undir nafnleynd, að veita hæfilegan frest fyrir birtingu á viðkomandi gögnum ef fyrirséð er að ástæður fyrir nafnlausri birtingu séu ekki lengur fyrir hendi þegar hann rennur út.

2. Þegar ákvörðun um að beita viðurlögum eða ráðstöfun er skotið til þar til bær dómssvalds eða annarra yfirvalda skulu lögbær yfirvöld án tafar einnig birta á opinberu vefsetri sínu slíkar upplýsingar og allar upplýsingar í kjölfarið um niðurstöðu þessa málskots. Enn fremur skal birta allar ákvarðanir til ógildingar á fyrri ákvörðun um að beita viðurlögum eða ráðstöfun.

3. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að hvers konar útgefið efni í samræmi við þessa grein verði áfram á opinberu vefsetri þeirra í minnst fimm ár frá birtingu þess. Persónuupplýsingar sem fram koma í birtingunni skulu eingöngu vera á opinberu vefsetri lögbæra yfirvaldsins eins lengi og nauðsynlegt er í samræmi við gildandi reglur um gagnavernd.

Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um öll stjórnsýsluviðurlög sem beitt er en ekki birt í samræmi við c-lið 1. mgr., þ.m.t. hvers konar málskot þar að lútandi og niðurstöðu þeirra. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld fái upplýsingar og endanlegan dóm í tengslum við hugsanleg refsiviðurlög sem beitt er og senda Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hafa yfir að ráða miðlægu gagnasafni yfir viðurlög sem tilkynnt er um til hennar í þeim eina tilgangi að miðla upplýsingum milli lögbæra yfirvalda. Eingöngu lögbær yfirvöld skulu hafa aðgang að þessum gagnagrunni sem er uppfærður á grundvelli upplýsinga sem lögbær yfirvöld láta í té.

4. Aðildarríkin skulu árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heildarupplýsingar sem varða öll viðurlög og ráðstafanir sem kveðið hefur verið á um í samræmi við 1. og 2. mgr. Skylda þessi gildir ekki um ráðstafanir sem gripið er til innan ramma rannsóknar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta þessar upplýsingar í ársskýrslu sinni.

Lögbær yfirvöld aðildarríkja, sem hafa kosið að mæla fyrir um refsiviðurlög í samræmi við 70. gr. vegna brota á ákvæðunum sem um getur í þeirri grein, skulu láta Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni árlega í té samantekin nafnlaus gögn sem varða alla rannsókn sakamálsins sem hafist er handa við og refsiviðurlögin sem kveðið er á um. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal í ársskýrslu birta gögn um beitt refsiviðurlög.

5. Lögbært yfirvald skal, þegar það hefur birt upplýsingar um stjórnsýslulegar ráðstafanir, viðurlög eða refsiviðurlög opinberlega, samtímis tilkynna það Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal bæta við tilvísun í birt viðurlög í viðeigandi skrá þegar birt viðurlög á sviði refsiréttar eða stjórnáslu varða verðbréfafyrirtæki, rekstraraðila markaðar, veitendur gagnaskýrsluþjónustu, lánastofnanir í tengslum við fjárfestingarþjónustu eða fjárfestingarstarfsemi eða viðbótarþjónustu, eða útibú fyrirtækja þriðju landa sem hafa starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um verkferli og form fyrir framlagningu upplýsinga, eins og um getur í þessari grein.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt valdtil að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

72. gr.

Nýting eftirlitsheimilda og valdheimilda til að beita viðurlögum

1. Lögbær yfirvöld skulu nota eftirlitsheimildir, þ.m.t. rannsóknarheimildir og heimildir þegar þau grípa til úrræðanna sem um getur í 69. gr., og valdheimildir til að beita viðurlögum sem um getur í 70. gr. í samræmi við lagaramma einstakra ríkja:

a) beint,

b) í samstarfi við önnur yfirvöld,

c) á eigin ábyrgð með því að fela þau einungum sem verkefnum hefur verið úthlutað til í samræmi við 2. mgr. 67. gr. eða

d) með því að leita til dómsyfirvalda.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund og umfang stjórnásluviðurlaga eða -ráðstafana sem lagðar eru á, þ.m.t. og eftir því sem við á:

a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,

b) hversu mikil ábyrgð einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu er,

c) fjárhagslegs styrks einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð, eins og fram kemur í heildarveltu þegar um er að ræða lögaðila, eða árstekjum og hreinum eignum þegar um einstakling er að ræða,

d) hagnaðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina eða tapsins sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,

e) taps þriðju aðila vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,

f) umfangs samstarfs einstaklings sem ber ábyrgð eða lögaðila við lögbæra yfirvaldið, með fyrirvara um að nauðsynlegt er að tryggja að viðkomandi endurgreiði hagnaðinn sem varð til eða tapið sem hann komst hjá,

g) fyrri brota einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð á brotinu.

Lögbær yfir völd geta tekið tillit annarra atriða auk þeirra sem um getur í fyrstu undirgrein þegar ákvörðun er tekin um tegund og umfang stjórnsluviðurlaga eða -ráðstafana.

73. gr.

Skýrslugjöf um brot

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld komi á skilvirku fyrirkomulagi sem geri kleift að greina lögbærum yfirvöldum frá mögulegum eða raunverulegum brotum á reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og landsákvæðum sem samþykkt eru við framkvæmd þessarar tilskipunar.

Fyrirkomulagið, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal a.m.k. ná yfir eftirfarandi atriði:

- a) sérstakar reglur um móttöku skýrslna um möguleg eða raunveruleg brot og eftirfylgni með þeim, þ.m.t. um að koma á öruggum samskiptaleiðum í tengslum við slíkar skýrslur,
- b) viðeigandi vernd fyrir starfsmenn fjármálastofnana sem skýra frá brotum sem framin eru innan fjármálastofnunarinnar, a.m.k. gegn hefndarráðstöfunum, mismunun eða annars konar ósanngjarnri meðferð,
- c) verndun á auðkenni bæði þeirra aðila sem skýra frá brotunum og einstaklingsins, sem talið er að beri ábyrgð á broti á öllum stígum málsmeðferðarinnar, nema gerð sé krafa í landslögum um að þessar upplýsingar séu birtar í tengslum við frekari rannsókn eða stjórnslu- eða dómmeðferð síðar.

2. Aðildarríki skulu gera kröfu um að verðbréfafyrirtæki, rekstraraðilar markaða, veitendur gagnaskýrsluþjónustu, lánastofnanir sem tengjast fjárfestingarþjónustu eða fjárfestingarstarfsemi og viðbótarþjónustu og einnig útibú fyrirtækja þriðju landa hafi yfir að ráða viðeigandi verkferlum fyrir starfsmenn sína um hvernig þeir eigi að skýra frá mögulegum eða raunverulegum brotum innanhúss um tiltekna, óháða og sjálfstæða tengingu.

74. gr.

Málskotsréttur

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að unnt sé að skjóta til dómstóla öllum ákvörðunum sem eru teknar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014 eða samkvæmt lögum eða stjórnslufyrirmælum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun og að þær séu vel rökstuddar. Málskotsréttur skal einnig gilda þegar engin ákvörðun hefur verið tekin innan sex mánaða frá því að umsókn um starfsleyfi, sem veitir umbeðnar upplýsingar samkvæmt gildandi ákvæðum, hefur verið lögð fram.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að einn eða fleiri eftirtalinna aðila geti, eins og ákvarðað er samkvæmt landslögum, í þágu neytenda og í samræmi við landslög, hafið málsókn fyrir dómstólum eða þar til bærum stjórnslustofnunum til að tryggja að reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og ákvæðum landslaga um framkvæmd þessarar tilskipunar verði beitt:

- a) opinberar stofnanir eða fulltrúar þeirra,
- b) neytendasamtök sem hafa lögmæta hagsmuni af því að vernda neytendur,
- c) fagfélög sem hafa lögmæta hagsmuni af því að grípa til aðgerða til að vernda félag sína.

75. gr.

Fyrirkomulag utan dómstóla fyrir kvartanir neytenda

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að komið verði á markvissri og skilvirkri málsmeðferð við að fjalla um kvartanir og leita lausna utan réttar í deilumálum neytenda varðandi veitingu verðbréfafyrirtækja á fjárfestingarþjónustu og viðbótarþjónustu með aðstoð þeirra aðila sem fyrir eru, eftir því sem við á. Aðildarríki skulu enn fremur sjá til þess að öll verðbréfafyrirtæki tengist einum eða fleiri slíkum aðilum sem annast meðferð slíkra kvartana og leita lausna á deilumálum utan réttar.
2. Aðildarríki skulu sjá til þess að þessir aðilar séu í virku samstarfi við samsvarandi aðila í öðrum aðildarríkjum við lausn deilumála yfir landamæri.
3. Lögbæru yfirvöldin skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um meðferð kvartana og úrlausn deilumála utan réttar eins og um getur í 1. mgr. og eru tiltæk innan lögsögu þeirra.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá yfir allt fyrirkomulag utan dómstóla á vefsetri sínu.

76. gr.

Þagnarskylda

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld, allir aðilar sem starfa fyrir eða hafa starfað fyrir lögbær yfirvöld eða einingar sem hefur verið úthlutað verkefnum skv. 2. mgr. 67. gr. og einnig endurskoðendur og sérfræðingar, sem starfa samkvæmt fyrirmælum lögbærra yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu. Þeir skulu ekki ljóstra upp trúnaðarupplýsingum sem þeir fá hugsanlega vitneskju um við skyldustörf sín nema um sé að ræða samantekt eða útdrátt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstök verðbréfafyrirtæki, rekstraraðila markaða, skipulega markaði eða aðra aðila, þó með fyrirvara um kröfur samkvæmt refsirétti, skattalögum eða önnur ákvæði þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.
2. Þó má, ef slíkt er nauðsynlegt vegna málsmeðferðarinnar, skýra frá trúnaðarupplýsingum í málum sem heyra undir einkamála- eða verslunarrétt, þar sem verðbréfafyrirtæki, rekstraraðili markaðar eða skipulegur markaður hefur verið lýstur gjaldþrota eða verið knúinn til félagsslita, snerti þau ekki þriðju aðila.
3. Lögbærum yfirvöldum, aðilum eða einstaklingum eða lögaðilum, öðrum en lögbærum yfirvöldum sem taka við trúnaðarupplýsingum í samræmi við þessa tilskipun, er aðeins heimilt, með fyrirvara um kröfur í refsirétti eða skattalögum, að nota þær til að sinna hlutverki sínu eða skyldum, þegar um er að ræða lögbær yfirvöld, innan gildissviðs þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, eða, þegar um er að ræða önnur yfirvöld, aðila eða einstaklinga eða lögaðila, í þeim tilgangi sem slíkar upplýsingar voru veittar og/eða í samhengi við stjórnsýslu- eða dómsmál sem tengjast sérstaklega þessu hlutverki. Þó er yfirvaldinu, sem tekur við upplýsingunum, heimilt að nota þær í öðrum tilgangi þegar lögbært yfirvald eða annað yfirvald, stofnun eða einstaklingur sem miðlar upplýsingunum samþykkir það.
4. Ákvæði um þagnarskyldu, sem mælt er fyrir um í þessari grein, skulu gilda um trúnaðarupplýsingar sem fengnar eru, skiptast er á eða eru sendar í samræmi við þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014. Grein þessi skal þó ekki koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld skiptast á eða sendi trúnaðarupplýsingar í samræmi við þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og aðrar tilskipanir eða reglugerðir sem gilda um verðbréfafyrirtæki, lánastofnanir, lífeyrissjóði, verðbréfasjóði, fagfjárfestastjóði, váttrygginga- og endurtryggingamiðlara, váttryggingafélög, skipulega markaði eða rekstraraðila markaða, miðlæga mótaðila, miðlægar verðbréfamíðstöðvar eða á annan hátt með samþykki lögbæra yfirvaldsins eða annars yfirvalds eða aðila, einstaklings eða lögaðila sem kom upplýsingunum til skila.
5. Grein þessi skal ekki hindra lögbær yfirvöld í því að skiptast á eða senda trúnaðarupplýsingar, sem þau hafa ekki fengið frá lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis, í samræmi við innlend lög.

77. gr.

Tengsl við endurskoðendur

1. Aðildarríki skulu a.m.k. kveða á um að hverjum þeim einstaklingi sem hefur viðeigandi heimild í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB ⁽¹⁾ og annast í verðbréfafyrirtæki, á skipulegum markaði eða hjá veitanda gagnaskýrsluþjónustu það verkefni sem er lýst í 34. gr. tilskipunar ráðsins 2013/34/ESB eða 73. gr. tilskipunar 2009/65/EB, eða annað lögboðið verkefni, skuli skylt að upplýsa jafnharðan lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvörðun varðandi fyrirtækið sem viðkomandi hefur orðið áskynja um í starfi sínu og getur:

- a) falist í því að efnislega er gengið á svig við lög, reglugerðir eða stjórnsýsluákvæði sem fjalla um skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis eða sérstaklega um starfsemi verðbréfafyrirtækja,
- b) haft áhrif á áframhaldandi starfsemi verðbréfafyrirtækisins,
- c) leitt til þess að ekki er skrifað upp á reikningana eða að fyrirvarar eru settir.

Þessum einstaklingi ber skylda til að upplýsa um málsatvik og ákvarðanir sem hann verður áskynja um í starfi sínu, eins og um getur í fyrstu undirgrein, í fyrirtæki sem hefur náin tengsl við verðbréfafyrirtækið þar sem hann vinnur framangreint verkefni.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem hafa heimild í skilningi tilskipunar 2006/43/EB til að upplýsa í góðri trú lögbær yfirvöld um málsatvik eða ákvarðanir skv. 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti.

78. gr.

Gagnavernd

Eftir atvikum skal framkvæma vinnslu persónuupplýsinga, sem safnað er vegna beitingar valdheimilda til eftirlits, þ.m.t. heimilda til rannsóknar í samræmi við þessa tilskipun, í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001.

II. KAFLI

Samstarf milli lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

79. gr.

Samstarfsskylda

1. Lögbær yfirvöld í ýmsum aðildarríkjum skulu starfa saman ef nauðsyn krefur svo þau geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og nýtt valdheimildir sínar hvort sem mælt er fyrir um þær í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 eða í landslögum.

Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar þau hafa valið í samræmi við 70. gr. að mæla fyrir um refsiviðurlög vegna brota á ákvæðunum sem um getur í þeirri grein, að viðeigandi ráðstafanir séu gerðar til að lögbær yfirvöld hafi yfir að ráða öllum nauðsynlegum valdheimildum til að tryggja samráð við dómsmálayfirvöld innan lögsögu þeirra svo að þau geti fengið tilteknar upplýsingar sem varða rannsókn og meðferð sakamála sem hafist hefur verið handa við vegna hugsanlegra brota á þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og veita lögbærum yfirvöldum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni samsvarandi upplýsingar til að fullnægja skuldbindingunni um samstarf hvert við annað og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskila, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EBE (Stjóð. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87).

Lögbær yfirvöld skulu veita lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja aðstoð. Þau skulu einkum skiptast á upplýsingum og vinna saman að rannsóknar- eða eftirlitsstarfsemi.

Lögbærum yfirvöldum er einnig heimilt að eiga samstarf við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum í því skyni að auðvelda innheimtu sekta.

Aðildarríkin skulu, til að auðvelda og hraða samstarfi, einkum í upplýsingaskiptum, tilnefna eitt lögbært yfirvald sem tengilið vegna þessarar tilskipunar og reglugerðar (ESB) nr. 600/2014. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og hin aðildarríkin um hvaða yfirvöld hafa verið tilnefnd til að veita viðtöku beiðnum um upplýsingaskipti eða samstarf samkvæmt þessari málsgrein. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá yfir yfirvöld þessi á vefsetri sínu.

2. Lögbær yfirvöld í heima- og gístaðildarríkinu þar sem viðskiptavettvangur er skulu koma á viðeigandi samstarfsfyrirkomulagi þegar, að teknu tilliti til aðstæðna á verðbréfamörkuðum í gístaðildarríkinu, starfsemi viðskiptavettvangs, sem hefur gert ráðstafanir í gístaðildarríki, er orðin verulega mikilvæg fyrir starfsemi verðbréfamarkaða og að því er varðar vernd fjárfesta í því heimaðildarríki.

3. Aðildarríki skulu gera nauðsynlegar stjórnunar- og skipulagsráðstafanir til að greiða fyrir þeirri aðstoð sem kveðið er á um í 1. mgr.

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að nota valdheimildir sínar til að taka upp samstarf jafnvel þegar atferlið, sem er til rannsóknar, felur ekki í sér brot á gildandi reglum í því aðildarríki.

4. Lögbært yfirvald skal, þegar það hefur gildar ástæður til að ætla að aðilar, sem lúta ekki eftirliti þess, hafi brotið eða brjóti gegn ákvæðum þessarar tilskipunar eða reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, tilkynna lögbæru yfirvaldi hins aðildarríkisins og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það á eins nákvæman hátt og unnt er. Lögbæra yfirvaldið sem tilkynninguna fær skal grípa til viðeigandi aðgerða. Það skal tilkynna lögbæra yfirvaldinu, sem tilkynnir þetta, og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um niðurstöður aðgerðanna og, eftir því sem unnt er, um mikilvæga þróun á meðan á þessu stendur. Þessi málsgrein er með fyrirvara um valdheimildir lögbærs yfirvalds sem sendir tilkynninguna.

5. Lögbær yfirvöld skulu, með fyrirvara um 1. og 4. mgr., tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öðrum lögbærum yfirvöldum upplýsingar um:

a) allar beiðnir um að minnka stærð stöðu eða áhættu skv. o-lið 2. mgr. 69. gr.,

b) allar takmarkanir á möguleika aðila til að gera samninga um hrávöruafleiðu skv. p-lið 2. mgr. 69. gr.

Tilkynningin skal innihalda, þar sem við á, öll atriði beiðninnar eða kröfunnar skv. j-lið 2. mgr. 69. gr., þ.m.t. auðkenni aðilans eða aðilanna sem henni er beint að og ástæður fyrir henni, og einnig gildissvið takmarkanna, sem settar eru skv. p-lið 2. mgr. 69. gr., þ.m.t. viðkomandi aðila, gildandi fjármálagerninga, allar takmarkanir á stærð stöðu sem aðili getur haft hverju sinni, allar undanþágur sem veittar eru í samræmi við 57. gr. og ástæður fyrir þeim.

Senda skal tilkynninguna eigi síðar en 24 dögum áður en fyrrnefndar breytingar eiga að taka gildi. Við sérstakar aðstæður getur lögbært yfirvald gefið út tilkynninguna 24 klukkustundum áður en ráðstöfuninni er ætlað að taka gildi þegar ekki er unnt að veita hana með 24 klukkustunda fyrirvara.

Lögbæru yfirvaldi í aðildarríki, sem tekur við tilkynningu samkvæmt þessari grein, er heimilt að gera ráðstafanir í samræmi við o- eða p-lið 2. mgr. 69. gr. þegar það er fullvisst um að ráðstöfunin sé nauðsynleg til að ná markmiði annars lögbærs yfirvalds. Lögbært yfirvald skal einnig tilkynna, í samræmi við þessa grein, þegar það fyrirhugar að gera ráðstafanir.

Lögbært yfirvald skal, þegar aðgerð skv. a- eða b-lið fyrstu undirgreinar þessarar greinar varðar heildsöluorkuafurð, einnig tilkynna hana til Samstarfsstofnunar eftirlitsaðila á orkumarkaði (ACER) sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 713/2009.

6. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar losunarheimildir, hafa samstarf við þar til bæra opinbera aðila við að hafa eftirlit með númerkuðum og uppboðsmörkuðum og lögbær yfirvöld, skrárstjórnendur og aðra opinbera aðila sem annast eftirlit með því að farið sé að tilskipun 2003/87/EB til að tryggja að þeir geti fengið heildstætt yfirlit yfir markaði með losunarheimildir.

7. Lögbær yfirvöld skulu, að því er varðar landbúnaðarhrávörufleiður, skila skýrslu og hafa samráð við opinbera aðila sem eru bærir til að sinna eftirliti, stjórnun og skipulagi efnislegra búvörumarkaða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1308/2013.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við í 89. gr., þar sem sett eru viðmið um hvernig starfsemi viðskiptavettvangur í gístaðildarríki getur talist verulega mikilvæg fyrir starfsemi verðbréfa-markaða og vernd fjárfesta í gístaðildarríkinu.

9. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðum og verklagsreglum fyrir fyrirkomulag samvinnunnar sem um getur í 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

80. gr.

Samstarf milli lögbærra yfirvalda við eftirlitsstarfsemi, sannprófanir á staðnum og rannsóknir

1. Lögbæru yfirvaldi eins aðildarríkis er heimilt að óska eftir samstarfi við lögbært yfirvald annars aðildarríkis vegna eftirlitsstarfsemi, sannprófunar á staðnum eða rannsóknar. Lögbæru yfirvaldi skipulegs markaðar er heimilt, þegar um er að ræða verðbréfafyrirtæki sem eru fjaraðilar að skipulega markaðinum eða þátttakendur á honum, að kjósa að hafa beint samband við þau og skal í því tilviki tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um fjaraðilann eða þátttakandann.

Lögbært yfirvald skal, þegar það tekur á móti beiðni um sannprófun á staðnum eða rannsókn, innan ramma valdheimilda sinna:

- a) annast sannprófanirnar eða rannsóknirnar sjálf,
- b) heimila yfirvaldinu, sem leggur fram beiðnina, að annast sannprófunina eða rannsóknina,
- c) heimila endurskoðendum eða sérfræðingum að annast sannprófunina eða rannsóknina.

2. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að taka þátt í starfsemi samstarfshópa eftirlitsaðila í því skyni að stuðla að samleitni í eftirlitsaðferðum, þ.m.t. sannprófanir eða rannsóknir á staðnum sem tvö eða fleiri lögbær yfirvöld framkvæma í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina hvaða upplýsingum skuli miðla til lögbærra yfirvalda í tengslum við samstarf við eftirlit, sannprófanir á staðnum og rannsóknir.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegu eftirlitsstöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10. til 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðum og verklagsreglum fyrir lögbær yfirvöld vegna samstarfs við eftirlit, sannprófanir á staðnum og rannsóknir.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

81. gr.

Upplýsingaskipti

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjum, sem tilnefnd hafa verið sem tengiliðir að því er þessa tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014 varðar og í samræmi við 1. mgr. 79. gr. þessarar tilskipunar, skulu þegar í stað veita hvert öðru nauðsynlegar upplýsingar til að lögbær yfirvöld, sem tilnefnd eru í samræmi við 1. mgr. 67. gr., geti sinnt skyldunum sem tilgreindar eru í samræmi við 1. mgr. 67. gr. þessarar tilskipunar og settar eru fram í ráðstöfunum sem samþykktar eru samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

Lögbærum yfirvöldum, sem skiptast á upplýsingum við önnur lögbær yfirvöld samkvæmt þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014, er heimilt að tilkynna, þegar samskiptin fara fram, að óheimilt sé að birta slíkar upplýsingar án skýlauss samþykkis þeirra en í því tilviki er því aðeins heimilt að skiptast á slíkum upplýsingum að það sé gert í eim tilgangi sem þau hafa veitt samþykki fyrir.

2. Lögbæru yfirvaldi, sem tilnefnt hefur verið sem tengiliður í samræmi við 1. mgr. 79. gr., er heimilt að senda upplýsingarnar, sem tekið er á mótí skv. 1. mgr. þessarar greinar og 77. og 88. gr., til yfirvaldanna sem um getur í 1. mgr. 67. gr. Þau skulu ekki senda þær til annarra aðila eða einstaklinga eða lögaðila án skýlauss samþykkis lögbæra yfirvalda sem birtu þær og aðeins í þeim tilgangi sem þau yfirvöld hafa veitt samþykki fyrir nema aðstæður gefi nægilegt tilefni til. Í því tilviki skal tengiliðurinn þegar í stað tilkynna það tengiliðnum sem sendi upplýsingarnar.

3. Aðeins yfirvöldunum, sem um getur í 71. gr. auk annarra aðila eða einstaklinga og lögaðila sem taka á mótí trúnaðarupplýsingum skv. 1. mgr. þessarar greinar eða skv. 77. og 88. gr., er heimilt að nota þær við að sinna skyldum sínum, einkum:

- a) til að fylgjast með því að skilyrði um stofnun og rekstur verðbréfafyrirtækja séu uppfyllt og til að auðvelda eftirlit, á samstæðugrundvelli eða ekki, með rekstri slíkrar starfsemi, einkum með tilliti til eiginfjárþarfa sem kveðið er á um í tilskipun 2013/36/ESB, aðferða fyrir stjórnun og bókhald og innri eftirlitskerfa,
- b) til að hafa eftirlit með traustri virkni viðskiptavettvanga,
- c) til að leggja á viðurlög,
- d) þegar ákvörðun lögbærra yfirvalda er skotið til æðra stjórnarsýslustigs,
- e) við málarekstur fyrir dómstóli sem hafinn er skv. 74. gr.,

f) í fyrirkomulaginu utan dómstóla fyrir kvartanir fjárfesta sem kveðið er á um í 75. gr.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðum og verklagsreglum fyrir upplýsingaskipti.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

5. Hvorki þessi grein né 76. eða 88. gr. skal koma í veg fyrir að lögbært yfirvald sendi til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, Evrópska kerfisáhætturáðsins, seðlabanka Evrópu, Seðlabankakerfis Evrópu og Seðlabanka Evrópu, sem gegna hlutverki yfirvalda á sviði peningamála og, þar sem við á, til annarra opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðsluuppgjörskerfum, trúnaðarupplýsingar sem ætlaðar til framkvæmdar verkefnum þeirra. Á sama hátt skal ekki koma í veg fyrir að slík yfirvöld eða aðilar miðli upplýsingum til lögbærra yfirvalda sem þau kunna að þarfnast til að sinna því hlutverki sem kveðið er á um í þessari tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014.

82. gr.

Bindandi sáttumleitun

1. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að vísa til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar aðstæðum þar sem beiðni sem varðar einn af eftirfarandi þáttum hefur verið hafnað eða ekki hefur verið gripið til aðgerða innan eðlilegra tímamarka:

a) beiðni um að stunda eftirlitsstarfsemi, sannprófun á staðnum eða rannsókn, eins og kveðið er á um í 80. gr., eða

b) beiðni um að skiptast á upplýsingum, eins og kveðið er á um í 81. gr.

2. Í aðstæðunum sem um getur í 1. mgr. er Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heimilt að aðhafast í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, með fyrirvara um möguleikana á að neita aðhafast vegna beiðni um upplýsingar sem veittar eru í 83. gr. þessarar tilskipunar og möguleika þess að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin aðhafist í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

83. gr.

Höfnun samstarfs

Lögbæru yfirvaldi er því aðeins heimilt að neita að verða við beiðni um samstarf við að framkvæma rannsókn, sannprófun á staðnum eða eftirlitsstarfsemi, eins og kveðið er á um í 84. gr., eða að skiptast á upplýsingum, eins og kveðið er á um í 81. gr., þegar:

a) dómsmál er þegar hafið að því er varðar sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum fyrir yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis,

b) endanlegur dómur hefur þegar fallið í viðkomandi aðildarríki að því er varðar sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum.

Lögbært yfirvald skal, þegar um slíka neitun er að ræða, tilkynna lögbæru yfirvaldi sem leggur fram beiðni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni til samræmis við það og veita eins nákvæmar upplýsingar og unnt er.

84. gr.

Samráð áður en starfsleyfi er veitt

1. Hafa skal samráð við lögbær yfirvöld hins aðildarríkisins áður en verðbréfafyrirtæki er veitt starfsleyfi, þegar það er, eftir því sem við á:

- a) dótturfyrirtæki verðbréfafyrirtækis eða rekstraraðila markaðar eða lánastofnunar með starfsleyfi í öðru aðildarríki,
- b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis verðbréfafyrirtækis eða lánastofnunar sem hefur starfsleyfi í öðru aðildarríki,
- c) undir yferráðum einstaklinga eða lögaðila sem einnig fer með yferráð yfir verðbréfafyrirtæki eða lánastofnun með starfsleyfi í öðru aðildarríki.

2. Hafa skal samráð við lögbært yfirvald í aðildarríki sem annast eftirlit með lánastofnunum eða váttryggingafélögum áður en verðbréfafyrirtækjum eða rekstraraðila markaðar er veitt starfsleyfi þegar það er, eftir því sem við á:

- a) dótturfyrirtæki lánastofnunar eða váttryggingafélags með starfsleyfi í Sambandinu,
- b) dótturfyrirtæki móðurfyrirtækis lánastofnunar eða váttryggingafélags með starfsleyfi í Sambandinu,
- c) undir yferráðum einstaklings eða lögaðila sem einnig fer með yferráð yfir lánastofnun eða váttryggingafélags með starfsleyfi í Sambandinu.

3. Viðkomandi lögbær yfirvöld, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna eða aðilanna svo og á orðspori og reynslu þeirra einstaklinga sem í reynd stjórna því fyrirtæki sem tekur þátt í stjórnun annarrar einingar í sömu samstæðu. Þau skulu skiptast á öllum upplýsingum um hæfi hluthafa eða aðila og um orðspor og reynslu einstaklinga sem í reynd stjórna viðskiptunum sem skipta máli fyrir önnur lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna starfsleyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort skilyrði fyrir starfsemi eru uppfyllt.

4. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á stöðluðum eyðublöðum, sniðum og verklagsreglum fyrir samráð við önnur lögbær yfirvöld áður en starfsleyfi er veitt.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þessi drög að tæknilegu framkvæmdastöðlunum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. janúar 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

85. gr.

Valdheimildir gistaðildarríkja

1. Gistaðildarríki skulu kveða á um að lögbært yfirvald geti krafist þess vegna vinnslu tölfraeðiupplýsinga að öll verðbréfafyrirtæki með útibú á yferráðasvæði þeirra gefi þeim reglulega skýrslu um starfsemi útibúanna.

2. Gistiaðildarríki skulu kveða á um, þegar þau inna af hendi skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun, að lögbært yfirvald geti krafist þess að útibú verðbréfafyrirtækja veiti nauðsynlegar upplýsingar til að unnt sé að hafa eftirlit með því hvort þau fari að þeim reglum í gistiaðildarríkinu sem gilda um þau í þeim tilvikum sem kveðið er á um í 8. mgr. 35. gr. Þó mega þessar kröfur ekki vera strangari en þær sem sama aðildarríki gerir til fyrirtækja, sem hafa þar staðfestu, varðandi eftirlit með því hvort þau fari að sömu reglum.

86. gr.

Varúðarráðstafanir sem gistiaðildarríki skal gera

1. Lögbært yfirvald í gistiaðildarríki skal, þegar það hefur gildar og sannanlegar ástæður til að ætla að verðbréfafyrirtæki, sem starfar á yfirráðasvæði þess á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, uppfylli ekki þær skyldur sem ákvæði, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun, hafa í för með sér eða að verðbréfafyrirtæki, sem hefur útibú innan yfirráðasvæðis þess, uppfylli ekki skyldurnar sem ákvæði, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun en veita lögbæru yfirvaldi gistiaðildarríkisins ekki valdheimildir, hafa í för með sér, vísa málinu til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríkinu.

Eftirfarandi gildir ef verðbréfafyrirtækið starfar áfram með hætti sem er augljóslega skaðlegur hagsmunum fjárfesta í heimaaðildarríki verðbréfasjóðsins eða skipulegri starfsemi markaða, þrátt fyrir ráðstafanir sem lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu gerir eða vegna þess að slíkar ráðstafanir reynast ófullnægjandi:

- a) lögbært yfirvald í gistiaðildarríkinu skal gera allar viðeigandi ráðstafanir sem þörf er á til að vernda fjárfesta og trausta virkni markaða, eftir að hafa tilkynnt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um þær, þar á meðal skal felast möguleikinn á að koma í veg fyrir frekari viðskipti brotlegra verðbréfafyrirtækja á yfirráðasvæðum þeirra. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni tafarlaust um allar slíkar ráðstafanir og
- b) lögbæru yfirvaldi í gistiaðildarríkinu er heimilt að vísa málinu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem er heimilt að beita valdheimildunum sem henni eru faldar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

2. Lögbær yfirvöld í gistiaðildarríki skulu, þegar þau komast að raun um að verðbréfafyrirtæki, sem hefur útibú á yfirráðasvæði þess, brýtur gegn lögum eða regluákvæðum, sem það ríki hefur samþykkt samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, sem veita lögbærum yfirvöldum í gistiaðildarríkinu valdheimildir, gera kröfu um að hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki fari að settum reglum.

Hafi hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir ber lögbærum yfirvöldum í gistiaðildarríkinu að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að umrætt verðbréfafyrirtæki fari að settum reglum. Tilkynna ber lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu um það hvers eðlis þær ráðstafanir eru.

Lögbært yfirvald í gistiaðildarríkinu skal, haldi verðbréfafyrirtæki áfram að brjóta gegn þeim lögum eða regluákvæðum sem um getur í fyrstu undirgrein og í gildi eru í gistiaðildarríkinu, þrátt fyrir ráðstafanir sem gistiaðildarríkið gerir og eftir að hafa upplýst lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu um það, gera allar viðeigandi ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að vernda fjárfesta og eðlilega starfsemi markaða. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni tafarlaust um allar slíkar ráðstafanir,

Einnig er lögbæru yfirvaldi í gistiaðildarríkinu heimilt að vísa málinu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem er heimilt að grípa til valdheimildanna sem henni eru faldar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Lögbært yfirvald í gistiaðildarríki skipulegs markaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs markaðstorgs skal, þegar það hefur gildar og sannanlegar ástæður til að ætla að skipulegi markaðurinn, markaðstorg fjármálagerninga eða skipulega markaðstorgið uppfylli ekki skyldurnar sem samþykkt ákvæði samkvæmt þessari tilskipun hafa í för með sér, vísa málinu til lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki skipulega markaðarins, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulega markaðstorgsins.

Lögbært yfirvald í gístaðildarríkinu skal, þegar framangreindur skipulegur markaður, markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegt markaðstorg heldur áfram aðgerðum sem eru greinilega skaðlegar hagsmunum fjárfesta í gístaðildarríkinu eða skipulegri starfsemi markaða, þrátt fyrir ráðstafanir sem lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu hefur gert eða vegna þess að slíkar ráðstafanir reynast ófullnægjandi og eftir að hafa upplýst lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu um þær, gera allar viðeigandi ráðstafanir til að vernda fjárfesta og trausta virkni markaðanna, þar á meðal skal felast möguleikinn á að koma í veg fyrir að viðkomandi skipulegir markaðir, markaðstorg fjármálagerninga eða skipulegir viðskiptavettvangar geri fyrirkomulag sitt aðgengilegt fjarlægum aðilum eða þátttakendum sem hafa fast aðsetur í gístaðildarríki. Framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni skal tilkynnt um allar slíkar ráðstafanir án ástæðulausrar tafar,

Einnig er lögbæru yfirvaldi í gístaðildarríkinu heimilt að vísa málinu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem er heimilt að grípa til valdheimildanna sem henni eru faldar skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Rökstyðja skal vel allar ráðstafanir, sem samþykktar eru skv. 1., 2. og 3. mgr. og fela í sér viðurlög eða takmarkanir á starfsemi verðbréfafyrirtækis eða skipulegs markaðar, og tilkynna þær hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki eða skipulegum markaði.

87. gr.

Samvinna og upplýsingaskipti við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina

1. Lögbæru yfirvöldin skulu vinna með Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa tilskipun, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.

2. Lögbær yfirvöld skulu, án ástæðulausrar tafar, veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni allar nauðsynlegar upplýsingar til að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og í samræmi við 35. og 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

III. KAFLI

Samstarf við þriðju lönd

88. gr.

Upplýsingaskipti við þriðju lönd

1. Aðildarríkjunum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er, í samræmi við 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, aðeins heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við lögbær yfirvöld í þriðju löndum ef um upplýsingarnar ríkir þagnarskylda í a.m.k. sama mæli og krafist er í 76. gr. Slík upplýsingaskipti verða að eiga sér stað við framkvæmd verkefna þessara lögbæru yfirvalda.

Flutningur persónuupplýsinga frá aðildarríki til þriðja lands skal vera í samræmi við IV. kafla tilskipunar 95/46/EB.

Flutningur persónuupplýsinga frá Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni til þriðja lands skal vera í samræmi við 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 45/2001.

Aðildarríkjunum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni er heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við yfirvöld í þriðju löndum, aðila og einstaklinga eða lögaðila sem bera ábyrgð á einu eða fleiri af eftirfarandi atriðum:

a) eftirliti með lánastofnunum, öðrum fjármálastofnunum, váttryggingafélögum og eftirliti með fjármálamörkuðum,

b) félagsslitum og gjaldþrotaskiptum verðbréfafyrirtækja og annarri svipaðri málsmeðferð,

- c) að annast, sem hluta af eftirlitshlutverki sínu, lögboðna endurskoðun reikninga verðbréfafyrirtækja og annarra fjármála- stofnana, lánastofnana og váttryggingafélaga eða er annast, sem hluta af hlutverki sínu, stjórn bótakerfa,
- d) eftirliti með stofnunum sem tengjast félagsslitum og gjaldþrotaskiptum verðbréfafyrirtækja og annarri svipaðri málsmeðferð,
- e) eftirliti með aðilum sem sjá um lögboðna endurskoðun reikninga váttryggingafélaga, lánastofnana, verðbréfafyrirtækja og annarra fjármálastofnana,
- f) eftirliti með aðilum sem eru virkir á mörkuðum fyrir losunarheimildir í því skyni að tryggja heildstætt yfirlit yfir fjármálamarkaði og númeraði,
- g) eftirliti með aðilum sem eru virkir á mörkuðum fyrir landbúnaðarhrávörufleiður í því skyni að tryggja heildstætt yfirlit yfir fjármálamarkaði og númeraði.

Aðeins má komast að niðurstöðu um samstarfssamningana, sem um getur í þriðju undirgrein, þegar meðfylgjandi upplýsingar falla undir ábyrgðaryfirlýsingar um þagnarskyldu sem jafnast hið minnsta við þær sem krafist er samkvæmt 76. gr. Slík upplýsingaskipti skulu eiga sér stað við framkvæmd verkefna þessara lögbæru yfirvalda eða aðila eða einstaklinga eða lögaðila. Þegar samstarfssamningur varðar flutning aðildarríkjanna á persónuupplýsingum skal hann vera í samræmi við IV. kafla tilskipunar 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001 ef Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin á hlut að flutningnum.

2. Séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er óheimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis frá þeim lögbæru yfirvöldum sem hafa sent þær og þá einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir. Sama ákvæði gildir um upplýsingar sem lögbær yfirvöld þriðju landa veita.

VII. HLUTI

FRAMSELDAR GERÐIR

89. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal veitt vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 2. gr. (3. mgr.), 4. gr. (annarri undirgrein 1. tölul. 2. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 13. gr. (1. mgr.), 16. gr. (12. mgr.), 23. gr. (4. mgr.), 24. gr. (13. mgr.), 25. gr. (8. mgr.), 27. gr. (9. mgr.), 28. gr. (3. mgr.), 30. gr. (5. mgr.), 31. gr. (4. mgr.), 32. gr. (4. mgr.), 52. gr. (4. mgr.), 54. gr. (4. mgr.), 58. gr., (6. mgr.), 64. gr. (7. mgr.), 65. gr. (7. mgr.) og 79. gr. (8. mgr.), til óákveðins tíma frá 2. júlí 2014.
3. Evrópuþingið eða ráðið getur hvenær sem er afturkallað framsal valds sem um getur í 2. gr. (3. mgr.), 4. gr. (annarri undirgrein 1. tölul. 2. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 13. gr. (1. mgr.), 16. gr. (12. mgr.), 23. gr. (4. mgr.), 24. gr. (13. mgr.), 25. gr. (8. mgr.), 27. gr. (9. mgr.), 28. gr. (3. mgr.), 30. gr. (5. mgr.), 31. gr. (4. mgr.), 32. gr. (4. mgr.), 52. gr. (4. mgr.), 54. gr. (4. mgr.), 58. gr. (6. mgr.), 64. gr. (7. mgr.), 65. gr. (7. mgr.) og 79. gr. (8. mgr.) Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 2. gr. (3. mgr.), 4. gr. (annarri undirgrein 1. tölul. 2. mgr.), 4. gr. (2. mgr.), 13. gr. (1. mgr.), 16. gr. (12. mgr.), 23. gr. (4. mgr.), 24. gr. (13. mgr.), 25. gr. (8. mgr.), 27. gr. (9. mgr.), 28. gr. (3. mgr.), 30. gr. (5. mgr.), 31. gr. (4. mgr.), 32. gr. (4. mgr.), 52. gr. (4. mgr.), 54. gr. (4. mgr.), 58. gr., (6. mgr.), 64. gr. (7. mgr.), 65. gr. (7. mgr.) og 79. gr. (8. mgr.) skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

LOKAÁKVÆÐI

90. gr.

Skýrslugjöf og endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 3. mars 2019 og að höfðu samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um:

- a) starfsemi skipulegs markaðstorgs, þ.m.t. um sérstaka notkun hans á jöfnuðum eigin viðskiptum að teknu tilliti til reynslu lögbærra yfirvalda af eftirliti, fjölda skipulegra markaðstorga með starfsleyfi í Sambandinu og markaðshlut þeirra, og með því að skoða sérstaklega hvort gera þarf einhverjar breytingar á skilgreiningunni á skipulegum viðskiptavettvangi og hvort fjármálagerningar sem falla undir flokkinn skipulegur viðskiptavettvangur eigi áfram við,
- b) hvernig fyrirkomulagið fyrir vaxtarmarkaði lítilla og meðalstórra fyrirtækja virkar, að teknu tilliti til fjölda markaðstorga fjármálagerninga, sem eru skráðir sem vaxtarmarkaðir lítilla og meðalstórra fyrirtækja, fjölda útgefenda sem starfa á þeim og umfang viðskipta sem tekið er mið af.

Einkum skal í skýrslunni meta hvort viðmiðunarmörkin í a-lið 3. mgr. 33. gr. séu áfram viðeigandi lágmark til að ná markmiðunum fyrir vaxtarmarkaði lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem sett eru fram í þessari tilskipun.

- c) áhrifin af kröfunum varðandi algrímsviðskipti, þ.m.t. hátíðniviðskipti með notkun algríms,
- d) reynsluna af fyrirkomulaginu sem gerir kleift að banna tiltekna vörur eða starfshætti, að teknu tilliti til þess hversu oft kerfin hafa verið virkjuð og áhrifin af því,
- e) beitingu stjórnarsýsluviðurlaga og refsiviðurlaga, einkum nauðsynjar þess að samræma frekar stjórnarsýsluviðurlög sem sett eru vegna þess að ekki er farið að kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 600/2014,
- f) áhrifin af beitingu stöðutakmarkana og stöðustjórnunar á seljanleika, markaðssvik og eðlilega verðlagningu og uppgjörskilmála á mörkuðum fyrir hrávöruafleiður,
- g) þróun á verði fyrir upplýsingar frá skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga, skipulegum markaðstorgum og viðurkenndum birtingarþjónustum um gagnsæi fyrir og eftir viðskipti,
- h) áhrifin af kröfunum um að greina frá hvers konar greiðslum, þóknunum og ópeningalegum ávinningi í tengslum við það þegar viðskiptavinum er veitt fjárfestingarþjónusta eða viðbótarþjónusta í samræmi við 9. mgr. 24., þ.m.t. áhrifin á trausta virkni innri markaðarins varðandi fjárfestingaráðgjöf yfir landamæri.

2. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvernig birting á sameinuðum viðskiptaupplýsingum, sem komið var á í samræmi við V. bálk, virkar. Leggja skal fram skýrsluna sem varðar 1. mgr. 65. gr. eigi síðar en 3. september 2018. Leggja skal fram skýrsluna sem varðar 2. mgr. 65. gr. eigi síðar en 3. september 2020.

Í skýrslunum, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal meta hvernig birting á sameinuðum viðskiptaupplýsingum virkar með tilliti til eftirfarandi viðmiðana:

- a) að hægt sé að hafa aðgang að upplýsingum tímanlega, eftir að viðskipti fara fram, á samstæðusniði þar sem fram koma öll viðskipti óháð því hvort þau fóru fram á viðskiptavettvangi eða ekki,
- b) að hægt sé að hafa aðgang að vönduðum upplýsingum, öllum eða hluta þeirra, tímanlega eftir að viðskipti fara fram og á sniði sem markaðsþátttakendur eiga auðvelt með að nálgast og nota og er aðgengilegt á sanngjörnum viðskiptagrunni.

Framkvæmdastjórnin skal láta skýrslunni fylgja beiðni til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar um, komist Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að þeirri niðurstöðu að þjónustan fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar hafi ekki veitt upplýsingar á þann hátt að fullnægt sé viðmiðum sem sett eru fram í annari undirgrein, að hefja viðræður um málsmeðferð varðandi að tilnefna í opinberu innkaupaferli, sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin sér um, viðskiptaeyningu sem annast sameinaðar viðskiptaupplýsingar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hefja málsmeðferðina eftir að hafa fengið beiðni frá framkvæmdastjórninni um skilmálana sem tilgreindir eru í beiðni framkvæmdastjórnarinnar og í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

3. Framkvæmdastjórninni skal, þegar málsmeðferðin sem greint er frá í 2. gr. er hafin, vera falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 89. gr. um breytingu á 59.–65. gr. D-þáttar I. viðauka við þessa tilskipun og 19. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014, með því að tilgreina ráðstafanir til að:

- a) kveða á um tímalengd samnings fyrir viðskiptaeyninguna sem annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum og ferli og skilyrði fyrir endurnýjun samningsins og við að koma af stað nýju opinberu innkaupaferli,
- b) kveða á um að viðskiptaeyningin sem annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum geri það einnig á einkaréttargrundvelli og að engin önnur eining sé viðurkennd sem þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar í samræmi við 59. gr.,
- c) veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heimild til að tryggja að viðskiptaeyningin, sem annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum og valin er í opinberu innkaupaferli, fari að útboðsskilmálum,
- d) sjá til þess að upplýsingarnar sem viðskiptaeyningin sem annast birtingu á sameinuðum upplýsingum lætur í té eftir að viðskipti fara fram séu vandaðar, á sniði sem þátttakendur eiga auðvelt með að hafa aðgang að og nota og á samstæðusniði sem nær yfir markaðinn í heild,
- e) sjá til þess að upplýsingar, eftir að viðskipti fara fram, séu veittar á sanngjörnum viðskiptagrunni bæði á samstæðugrundvelli og grunni sem ekki myndar samstæðu og fullnægir þörfum notenda þessara upplýsinga alls staðar í Sambandinu,
- f) sjá til þess að viðskiptavettvangur og viðurkennd birtingarþjónusta geri gögn sín um viðskipti aðgengileg viðskiptaeyningu, sem annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum og er tilnefnd er í opinberu innkaupaferli sem er í höndum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, á sanngjörnu verði,
- g) tilgreina gildandi fyrirkomulag þar sem viðskiptaeyning sem annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum og sem tilnefnd er í opinberu innkaupaferli lætur hjá líða að uppfylla útboðsskilmálana,
- h) tilgreina fyrirkomulag þar sem þjónusta fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar, sem er með starfsleyfi skv. 59. gr., getur haldið áfram að annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum þegar valdheimildin, sem kveðið er á um í b-lið þessarar málsgreinar, er ekki notuð eða þegar engin eining er tilnefnd í opinberu innkaupaferli, þar til nýju opinberu innkaupaferli er lokið og viðskiptaeyning tilnefnd til að annast birtingu á sameinuðum viðskiptaupplýsingum.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB, KBE) nr. 966/2012 frá 25. október 2012 um fjárhagsreglur sem gilda um fjárlög Sambandsins og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 1605/2002 (Stjtíð. ESB L 298, 26.10.2012, bls. 1).

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2018 og að höfðu samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði, taka saman skýrslu með mati á mögulegum áhrifum á orkuverð og starfsemi orkumarkaðarins og einnig hagkvæmni og ávinningi af því að draga úr áhættu mótaðila og kerfisáhættu svo og beinum kostnaði af C6 orkuafleiðusamningum, sem falla undir stöðustofnunar skylduna, sem sett er fram í 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, aðferðina til mildunar áhættu sem sett er fram í 3. mgr. 11. gr. hennar, og er innifalið í útreikningi á stöðustofnun skv. 10. gr.

Telji framkvæmdastjórnin að ekki sé mögulegt eða til hagsbóta að telja þessa samninga með skal hún, ef við á, leggja tillögu að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við í 89. gr. þessarar tilskipunar, til að framlengja um 42 mánuði tímabilið sem um getur í 1. mgr. 95. gr. þessarar tilskipunar, einu sinni um tvö ár og aftur einu sinni um eitt ár.

91. gr.

Breytingar á tilskipun 2002/92/EB

Tilskipun 2002/92/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað annarrar málsgreinar í 3. töluliðar komi eftirfarandi:

„Að undanskildum III. kafla A í þessari tilskipun skal ekki litið á þessa starfsemi sem váttryggingamiðlun eða váttryggingaúthlutun þegar hún er á vegum váttryggingafélagsins eða starfsmanns váttryggingafélagsins sem starfar í umboði þess.“

b) Eftirfarandi töluliður bætist við:

„13) Að því er varðar III. kafla A er með hugtakinu „váttryggingatengd fjárfestingarafurð“ átt við váttryggingarafurð sem býður upp á binditíma eða endurkaupsvirði sem er að öllu leyti eða að hluta til, beint eða óbeint, háð markaðssveiflum og skal ekki ná yfir:

a) skaðatryggingavörur sem skráð eru í I. viðauka tilskipunar 2009/138/EB (flokkar skaðatrygginga),

b) líftryggingarsamninga þar sem sammingsbundnar batur greiðast eingöngu við andlát eða þegar um er að ræða óvinnufærni vegna áverka, sjúkdóma eða veikinda,

c) lífeyrisvörur sem samkvæmt landslögum er ætlað að gegna því meginhlutverki að tryggja fjárfesta eftirlaunatekjur og sem veita honum rétt á tilteknum bótum,

d) opinberlega viðurkennd starfstengd lífeyriskerfi, sem falla undir gildissvið tilskipunar 2003/41/EB eða tilskipunar 2009/138/EB,

e) einstaka lífeyrisvörur, þar sem gerð er krafa um fjárframlag frá atvinnurekanda samkvæmt landslögum og þar sem vinnuveitandi eða starfsmaður hefur ekkert val um lífeyrisvöru eða veitanda hennar.“

2) Eftirfarandi kafli er felldur inn:

„III. KAFLI A

Viðbótarkröfur um fjárfestavernd í tengslum við váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir

13. gr. a

Gildissvið

Í þessum kafla er mælt fyrir um viðbótarkröfur fyrir váttryggingamiðlun og beina sölu sem váttryggingafélög annast, með fyrirvara um undanþáguna í annarri undirgrein 3. mgr. 2. gr., þegar um er að ræða tengsl við sölu á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum. Vísað skal til þessarar starfsemi sem váttryggingaúthlutunar.

13. gr. b

Komið í veg fyrir hagsmunaárekstra

Váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag skal viðhalda og beita skilvirkum skipulags- og stjórnunarráðstöfunum með það fyrir augum að gera eðlilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hagsmunaárekstrar, eins og þeir eru skilgreindir í 13. gr. c, hafi neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavina þess.

13. gr. c

Hagsmunaárekstrar

1. Aðildarríki skal gera kröfu um að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög geri allar viðeigandi ráðstafanir til að greina hagsmunaárekstra sem koma upp milli þeirra, þar á meðal stjórnenda þeirra, starfsfólks og fastra váttryggingamiðlara eða einstaklinga sem tengjast þeim beint eða óbeint með yfirráðarétti og viðskiptavina þeirra eða á milli einstakra viðskiptavina í starfsemi á sviði váttryggingaúthlutunar.

2. Þegar skipulags- eða stjórnunarráðstafanir, sem váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur gert í samræmi við 13. gr. b til að takast á við hagsmunaárekstra, nægja ekki til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið verði í veg fyrir að slíkt skaði hagsmuni viðskiptavinar skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag skýra viðskiptavini skilmerkilega frá almennu eðli og/eða ástæðum hagsmunaárekstra áður en það tekur að sér að starfa fyrir hans hönd.

3. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 13. gr. e, til að:

a) skilgreina aðgerðirnar sem ætla mætti, á skynsamlegan hátt, að váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög geri til að greina, hindra, stjórna og skýra frá hagsmunaárekstrum þegar það veitir ýmis konar starfsemi á sviði váttryggingaúthlutunar,

b) koma á viðeigandi viðmiðum til að ákvarða hvaða tegundir hagsmunaárekstra kunni að skaða hagsmuni viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags.

13. gr. d

Almennar meginreglur og upplýsingar til viðskiptavina

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag annast starfsemi í tengslum við váttryggingaúthlutun starfi það heiðarlega, af sanngirni og fagmennsku með hagsmuni viðskiptavinanna að leiðarljósi.

2. Allar upplýsingar, þ.m.t. samskipti vegna markaðssetningar, frá váttryggingamiðlara eða váttryggingafélagi til viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina skulu vera sanngjörn, skýr og ekki villandi. Skýrt skal koma fram í samskiptum vegna markaðssetningar um hvað er að ræða.

3. Aðildarríkjum er heimilt að banna váttryggingamiðlurum eða váttryggingafélögum að þiggja eða taka við þóknunum, umboðslaunum eða peningalegum eða ópeningalegum ávinningi frá þriðja aðila, eða aðila sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila, í tengslum við úthlutun á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum.

13. gr. e

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framselda gerð með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald um óákveðinn tíma frá 2. júlí 2014 til að samþykkja framselda gerð sem um getur í 13. gr. c.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 13. gr. c. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem þar er tilgreint. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 13. gr. c, skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

92. gr.

Breytingar á tilskipun 2011/61/ESB

Tilskipun 2011/61/ESB er breytt sem hér segir:

1) Í r-lið 1. mgr. 4. gr. bætist eftirfarandi liður við:

„vii. Aðildarríki, sem ekki er heimaaðildarríkið þar sem stjórnandi sérhæfðs sjóðs í Evrópusambandinu lætur í té þjónustu sem um getur í 4. mgr. 6. gr.“

2) Ákvæðum 33. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnarinnar kemur eftirfarandi:

„Skilyrði fyrir því að starfrækja sérhæfða sjóði í Sambandinu með staðfestu í öðrum ríkjum og til að veita þjónustu í öðrum aðildarríkjum.“

b) Í stað 1. mgr. og 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríki skulu sjá til þess að rekstraraðili sérhæfðra sjóða í Evrópusambandinu með starfsleyfi geti beint, eða með því að stofna útibú:

a) starfrækt sérhæfða sjóði í Evrópusambandinu með staðfestu í öðru aðildarríki, að því tilskildu að rekstraraðili sérhæfðu sjóðanna hafi starfsleyfi til að starfrækja þá tegund sérhæfðra sjóða,

b) veitt þjónustu, sem um getur í 4. mgr. 6. gr. og það hefur starfsleyfi fyrir að veita í öðru aðildarríki.

2. Rekstraraðili sérhæfðra sjóða skal, þegar hann hefur í hyggju að annast starfsemi og veita þjónustu sem um getur í 1. mgr. í fyrsta sinn, senda eftirfarandi upplýsingar til lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríki sínu um:

- a) í hvaða aðildarríki hann hyggst starfrækja sérhæfða sjóði beint eða stofna útibú, og/eða veita þjónustuna sem um getur í 4. mgr. 6. gr.,
- b) rekstraráætlun þar sem einkum er tilgreind sú þjónusta sem hann hyggst veita og/eða hvaða sérhæfða sjóði hann hyggst starfrækja.“

93. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykka og birta nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 3. júlí 2016. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Aðildarríki skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 3. janúar 2017, að undanskildum ákvæðunum sem lögleiða 2. mgr. 65. gr. og koma til framkvæmda 3. september 2018.

Þegar aðildarríki samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríki skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum, reglugerðum og stjórnisýslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með tilskipun þessari sem tilvísanir í tilskipun þessa. Aðildarríki skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skuli sett fram.

2. Frá og með 3. júlí 2015 skulu aðildarríki beita þeim ráðstöfunum sem um getur í 92. gr.

3. Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

94. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2004/39/EB, eins og henni var breytt með tilskipununum sem tilgreindar eru í A-hluta II. viðauka, er hér með felld úr gildi frá og með 3. janúar 2017, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta II. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í tilskipun 2004/39/EB og tilskipun 93/22/EBE sem tilvísanir í þessa tilskipun eða reglugerð (ESB) nr. 600/2014 og skal lesa þær með hliðsjón af samsvörunartöflunni í IV. viðauka við þessa tilskipun.

Líta ber á tilvísanir í hugtök eða greinar, sem skilgreindar eru í tilskipun 2004/39/EB eða tilskipun 93/22/EBE, sem tilvísanir í sambærileg hugtök sem skilgreind eru í þessari tilskipun, eða greinar hennar.

95. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Til 3. júlí 2020:

- a) skal stöðustofnunarskyldan, sem sett er fram í 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, og aðferðir til mildunar útlánahættu sem settar eru fram í 3. mgr. 11. gr., ekki gilda um C6 orkuafleiðusamninga sem ófjárhagslegir mótaðilar gera og uppfylla skilyrðin í 1. mgr. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða ófjárhagslegir mótaðilar sem fá starfsleyfi í fyrsta sinn sem verðbréfafyrirtæki frá og með 3. janúar 2017 og

b) slíkir C6 orkuafleiðusamningar skulu ekki teljast OTC-afleiðusamningar að því er varðar viðmiðunarfrjárhæðar stöðustofnunar sem um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.

C6 orkuafleiðusamningar, sem njóta góðs af umbreytingarfyrirkomulaginu í fyrstu undirgrein, skulu háðir öllum öðrum kröfum sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 648/2012.

2. Viðkomandi lögbært yfirvald skal veita undanþáguna sem um getur í 1. mgr. Lögbært yfirvald skal tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um C6 orkuafleiðusamningana, sem fengið hafa undanþágu í samræmi við 1. mgr., og skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin birta á vefsetri sínu skrá yfir þessa C6 orkuafleiðusamninga.

96. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

97. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. maí 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.

I. VIÐAUKI

SKRÁR YFIR ÞJÓNUSTU, STARFSEMI OG FJÁRMÁLAGERNINGA

ÞÁTTUR A

Fjárfestingarþjónusta og -starfsemi

- 1) Móttaka og miðlun fyrirmæla um einn eða fleiri fjármálagerninga.
- 2) Framkvæmd fyrirmæla fyrir hönd viðskiptavina.
- 3) Viðskipti fyrir eigin reikning.
- 4) Eignastýring.
- 5) Fjárfestingaráðgjöf.
- 6) Sölutrygging fjármálagerninga og/eða markaðssetning fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli.
- 7) Umsjón með útboði fjármálagerninga án sölutryggingar.
- 8) Starfræksla markaðstorgs fjármálagerninga.
- 9) Starfræksla skipulegs viðskiptavettvangs.

ÞÁTTUR B

Viðbótarþjónusta

- 1) Varðveisla og umsýsla fjármálagerninga fyrir reikning viðskiptavina, þ.m.t. varsla og tengd þjónusta, s.s. stýring reiðufjár/trygginga og að undanskilinni vörslu verðbréfareikninga á efsta stigi.
- 2) Veiting lána til fjárfestis til að gera honum kleift að annast viðskipti með einn eða fleiri fjármálagerninga þar sem fyrirtækið, sem veitir lánið, kemur að viðskiptunum.
- 3) Ráðgjöf til fyrirtækja um samsetningu höfuðstóls, áætlanagerð og skyld mál og ráðgjöf og þjónusta varðandi samruna fyrirtækja og kaup á þeim.
- 4) Gjaldeyrishjónusta sem tengist því að veita fjárfestingarþjónustu.
- 5) Fjárfestingarrannsóknir og fjárhagsgreining eða önnur form almennra ráðlegginga sem tengjast viðskiptum með fjármálagerninga.
- 6) Þjónusta tengd sölutryggingu.
- 7) Fjárfestingarþjónusta og -starfsemi, sem og viðbótarþjónusta af þeirri tegund sem fellur undir þátt A eða B í 1. viðauka sem tengjast því sem liggur að baki afleiðum í 5., 6., 7. og 10. lið þáttar C, þegar þau tengjast veitingu fjárfestingar- eða viðbótarþjónustu.

ÞÁTTUR C

Fjármálagerningar

- 1) Framseljanleg verðbréf.
- 2) Peningamarkaðsgerningar.

- 3) Hlutdeildarskríteini sjóða um sameiginlega fjárfestingu.
- 4) Valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar, framvirkir vaxtasamningar og aðrir afleiðusamningar sem varða verðbréf, gjaldmiðla, vexti eða ávöxtunarkröfur, losunarheimildir eða aðra afleidda gerninga, efnahagsvísa eða fjárhagsráðstafanir sem kunna að verðar gerðar upp efnislega eða með reiðufé.
- 5) Valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar, framvirkir samningar og aðrir afleiðusamningar sem varða hrávörur sem verður að gera upp með reiðufé eða má gera upp með reiðufé ef einn aðilanna kys það, af annarri ástæðu en vanefndum eða öðru sem jafngildir uppsögn.
- 6) Valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar og aðrir afleiðusamningar sem varða hrávörur og hægt er að gera upp efnislega að því tilskildu að viðskipti með þá fari fram á skipulegum verðbréfamarkaði, markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi, þó ekki heildsöluorkuafurðir sem viðskipti eru höfð með á skipulegum viðskiptavettvangi og gera verður upp efnislega.
- 7) Valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar, framvirkir samningar og aðrir afleiðusamningar, sem varða hrávörur sem gera má upp efnislega og ekki er minnst á í 6. lið þessa þáttar og eru ekki til viðskiptanota, sem hafa einkenni annarra afleiðufjármálagerninga.
- 8) Afleiðugerningar til yfirfærslu á útlánaáhættu.
- 9) Samningar um fjárhagslegan mismun.
- 10) Valréttarsamningar, framtíðarsamningar, skiptasamningar, framvirkir vaxtasamningar og aðrir afleiðusamningar sem tengjast loftslagsbreytum, farmgjöldum eða verðbólgu eða öðrum opinberum efnahagslegum hagskýrslum sem verður að gera upp í reiðufé eða gera má upp í reiðufé ef einn aðilanna kys það, af annarri ástæðu en vanefndum eða öðru sem jafngildir uppsögn, auk annarra afleiðusamninga sem tengjast eignum, réttindum, skyldum, vísitölum og ráðstöfunum sem annars er ekki minnst á í þessum þætti, sem hafa einkenni annarra afleiðufjármálagerninga, m.a. með hliðsjón af því hvort verslað er með þá á skipulegum markaði, skipulegum viðskiptavettvangi eða markaðstorgi fjármálagerninga.
- 11) Losunarheimildir sem samanstanda af hverjum þeim einungum sem viðurkennt er að séu í samræmi við kröfur tilskipunar 2003/87/EB (losunarviðskiptakerfi).

ÞÁTTUR D

Gagnaskýrsluþjónusta

- 1) Rekstur viðurkenndrar birtingarþjónustu.
- 2) Rekstur þjónustu fyrir sameinaðar viðskiptaupplýsingar.
- 3) Rekstur viðurkennds tilkynningakerfis.

*II. VIÐAUKI***HVERJIR TELJAST FAGFJÁRFESTAR AÐ ÞVÍ ER ÞESSA TILSKIPUN VARÐAR**

Fagfjárfestir er viðskiptavinur sem býr yfir reynslu, þekkingu og sérfræðikunnáttu til að taka sjálfur ákvarðanir um fjárfestingar og meta áhættuna sem þeim fylgir. Til að teljast vera fagfjárfestir verður viðskiptavinurinn að uppfylla eftirfarandi viðmið:

I. FLOKKAR VIÐSKIPTAVINA SEM TELJAST FAGAÐILAR

Eftirfarandi skulu teljast fagaðilar í allri fjárfestingarþjónustu og starfsemi og fjármálagerningum í þessari tilskipun.

- 1) Einingar sem þurfa starfsleyfi eða eru reglufestar til að starfa á fjármálamörkuðum. Litið skal svo á að eftirfarandi skrá taki til allra eininga sem hafa starfsleyfi og sinna hefðbundinni starfsemi nefndra eininga: einingar sem hafa starfsleyfi frá aðildarríki samkvæmt tilskipun, einingar sem aðildarríki veitir starfsleyfi eða reglufestir án vísunar til tilskipunar og einingar sem þriðju lönd veita starfsleyfi eða reglufesta:
 - a) lánastofnanir,
 - b) verðbréfafyrirtæki,
 - c) aðrar fjármálastofnanir sem hafa starfsleyfi eða eru reglufestar,
 - d) váttryggingafélög,
 - e) sameiginlegir fjárfestingarsjóðir og rekstrarfélög slíkra sjóða,
 - f) lífeyrissjóðir og rekstrarfélög slíkra sjóða,
 - g) seljendur hrávöru og hrávöruafleiða,
 - h) staðbundnir aðilar,
 - i) aðrir stofnanafjárfestar.
- 2) Stór fyrirtæki sem uppfylla tvær af eftirfarandi stærðarkröfum:
 - niðurstöðutölu efnahagsreiknings: 20 000 000 evrur
 - hreina veltu: 40 000 000 evrur
 - eigið fé: 2 000 000 evrur
- 3) Ríkisstjórnir og héraðsstjórnir, þ.m.t. opinberir aðilar sem stjórna opinberum skuldum á lands- eða svæðisvísu, seðlabankar, alþjóðlegar og yfirþjóðlegar stofnanir eins og Alþjóðabankinn, Alþjóðagjaldeyrissjóðurinn, Seðlabanki Evrópu, Fjárfestingarbanki Evrópu og aðrar svipaðar alþjóðastofnanir.
- 4) Aðrir stofnanafjárfestar sem hafa þá aðalstarfsemi að fjárfesta í fjármálagerningum, þ.m.t. einingar sem fást við verðbréfun eigna eða önnur fjármögnunarviðskipti.

Einingarnar, sem um getur hér að framan, teljast vera fagaðilar. Þeim skal hins vegar heimilt að óska eftir að ekki verði farið með þá sem fagaðila og verðbréfafyrirtæki geta samþykkt að veita meiri vernd. Verðbréfafyrirtækið verður, þegar viðskiptavinur verðbréfafyrirtækis er fyrirtæki sem getið er hér að framan, að tilkynna það áður en það veitir þjónustu á grundvelli þeirra upplýsinga sem verðbréfafyrirtækið hefur aðgang að þar sem viðskiptavinurinn er talinn fagfjárfestir og farið verður með hann sem slíkan nema verðbréfafyrirtækið og viðskiptavinurinn komist að samkomulagi um annað. Verðbréfafyrirtækið verður einnig að tilkynna viðskiptavininum að hann að geti óskað eftir breytingum á skilmálum samkomulagsins til að tryggja meiri vernd.

Viðskiptavinur, sem talinn er vera fagfjárfestir, ber ábyrgð á því að biðja um aukna vernd þegar hann telur að hann geti ekki metið eða stjórnað á réttan hátt áhættunni sem er til staðar.

Aukin vernd verður veitt þegar viðskiptavinur, sem talinn er fagaðili, gerir skriflegt samkomulag við verðbréfafyrirtækið þess efnis að ekki verði farið með hann sem fagaðila samkvæmt viðeigandi viðskiptareglum. Í slíku samkomulagi skal tilgreina hvort þetta gildir um eina tiltekna tegund þjónustu eða viðskipta eða fleiri, eða um eina eða fleiri tegundir vöru eða viðskipta.

II. VIÐSKIPTAVINIR SEM FARA SKAL MEÐ SEM FAGAÐILA SÉ ÞESS ÓSKAÐ

II.1. Viðmiðanir til auðkenningar

Viðskiptavinum, öðrum en þeim sem um getur í I. þætti, þ.m.t. opinberir aðilar, staðaryfirvöld, sveitarfélög og einstakir einkafjárfestar, kann einnig að vera heimilt að afsala sér hluta þeirrar verndar sem viðskiptareglurnar veita.

Verðbréfafyrirtækjum skal þess vegna heimilt að fara með þessa viðskiptavini sem fagaðila svo fremi að eftirfarandi viðeigandi viðmiðanir og málsmeðferð séu uppfylltar. Þó skal ekki gert ráð fyrir að viðskiptavinirnir hafi markaðsþekkingu og -reynslu sambærilega þeirri sem er að finna í flokkunum sem skráðir eru í I. þætti.

Afsal slíkrar verndar, sem veitt er samkvæmt stöðluðum viðskiptareglum, skal aðeins teljast gilt ef fullnægjandi mat á sérfræðikunnáttu, reynslu og þekkingu viðskiptavinarins, sem verðbréfafyrirtækið framkvæmir, tryggir, þannig að nokkuð öruggt sé í ljósi þess hvers eðlis viðskiptin eða fyrirhugaða þjónustan er, að viðskiptavinurinn geti tekið ákvarðanir um fjárfestingar og skilji áhættuna sem í þeim felst.

Hæfnisprófið, sem lagt er fyrir stjórnendur og yfirmenn eininga sem hafa starfsleyfi samkvæmt tilskipunum á fjármálasviðinu, má telja sem dæmi um mat á sérfræðikunnáttu og þekkingu. Þegar um er að ræða smærri einingar skal einstaklingurinn, sem matið á við um, vera sá sem hefur leyfi til að annast viðskipti fyrir hönd einingarinnar.

Við framkvæmd matsins skulu að lágmarki tvær af eftirfarandi viðmiðunum uppfylltar:

- viðskiptavinurinn hafi stundað umtalsverð viðskipti á viðeigandi markaði næstliðna fjóra ársfjórðunga, að meðaltali a.m.k. tíu sinnum á hverjum ársfjórðungi,
- stærð eignasafns viðskiptavinarins, skilgreint þannig að það í því sé innlán í reiðufé og fjármálagerningar, sé yfir 500 000 evrur,
- viðskiptavinurinn gegni eða hafi gegnt faglegri stöðu á fjármálasviði í a.m.k. eitt ár sem krefst þekkingar á viðskiptunum eða þjónustunni sem fyrirhuguð er.

Aðildarríkjum er heimilt að samþykkja sértæk viðmið vegna mats á sérþekkingu og þekkingu sveitarfélaga og staðaryfirvalda sem fara fram á að farið sé með þau sem fagfjárfesta. Þessi viðmið geta komið í stað eða til viðbótar þeim sem skráðar eru í fimmtu málsgrein.

II.2. Verklagsreglur

Viðskiptavinirnir mega því aðeins afsala sér ávinningi af ítarlegu viðskiptareglunum að eftirfarandi verklagsreglum sé fylgt:

- þeir verða að tilkynna verðbréfafyrirtækinu skriflega að þeir óski eftir því að farið verði með þá sem fagfjárfesta, annaðhvort almennt eða að því er varðar tiltekna fjárfestingarþjónustu eða viðskipti, eða tegund viðskipta eða vöru,
- verðbréfafyrirtækið verður að gefa þeim skýra skriflega viðvörðun um þá vernd og þau bótaréttindi fjárfesta sem þeir kunna að tapa,
- þeir verða að tilkynna skriflega, í sérstöku skjali sem aðskilið er frá samningnum, að þeim sé kunnugt um afleiðingar þess að tapa slíkri vernd.

Áður en verðbréfafyrirtæki ákveða að samþykka beiðni um afsal skal þess krafist að þau geri allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að viðskiptavinur, sem óskar eftir því að farið verði með hann sem fagfjárfesti, uppfylli viðeigandi kröfur sem fram koma í þætti II.1.

Ætlunin er ekki sú, ef viðskiptavinir hafa hins vegar þegar verið flokkaðir sem fagaðilar samkvæmt færðbreytum og málsmeðferð sambærilegri þeirri sem um getur hér að framan, að samband þeirra við verðbréfafyrirtæki verði fyrir áhrifum af nýjum reglum sem samþykktar eru samkvæmt þessum viðauka.

Fyrirtæki verða að koma á skriflegri innanhússtefnu og málsmeðferð til að flokka viðskiptavini. Fagfjárfestar bera ábyrgð á því að tilkynna verðbréfafyrirtækinu um allar breytingar sem gætu haft áhrif á hver flokkun þeirra er. Verðbréfafyrirtækið skal grípa til viðeigandi aðgerða verði því kunnugt um að viðskiptavinurinn uppfylli ekki lengur upphafleg skilyrði fyrir því að farið verði með hann sem fagaðila.

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með skrá yfir síðari breytingar hennar

(sem um getur í 94. gr.)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB (Stjórið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/31/EB (Stjórið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 60).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB (Stjórið. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/10/EB (Stjórið. ESB L 76, 19.3.2008, bls. 33).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/EB (Stjórið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 120).

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til að taka upp í landslög

(sem um getur í 94. gr.)

Tilskipun 2004/39/EB

Umbreytingartímabil 31. janúar 2007

Framkvæmdartímabil 1. nóvember 2007

Tilskipun 2006/31/EB

Umbreytingartímabil 31. janúar 2007

Framkvæmdartímabil 1. nóvember 2007

Tilskipun 2007/44/EB

Umbreytingartímabil 21. mars 2009

Tilskipun 2010/78/EB

Umbreytingartímabil 31. desember 2011

—

IV. VIÐAUKI

Samsvörunartafla sem um getur í 94. gr.

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.	
2. mgr. 1. gr.	3. mgr. 1. gr.	
a-liður 1. mgr. 2. gr.	a-liður 1. mgr. 2. gr.	
b-liður 1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.	
c-liður 1. mgr. 2. gr.	c-liður 1. mgr. 2. gr.	
d-liður 1. mgr. 2. gr.	d-liður 2. mgr. 1. gr.	
e-liður 1. mgr. 2. gr.	f-liður 1. mgr. 2. gr.	
f-liður 1. mgr. 2. gr.	g-liður 1. mgr. 2. gr.	
g-liður 1. mgr. 2. gr.	h-liður 1. mgr. 2. gr.	
h-liður 1. mgr. 2. gr.	i-liður 1. mgr. 2. gr.	
i-liður 1. mgr. 2. gr.	j-liður 1. mgr. 2. gr.	
j-liður 1. mgr. 2. gr.	k-liður 1. mgr. 2. gr.	
k-liður 1. mgr. 2. gr.	i-liður 1. mgr. 2. gr.	
l-liður 1. mgr. 2. gr.	—	
m-liður 1. mgr. 2. gr.	l-liður 1. mgr. 2. gr.	
n-liður 2. mgr. 1. gr.	m-liður 1. mgr. 2. gr.	
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.	
3. mgr. 2. gr.	4. mgr. 2. gr.	
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.	
2. mgr. 3. gr.	3. mgr. 3. gr.	
1. liður 1. mgr. 4. gr.	1. liður 1. mgr. 4. gr.	
2. liður 1. mgr. 4. gr.	2. liður 1. mgr. 4. gr.	
3. liður 1. mgr. 4. gr.	3. liður 1. mgr. 4. gr.	
4. liður 1. mgr. 4. gr.	4. liður 1. mgr. 4. gr.	
5. liður 1. mgr. 4. gr.	5. liður 1. mgr. 4. gr.	
6. liður 1. mgr. 4. gr.	6. liður 1. mgr. 4. gr.	
7. liður 1. mgr. 4. gr.	20. liður 1. mgr. 4. gr.	
8. liður 1. mgr. 4. gr.	7. liður 1. mgr. 4. gr.	
9. liður 1. mgr. 4. gr.	8. liður 1. mgr. 4. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
10. liður 1. mgr. 4. gr.	9. liður 1. mgr. 4. gr.	
11. liður 1. mgr. 4. gr.	10. liður 1. mgr. 4. gr.	
12. liður 1. mgr. 4. gr.	11. liður 1. mgr. 4. gr.	
13. liður 1. mgr. 4. gr.	18. liður 1. mgr. 4. gr.	
14. liður 1. mgr. 4. gr.	21. liður 1. mgr. 4. gr.	
15. liður 1. mgr. 4. gr.	22. liður 1. mgr. 4. gr.	
16. liður 1. mgr. 4. gr.	14. liður 1. mgr. 4. gr.	
17. liður 1. mgr. 4. gr.	15. liður 1. mgr. 4. gr.	
18. liður 1. mgr. 4. gr.	44. liður 1. mgr. 4. gr.	
19. liður 1. mgr. 4. gr.	17. liður 1. mgr. 4. gr.	
20. liður 1. mgr. 4. gr.	55. liður 1. mgr. 4. gr.	
21. liður 1. mgr. 4. gr.	56. liður 1. mgr. 4. gr.	
22. liður 1. mgr. 4. gr.	26. liður 1. mgr. 4. gr.	
23. liður 1. mgr. 4. gr.	27. liður 1. mgr. 4. gr.	
24. liður 1. mgr. 4. gr.	28. liður 1. mgr. 4. gr.	
25. liður 1. mgr. 4. gr.	29. liður 1. mgr. 4. gr.	
26. liður 1. mgr. 4. gr.	30. liður 1. mgr. 4. gr.	
27. liður 1. mgr. 4. gr.	31. liður 1. mgr. 4. gr.	
28. liður 1. mgr. 4. gr.	32. liður 1. mgr. 4. gr.	
29. liður 1. mgr. 4. gr.	33. liður 1. mgr. 4. gr.	
30. liður 1. mgr. 4. gr.	b-liður 35. liðar 1. mgr. 4. gr.	
31. liður 1. mgr. 4. gr.	35. liður 1. mgr. 4. gr.	
2. mgr. 4. gr.	2. mgr. 4. gr.	
1. mgr. 5. gr.	1. mgr. 5. gr.	
2. mgr. 5. gr.	2. mgr. 5. gr.	
3. mgr. 5. gr.	3. mgr. 5. gr.	
4. mgr. 5. gr.	4. mgr. 5. gr.	
5. mgr. 5. gr.	—	
1. mgr. 6. gr.	1. mgr. 6. gr.	
2. mgr. 6. gr.	2. mgr. 6. gr.	
3. mgr. 6. gr.	3. mgr. 6. gr.	
1. mgr. 7. gr.	1. mgr. 7. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
2. mgr. 7. gr.	2. mgr. 7. gr.	
3. mgr. 7. gr.	3. mgr. 7. gr.	
4. mgr. 7. gr.	4. og 5. mgr. 7. gr.	
a-liður 8. gr.	a-liður 8. gr.	
b-liður 8. gr.	b-liður 8. gr.	
c-liður 8. gr.	c-liður 8. gr.	
d-liður 8. gr.	d-liður 8. gr.	
e-liður 8. gr.	e-liður 8. gr.	
1. mgr. 9. gr.	1. og 3. mgr. 9. gr.	
2. mgr. 9. gr.	5. mgr. 9. gr.	
3. mgr. 9. gr.	4. mgr. 9. gr.	
4. mgr. 9. gr.	6. mgr. 9. gr.	
1. mgr. 10. gr.	1. mgr. 10. gr.	
2. mgr. 10. gr.	2. mgr. 10. gr.	
3. mgr. 10. gr.	1. mgr. 11. gr.	
4. mgr. 10. gr.	2. mgr. 11. gr.	
5. mgr. 10. gr.	3. mgr. 11. gr.	
6. mgr. 10. gr.	3. mgr. 10 gr., 4. mgr. 11. gr.	
1. mgr. 10. gr. a	1. mgr. 12. gr.	
2. mgr. 10. gr. a	2. mgr. 12. gr.	
3. mgr. 10. gr. a	3. mgr. 12. gr.	
4. mgr. 10. gr. a	4. mgr. 12. gr.	
5. mgr. 10. gr. a	5. mgr. 12. gr.	
6. mgr. 10. gr. a	6. mgr. 12. gr.	
7. mgr. 10. gr. a	7. mgr. 12. gr.	
8. mgr. 10. gr. a	8. og 9. mgr. 12. gr.	
1. mgr. 10. gr. b	1. mgr. 13. gr.	
2. mgr. 10. gr. b	2. mgr. 13. gr.	
3. mgr. 10. gr. b	3. mgr. 13. gr.	
4. mgr. 10. gr. b	4. mgr. 13. gr.	
5. mgr. 10. gr. b	5. mgr. 13. gr.	
11. gr.	14. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
12. gr.	15. gr.	
1. mgr. 13. gr.	1. mgr. 16. gr.	
2. mgr. 13. gr.	2. mgr. 16. gr.	
3. mgr. 13. gr.	3. mgr. 16. gr.	
4. mgr. 13. gr.	4. mgr. 16. gr.	
5. mgr. 13. gr.	5. mgr. 16. gr.	
6. mgr. 13. gr.	6. mgr. 16. gr.	
7. mgr. 13. gr.	8. mgr. 16. gr.	
8. mgr. 13. gr.	9. mgr. 16. gr.	
9. mgr. 13. gr.	11. mgr. 16. gr.	
10. mgr. 13. gr.	12. mgr. 16. gr.	
1. mgr. 14. gr.	1. mgr. 18. gr., 1. mgr. 19. gr.	
2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 18. gr.	
3. mgr. 14. gr.	4. mgr. 19. gr.	
4. mgr. 14. gr.	3. mgr. 18. gr., 2. mgr. 19. gr.	
5. mgr. 14. gr.	6. mgr. 18. gr., 3. mgr. 19. gr.	
6. mgr. 14. gr.	8. mgr. 18. gr.	
7. mgr. 14. gr.	9. mgr. 18. gr.	
15. gr.	—	
1. mgr. 16. gr.	1. mgr. 21. gr.	
2. mgr. 16. gr.	2. mgr. 21. gr.	
3. mgr. 16. gr.	—	
1. mgr. 17. gr.	22. gr.	
2. mgr. 17. gr.	—	
1. mgr. 18. gr.	1. mgr. 23. gr.	
2. mgr. 18. gr.	2. mgr. 23. gr.	
3. mgr. 18. gr.	4. mgr. 23. gr.	
1. mgr. 19. gr.	1. mgr. 24. gr.	
2. mgr. 19. gr.	3. mgr. 24. gr.	
3. mgr. 19. gr.	4. mgr. 24. gr.	
4. mgr. 19. gr.	2. mgr. 25. gr.	
5. mgr. 19. gr.	3. mgr. 25. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
6. mgr. 19. gr.	4. mgr. 25. gr.	
7. mgr. 19. gr.	5. mgr. 25. gr.	
8. mgr. 19. gr.	6. mgr. 25. gr.	
9. mgr. 19. gr.	6. mgr. 24. gr., 7. mgr. 25. gr.	
10. mgr. 19. gr.	24. gr. (13. mgr.), 24. gr. (14. mgr.), 25. gr. (8. mgr.)	
20. gr.	26. gr.	
1. mgr. 21. gr.	1. mgr. 27. gr.	
2. mgr. 21. gr.	4. mgr. 27. gr.	
3. mgr. 21. gr.	5. mgr. 27. gr.	
4. mgr. 21. gr.	7. mgr. 27. gr.	
5. mgr. 21. gr.	8. mgr. 27. gr.	
6. mgr. 21. gr.	9. mgr. 27. gr.	
1. mgr. 22. gr.	1. mgr. 28. gr.	
2. mgr. 22. gr.	2. mgr. 28. gr.	
3. mgr. 22. gr.	3. mgr. 28. gr.	
1. mgr. 23. gr.	1. mgr. 29. gr.	
2. mgr. 23. gr.	2. mgr. 29. gr.	
3. mgr. 23. gr.	3. mgr. 29. gr.	
4. mgr. 23. gr.	4. mgr. 29. gr.	
5. mgr. 23. gr.	5. mgr. 29. gr.	
6. mgr. 23. gr.	6. mgr. 29. gr.	
1. mgr. 24. gr.	1. mgr. 30. gr.	
2. mgr. 24. gr.	2. mgr. 30. gr.	
3. mgr. 24. gr.	3. mgr. 30. gr.	
4. mgr. 24. gr.	4. mgr. 30. gr.	
5. mgr. 24. gr.	5. mgr. 30. gr.	
1. mgr. 25. gr.		24. gr.
2. mgr. 25. gr.		1. mgr. 25. gr.
3. mgr. 25. gr.		1. og 2. mgr. 26. gr.
4. mgr. 25. gr.		3. mgr. 26. gr.
5. mgr. 25. gr.		7. mgr. 26. gr.
6. mgr. 25. gr.		8. mgr. 26. gr.

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
7. mgr. 25. gr.		9. mgr. 26. gr.
1. mgr. 26. gr.	1. mgr. 31. gr.	
2. mgr. 26. gr.	2. og 3. mgr. 31. gr.	
1. mgr. 27. gr.		1.–5. mgr. 14. gr.
2. mgr. 27. gr.		6. mgr. 14. gr.
3. mgr. 27. gr.		1.–4. mgr. 15. gr.
4. mgr. 27. gr.		16. gr.
5. mgr. 27. gr.		1. mgr. 17. gr.
6. mgr. 27. gr.		2. mgr. 17. gr.
7. mgr. 27. gr.		3. mgr. 17. gr.
1. mgr. 28. gr.		1. mgr. 20. gr.
2. mgr. 28. gr.		2. mgr. 20. gr.
3. mgr. 28. gr.		3. mgr. 20. gr.
1. mgr. 29. gr.		1., 2. og 3. mgr. 3. gr.
2. mgr. 29. gr.		1., 2. og 3. mgr. 4. gr.
3. mgr. 29. gr.		6. mgr. 4. gr.
1. mgr. 30. gr.		1. og 2. mgr. 6. gr.
2. mgr. 30. gr.		1. mgr. 7. gr.
3. mgr. 30. gr.		2. mgr. 7. gr.
1. mgr. 31. gr.	1. mgr. 34. gr.	
2. mgr. 31. gr.	2. mgr. 34. gr.	
3. mgr. 31. gr.	3. mgr. 34. gr.	
4. mgr. 31. gr.	4. mgr. 34. gr.	
5. mgr. 31. gr.	6. mgr. 34. gr.	
6. mgr. 31. gr.	7. mgr. 34. gr.	
7. mgr. 31. gr.	8. og 9. mgr. 34. gr.	
1. mgr. 32. gr.	1. mgr. 35. gr.	
2. mgr. 32. gr.	2. mgr. 35. gr.	
3. mgr. 32. gr.	3. mgr. 35. gr.	
4. mgr. 32. gr.	4. mgr. 35. gr.	
5. mgr. 32. gr.	5. mgr. 35. gr.	
6. mgr. 32. gr.	6. mgr. 35. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
7. mgr. 32. gr.	8. mgr. 35. gr.	
8. mgr. 32. gr.	9. mgr. 35. gr.	
9. mgr. 32. gr.	10. mgr. 35. gr.	
10. mgr. 32. gr.	11. og 12. mgr. 35. gr.	
1. mgr. 33. gr.	1. mgr. 36. gr.	
2. mgr. 33. gr.	2. mgr. 36. gr.	
1. mgr. 34. gr.	1. mgr. 37. gr.	
2. mgr. 34. gr.	2. mgr. 37. gr.	
3. mgr. 34. gr.	—	
1. mgr. 35. gr.	1. mgr. 38. gr.	
2. mgr. 35. gr.	2. mgr. 38. gr.	
1. mgr. 36. gr.	1. mgr. 44. gr.	
2. mgr. 36. gr.	2. mgr. 44. gr.	
3. mgr. 36. gr.	3. mgr. 44. gr.	
4. mgr. 36. gr.	4. mgr. 44. gr.	
5. mgr. 36. gr.	5. mgr. 44. gr.	
6. mgr. 36. gr.	6. mgr. 44. gr.	
1. mgr. 37. gr.	1. og 8. mgr. 45. gr.	
2. mgr. 37. gr.	Önnur undirgrein 7. mgr. 45. gr.	
1. mgr. 38. gr.	1. mgr. 46. gr.	
2. mgr. 38. gr.	2. mgr. 46. gr.	
3. mgr. 38. gr.	3. mgr. 46. gr.	
39. gr.	1. mgr. 47. gr.	
1. mgr. 40. gr.	1. mgr. 51. gr.	
2. mgr. 40. gr.	2. mgr. 51. gr.	
3. mgr. 40. gr.	3. mgr. 51. gr.	
4. mgr. 40. gr.	4. mgr. 51. gr.	
5. mgr. 40. gr.	5. mgr. 51. gr.	
6. mgr. 40. gr.	6. mgr. 51. gr.	
1. mgr. 41. gr.	1. mgr. 52. gr.	
2. mgr. 41. gr.	2. mgr. 52. gr.	
1. mgr. 42. gr.	1. mgr. 53. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
2. mgr. 42. gr.	2. mgr. 53. gr.	
3. mgr. 42. gr.	3. mgr. 53. gr.	
4. mgr. 42. gr.	4. mgr. 53. gr.	
5. mgr. 42. gr.	5. mgr. 53. gr.	
6. mgr. 42. gr.	6. mgr. 53. gr.	
7. mgr. 42. gr.	7. mgr. 53. gr.	
1. mgr. 43. gr.	1. mgr. 54. gr.	
2. mgr. 43. gr.	2. og 3. mgr. 54. gr.	
1. mgr. 44. gr.		1., 2. og 3. mgr. 3. gr.
2. mgr. 44. gr.		1., 2. og 3. mgr. 4. gr.
3. mgr. 44. gr.		6. mgr. 4. gr.
1. mgr. 45. gr.		1. og 2. mgr. 6. gr.
2. mgr. 45. gr.		1. mgr. 7. gr.
3. mgr. 45. gr.		2. mgr. 7. gr.
1. mgr. 46. gr.	1. mgr. 55. gr.	
2. mgr. 46. gr.	2. mgr. 55. gr.	
47. gr.	56. gr.	
1. mgr. 48. gr.	1. mgr. 67. gr.	
2. mgr. 48. gr.	2. mgr. 67. gr.	
3. mgr. 48. gr.	3. mgr. 67. gr.	
49. gr.	68. gr.	
1. mgr. 50. gr.	1. mgr. 69 gr., 1. mgr. 72. gr.	
2. mgr. 50. gr.	2. mgr. 69. gr.	
1. mgr. 51. gr.	1. og 2. mgr. 70. gr.	
2. mgr. 51. gr.	5. mgr. 70. gr.	
3. mgr. 51. gr.	1. mgr. 71. gr.	
4. mgr. 51. gr.	4. mgr. 71. gr.	
5. mgr. 51. gr.	5. mgr. 71. gr.	
6. mgr. 51. gr.	6. mgr. 71. gr.	
1. mgr. 52. gr.	1. mgr. 74. gr.	
2. mgr. 52. gr.	2. mgr. 74. gr.	
1. mgr. 53. gr.	1. mgr. 75. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
2. mgr. 53. gr.	2. mgr. 75. gr.	
3. mgr. 53. gr.	3. mgr. 75. gr.	
1. mgr. 54. gr.	1. mgr. 76. gr.	
2. mgr. 54. gr.	2. mgr. 76. gr.	
3. mgr. 54. gr.	3. mgr. 76. gr.	
4. mgr. 54. gr.	4. mgr. 76. gr.	
5. mgr. 54. gr.	5. mgr. 76. gr.	
1. mgr. 55. gr.	1. mgr. 77. gr.	
2. mgr. 55. gr.	2. mgr. 77. gr.	
1. mgr. 56. gr.	1. mgr. 79. gr.	
2. mgr. 56. gr.	2. mgr. 79. gr.	
3. mgr. 56. gr.	3. mgr. 79. gr.	
4. mgr. 56. gr.	4. mgr. 79. gr.	
5. mgr. 56. gr.	8. mgr. 79. gr.	
6. mgr. 56. gr.	9. mgr. 79. gr.	
1. mgr. 57. gr.	1. mgr. 80. gr.	
2. mgr. 57. gr.	2. mgr. 80. gr.	
3. mgr. 57. gr.	3. og 4. mgr. 80. gr.	
1. mgr. 58. gr.	1. mgr. 81. gr.	
2. mgr. 58. gr.	2. mgr. 81. gr.	
3. mgr. 58. gr.	3. mgr. 81. gr.	
4. mgr. 58. gr.	4. mgr. 81. gr.	
5. mgr. 58. gr.	5. mgr. 81. gr.	
58. gr. a	82. gr.	
59. gr.	83. gr.	
1. mgr. 60. gr.	1. mgr. 84. gr.	
2. mgr. 60. gr.	2. mgr. 84. gr.	
3. mgr. 60. gr.	3. mgr. 84. gr.	
4. mgr. 60. gr.	4. mgr. 84. gr.	
1. mgr. 61. gr.	1. mgr. 85. gr.	
2. mgr. 61. gr.	2. mgr. 85. gr.	
1. mgr. 62. gr.	1. mgr. 86. gr.	

Tilskipun 2004/39/EB	Tilskipun 2014/65/ESB	Reglugerð (ESB) nr. 600/2014
2. mgr. 62. gr.	2. mgr. 86. gr.	
3. mgr. 62. gr.	3. mgr. 86. gr.	
4. mgr. 62. gr.	4. mgr. 86. gr.	
1. mgr. 62. gr. a	1. mgr. 87. gr.	
2. mgr. 62. gr. a	2. mgr. 87. gr.	
1. mgr. 63. gr.	1. mgr. 88. gr.	
2. mgr. 63. gr.	2. mgr. 88. gr.	
64. gr.	—	—
64. gr. a	—	—
65. gr.	—	—
66. gr.	—	—
67. gr.	—	—
68. gr.	—	—
69. gr.	—	—
70. gr.	—	—
71. gr.	—	—
72. gr.	—	—
73. gr.	—	—
I. viðauki	I. viðauki	
II. viðauki	II. viðauki	